

መገደ: ክርስቲያን:

ዮሃንስ ቡንያን

ብሕልሚ ዝረአዮ መገዲ ክርስትያን።

ብተረስ ዲ ፔርቲስን ብባይሩ ዕቑቢትን ናብ ቋንቋ
ትግርኛ እተገምገለ።

ብ፲፱፻፳፯ ዓ. ም. ብናይ ወንጌላዊት ሚስቶን ማሕተም
እብ አስመራ ተሐትመ።

ዮሃንስ ቡንያን።

John Bunyan.

Il Pellegrinaggio del Cristiano

Tradotto in lingua tigrigna

dalla missionaria evangelica Teresa de Pertis
con l'aiuto di Bairú Ocbit.

Pubblicato dalla Società per i Trattati Religiosi di Londra in
collaborazione con la Missione Evangelica di Eritrea.

Asmara 1934

ዛንታ ሀይወት እቲ ንመገዲ ክርስትያን ዝጸሐፈ፤

ዮሃንስ ቡንያን።

ዮሃንስ ቡንያን ብ፲፯፻፳፰ ዓ. ም. ኣብ ሃገር እንግሊዝ ተወልደ። እቶም ወለዱ ድኻታት ክነሶምሲ፤ ከም ክእለቶም ብጽቡቕ ኣተግባብዮ ኣሰበዮም። እዚ ወዶም ግና ብሰሪ እቶም ንእግዚኣብሄር ዘይፈርሁ ብጸት ካብ ንእስነቱ ጀሚሩ ኣብ ክፉእ መገዲ ይማላለስ፤ ብብቕሩብ ድማ ንብጸቱ ብዝኹነ ግብሪ ሓጢአት መራሒ ኹይን ምዃን ነበረ። ምስናይዚ ግና ኣምላኽ ኣይሓደጎን። ዮሃንስ ቡንያን፤ ሓጢአት እናገበረ፤ ሕሊናኡ ይወቕሶ፤ ከምኡውን ዚሰክሕን ዚባራብርን ሕልሚ ይሓልም ነበረ። በቲ ሕጉስ ዚመስለሉ ዝነበረ ጊዜ ኸይተረፈ እኳ ሞትን ፍርድን የፍርሆን ይስቅዮን ነበረ።

ብዙሕ ጊዜ ድማ ኣምላኽ ብተኣምራት ካብ ሞት ይረድኡ፤ ምናዳ ኸኣ ሓደ መዓልቲ ኣብ ባሕሪ፤ ሓደ መዓልቲውን ኣብ ቀላይ ጥሒሉ ኪመውት ምስ ቀረበ፤ ኣምላኽ ኣድሐኖ። ግናኹ ጸጋ እግዚኣብሄር ኩነ ተግሳ፤ ጸፊ ኣብቲ ኸም እምኒ ዝኹነ ድሩቕ ልቡ ገለ ነበሪ ኣሰር ኣይሓደገን።

ነቲ ቐዳማይ ስጉምቱ ናብ ሰናይ መገዲ ኸኣ ቃል ኪዳን ምስ ኣሰረ እዩ ዝገበሮ። ወለዲ እታ መርዓቱ ቕኑዓት ክርስትያናት ነበሩ። ድኻታት ስለ ዝኹኑ ድማ፤ ነታ ጓሉም ብጀካ ኸልተ መጻሕፍቲ ኸልኦ ኣየገዝዎዋን። ስም እቲ መጻሕፍቲ ድማ፤ ናይቲ ሓደ፤ “መራሕ ክርስትና” ናይቲ ሓደ ኸኣ፤ “እቲ ገርሂ ሰብ ናብ ሰማይ ዚኸደላ ቐጣን መገዲ” እዩ። ሓድሓደ ጊዜ ድማ ነዚ መጻሕፍቲ እዚ ምስ ሰበይቱ ኹይኑ የንብቦ ነበረ። እታ

3. 0. 1647

ሰበይቱ ኸአ እናሐንሳእ ብዛዕባቲ ናይ አቦአ ግሩም ዝ
ኹነ መገዲ ክርስትና ተዘንትወሉ ነበረት። ንሰንበት ምፍ
ራስ ዓብዪ ሐጢአት ምዃኑ ኣብ ስብከት ምስ ሰምዒ
ድማ፡ ካብ ኸው ነኻይዳኡ ኼሕሾ መደበ። ከምቲ ብዙ
ሓት ዚሐስብዎ ኸኣ፡ ገለ ጽቡቕ ግብሪ ክርስትያን እን
ተ ገበርኩስ፡ እዚ ናብ መንግስተ ሰማያት ንምእታው ይ
ኣኸሰኒ እዩ፡ ኢሉ ሐሰበ። ግናኹ ኸም ቀደሙ ደኣ ናብ
መገዲ ሐጢአት ተመልሰ እምበር፡ እዚ ምምዳቡን ንኣ
ኻይዳኡ ናብ ሰናይ ኪልውጦ አይከኣለን። ከምኡ ኢሉ
ኸሎ ድማ፡ ሐደ ጊዜ፡ ንሐጢአትካ ሐዲግካ ናብ መን
ግስተ ሰማያት ክትኣቱዶ፡ ወይስ ምስ ሐጢአትካ ኸትነ
ብር እሞ ናብ ገሃነም እሳት ክትወርድ ትደሊ ኣሎኻ፡
ዚብል ድምጺ ሰምዒ። ኸው ንሱ በዚ ነገርዚ ብዙሕ ሰም
በደን ተሸበረን እሞ፡ ከማይ ዝበለ ሐጥእ ከቶ የልቦን፡
ሕጂ ድማ መዓልቲ ጸጋ ሐሊፋኒ፡ ንመንግስተ ሰማይ ን
ምድላይ እኳ ጊዜይ ተወዲኡ፡ ኢሉ ተስፋ ቈሪጹ፡ ከም
ቀደሙ ፋሉል ከደ። ንሕሊናኡ ጸቂጡ ኸነሱስ፡ በዚ ገ
ዜ እዚ ሐያሎ ሳዕ ዜሰምብድን ዚባራብርን ሕልሚ ሐለ
መ። ሐንሳእ ምድሪ ኣንደቕዲቕ ንእኡ ኺውሕጦ አፋ
ዝኸፈተ፡ መወዳእታ ዓለም ዝበጽሑ፡ ሐንሳእውን ኣብ
ቲ እቶም ጥፋኣት ዘለውዎ ሀልሃልታ ገሃነም እሳት ዝወ
ደቐ እሞ፡ ጸዕዳ ኸዳን ዝለበሰ ሐደ ሰብ መጺኡ ኻብቲ
ሐዊ መንጢሉ ዘውጽኦ መሰሎ። እዚ ሕልምታት እዚ
ከቶ ኹብ ሐሳቡ ኺለቅቕ አይከኣለን። በዚ ምኽንያት
እዚውን እዩ ምናልባሽ ነዚ መጽሐፍ መገዲ ክርስትያን
ብምሳሌ ሕልሚ ዝጸሐፎ።

ድሕርዚ ቕሩብ ጽንሕ ኢሉ ኸኣ፡ ምስ ሐደ ብሉል
ክርስትያን ዝኹነ ድኻ ሰብአይ ተፋለጠ። ሐደ መዓልቲ

ብዛዕባ ሃይማኖትን ብዛዕባ ቅዱሳት ጽሑፋትን ኪዛራረቡ
ኸለዉ ኸኣ፡ ልቢ ቡንያን ተንቃላቕሰ እሞ ድሕርዚ መጽ
ሐፍ ቅዱስ ኬንብብ በብቕሩብ ድማ ናብ ሰናይ መገዲ
ኺምለስ ጀመረ። እቶም ጉረባብቱ ኸኣ ነዚ ምስ ረኣዩ፡
እንቋዕ ካብቲ እኩይ መገዲ ናብ ክርስትና ተመለስካ፡
ኢሉም ነኣድዎ። ኸው ትዕቢት ኣብ ልቡ ኣተዎ እሞ፡
ከምዚ ንኣይ ገይሩ ኣምላኽ ዜፍቅርስ ኣብ ምሉእ ሃገር
እንግሊዝ የልቦን፡ በቃ ዘበልኩ ክርስትያን ኩይነ፡ እና
በለ ንገዛእ ርእሱ ኺንእድ ጀመረ። እዚ ናይ ቡንያን ኣብ
ሰናይ መገዲ ምምላስ ብወጻኢ ጥራይ እዩ ዝነበረ፡
ከመይ ክሳዕ ሕጅስ ገለ ሕማቕ ጨናፍር ደኣ እዩ ኣተ
ቈርጾ እምበር፡ እቲ ሱር ሐጢአትሲ ኣብቲ ዘይተሐደሰ
ልቡ ተሪፉ ነይሩ።

ሐደ መዓልቲ ኣንስቲ ኣብ ገበላ ኹይነን ብዛዕባ
ሃይማኖት ኪዛራረብ ኸለዎ፡ ነቲ ዚብላኦ ዝነበራ ጽን ኪብል
ኢሉ ናባታተን ቀረበ። ንሳተን ብዛዕባ ምብልሻው ል
በን፡ ብዛዕባ ዘይምእማነንን፡ ብዛዕባቲ ኸመይ ገይረን ብ
ጽቡቕ ግብርን፡ ብምጽዳቕ ርእሰንን ንምድሓን እናደለዩ፡
ሰላምን ሐገብ ምድሓንን ከም ዝሰኣና፡ ይዛረባ ነበራ።
ደሓር ድማ ብዛዕባ እቲ ዓብዪ ግብሪ እግዚኣብሄር ኣብ ል
በን ዝገበረለን፡ ማለት ብዛዕባ ኸም ብሐድሽ ምውላድ፡
ብዛዕባ እቲ ውርደት ሐጢአት ከመይ ኢሉ ኸም ኣተፈ
ለጠን፡ እግዚኣብሄር ከመይ ገይሩ ንፍቕሪ ክርስቶስ ከም
ዝገለጸለን፡ እሞ ብኹሉ ፈተናን መከራን ብኸመይ ዝ
መሰለ ዓብዪ ተስፋ ኸም ዘጸናንዒን፡ ብዛዕባ እዚ ኹሉ
ይዛራረባ ነበራ።

ኸው ቡንያን ንሃይማኖት እናደለየ ኸነሱስ ነቲ ኣው
ራ ነገሩ፡ ማለት ከም ብሐድሽ ምውላድ፡ ከም ዘይተቐ

በሎ አስተውዐለ። ንሱ ነቲ ሕቡእ ሐሳባቱ ሸድሚ ሕጂ ተጠንቂቆ ስለ ዘይተመልከቶ፤ ብኸፍአት ልቡ ኸም ዘይተሰቀየ፤ ንፈተና ሰይጣን ከም ዘየስተብህለ እሞ፤ ከመይ ገይሩ ኸም ዚቃወሞ ኸም ዘይፈለጠ አስተውዐለ። ከም ኡውን ብተስፋታት እግዚአብሄር ምጽንናዕ ከም ዘይረኸበ እጸቢቐ ተፈለጦ። በዚ ዝሰምዖ ኹሉ ድማ ሓድሽ ዓለም ከም ዝረኸበ መሰሎ። መንፈሳዊ ፍልጠት ንምርካብ ከም ሓዊ ዝኹነ ድልየት አብ ልቡ ተቓጸለ እሞ፤ ነተን አንስቲ ኪገልጸሉ ለመነን።

ኸው ኸእ ንመጽሐፍ ቅዱስ ብኻልእ ዐይኒ ኹንብ በ ጀመረ። ነቲ አዝዩ ዜድልዮ መድሐኒኡ አብኡ ስለ ዝረኸበ ድማ፤ ልዕሊ ኹሉ ገይሩ አፍቀሮ እሞ ኻብ ምን በቡ አየብኩረን። ምንባብን ጸሎትን ብዛዕባ ቃል እግዚአብሄር ምስትንታንን ካብ ዙሉ ዜፍቅሮ ጉጻዩ ኹነ። ኸው ኸእ እቲ ፈታኒ፤ እነ ዶኹን ካብቶም ሕሩያት እኸውን፤ ዚብል ሐሳብ አብ ልቡ እስተወለ። እግዚአብሄር ግና በዚ ዚስዕብ ቃላት ገይሩ ኻብ ፈተና አውጽኦ፤ ካብ አሪት ዘፍጥረት ጀሚርካ ኸሳዕ ራእይ ዮሃንስ አንብብ እሞ፤ ዝኹነ ይኹን ብእግዚአብሄር እተአመነ ሰብ ከም ዘይተቃለለ፤ ንእኡ ዝጸውዖን ዝአመኖን ዘበለውን ከም ዘይተጠልመ፤ ከትርኢ ኢኻ፤ እምበኣርስከ ንስኻ ድማ ብአምላኽ ደኣ ተአመን እምበር፤ ሕሩይ ዶኹን እኸውን አይፋለ፤ ኢልካ አይትጨነቅ፤ በሎ።

እቲ መዓልቲ ጸጋስ ሐሊፉኒ ዶኹን ይኸውን ዚብል ካልኣይ ፈተና ድማ መጸ። ሓያሎ መዓልቲ እዚ ሐሳብ እዚ ይሳቕዮ ነበረ። ድሕሪኡ ግና፤ «ቤተይ ምእንቲ ኸትመልእሲ፤ ኪእትዉ ተጋደሎም።» ከምኡ ኸኣ፤ «ስፍ ራ ድማ ገና አሎ።» ብዚብል ቃላት ተጸናንዔ። (ሉቃ፡ 11፡

ዮሃንስ ቡንያንን ብዐልቲ ቤቱን።

፳፪ — ፳፬) ድሕርዚ ግና አምላኸ ካብ ከምዚ ዝመሰለ ፈተናታት እናግፎ እሞ፡ ልቡ ብእምነትን ብሰላምን ብታሕ ንስን መልኤ።

ወዲ ፳፯ ዓመት ምስ ኩነ ኸኣ፡ አብ ሐንቲ ቤተ ክርስቲያን ማሕበር አተወ። እብኡውን ሰባኪ ኪኸውን ተመርጸ።

ንሱ ግና፤ ብሐቂ ዶኼን አምላኸሲ ብኣይ ገይሩ ን ልቢ ሰብ ኪዛረቦ ይኸእል እዩ፤ እናበለ ንነፍሱ አዋረዳ። ዮሐንስ ቡንያን ንሐዋኣን ብዙሕ ይድንግጹሎም እሞ፡ በቲ ጊዜ ስብከቱ ኹሉሳዕ ንልቢ ሰብ ዜንቃላቕስ ጥቕስታት ይሐሪ ነበረ። ከምኡውን ብጻማ መድሐኒና እንተ ዘይከወዱሉ፡ ማንም ከድሕን ከም ዘይከላሉ፡ የረድኦም ነበረ። ባዕሉ ድማ ኸምዚ ኢሉ የዘንቱ፤ “ኣነ ኸሰብኸ ኢለ ምስ ዝኸይድ፡ ንምስባኸ ብቐዕ ከም ዘይከንኩ ስለ እተፈለጠንሱ፤ እናፈራህኩን እናእንቀጥቀጥኩን እየ ዝኸይድ ዝነበርኩ። ከሰብኸ ከሎኹ ኸኣ፤ እየ አታ አምላኸይ፤ እዞም ሰባት እዚአቶምሲ፤ ሐጢአትን ሞትን ፍርድን ገሃነም እሳትን፤ ከምኡውን ፍቕሪ ክርስቶስን ጸጋኡን ምድሓኑን እንታይ ምኃኑ፤ ከምዚ ንኣይ ተፈሊጡኒ ዘሎ ኹይኑ እንተ ዚፍለጦምሲ፤ ክንደይ ዓብዪ ሐጉስ ኩን ምኹን ነይሩ። አብ ቅድሚ አምላኸ ብሐቂ ብእኡ ገይረ ኸባራብሮም እንተ ዝከአለንሱ፤ ስሊኦም ኢለ እኳ ብዝኹን ጨካን አማውታ ምሞትኩሎም፤ ”በልኩ።” መሊሱ ድማ፤ “ሐደ ወዲ ማሕበር ካብቲ መንፈሳዊ ድቃሱ ተባራቢሩ ነይሩስ፤ ከም ብሐድሽ ትኽስ ኢሉ ነቲ መንፈሳዊ ነገር ሻላ ኪብሎ ኸብ ምርኣይሲ፤ ንሐደ ኸብ ዘም ውሉደይ ምቕበር ምቐለለኒ፤” ይብል ነበረ።

ብትግሃትን ብቅዱስ ቅንእን ንዕዮኡ ኪስልጥ ምስ

ረአይዎ ኸኣ፡ ጸላእቲ ተላዕልዎ። በቲ ዘበን እቲ ብዛዕባ ሃይማኖት ናጽነት አይነበረን እሞ፡ እቶም ጸላእቱ ንቡን ያን ከሲሶም አብ ቤት ማእሰርቲ አእተውዎ። አብኡ ኸ ኣ ፲፪ ዓመት ተሐበሰ።

ነዚ ነዊሕ ማሕበሩ ብትዕግስቲ ኺጸሮ ሐይሊ ተቐ በለ እሞ፡ አምላኽ ብጸጋ መልአ። እቲ ተአሲሩ ኸሉ ኸ ኣ፡ በዕሉ ኸምዚ ኢሉ ጸሐፊ፤ «ከቶ ብምሉእ ዕድመይ ቃል እግዚአብሄር ከምዚ ናይ ሎሚ ኹይኑ አይተገል ጸለይን። እቲ ቐደም ቁጫዊ ዘይቐጽሮ ዝነበርኩ ሕጅብ ብርሃን ኩይኑኒ። ይቕሬታ ሐጢአትን እቲ አብታ እትመ ጽእ ዓለም ክረኽቦ ዘሉኒ ምስ የሱስ ሕብረትን ድሮ ሕ ጂ ይፍለጠኒ አሉ። ነቲ ኸረን ጽዮን፡ ነታ ሰማያዊት የሩ ባሌም፡ ነቶም አእላፋት መላእኽቲ፡ ነታ ማሕበር እቶም አብ ሰማያት ተጽሒፎም ዘለዉ በኹራት፡ ንአምላኽ፡ እቲ ፈራዲ ኹሉ፡ ንመናፍስቲ እቶም ፍጹማን ጸድቃን፡ ንየሱስ ማእከላይና፡ ነዚ ኹሉ እናሐሰብኩ ልበይ ብታሕ ጓስ እዩ ዚመልእ። አብዛ ዓለም እዚአ ብሰብ ዘይከአል ነገር አብዚ ቤት ማእሰርቲ እዚ ርእዩ። እወ፡ «በዚ ኸይ ርኤኹምዎ እተፋቅርዎ፡ ሕጂውን ከይርኤኹምዎ ብእኡ እትአምኑ፡ ብዘይነገርን ክቡርን ሐጉስ ክትሕጉሱ ኢ ኹም።» ዚብል ቃል ንአይ ተፈሊጡኒ።

ነቶም መሰኪን ስድራኡ፡ ምናዳኳ ነቲ ዕዉር ወዳ እናሐሰበ ብዙሕ ይስቀ ነበረ። አብዚ ብርቱዕ ሐዘኑ ግና እዘን ዚስዕቦ ኸልተ ቃላት ንምጽንናዕ ኩናኢ፤ «ንዘኽታ ማትከ ሕደግ፡ እነ ብህይወት ከንብርም እዩ፤ መበላሉኺ ውን ብአይ ይተአመና።» (ኤር፡ ፵፱፡ ፲፩።) አምላኽ፤ «ብሐቂ ንደሓን ክሕልወከ እዩ፤ ብጊዜ መከራን ብጊዜ

ጸበባን እቲ ጸላኢ አባኽ ኸም ዚልምን ክገብር እዩ።» ይብል። (ኤር፡ ፲፭፡ ፲፩።)

ነዚ ነዊሕን ጽኑዕን ጊዜ ማእሰርቱ ብዘይ ዕዮ አ የሕለፎን ንመጽሐፍ ቅዱስ ብብዙሕ ትግሃትን ጥንቃቄን የንብቦን ይምርምሮን ነበረ። በዚ ጊዜ እዚ ኸኣ ሐያሎ መጽሐፍቲ ጽሒፉ፤ ነዚ ንብዙሓት ንበረኽት ዝኹኖም «መገዲ ክርስትያን» እተባህለ መጽሐፍ ድማ ኸዑ እዩ ዝጸሐፎ። ነቲ ኹሉ ክርስትያን፡ አብዛ ዓለም እዚአ ኺ ማላለስ ከሉ፡ ዚጓነፎ ዘበለ ፈተናን ፍርሃትን መንፈሳዊ ውግእን ብምግላጽ መጽሐፍ ቅዱስ አብዚ መጽሐፍ እ ዚ ጽሒፍዎ አሉ።

ነቲ አብ ቤት ማእሰርቲ ኺፍጽሞ ተመዲቡሉ ዝነ በረ መዚ ምስ ፈጸመ፡ ዮሃንስ ቡንያን ብምሕረት እግዚ አብሄር ከም ብሐድሽ ሐርነት ረኽቦ።

ከብ ማእሰርቲ ምስ ተፈትሖ ኸኣ፡ ንሐያሎ ብእም ነት አሕዋቱ በጽሖም። ምናዳ ድማ ነቶም ሕዙናትን ብ ምኽንያት እምነት ተሰጉሩም ዝነበሩን ብቃል እግዚአብ ሄር የጻናንዎም፡ ከምኡውን አብ ሐያሎ ቤተ ክርስትያ ናት እናኸደ ብትግሃትን ብጽዓትን ይሰብኽ ነበረ። ዙሉ ሰብ እናአኽበሮ ኸነሱሱ፡ ርእሱ ኸየልዕለ ብትሕትና ይ ማላለስ ነበረ።

ነቲ መድሐኒና ንደቀ መዛሙርቱ ብዛዕባ ፍቕሪ ዝ ሀበዎ ትእዛዝ ቀጥ አቢሉ ሒዝዎ ነበረ እሞ፡ አብ መን ጎ አሕዋት ገለ ዘይምስምማዕ ከም ዘሉ እንተ ረአዩ፡ ብ ብዙሕ ትግሃትን ትብዓትን ኪዓርቆም ይጋደል ነበረ፤ ን ብዙሓትውን በዚ ንበረኽት ኩኖም። ሐደ ሙዓልቲ ን ተበእሱ አሕዋት ኪዓርቕ ተጸዊዑ ነይሩ ንዓዱ ኺም ለስ ከሉ፡ አብ መገዲ ብርቱዕ ዝናብ ወቕዖ። ብሰርዚ

ረስኒ ተላዕሎ እሞ፣ ነቲ ስቃይ ሕማሙ ብትዕግስቲ ጸሮ።
ንርእሱ ኣብ ፍቓድ እግዚአብሔር እናገዝኤ፣ ከብዛ ዓለም
እዚኣ ተላናቢቱስ፣ ኣብ ጥቓ መድሐኒኡ ኪነብር ብዙሕ
ሃረርታ ነበሮ። ከምቲ ሃዋርያ ነቲ ሰማያዊ ብጽእና እና
ናፈቐ፣ ንነፍሱ ናብ ኢድ እቲ ብሩኽ መድሐኒኡ ወፊያ
እሞ ዐረፈ።

እዚ ንዓለም ብዙሕ በረኽት ዝኹን ዮሃንስ ዑን
ያን ጂ ዓመት ምስ ገበረ ብ፲፮፻፹፰ ዓ. ም. ሞተ። ነቲ
ውህበት ኣእምሮኡን መንፈሳዊ ፍልጠቱን ንኽብሪ እግ
ዚአብሔር ከም ዘውዑ፣ እተን ዝሓደገን ጽሑፋቱ ይምስ
ክራ እየን። ስለ ክርስቶስን ስለ ወንጌልን ንምክልኻል፣
ናይ ነፍስ ወከፍን ናይ ብዘላ ማሕበርን ሓጢአት ንምግ
ሳጽ ጅግና እዩ ዝነበረ። ምስናይዚ ግና ንኹሉ ሰብ ለ
ዋህን ፈቃርን እዩ ዝነበረ።

እምበኣርሲ ነዚ ናይዚ ኸምዚ ዝበለ ሰብኣይ ሓሳ
ብን ንብረትን ዕዮን፣ እዚ ዚስዕብ ቃላት ከም ሓደ ትርጓ
ሜ እዩ። ኣሕዋተዩ፣ ኣብቲ ጽውዓኹም እማ ተመልከቲ፤
ብዙሓት ብስጋ ለባማት፣ ብዙሓት ስልጡናት፣ ብዙሓት
ጭዋታት ኣይተጸውዑን። ኣምላኽ ግና ነቶም ጠቢባን
ምእንቲ ኼሕፍርሲ፣ ንዕኸነት እዛ ዓለም እዚኣ ሓረየ፣
ነቶም ብርቱዓት ምእንቲ ኼሕፍር ከኣ፣ ኣምላኽ ነቲ ድ
ኻም እዛ ዓለም እዚኣ ሓረየ። ስጋ ዘበለ ኣብ ቅድሚ
ኣምላኽ ምእንቲ ኸይምክሕውን፣ ኣምላኽ ነቲ፤ ኣነ ገለ
እዩ፣ ዚብል ከንቲ ምእንቲ ኺገብር፣ ነቲ ብዓለም ሕሱርን
ንዑቕን ገለ ዘይኩነን ሓረየ። (፩ይ ቁረ፣ ፩፤ ፳፮-፳፱።)

ንዮሃንስ ዑንያን ኣብ ቤት ማእሰርቲ ኸሉ
ስድራኡ ይበጽሖ።

ዮሃንስ ቡንያን ብሕልሚ ዝረአዮ ካብ እዛ ዓለም እዚኣ ናብ ናይ ዘለአለም ህይወት ዚመርሕ መገዲ ክርስትያን።

ኣብ በረኻ እዛ ዓለም እዚኣ ኽማላለስ ከሎኹ፡ ነገርባ ረኽብኩ እሞ ኣብኡ ኽድቅስ ኢሊ ተገምሰብኩ። ድቃስ ምስ ወሰደኒ ድማ፡ ጨርቂ እተኸድነ ሰብ፡ መጽሐፍ ኣብ ኢዱ ሓዙ፡ ከቢድ ጸር ተሰኪሙ፡ ኣብ ኣፍ ደገ ቤቱ ደው ኢሉ፡ ንቕድሚት ገጹ ኺጥምት ብሕልሚ ርኢኹ። (ኢሳ፡ ፳፬፡ ፮። ሉቃ፡ ፲፬፡ ፴፫። መዝ፡ ዘዳ፡ ፴፰፡ ፭። ኣንባ፡ ፪፡ ፪።) ተኩረ እንተ ጠመትክም፡ መጽሐፉ ገንጺሉ እናንበበ፡ “እንታይ ክገብር እዩ፡ ዋይ እነ፡” ኢሉ እናንቀጥቀጠ፡ ምጽንፍዕ ክሳዕ ዚሰእን ኪበኪ ኸሎ ርኢኹም። (ግብ፡ ፪፡ ፴፮፡ ም፡ ፲፮፡ ፴፩።)

ከምዚ ኢሉ ኸሎ፡ ኣብ ቤቱ ኣተወ። ስድራኡ ነቲ ዝረኽቦ ጭንቂ ምእንቲ ኸየስተውዕልዎ ኸኣ፡ ኣብ ልቡ ኺወቑሮ ተጋደለ። እቲ ጭንቁ ኣዝዩ በርትዖ እሞ፡ ምዕጋስ ስኢኑ ልቡ ኸፈቱ ንሰበይቱን ደቁን ከምዚ ኢሉ ተዛረቦም፤ ክብርቲ በዓልቲ ቤተይ፡ ፍቁራት ደቀይ፡ እቲ ጸቂጡኒ ዘሎ ኸቢድ ጸር ኬጥፍኣኒ እዩ፡ ምስናይዚ ኸኣ ኻብ ሰማይ ሓዊ ወረዱ ነዛ ዘሎናያ ኸተማ ኸም ዜጥፍኣ፡ ርግጽ ወረ ሰሚዔ ኣሎኹ። ገለ እንድሕነሉ መገዲ እንተ ዘይረኽብና ድማ፡ ኣነን ንስኻትኩምን በዚ ዜሰክሕ ጥፍኣት ከም እንጠፍኡ፡ ርግጽ፡ እዩ። በዚ ዘረ

በዚ ስድራ ቤቱ አዝዮም ሰምበዱ፡ ርእሷ ዜዝውር ሕ ማም ሐሚሙ፡ በሉ እምበር፡ እቲ ዝነገሮም ሐቂ ምኃ ኑስ አይአመንዎን፡ ምስ መሰየ ኸአ፡ እንተ ደቀሰ ኹብ ጽላሊኡ ኹሐዊ እዩ፡ ኢሉም ተስፋ ገይሮም፡ ቀልጢ ፎም እብ መደቀሊኡ ወሰድዎ፡ ግናኹ እቲ ናይ ለደቲ ጭንቀቱ ኹምቲ ናይ መዓልቲ፡ ነበረሞ፡ ብእህህታን ብንብ ዓትን ሐደረ፡ ምስ ወግሒ ድማ፡ ከመይ ኢልካ ሐዲር ካ፡ ኢሉም እንተ ሐተትዎ፡ ዝገደደ ዝገደደ፡ ኢሉ መለ ሰሎም፡ ከም ቀደሙ ኹእ ኹዛረበም ጀመረ፡ ንሳቶም ግና መሊሶም ካብ ጽላሊኡ ኹሕውይዎ ኢሉም፡ አፋራ ርህዎን ጸረፍዎን አላገጹሉን፡ ንሱ ኹእ በይኑ አብ ውኽ ጢ ቤቱ አትዩ፡ ስለ መከራኡን ስለ ስድራ ቤቱን ኬል ቀስን ኪጽልን ጀመረ፡ እናሐንሳእ ድማ ግዳም ወጺኡ፡ መጽሐፉ እናንበበን እናጸለየን ሐያሎ መዓልቲ አሕለፈ።

ርኡኹ ድማ ብውኸው ብዙሕ እናጨነቐ፡ አብ ጉል ጉል እናተማላለሰ፡ መጽሐፉ እናንበበ፡ ከም ቀደሙ ዓው ኢሉ፡ “ምእንቲ ኹድሕንሲ እንታይ ክገብር እየ።” እናበለ ጨደረ፡ (ግብ፡ ፲፮፡ ፴።)

አበይ ገጹ ኹም ዚኹይድ ከይፈለጠ፡ ኪህድም ህቀ ነ፡ ንዩው ነጀው ቀሊሕ እናበለ ኹእ ደው ኢሉ ርኡ ኹም፡ ሽው ወንጌላዊ ዝሰሙ ሰብአይ ናብኡ ቐሪቡ፤ እን ታይ እዩ እቲ ኹምዚ ዜጨነቐካ ዘሎ፡ ኢሉ ሐተቶ።

ንሱ ኹእ፡ ጉይታይ፡ አብዚ ዘንብቦ ዘሎኹ መጽ ሐፍ አነ ኹም ዝመውት፡ ድሕሪ ሞት ድማ ኹም ዝፍ ረድ፡ እርኢ አሎኹ እሞ፡ ንሞት ኩነ ንፍርዲ ኹም ዘይ ተጻሎኹ ስለ ዝፈለጥኩ እየ ዝጭነቐ ዘሎኹ፡ ኢሉ መለሰሉ። (አብ፡ ፱፡ ፳፯፡ እዮ፡ ፲፮፡ ፳፪፡ ህዝ፡ ፳፪፡ ፲፬።)

ወንጌላዊ ኹእ፡ አብዛ ዓለም እዚኣ ኹምዚ ብመክ

ምእንቲ ኹድሕንሲ እንታይ ክገብር እየ፡ ኢሉ ይጭድር።

ራ ካብ ምንባር ደሓ ሞትዶ አይምሕሸካን ነይሩ፤ በሎ ንሱ ኸአ፤ እዚ አብ ዝበነይ ዘሎ ጸር ካብ መቓብር ናብ ዚመቑ ጸቐጡ ኸየስጥመኒ እሞ ናብ ሲኦል ከይወርድ ደሓ ፈሪሄ፤ ኢሉ መለሰሉ። (ኢሳ፡ ፴፫፡ ፱፫) ክቡር ጉይታይ፤ ናብ ቤት ማእሰርቲ ንምእታው ተዳልዮ ካብ ዘይኸውን፤ ናብ ፍርዲ፤ ድሕሪኡ ኸአ ናብ ሰፍራ ቐጽዓት ክኸይድ ከም ዘይተዳሎኹ ርግጽ እዩ፤ ኢላ እናሐሰብኩ እየ ዝበከን ዘስቲርቀኝን ዘሎኹ።

ወንጌላዊ ኸአ፤ እዚ ካብ ኩነት ንብረትካ ደሓ፤ ንምንታይ አብዚ ደው እትብል፤ ኢሉ ሐተቶ። ንሱ ድማ፤ ናባይ ገጸይ ከም ዝህድም ጠፊኡኒ፤ ኢሉ መለሰ። ድሕርዚ ወንጌላዊ «ካብቲ ዚመጽእ ቐጥዓ ህደም፤» ዚብል ቃል እተጸሕፎ ጥቕሉል ብራና ሀቦ። (ማቴ፡ ፫፡ ፯።)

ንሱ ኸአ ነዘን ቃላት እዚኤን ምስ አንበባ፤ አንቃዕ ሪሩ ነቲ ወንጌላዊ እናጠመቶ በሎ፤ አባይ ገጸይ እሞ እየ ዝህድሞ፤ ኸው ወንጌላዊ በጸብው እናአመተሉ፤ አብ ከንዩው እቲ ገፊሕ ጉልጉልዶ ነታ ጸባብ ደገ ትርእያ አሎኳ፤ በሎ። (ማቴ፡ ፯፡ ፲፫፡ ፲፱።) ንሱ ግና፤ አይፋለይን፤ በሎ። ወንጌላዊ ኸአ መለሱ፤ አብቲ ሰግር ዘሎ ዜንጸባርቕ ብርሃንከ ይርአዩካይ፤ ኢሉ ሐተቶ። (መዝ፡ ዘዳ፡ ፻፲፱፡ ፻፳። ጀይ ጴጥ፡ ፩፡ ፲፱።) እው፤ እርኢ አሎኹ ይመስለኒ፤ በሎ። ወንጌላዊ ኸአ፤ ነቲ ብርሃን እቲ እናጠመትካ ትኽ ኢልካ ኺድ፤ ኸው ነታ አፍ ደገ ኸትረክብ ኢኻ እሞ እንተ ኳሕኳሕካ እቲ ኸትገብሮ ዚግብአካ ኺነግሩኹ እዮም፤ በሎ። ብሕልመይ ከኣ፤ ነቲ ሰብአይ ኪጉዱ ኸሎ ርኤኽም። አዝዩ ካብ ቤቱ ኸይረሐቐ ግና፤ በዓልቲ ቤቱን ደቁን ደድሕሪኡ እናጉየዩ፤ ንዓ ተመለስ፤ ኢሉም ጸውዕም። (ሉቃ፡ ፲፱፡ ፳፮።) ንሱ ግና ነእዛኑ በጸብው ሐቲሙ፤

ሀይወት፣ ሀይወት፣ ናይ ዘለኣለም ሀይወት፣ እናበለ ኣዝዮ ጉዞዮ። ንድሕሪት ገጹ ቑሊሕ ከይበለ ኸኣ፣ ከሳዕቲ ፍርቂ ጉልጉል ሀደመ። (ኦሪ፣ ዘፍ፣ ፲፱፣ ፲፯።)

ጉረባብቱ ኸኣ ነዚ ንምርኣይ መጹ፣ ኪጉዱ ኸሎ ድማ ገሊኡም ኣላገጹሉ፣ ገሊኡም ኣፋራርሀዎ፣ ሐድሐዶ ኸኣ፣ ንዓባ ተመለስ፣ እናበሉ ጸውዕዎ። (ኤር፣ ጳ፣ ፲፭።) ምና ዓ ኸኣ ተሪርን ቀሊልን ዝስሞም ክልተ ሰብ ብግዲ ኸመልስዎ ተማሓሐሉ። እቲ ሰብኣይ ኣዝዩ ርሒቐ ኸነ ሱስ፣ እናጉዞዩ ኣርከብዎ። ኸዑ ንሱ፣ ኣቱም ጉረባብተይ፣ ስለምንታይ ደድሕረይ ትመጹ ኣሎኹም፣ ኢሉ ሐተቶም። ንሳቶም ድማ፣ ምሳና ምእንቲ ኸትምለስ ከነረድ ኣካ ኢና፣ በልዎ። ንሱ ኸኣ፣ ከቶ እዝስ ዘይኸውን እዩ፣ ንሳትኩም ኣብታ ጥፍኣት እትበህል ከተማ ኢኹም እትነበሩ ዘሎኹም፣ ኣነውን ኣብኣ እየ እተወለድኩ፣ ኣብኣ እንተ ሞትኩም ድማ፣ ድሕሪኡ ኸብ መቓብር ናብ ዚዐመቑ ክትወርዱ ኢኹም፣ ብድሕሪኡ ድማ ኣብቲ ብሐውን ብዲንን ዚነድድ ዘሎ ባሕሪ ኸትድርበዩ ኢኹም። ሕጂ ድማ፣ ኣቱም ፍቁራት ጉረባብተይ፣ ምሳይ ንዑ እመክረኩም ኣሎኹ፣ በሎም።

ተሪር፤ እንታይ እዩ ዚብሎ ዘሎ፣ ተድላናን ፈተው ትናንዶ ንድሕሪና ኸንገድፍ ኢና፣ በሎ።

ክርስትያን፣ (ስሙ ንሱ እዩ፣) እወ እዚ ኸትገድፍዎ ዚግብኣኩም ዘበለ ኹሉ ነቲ ኣነ ኸረኽቦ ኢላ ዝጋደሎ ዘሎኹ፣ ነቲ ጫፉ እኳ ኣይመዓራረዮን እዩ፣ በሎም። (፪ዶ ቂሪ፣ ፱፣ ፲፰። ሮሜ ፰፣ ፲፰።) ምሳይ እንተ ኸድኩም እሞ ኸሳዕ መወዳእታ እንተ ተዐገስኩም፣ ከምቲ ኣነ ዝዕደሎ ኸትዕደሉ ኢኹም። እቲ ኣነ ዝኸዶ ሃገር ከኣ

ወንጌላዊ ነታ ናብታ ጸባብ ደገ እትወስድ መገዲ ይሕብር።

ንኹሉ አኪሉስ ዚተርፍ እዩ። (ሉቃ፡ ፲፩፡ ፲፯።) ስለ ዚ ዘረባይ ሐቂ ምዃኑ ተወዘቡ።

ተሪር፤ እንታይ እዩ እትደልዮ ዘሎኪ፡ ንዓለም ኩላ መኒንካ ኸትረኽቦ እትደልዮስ እንታይ እዩ፤ በሎ።

ክርስትያን፤ አነስ ዘይጠፍእን ዘይረከስን ዘይሐልፍን ርስቲ እዩ ዝደለ ዘሎኹ። (፩ዮ. ጴጥ. ፩፡ ፬።) እዚ ኸኣ ነቶም ብቐም ነገር ዚደልይዎ፡ ብጊዜኡ ኪዕደል፡ ኣብ ሰማይ ተቐሪቡ ኣሎ። (እብ. ፲፩፡ ፲፯።) ክትርድእዎ እን ተ ደሌኹም ከኣ፡ ኣብዚ መጽሐፈይ ኣንብቡ።

ተሪር፤ ትም በል፡ መጽሐፍካ ንዩው በሎ። ምሳና ዶ ትምለስ ኢኻ አይፋልካ፤ በሎ።

ክርስትያን፤ አይፋለይን፡ ሐንሳእ ዕርፌ ጨበጠ እዩ እሞ፡ እገዛስ ከቶ አይገብሮን እዩ፤ በሎ። (ሉቃ፡ ፱፡ ፳፪።)

ተሪር፤ እምበኣርክ ቀሊል፡ ጐረቤተዮ፡ እቶም ከም ዚ ዝበለ፡ ርእሲ ዚዝውር፡ መወዳኦታ ዚብሉ ጽላለ ዝሐዘም ሰባት፡ ካብቶም ጥዑያት ጽቡቕ ምኽሪ ኺመ ኸሩ ዚከኣሉምሲ፡ ንሳቶም ዚበልጹ እዩ ዚመስሉም እ ሞ፡ ንዓናይ ገዲፍናዮ ንገዛና ንመለስ፤ በሎ።

ቀሊል፤ አይትጻረፍ፡ እዚ ሕያዋይ ክርስትያን ዚብሎ ዘሎ ሐቂ እንተ ኹይኑስ፡ ካብዚ ናትናስ ድላዩ ይበ ልጽ እዩ እሞ፡ አነውን ልበይ ምስኡ ኺድ ይብላኒ ኣሎ፤ በሎ።

ተሪር፤ ከምዚ ዝበለ ጽሉልዶ ድማ ተወሲኹ፤ መን ይፈልጥ ከምዚ ዝበለ ዕቡድ ሰብኣይ ናበይ ከም ዚብጽሐ ካ፤ ስለዚ ምኽረይ ስማዕ፡ ይሕሸካ አይትወሹ፡ ተመለስ።

ክርስትያን፤ አይፋልካን፡ ቀሊል፡ ጐረቤተዮ፡ ብዘይ እቲ ዝነገርኩኻ ኸልእ ብጽእና ኸኣ ኣብኡ ኸም ዚር ከብ፡ ርግጽ እዩ እሞ፡ ምሳይ ደኣ ንዓ። እቲ ጽሑፍ

ሐቂ እዩ፡ ብደም እቲ ዝገበሮውን ተሐቲሙ ኣሎ። ን ኣይ እንተ ዘይኣመንካ ድማ፡ ኣብዚ መጽሐፍዚ ኣን ብብ፡ (ኣብ ፱፡ ፲፮-፳፩።)

ቀሊል፤ እምበኣር፤ ኣታ ተሪር፡ ጐረቤተይ፤ ስማዕ፤ ኣነስ ምስ እዚ ሕያዋይ ሰብኣይዚ ኸኸይድ ቍርጺ ሐሳ በይ እዩ፡ ካብቲ ዕድሉውን ከማቐል እዩ፡ በለ። መሊሱ ኸኣ ንክርስቲያን፤ ኣታ እተፈቐጸ ዓርከዶ፤ ነቲ ናብቲ እትናፍቕ ዘሎህ ሃገር ዚወስድ መገድስ ትፈልጦ ዲኻ፤ ኢሉ ሐተቶ።

ክርስቲያን ከኣ፤ ወንጌላዊ ዝስሙ ሐደ ሰብኣይ ኣብታ ቕድሚና ዘላ ጸባብ ደገ ቐልጢፈ ኸኸይድ መኺ ሩኒ ኣሎ። ኣብኡ ድማ ብንኸዶ መገዲ ኺሕብሩና እ ዮም፡ በለ።

ቀሊል ድማ፤ ንዓናይ ሕጃይ ፍቁር ጐረቤተዮ፤ ንበ ገስ፡ በለ፡ ብሐንሳእውን ተበገሱ።

ተሪር፤ ኣነስከ ብጻይ ከምዚኣቶም ዝበሉ ዓያሱን ዕቡዳትን ከኸውን ኣይደልን እዩ እሞ፡ ንገዛይ ከምለስ እዩ፡ በለ።

ተሪር ኪምለስ ከሎ፤ ክርስቲያንን ቀሊልን ኣብቲ ገ ፊሕ ጐልጐል እናተዛራረቡ ኺኸዱ ኸለዉ ብሕልመይ ርኢኹ።

ክርስቲያን፤ ቀሊል፡ ጐረቤተይ፤ ከምዚ ቐልጢፍካ ስለ ዝሰዐብኪ ብዙሕ ተሐጐሱ፤ ከመይ እሞኽ ትኸውን ኣሎኻ፤ ተሪር ኣኳ እዚ ንኣይ እተሰምዐኒ ናይታ ዘይት ርኤ ዓለም ስልጣናትን ራዕድን ተሰሚዖም እንተ ዚኸ ውንሲ፤ ከምዚ ቐልጢፉ ሐዲጉና ኣይምተመልሰን ነይሩ።

ቀሊል፤ ኣታ ክርስቲያን፤ ፍቁር ጐረቤተይ፤ በይንና

ኸብ ኩንናስ፤ እቲ እንደልዮ ነገር እንታይ ምኺኑ ኸ መይ ጌርናውን ከም እንረኽቦ፡ እስኪ ንገረኒ።

ክርስቲያን፤ ከመይ ከም ዝኹን ኸትሰምዕ ካብ ፈቶ ኸስ፡ ኣብዚ መጽሐፈይ ደኣ ኸንብበልካ እምበር፤ እቲ ኣብ ልበይ ዚስምዐኒ ዘሎ ብኣፈይ ክነግረካስ ኣይከኣለንን እዩ፡ በለ።

ቀሊል ከኣ፤ እሞኽ፤ እቲ ኣብ መጽሐፍካ ዘሎ ቃ ላትሲ ሐቂ ምኺኑይ ትፈልጦ ኢኻ፤ ኢሉ ሐተቶ።

ክርስቲያን፤ እቲ ነዚ ቃልዚ እተዛረበ ከቶ ኣይሕ ሱን እዩ እሞ፤ ሐቂ ምኺኑ እኣምኖ እዩ። (ቲቶ ፩፡ ፪።)

ቀሊል፤ ጽቡቕ፤ እቲ ብጽእና ዝበልካዮ ዜደንቕ ነገርክ እንታይ እዩ፤

ክርስቲያን፤ ማእለያ ዜብሉ ዘለኣለማዊ መንግስቲ ኣብኡ ኣሎ፤ ንኣና ኸኣ ንዘለኣለም ምእንቲ ኸንነብር ሲ፤ ናይ ዘለኣለም ህይወት ኣብኡ ተነበሩልና ኣሎ። (ኢሳ ፵፭፡ ፲፯። ዮሳ ፲፡ ፳፯ — ፳፱።)

ቀሊል፤ ጽቡቕ፤ ተዛረብካ፡ ካልእከ፤

ክርስቲያን፤ ኣብኡ ኣኸሊል ጽድቂ ኸንከለል፤ ጸዕ ዳ ልብሲ ኸንለብስ እሞ፤ ከምታ ኣብ ጠፈር ሰማይ ዘላ ጸሓይ ከነንጸባርቕ ኢና። (፪ይ ጢሞ፡ ፱፡ ፳። ራኡ ፫፡ ፱። ማቴ ፲፫፡ ፵፫።)

ቀሊል፤ እዝስ ግሩም እዩ። ካልእከ፤

ክርስቲያን፤ ጐይታ ኣታ ሃገር እቲኣ ንብዓት ካብ ኣዲንቶም ኪደርዝ እዩ እሞ፤ ቃንዛን ኣውያትን ልቕ ሶን ኣብኡ ከቶ ኣይኪስማዕን እዩ። (ኢሳ ፳፭፡ ፳። ራኡ ፯፡ ፲፮ ፲፯፡ ም፡ ፳፩፤ ፱።)

ቀሊል፤ ኣብኡኽ እንመን እዮም ብጸትና፤

ክርስትያን፤ ንምጥማቶም ዚንጸባርቑ ሱራፊልን ከ
 ሩቤልን እዮም። (ኢሳ. ፯፤ ፪።) አብኡ እቶም ቅድሚኛ ገ
 ሐለፉ አእላፋት ኪጸንሑና እዮም፤ አብኡ ድማ ኹላ
 ቶም ፍቕሪ ዝሐደርም ቅዱሳን ስለ ዝኹኑ፤ ሐደኳ ኹ
 ፉኣ ዚሐስብ የብሎምን። አብ ቅድሚኡ አምላኽ እዮም
 ዚማላለሱ እሞ፤ እቲ ዘለአለማዊ ፍቕሩ አብ ልዕሊኦም
 እዩ ዚሐድር። (፩ይ ተሰ፡ ፬፤ ፲፯፤ ፲፮። ራእ፡ ፭፤ ፲፩።)
 ብሐደ ቻል ኩታ፤ ናይ ወርቂ አኽሊል እተኸለሉ ሽማ
 ግሌታትን መሰንቆ ወርቂ ዝሐዙ ቅዱሳንን ደናግልን አብ
 ኡ ኸንርኢ ኢና። (ራእ፡ ፬፤ ፬፤ ም፡ ፲፱፤ ፩፤ ፭።) ነቶም
 ስለ ፍቕሪ ጉይታ እታ ሃገር እቲኣ ኢሎም፤ ካብ ዓለም
 እተቐርጹ፤ ብሐዊ ዝነደዱ፤ አራዊት ዝበልዕዎም፤ ማዕ
 በል ባሕሪ ኸኣ ዘስጠሞም ሰባት አብኡ ኸንርእዮም ኢ
 ና። (እብ፡ ፲፩።) ንኹላቶም ጥዕናን ሀይወትን ስለ ዝመል
 ኦም ድማ፤ ነቲ ዘይመማት ከም አልባስ ለቢሶምዎ አለዉ።
 (፪ይ ቁረ፡ ፭፤ ፬ — ፭።)

ቀሊል፤ ንልቢ ብሐገቡ ንምምላእሲ እዚ ዝሰማዕ
 ናዮ ቻላት ዚአክል እዩ፤ ግናኽ እዚ ኹሉዶ ብሐቂ
 ኸንረኽቦ ኢና፤ ከመይ ጌርናኽ ኢና እንረኽቦ፤

ክርስትያን፤ ናይዚ ነገርዚ ምላሽሲ ጉይታ እታ ሃ
 ገር እቲኣ አብዚ መጽሐፍ እዚ ጽሑፍዎ እንሆ። ማለት
 ነዛ ሃገር እዚኣ ብቐም ነገር እንተ ደሌናያሲ፤ አምላኽ
 ብኸምኡ ኺህበና እዩ። (ኢሳ. ፶፭፤ ፩ ፪። ዮሃ፡ ፯፤ ፴፯፤
 ም፡ ፯፤ ፴፯። ራእ፡ ፳፩፤ ፯፤ ም፡ ፳፪፤ ፲፮።)

ቀሊል፤ እምበኣርከ፤ አታ ኸቡር ዓርከይ፤ ነዚ ነገር
 እዚ ንምስማዕ ባህ ይብለኒ እዩ እሞ፤ ንዓናይ ንቐልጥፍ።
 ክርስትያን፤ እዚ አብ መንኲብይ ዘሎ ሰኽማ ኸበ

ዱኒ አሎ እሞ፤ ከም ድሌተይ ክቐልጥፍ አይኹነለይን
 እዩ።

ዘረባኦም ምስ ወድኡ፤ ዓሚቑ ተኸላ አብ ዝነበ
 ሮ ጉልጉል በጽሑ እሞ፤ ገለ መከራ ይጸንሐና እዩ፤
 ኢሎም ከይሐሰቡ፤ ብድንገት ናብቲ ጭቃ ጥርጥር እተ
 ባህለ ኸልቲኦም ኪወድቁ፤ ሰብነቶም ነሱ ብጸብሪ ኸሳዕ
 ዚኸፈን ከኣ አብኡ ኺንገርግሩ፤ ብሕልመይ ርኤኹ። ም
 ናዓ ክርስትያን፤ እቲ አብ መንኲብ ዝነበረ ጸር ስለ ዝ
 ጸቐመ፤ አብቲ ተኸላ ኺሰጥም ጀመረ። ሽዑ ቐሊል፤ አ
 ታ ክርስትያን፤ ጉረቤተይ፤ ሕጂኽ አበይ ኢኹ ዘሎኹ፤
 ኢሎ ሐተቶ።

ክርስትያን ድማ፤ አበይ ምህላወይሲ ብሐቂ አይፈ
 ልጥን እዩ፤ ኢሎ መለሰሉ።

ሽዑ ቐሊል ትዕግስቱ ተወድኦ እሞ ብነድሪ ንብጻ
 ዩ ኸምዚ በሎ፤ እቲ ኹሉ ጊዜ እትዛረቦኒ ዝነበርካ ብ
 ጽእናዶ እዚ እዩ፤ አብቲ መጀመርያ መገድና ኸምዚ ዝ
 በለ ኸፉእ ነገር ካብ ዚንጎራናሲ፤ አብኡ ኸሳዕ እንበ
 ጽሕ ደኣ ኸመይ ዝበለ ነገር ከረኽብና ይኸውን፤ ሐንትስ
 ካብዚ ደኣ ብደሓነይ እውጻእ እምበር፤ ድሕሪኡ እታ
 ሃገር ብጽእና ንኣኹ ትኹን፤ እናበለ ክልተ ወይስ ስለስ
 ተ ሳዕ ዚኸውን መንዚሱ ኹብቲ ንወገን ገዛኡ ዘብል
 ወጺኡ ንገዛኡ አቢሉ ጉየዩ። ብድሕርዚ ክርስትያን ከቶ
 አይረአዮን።

ሽዑ ክርስትያን፤ አብቲ ጭቃ ጥርጥር እናንገርገረ፤
 ኪወጽእ እሞ አብታ ኸንዩው ገዛኡ ዘላ ጸባብ ደገ ኹ
 ኸይድ ተጋደለ፤ ግናኽ እቲ አብ መንኲብ ዝነበረ ጸር
 ስለ ዝኸበደ፤ ንምኻድ አይተኻእሉን። ድሕርዚ ድማ ረ
 ዲኤት ዝሰሙ ሰብ ናብኡ መጺኡ፤ አታ እንታይ ትገ

በር አብዘ፤ ኢሉ ኸሐቶ ኸሎ፤ ብሕልመይ ሰማዕኩ።
 ክርስትያን ከአ፡ ወንጌላዊ ዚበህል ሐይ ሰብ ካብቲ
 ዚመጽእ ቀጥጥ ምእንቲ ኸተምልጥሲ፤ በዛ መገዲ እዚ
 ኣ አቢልካ ናብታ ጸባብ ደገ ኺድ፤ ኢሉ ምዲዱንስ፤
 አብኡ ኸኸይድ ከሎኹ አብዚ ተኸላ እዚ ወዲቐ፤ ኢሉ
 መለሰሎ።

ረዲኤት፤ ስለምንታይ እሞ በቲ ንሱ ዝሐበረካ
 ትኽ ኢልካ ዘይከድካ፤

ክርስትያን፤ አዝዩ ፈሪሃ ነበርኩ እሞ፤ በዛ አቋራጭ
 መገዲ አቢል ኸህድም ከሎኹ፤ አብዚ ተኸላዚ ወዲቐ።
 ኸዑ ረዲኤት ብኢዱ ስሒቡ አውጽኦ፤ ነእጋሩ
 አብ ከውሒ ደው አበለሉ እሞ፤ መገድኻ ቀጽል፤ በሎ።
 (መዝ፡ ፵፡ ፪።)

ድሕርዚ ኣነ፤ አብቲ ንክርስትያን ዘውጽኤ ሰብ ቀ
 ሪብ፤ በሉ እስኪ ጉይታይ፤ ካብዛ ዓዲ ጥፍአትሲ እታ
 ናብታ ክንዩወይቲ ደገ እትወስድ መገዲ እዚኣ ኹብ ኩ
 ነት፤ ስለምንታይ ደኣ ምእንቲ ነቶም መንገደኛታት ኪጥ
 ዕሞም ዘይተደልደለት፤ በልክም። ንሱ መለሰ፤ እዚ ኸምዚ
 ዝበለ ተኸላ ዘለዎ ስፍራ፤ እቲ ብንስሓ ዝለቐቐ ርስሓት
 ሐጢአትን ርኽሰትን ዝወሐዘ ዓላ እዩ እሞ፤ ኪመልእን
 ኪጣጣእን አይክእልን እዩ። ስለዚ ኸኣ እዩ ናይ ጥርጥር
 ተኸላ እተባህለ። ሐይ ሐጢአተኛ ኹብ ሐጢአቱ ምብር
 ባር ኪጅምር ከሎ፤ አብ ውሽጡ ብርቱዕ ፍርሃትን ጥር
 ጥርን ስለ ዝሐደሮ፤ ከሉ እዚ ተኣኪቡ አብኡ ስለ እተ
 ሞህለለ እዩ ብእኡ ምሕላፍ ዜኸግር ዘለ። በለኒ። ግናኽ
 እዚ ስፍራዚ ንኹሉሳዕ ኸምዚ መሸገሪ ኹይኑ ኺነብር፤
 ፍቓድ እቲ ንጉስ አይኩነን። (ኢሳ፡ ፴፭፡ ፬-፰።) እዚ ስፍ
 ራ እዚ ኸኣ እቶም ግዙአት ገለ ዶኹን ኬሕኸዎ ይከ

አሎም ይኸውን፤ እናበሉ ብትሕቲ ናይቲ ንጉስ ልኡ
 ሂት ኩይኖም፤ ካብ ኸሕን ሹድኸተ ሚእትን ዚበዝሕ
 ፃመታት* ደኸሞምሉ እዮም። ካብ ከሉ ግዝኣት እቲ
 ንጉስ ዕስራ ኸሕ ዚኸውን ጽዕነታት ግሩም ዝኹን መ
 ደልደሊ ምኽርታት አምጺኦም አብኡ ኸም ዝመልኡ፤
 አርጊጸ እፈልጥ እዩ። እቶም አስተውዑልቲ፤ ነዚ ንምድል
 ዳል ካብዚ ዚሐይኽ መደልደሊ ከቶ አይርከብን እዩ፤
 ኢሉም አለዉ። እዚ ናይ ጥርጥር ጭቃ እዩ እሞ፤ ዝገ
 በሩ እንተገበሩሉ እኳ ኸም ቀደሙ ኹይኑ እዩ ዚተርፍ፤
 በለኒ።

ምስናይዚ ግና ብፍቓድ እቲ ወሃብ ሕጊ አብ ልዕ
 ሊ ጭቃ ዜሕልፍ ድልድል መሰጋገሪ ተገይርዎ አሎ፤
 እዚ ስፍራ እዚ ግና፤ ንፋሳት ኪላወወጥ ከሎ፤ ንርኽሰ
 ቱን ጭቃኡን ንላዕሊ ገጹ ይተፍኦ እሞ፤ ነቲ መሰጋገሪ
 ይጅርብዎ። እቶም ዚሳገሩ ኸኣ፤ እቲ መሰጋገሪ አብኡ ኸ
 ሎስ፤ ርእሶም ጽሩር ይብሉም እሞ ብጉብ እናረገጹ፤ አብ
 ቲ ጭቃ ይወድቁ እዮም። በቲ አፍ ደገ ምስ አቶሂ ግና፤
 እቲ ምድሪ ጽቡቕን ድልዳልን እዩ። (፩ይ ሳሙ፡ ፲፪፤ ፳፫።)

ድሕርዚ ኸኣ ቐለል አብ ቤቱ ኸም ዝአተወ፤ ብ
 ሕልመይ ርኤኸዎ። ጉረባብቱ ድማ ኺበጽሕዎ መጹ እ
 ሞ፤ እንቋዕ ተመለሰካ፤ ኢሉም ነአድዎ፤ ገሊኦም ግና
 ምስ ክርስትያን ብምኹዱ ጽሉል በልዎ። ብዙሓት ከኣ፤
 ሐንሳኣ ክትከይድ ካብ ጀመርክስ፤ ነዚ ቕሩብ መከራ ኸ
 ትፈርህ አይምተገብአካን ነይሩ፤ ንሕና እንተ ንኸውንሲ፤
 ከምዚ አይምገበርናን ኔርና፤ እናበሉ አላገጹሉ። ቀለል
 ከኣ ፈዚዙ አብ ማእከሉም ጠጠው በለ። ጸኒሖ ግና

* እዚ “መገዲ ክርስትያን” ዚበህል መጽሐፍ ብ፡፳፻፮ ህ፡ ሞ፡
 እዩ እተጻሕፈ።

አብ ልቡ ተመልሶ። ሽዑ ደማ ኹላቶም ብሐንሳእ ሐ ቢሮም ንክርስትያን ኪሐምይዎን ኬላግጹሉን ጀመሩ።

ሐጂ ክርስትያን በይኑ ኪኸይድ ከሎ፡ ሐደ ሰብ ካብ ርሒቑ ናብኡ ገጹ ኪመጽእ ከሎ ረኣዮ፡ ሽዑ ኸ አ ተራኸቡ እሞ ኪዛራረቡ ደው በሉ። እዚ ምስ ክርስ ቲያን እተራኸበ ሰብ ናይ ዓለም ፈላጥ እዩ ስሙ። ካብ ዓብዪ ኸተማ ጥበብ ስጋ ዚበህል ዝመጸውን እዩ። ዓዲን ዓዲ ክርስትያንን ጥቓ ጥቓ ስለ ዝኹን ብዛዕባ ክርስ ቲያን ኪዛራረቡ ሰሚዑ ነበረ፤ አብ ካልእ ከተማታት ከአ ብዛዕባኡ ይዋግዑ ነበሩ እምበር፡ አብታ ዝህደመላ ኸተማ ጥፋአት ጥራይ አይኩነን። ናይ ዓለም ፈላጥ ከአ ወሪኡ ስለ ዝጸንሐ ካብ ኦዛራርባኡን እህህታኡን አለ ለዮ አሞ፡ ከምዚ ኢሉ ኪዛረቦ ጀመረ፤

ናይ ዓለም ፈላጥ፤ ዓርከይ፡ ከምዚ ዝበለ ጸር ተሰኪም ካ ደኣ ናባይ አቢልካ ትጐዐዝ አሎኳ፤

ክርስትያን፤ ብሐቂ ኸምዚ ናተይ ዝበለ ጸር ተሰኪ ሙ ዘሎ ምግዳር እዩ። ናባይ ከም ዝኸይድ ካብ ጠየቐ ካፂ ግና፡ ምላሹ እነግረካ እዩ፤ ሐደ ሰብ፤ አብታ ጸባብ ደገ ኪድ አሞ አብኣ ምስ በጸሐካ፤ ንጸርካ አባይ ከም እትድርብዮ ኪነግሩኳ እዮም፤ ኢሉኒ።

ናይ ዓለም ፈላጥ፤ ሰባይትን ደቅንዶ አለዉኳ፤

ክርስትያን፤ እወ፡ ግናኸ እዚ ጸር እዚ አዝዩ ስለ ዝጨቁነኒ፤ ከም ቀደመይ ናይ ሐዳር ሐጐስ የብለይን። ስለዚ ዳርጋ ሐዳር ዜብለይ እዩ። (፩ይ ቁረ፡ ፯፤ ፳፱።)

ናይ ዓለም ፈላጥ፤ እንተ ዝመኸረካስ፡ ምሰማዕካኒ ዶ፤ በሉ።

ክርስትያን፤ ምኽሪ የድልየኒ እዩ እሞ፡ ጽቡቕ እን ተ ኹይኑሲ እወ ምሰማዕኩኳ፤ በሉ።

ናይ ዓለም ፈላጥ፤ እምበኣርክ እመኸረካ አሎኹ፤ ነዚ ተሰኪምካዮ ዘሎኳ ጸር፡ ቀልጢፍካ ከይደርቤኹዮ ዕረፍቲ አይትረክብን ኢኹ፤ እቲ እግዚአብሄር ዝህበካ በረኸትውን አይጠቕመክን እዩ።

ክርስትያን፤ እንን እምበር ንሱ እዩ ድልየተይ፤ ግናኸ ነዚ ጸር እዚ ባዕለይ ከራግፎ ዘይከአለኒ ኹይኑ፤ አብ ሃገረይውን ነዚ ጸርዚ ዜውርደለይ አይረኽብኩን፤ ነ ዚ ሰኽምዚ ምእንቲ ኸራግፍ ከአ እዩ በዚ መገደዚ ዝኸይድ ዘሎኹ።

ናይ ዓለም ፈላጥ፤ ጸርክ ምእንቲ ኪወርደልካስ፤ በዚ መገደዚ ኪድ ኢሉ ዝመኸረካኸ መን እዩ፤

ክርስትያን፤ ሐደ በዓል ግርማ ኹይኑ እተራእየኒ ሰብ እዩ ዝመኸረኒ፤ እንተ ዘይተጋግየሱ፤ ወንጌላዊ ኸአ እዩ ስሙ።

ናይ ዓለም ፈላጥ፤ ዋይ እዚ መጣፍእ፤ ምስ ምኽ ሩ ይጥፋእ፤ ከምዚ ንሱ ዝሐበረካ መገዲ ገደራ እተሸግ ርን እተፍርህን አብ ዙላ ዓለም የልቦን እሞ፤ ምኽሩ ድ ሕሪ ሰሚዕካ ሽዑ ኸትርኢ ኢኹ። ቀድሞዚ ኸአ ገለ ነ ገር ረኺቡኳ አሎ ይመስለኒ፤ ርግጽ፡ ናይ ፍርሂ ጸብሪዶ ግዳ ተኸዲንካ እርእየካ አየሎኹን፤ እዚ ጸብርዚ ግና ነ ቶም በዛ መገዲ እዚኣ ዚኸዳ ናይ መጀመርያ ሽጋሮም እዩ። ብዕድመ እመርሐካ እየሞ፤ ይሕሸክ ምኽረይ ሰማዕ። በዛ ጀሚርካያ ዘሎኹ መገዲ እንተ ቐጸልካ፤ ድኻም፤ ሕማም፤ ጥሜት፤ ፍርሃት፤ ዕርቃን፤ ሴፍ፤ አንበሳ፤ ገበል፤ ጸልማት፤ ብሐደ ቃል ኩታ ሞትን ክፋኣ ዘበለ ኹሉን ኪረኽበካ እዩ። እዚ ብምስክር ብዙሓት ዝጸንዔ ፍጹም ሐቂ እዩ። ስለምንታይ እዩ ሰብ፤ ምኽሪ ሐደ ዘይፈል ጦ ጋሻ ምእንቲ ኪሰምዕ ኢሉ፤ አብ ዘይመከራኩ ዚአቱ፤

ክርስቲያን፤ ግናኸ ጉይታይ፤ ካብዚ ኹሉ ዝጸብጸብ ኩምለይሲ፤ እዚ ኣብ ዝበነይ ዘሉ ጸር እዩ ዜፍርሀኒ፤ ሐንትስ እዚ ጸር እዚ ደኣ ይርሐቐለይ እምበር፤ እዚ ኣብ መገደይ ዝረኸበ ዘበለ ኹሉ ኣይመጪነቐንን ነይሩ።

ናይ ዓለም ፈላጥ፤ እዚ ጸር እዚኸ ቀደም ከመይ ኢሉ እዩ ዝመጸከ፤

ክርስቲያን፤ ነዚ ኣብ ኢደይ ዘሉ መጽሐፍ እንተ ኣንበብኩ እዩ እተፈለጠኒ።

ናይ ዓለም ፈላጥ፤ ኣይበልኩንዶ ግዳ፤ ከምቶም ኣብ ዘይወቕዮም ንዘይከኣል ነገር ዚደልዩ ፈኩስቲ ርእሲ፤ ኣእምሮኦም ዝዞሮም ረኪቡኳ ኸም ዘሉ፤ ብሐቂ ሕጂ ተረዳእኩ። እቶም እዚ ሕማም እዚ ዝሐዘም ሰባት፤ ባዕ ላቶም እኳ ዘይፈልጥዎ፤ ሕማቕ ዕድል እዮም ዚዕደሉ እምበር፤ ከምዚ ንስኻ ኺንካዮ ዘሉኳ ምናምን ጥራይ ከይኖም ኣይተርፉን እዮም።

ክርስቲያን፤ እነ ግና ኻብዚ ኸበድ ጸርዚ ሐራ ኻ ወጽኦ ድላየይ ከም ዝኹነ፤ ኣርጊጸ እፈልጥ እዩ።

ናይ ዓለም ፈላጥ፤ ስለምንታይ ደኣ ነዚ ሐርነት እዚ ብኸምዚ ዝበለ መገዲ እትደልዮ ዘሉኳ፤ ነዚ ኹሉ ዜፍርሀይ ኣይትርእዮን ኢኻ፤ ሕጂ ኸኣ ብትዕግስቲ ምኽረይ እንተ ትሰምዐንሲ፤ እዚ ኹሉ ጭንቂ ዜበሉ ኣብቲ ድላይካውን ዜበጽሐክ ሐደ መገዲ ምሐበርኩኳ ነይረ። ፈውሱ ቐረባ እዩ፤ እነ ድማ ብፍታው ምንገርኩኳ ኺ፤ በዛ እነ ኸሕብረክ ዝደሊ ዘሉኹ መገዲ እንተ ኸድ ካ ኸኣ፤ ኣብ ከንዲ ፍርሃትሲ ምጽንፍዕን ፍቕርን ሐ ጉስን ክትረከብ ኢኻ።

ክርስቲያን፤ እስኪ ሐደራኹም ጉይታይ፤ እዚ ምስ ጢር እዚ ግለጹለይ፤ በለ።

ናይ ዓለም ፈላጥ፤ ሕራይ፤ ኣብቲ ወግዲ ንጽህና ዝሰሙ ዓዲ ሐደ ኣሪታዊ ዚበህል ለባም ሰብ ኣሉ፤ ንሱ ኸኣ ነቶም ከምዚ ዝመሰለ ጸር ጸቐጥዎም ዘሉ ሰባት ጸርም ንምርጋፍ ጥበብን ክእለትን ኣለዎ፤ ኤረ ነቶም ካብ ምኽባድ ጸር እተላዕለ ርእሶም ዚዞሮም ዘሉ ከም ዚፍውስ እኳ እፈልጥ እዩ። ከምቲ ዝበልኩኳ፤ ሕጂይ ኣብኡ ኺድ እሞ፤ ቀልጢፉ ኺዕርፈክ እዩ። ቤቱ ድማ ኻብዚ ሐደ ምዕራፍ ኣበሉ እዩ ዚኸውን፤ ባዕሉ ኣብ ገዛ እንተ ዘይጸንሑ ኸኣ፤ ልዝብ ዝሰሙ ወዳ፤ ክንድ ቲ ናይ ኣባኡ ዝፍልጠቲ፤ ግራም ዝኹነ ጉበዝ፤ ኣብኡ ኸትረከብ ኢኻ፤ ጸርካ ኣብኡ ኸም ዚወድቀልካ፤ እብ ለካ ኣሉኹ፤ ንዓድኻ ኸትምለስ እንተ ዘይፈቐኻ ኸኣ፤ (ነዝስ ኣነኳ ኣይመኽረክን) ኣብቲ ዝበለክ ዘሉኹ ዓዲ ድማ ብቕሩብ ክራይ ገዛ ይርከብ እዩ እሞ፤ ንሰበይት ኻን ንደቐኻን ኣብኡ ተምጽኦም፤ ጽቡቕ ዐይነት ምግ ቢ ድማ ኣብኡ ዋጋኡ ቐለል እዩ። ካብ ሁሉ ዝበለጸ ኸኣ ምስ ሕያዎት ጉረባብቲ ብኸብረትን ብጽቡቕ ስምን ክትነብር ኢኻ።

ሕጂ ክርስቲያን ንጊዜኡ ዝንብ ኢሉ ጠጠው በለ፤ ግናኸ ብኡብኡ፤ እዚ ሰብኣይ ዝበሎ ሐቂ እንተ ኹይ ኑስ፤ ምኽሩ ምስማዕ ደኣ ይሕሸኒ፤ በለ። እታ ኣብ ገዛ ኣቲ ኸቡር ሰብ እተእቱ መገዲ ኣየነይቲ ኸም ዝኹነት ከኣ፤ ንኣቶ ናይ ዓለም ፈላጥ ሐተቶ።

ናይ ዓለም ፈላጥ ድማ፤ ነቲ በሪኽ ክረንዶ ትርእዮ ኣሉኳ፤ ኢሉ ሐተቶ።

ክርስቲያን ከኣ፤ እወ፤ ኣጸቢቐ እርእዮ ኣሉኹ፤ ኢ ሉ መለሰሉ።

ናይ ዓለም ፈላጊ፤ እምበክርስከ ነቲ ኸረን ምስ ሐ ለፍኪ፤ መጀመርያ እትረኽቦ ገዛ ናቱ እዩ።

ኸው ክርስትያን ክብኡ ረዲኡት ደልዩ፤ ክብ መገዱ አግሊሱ ንገዛ አቶ አሪታዊ አቢሉ ኸደ። አብቲ ኸረን ምስ ቀረበ ኸኣ፤ አገዩ በሪኽ ከደኑ ተራእዮ። በቲ ዝኽ ዶ መገዲ ድማ እቲ ኸረን ጠልጠል ኢሉ ነበረ እሞ፤ አብ ርእሱ ኸይወድቆ ፈረሀ፤ ዝገብሮ ጠፊእዎ ጠጠው በለ። መገዱ ምስ ለወጠ ኸኣ፤ እቲ ጸሩ ኽብ ቀደሙ ዚ ኸብድ ከደኑ ተሰምዖ፤ ክብቲ እምባ ኸኣ ነጉድን በር ቅን ወጸ እሞ ክርስትያን፤ ብነበልባል ሐዊ ኸጠፍኦ እ ዩ፤ ኢሉ ተሸበረ። ኸው ናይ ዓለም ፈላጊ ዝመኽሮ ምኽ ሪ ስለ እተቐበለ፤ እናገቡዩ ኸንቀጥቅጥን ኪርህጽን ጀመረ። (አሪ፡ ዘጸ፡ 1፱፡ 1፯፡ እብራ፡ 1፪፡ ፳፭።)

ከምዚ ኢሉ ኸሎ ኸኣ፤ ንወንጌላዊ አብኡ ገጹ ኸ መጽኦ ከሎ ረአዮ እሞ ብሕፍረት ገጹ ጸለሎ መሰለ። ወንጌላዊ ድማ አብኡ ምስ ቀረበ፤ ብዐይኒ ኹራ ጠመቶ እሞ፤ አታ ክርስትያን፤ አብዚ እንታይ ትገብር አሎኹ፤ ኢሉ ኸዛረበ ጀመረ። ክርስትያን ግና ዚመልሰሉ ስኢኑ አጽቀጠ።

ኸው ወንጌላዊ፤ ንስኽዶ አዩኩንካን አብ ቅርዓት እታ ኸተማ ጥፍኣት ክትበክን ክትቀገምን ዝረኽብኩ ኹ፤ ኢሉ ሐተቶ።

ክርስትያን፤ እነ እባ እዩ፤ ጉይታይ።

ወንጌላዊ፤ ናብታ ጸባብ ደገ እትወስድ መገዲዶ ደኣ አይሐበርኩኹን፤

ክርስትያን፤ ሐቢርኩምኒ እባ ደኣ፤ ጉይታይ።

ወንጌላዊ፤ ስለምንታይ ደኣ ቐልጢፍካ ዘምበልካ፤ እዛ ሓዝካዩ ዘሎኹ መገዲ ጌጋ እዩ።

ክርስትያን፤ ክብቲ ናይ ጥርጥር ተኸላ ምስ ወጸኦ ኩ፤ ብኡብኡ ሐደ ሰብአይ ተጓነፈኒ እሞ፤ አብታ ቐድ ሚኻ ዘላ ዓዲ ነዚ ጸርካ ዜውርደልካ ሰብ ኪጸንሐካ እዩ፤ ኢሉ ነገረኒ።

ወንጌላዊ፤ እንታዎይ እዩ ንሱ፤

ክርስትያን፤ ሐደ ጉይታ መሳሊ እዩ፤ ብዙሕ ተዛሪ ቡኒ እሞ፤ ምኽሩ ሰሚዒ አብዚ በጸሕኩ። ግናኽ ነዚ ኸ ረንዚ አብ ልዕሊ መገዲ ጠልጠል ኢሉ ምስ ርኤኽዎ፤ አብ ርእሰይ ከይወድቀኒ ፈሪሄ፤ እኔኹ ደው ኢለ።

ወንጌላዊ፤ እሞኽ ንሱ እንታይ በለካ፤

ክርስትያን፤ አበይ አቢሊ ኸም ዝኸይድ ሐተተኒ እሞ፤ ነገርክዎ።

ወንጌላዊ፤ ድሕሪኡኽ እንታይ በለካ፤

ክርስትያን፤ ሰበይትን ደቅንዶ አለጢኹ፤ ኢሉ ሐተ ተኒ። እነ ኸኣ፤ ምህላውሲ አለጢኒ፤ ብምኽንያት እዚ አብ ዝባነይ ዘሎ ጸር ግና ናይ ሐዳር ሐጉስ ዩብለይን፤ በልክዎ።

ወንጌላዊ፤ ኸውኽ እንታይ በለካ፤

ክርስትያን፤ እዚ ጸቐጡኒ ዘሎ ሰኽሚ ቐልጢፉ ኸም ዚወድቀለይ ክገብር መኽረኒ እሞ፤ እንን እምበር እዚ ስለ ዝኹን ድሌተይ ደኣ እዩ አብታ ጸባብ ደገ አ ቢሊ ዝግስግስ ዘሎኹ፤ ስለዚ ድማ እዚ ጸርዚ ምእንቲ ኸወድቀለይሲ፤ ናበይ ከም ዝኸይድ ክትሕብሩኒ እዩ ድ ሌተይ፤ በልክዎ። ንሱ ድማ፤ ናብ ገዛ ሐደ ዓብዬ ሰብ ነ ቲ ናይ ሕሊና ጸር ኬራገፎ ዚኮአሎ፤ ከወስደካ እዩ፤ ኢ ሉ አተስፈወኒ። እቲ ንሱ ነዚ ጸርዚ ዜራግፈሉ መገዲ

ኸአ፤ ካብቲ ንስኹም፤ ጉይታይ፤ ዝሐበርኩምኒ ኣዝዩ ዚ ቐልልን ዚፈኩበን ምኒኡ ነጊሩኒ። ኣኒ ኸአ እቲ ንሱ ዝነገረኒ ሐቂ መሲሉን፤ እዚ ጸረይ ቀልጢፉ ምእንቲ ኺወድቀለይ ኢለ፤ ነታ ዝነበርኩዎ መገዲ ገዲፈ ናብታ ንሱ ዝሐበረኒ ኣቶኹ። ኣብቲ ንሱ ዝሐበረኒ ስፍራ ምስ በጻሕኩን ከመይ ምኒኡ ምስ ርኡኹዎን ግና፤ ገለ ጉድ ኣት ኪመጸኒ እዩ ኢለ ፈሪሃሽ፤ ዝገብሮ ጠፊኡኒ ጠ ጠው በልኩ።

ወንጌላዊ ኸአ፤ በል፤ ቃል እግዚአብሄር ሐንሳኣ ከን ብበልካ ጽን በል፤ በሎ እሞ ክርስትያን እናኣንቀጥቀጠ ደው በለ። ሽዑ ወንጌላዊ ኸምዚ ኢሉ ኣንበበሉ፤ “እ ቲኣቶም፤ ኣብ ምድሪ ኺዛረበም ከሎ፤ ኣብዮም ካብ ዘዩም ልጡስ፤ ንሕና ነቲ ኻብ ሰማይ ዚዛረበና ዝበንና ኻብ እንመልሰሉ ግዳ፤ ከመይ ኢልና ኸነምልጥ፤ ስለዚ ነ ቲ ዚዛረበኩም ዘሎ ኸይትኣብይዎ ተጠንቀቁ።” (እብ ፲፪፤ ሸ፭።) ወሲኹ ድማ፤ “ጸድቕ ግና ብእምነት እዩ ዚ ነብር፤ ንድሕሪት እንተ ተመልሰ ድማ፤ ነፍሰይ ብእኡ ባህ ኣይብላን እዩ።” ዚብል ኣንበበሉ። (እብ ፲፫፤ ፴፰።) ወሲኹ ኸአ፤ ነቲ ምኽሪ ልዑል ሻላ ብምባልካ፤ በዕልኻ ኣብዚ መከራ እዚ ትወድቕ ኣሉኳ፤ ነታ መገዲ ሰላም ስለ ዝገደፍካዎን፤ ኣብ ናይ ዘለኣለም ጥፍኣት ክት በጽሕ፤ ቅሩብ እዩ ተሪፉኳ ዘሎ፤ ኢሉ ገሊጹ ነገሮ።

ሽዑ ክርስትያን፤ “ዋይ ኣነ፤ ለከ ጠፊኡ እዩ።” ኢ ሉ ኸም ምዉት ኩይኑ ኣብ እግሪ ወንጌላዊ ወደቐ። ወንጌላዊ ኸአ ኸምዚ ኺብል ምስ ረኣዮ፤ ብዩማንይቲ ኢዱ ሓዙ፤ “ኹሉ ሐጢአትን ጸርፍን ንሰብ ይሕደገሉ እዩ” (ማቴ ፲፪፤ ፴፩። ማር፤ ፫፤ ፳፰።) “ኣማኒ እምበር፤ ዘይኣማኒ ኣይትኹን።” በሎ። (ዮሃ፤ ፳፯።) ድሕርዚ

ኸአ ክርስትያን ቅሩብ ኣብ ልቡ ተመልሰ፤ ተንሲኡውን ከም ቀደመ ራዕራዕ በለ።

ወንጌላዊ ድማ መሊሱ ኸምዚ በሎ፤ እቲ ዘታለለካ መን ከም ዝኹን፤ ናቦይ ገጹውን ከም ዝሐበረካ፤ ኣነ ሕ ጂ ኸነግረካ እዩሞ፤ ኣጸቢቕካ ጽን በል። እቲ እተንነፈካ ሰብኣይ ናይ ዓለም ፈላጥ እዩ ዚባህል። ፍልጠቱስ እቲ ናይ እዛ ዓለም እዚኣ ጥራይ ስለ ዝኹን፤ — ስለዚውን እዩ ኣብታ ኣብ ዓዲ ወግዲ ንጽህና ዘላ ቤተ ክርስትያን ዚሳለም፤ — ብዛዕባ መስቀል ክርስቶስ ከኣ ሰደት ም እንቲ ኸይመጸ ኢሉ ነዚ ፍልጠት እዛ ዓለም እዚኣ ስለ ዝፈተወ፤ በዚ ኸልተ ምኽንያት እዩ ናይ ዓለም ፈላጥ እተሰምዩ። (፩ይ ዮሃ፤ ፬፤ ፭። ገላ፤ ፮፤ ፲፪።) ባህሪኡ ስጋ ዊ ስለ ዝኹን ኸአ፤ ነቶም ቅኑዓትን ሐቀኛታትን ካብ መገደም ኬዘምብሉም እዩ ድልዩቱ። ስለዚ ንምኽሪ እዚ ሰብኣይ እዚ ኸትጽዮፎ እዩ ዚግብኣካ፤ ምናዓ እኳ ነዘን ሕጂ ዚስዕባ ሰለስተ ነገር፤

፩፤ ካብታ ቕንዕቲ መገዲ ስለ ዘውጽኣካ፤ ፪፤ ጸረ መስቀል ስለ ዝገበረካ፤ ፫፤ ኣብ ስልጣን ሞት እተኣቱ መገዲ ስለ ዝሐበረካ፤ ንምኽሪ እዚ ሰብኣይ እዚ ኣዚኻ ተጸዮ።

ቅድሚ ኹሉ ነቲ ኻብታ ቕንዕቲ መገዲ ብሰሩ ምውጻኣካን ነቲ ንእኡ ሕራይ ምባልካን ተጸዮ። ማለት፤ እዚ ንምኽሪ ናይ ሐደ ፈላጥ ዓለም ምእዛዝ፤ ንምኽሪ ኣምላኽ ምንፃቕ እዩ። እግዚአብሄር፤ “በታ ጸባብ ደገ ንምኣታው ተጋደሉ።” ይብል ኣሎ። እታ ኣነ ዝሐበርኩ ኺ ደገ ድማ ንሳ እያ። (ሉቃ፤ ፲፫፤ ፳፬።) “እታ ናብ ህይ ወት እትወስድ ደገ ግና ጸባብ፤ መገዳውን ቀጣን እያ፤ እ ቶም ዚረኽብዎ ኸአ ሓደት እዮም።” (ማቴ፤ ፯፤ ፲፫፤ ፲፬።)

እዚ ፍርሃት አምላኽ ዜብሉ ሰብአይ ከብታ ናብ ጸባብ ደገ እተኣቱ መገዲ ሐባቢሉ ናብ ገምገም ጥፍኣት ኣብ ጸሓኳ እዩ እሞ፡ ነቲ ኹባ ቅኑዕ መገዲ ምሕባሉ ጽል አዮ፡ ስለ እተኣዘዝካዮ ኹእ ንገዛእ ርእሰኻ ንዐቃ።

ከልአይ ከአ ነቲ ንመስቀል ክርስቶስ ከም እትጸልእ ምግባሩ ተጸዩ፤ ንስኻ ግና ንመስቀል ጐይታ “ኹባ ወር ቂ ግብጺ” ኣብሊጽካ ኣፍቀሮ። (እብ፡ ፲፩፤ ፳፭-፳፮) እቲ ሰማያዊ ንጉስ ከአ ከምዚ ይብልካ አሎ፤ “እቲ ንህይ ወቱ ዚረኽባ ኹጥፍኣ እዩ፡ እቲ ንህይወቱ ምእንታይ ዜጥ ፍኣ ኹእ ኺረኽባ እዩ።” (ማቴ፡ ፲፤ ፴፱፤ ዮሃ፡ ፲፪፤ ፳፭፤ ሉቃ፡ ፲፬፤ ፳፮) “ናባይ ዚመጽእ እንተሉ እሞ፡ አቦኡን አዲኡን ሰበይቱን ደቁን ኣሕዋቱን ኣሓቱን ህይወቱውን ከይተረፈ እንተ ዘይጸልኤ፡ ወደ መዝሙረይ ኪኸውን አይኸእልን እዩ።” (ሉቃ፡ ፲፱፤ ፳፮) ስለዚ እቲ ሓቂ፡ በዛ መገዲ እዚአ እንተ ዘየበልካ፡ ናብ ህይወት ዘለአ ለም ከም ዘይትበጽሕ ፍለጥ፡ ይብልካ አሎ። ነቲ ናይ ዓለም ፈላጥ ሓሰዮ፡ በዛ መገዲ እዚአ እንተ አበልካ፡ ሞት ኪጸንሐካ እዩ፡ ዚብልካ ዘሎ እንተ አመንካ ግና፡ ኣብ ሞት ከም እትበጽሕ፡ እነግረካ አሎኹ እሞ፡ ንትም ህርቱ ተጸዩ።

ሳልሳይ ከአ ነቲ ናብ ባርነት ሞት እትወስድ መገ ዲ ብሰሩ ምእታውካ ጽልአዮ። እቲ ዝሓበረካ ሰብ ካብ ሰኽምኻ ሓራ ኹውጽኣካ ከም ዘይከአሎን፡ ንሱ መን ከም ዝኹነን ድማ ክትሓስብ ይግብኣካ እዩ።

እቲ ናይ ዓለም ፈላጥ ካብ ጸርካ ከፅርፈካ ዚኸእል አሎ ኢሉ ዝሓበረካ ኹኣ፡ ነቲ ኣሪታዊ፡ ወዲ እታ ምስ ደቃ ኣብ ባርነት ዘላ ባርያ እዩ፡ ንሳ ኹእ እታ ኣብ ርእ

ሰኻ ኹይትወድቀካ ዝፈራህካ ከረን ሲና እያ። (ገላ፡ ፬፤ ፳፩-፳፯) ንሳን ደቃን ኣብ ባርነት ካብ ዚህልዉ ደኣ፡ ከመይ ኢልካ ብኣታቶም ሓራ ክትወጽእ ትጽብ አሎኹ፤ እዚ ኣሪታዊ ነዚ ጸርካ ኹውርደልካ ከቶ አይከአሎን እ ዩ፡ ንሐደኳ ኹባ ጸሩ ሓራ ዘውጽእ ኹሳዕ ሕጂ ይብሉን። ብግብርኹም ክትጸድቁ አይከአለኩምን እዩ ተባሂሉ አሎ እሞ፡ ድሕሪ ሕጂውን ብእኡ ገለ ምሕረት አይርከብን እዩ። ነፍሲ ዘላቶ ዝኹነ ሰብ ነሉ ብምትሕልላው ሕጊ ሓራ ኹውጽእ ዚኸእል ይልቦን እሞ፡ አቶ ፈላጥ ዓለም ሓሳዊ እዩ፡ አቶ ኣሪታዊ ድማ መታለሊ እዩ፡ ወዱ ልዝብ ከኣ፡ ምንም እኳ ፍሽሕዊ ገጽ እንተለዎ፡ ግብዝ እዩ እሞ ኹረድኣካ አይከአሎን እዩ። እዚ ሰነፍ ሰብ እዚ ዘስምዐካ ዘበለ ኹሉ ገለ ቐም ነገር ከም ዜብሉ፡ እመነኒ። ካብታ ኣነ ዘትሓዝኩኻ መገዲ አዘምቢሉስ ነቲ ብጽእና ኬኳላልፈካ እዩ ድላዩ። ወንጌላዊ እዚ ኹሉ ምስ ተዛረብ፡ ሓቂ ከም ዝኹነ ኹረድኣ ደልዩ፡ ምስክሩ ኹኸውን ንሰማይ ዓው ኢሉ ጸውዖ። ሽዑ ኹብቲ ኹረን ነጉድን በርቅን ሓውን ብርቱዕ ደሃይ መለኸትን ከኣ። ክርስትያን ከአ ኣብ ትሕቲ እቲ ኹረን ደው ኢሉ ነበረ እሞ አዝዩ ሰምበደ። ፍረ እቲ ቃል ከአ እዚ እዩ፤ “ነ ፍስ ወከፍ ነቲ ኣብ መጽሐፍ ሕጊ ተጽሒፉ ዘሎ ኹሉ ኹገብሮ ዘይጸንዕ፡ ርጉም ይኹን፡ ዚብል ጽሑፍ እዩ እሞ፡ አቶም ካብ ግብሪ ሕጊ ዘበሉ ኹሎም ኣብ ትሕቲ መርገም እዮም።” (ገላ፡ ፫፤ ፲።)

ሽዑ ክርስትያን ነታ ምስ ፈላጥ ዓለም እተንነፈላ መዓልቲ እናረገማን፡ ንምኽሩ ብምስማዕ ኹእ ንገዛእ ርእሱ ኹባ ሽሕ ዓዋናት ዝገደደት ከም ዝኹነት እናቐጸራን፡ ደጊምሲ ንጥፍኣተይን ንሞተይን እዩ፡ ኢሉ መፈር ብኸ

ያት በከየ። ነዚ ኸም ድላይ ስጋ ዝኹነ ምኽሪ እዚ ሰብ እዚ፤ ምእንትኡ ኢሉ ነታ ሐቀኛ መገዲ ኸሳብ ዚሓድጋ ስለ ዝሰምዖ፤ አዝዩ ሐነኽ እሞ፤ አብ ወንጌላዊ ቊሊሕ ኢሉ፤ ጉይታይ፤ ሕጂኽ እንታይ ይመስለኩም፤ ገናዶ ገለ ተስፋ አሎኒ፤ ካብዝስ ንድሕሪት ተመሊሰዶ፤ ናብታ ጸባብ ደገ እቢለ ኸኸይድ ይከአለኒ እዩ፤ ስለቲ ዝበደልክዎ ኹሉዶ ኸብታ ስፍራ እቲአ አይክኸልክልን እዩ፤ ንምኽ ሪ እዚ ሰብ እዚ ስለ ዝሰዐብኩ ብዙሕ የጉህየኒ፤ እሞኽ እዚ በደል እዝስ ይሕደገለይ ዶኹን ይኸውን፤ በሎ

ድሕርዚ ወንጌላዊ ከምዚ በሎ፤ ሐጢአትካ አዝዩ ዓብዪ እዩ። ነታ ቕንዕቲ መገዲ ገዲፋካ፤ በታ ኸልክልቲ ስለ ዝኸድካ፤ ክልተ ኸበድቲ አበሳ ጌርካ እኒኻ፤ ምስናይዚ ግና፤ እቲ፤ አብታ ጸባብ ደገ ዘሎ ሰብ ንሰባት የፍቅሮም እዩ እሞ፤ ይቕበለካ እዩ። ድሕርዚ ግና መሊሰካ ኸይት ዝምብል ተጠንቀቕ፤ እንተ ዘይኩነስ፤ «ቊጥዓኡ አዝያ ኸትነድድ እያ እሞ፤ አብ መገድኻ ኸትጠፍእ ኢኻ።» (መዝ፡ ፪፤ ፲፪።)

ክርስትያን ከምለስ ምስ ተበገሰ ኸኣ፤ ወንጌላዊ ብፍቕ ሪ ፍኸኽ እናበለ፤ ሰዲሙ፤ መገድኻ የቕነዐልካ፤ ኢሉ መረቕ፤ ክርስትያን ድማ ነቶም አብ መገዲ ዚጓነፍዎ ኸይተዛረቡ፤ ገለ እንተ ሐተትዎ ኸኣ እጽፎሙ ገስገሰ። ከምዚ ኢሉ ናብታ ነቲ ምኽሪ ናይ ፈላጥ ዓለም ሰሚዑ ዝሓደጋ መገዲ ኸሳብ ዚበጽሑ፤ ከም ሓደ ብኸልኩል ምድሪ ዚኸይድ ሰብ መሊሉ፤ ንቕድሚት ጉየዩ። ድሕሪ ቕሩብ ጊዜ ክርስትያን አብታ ደገ በጽሑ፤ አብ ልዕሊ እታ ማዕጾ ኸኣ፤ «ማዕጾ ኳሕኳሕ ንዘበለ ይኸፈተሉ እዩ።» ዚብል ተጽሒፉ አሎ። (ማቴ፡ ፯፤ ፯ ፰።) ኸዑ ንሱ ነቲ ማዕጾ ደጋጊሙ እናኳሕኩሎ ከምዚ በለ፤

ክርስትያን ማዕጾ ይኹሕኩሎ

ንኣይ፡ ቅጽዓት ዚግብኦኒ፤
 ስሒተ ኻብ ጐይታይ ዝሸፈትኩ፤
 ናብ ደገ ሰማይ እንተ ዘእትወኒ፤
 ንዓብዪ ጸጋኡ ወርትግ ምወደስኩ።

ድሕርዚ ድማ ጽቡቕ፡ ፍቓድ ዝሰሙ፡ ሐደ ዓብዪ
 ሰብ ኣብቲ ደገ መጸኡ፤ ኣታ እንታዋይ ኢኻ፤ ካበይከ
 መጸእካ፤ እንታይከ እዩ ድላይካ፤ ኢሉ ሓተቶ።

ክርስትያን ከኣ፤ ኣነ ሐደ ምግዱር፡ ዕዳ ሐጢአት
 ዝኸበደኒ ሰብ እዩ። ካብታ ናይ ጥፍኣት ከተማውን እዩ
 ዝመጸእኩ፤ ካብቲ ዚመጽእ ቍጥዓ ኸምልጥ ኢል ኸኣ፤
 ናብ ከረን ጽዮን እኸይድ ኣሎኹ። ስለዚ፤ ኣቱም ክቡር
 ጐይታይ፡ እታ ናብኡ እትወስድ መገዲ በዛ ደገ እዚኣ
 ኣቢልኪ እያ እትኸየድ ኢሎምኒ እሞ፡ ተሕልፉኒ ዲ
 ኹም፤ በሎ።

ኣቶ ጽቡቕ፡ ፍቓድ ድማ፤ ተሓገሥ፤ ኢሉ ኸፈተሉ።
 ኸው ክርስትያን ከኣቱ ኸሉ፤ እቲ ሰብኣይ ብኢዱ
 ቀጥ ኣቢሉ ሓዘ ሰሐቦ። ክርስትያን ከኣ፤ ስለምንታይ
 ደኣ ኸምዚ ጌርኩም ቀጥ ኣቢልኩም እትሕዙኒ፤ በሎ።
 ጽቡቕ፡ ፍቓድ ከኣ፤ ካብዛ ደገ እዚኣ ቐሩብ ፈንተት
 ኢሉ፤ ብኤል ዜቡል ዝገዛኢኡ ሐደ ዓብዪ ኣደራሽ
 ኣሎ። ብኤል ዜቡል ከኣ ነቶም በዛ ደገ እዚኣ ዚእትወ
 ኹላቶም፤ ክንቀትሎም ኢና፤ ኢሉ ምስ ገላዉኡ ኹይኑ
 መንትግ ይውርውረሎም እዩ። ክርስትያን ድማ፤ ፍርሃት
 እኳ ሓዙኒ ኸነሱስ፤ ሕጉስ እዩ፤ በሎ። (መዝ፡ ፪፡ ፲፩።)

ክርስትያን ምስ ኣተወ ኸኣ፤ እቲ ኣብታ ደገ ዝነ
 በረ ሰብ፤ መን እዩ ናብዚ ዝሓበረካ፤ ኢሉ ሓተቶ።
 ክርስትያን ድማ፤ ወንጌላዊ ዚበህል ሐደ ሰብ ኣብ

ታ ደገ አቲኣ ኳሕኳሕ አብል እሞ፤ ነቲ አብኡ ኸትገ ብሮ ዚግብኣካ ነገር ሐደ ሰብ ኪነግረከ እዩ፤ ኢሉንስ ከምኡ ገበርኩ፤ ኢሉ መለሰ።

ጽቡቕ ፍቓድ ከኣ፤ ሕጃይ ማንም ኪወጽዎ ዘይኸ እል ክፉት ደገ ተውሂቡኳ እንሆ፤ በሎ። (ኢሳይ. ፳፪፤ ፳፪። ራኡ፤ ፫፤ ፯።)

ክርስትያን ድማ፤ ህዩንታ እቲ ዝረኽበኒ ጸበባስ እንሆ፤ ሕጃ በረኽት ክእክብ ጀሚረ፤ በሎ።

ጽቡቕ ፍቓድ ከኣ፤ ስለምንታይ ደኣ በይንኻ ዝመጸእካ፤ ኢሉ ሐተቶ።

ክርስትያን ድማ፤ እቶም ጐረባብተይ ከምቲ ንኣይ እተሰምዐኒ ፍርሃት ንእኡም ስለ ዘይተሰምዎም፤ ተሪፎም፤ ኢሉ መለሰሎ።

ጽቡቕ ፍቓድ፤ እምበርዶ ምውጻእካ ዝፈለጠስ ነይሩ፤

ክርስትያን፤ እወ፤ በዓልቲ ቤተይን ደቀይን ክብገስ ከሎኹ ርኣዮምንስ፤ ንዓ እባ ተመለስ፤ እናበሉ ጸዊዎን፤ ገለ ኻብ ጐረባብተይውን ከምኡ ኢሎምኒ። እነ ግና አእዛነይ ሐቲመ፤ መገደይ ቀጸልኩ።

ጽቡቕ ፍቓድ፤ ክባታቶምከ ደድሕሬኻ ስዒቡ፤ ተመለስ፤ ኢሉ ዝመኸረካይ ነይሩ፤

ክርስትያን፤ እወ፤ ተሪርን ቀሊልን ዚበህሉ ፈቲኖም ነይሮም። ምዃን ምስ አበዮም ግና፤ ተሪር እናጸረፈኒ ተመለሱ፤ ቀሊል ከኣ ሐያሎ ምሳይ ተጓዒኹ ነይሩ።

ጽቡቕ ፍቓድ፤ ስለምንታይ ደኣ ቐሊልክ ኸሳዕ ናብ ዚ ዘይበጽሑ፤

ክርስትያን፤ ክሳዕ ናብቲ ጭቃ ጥርጥር ብሐንሳእ በጺሕናስ፤ ብድንገት አብኣ ወደቕና እሞ፤ ቀሊል፤ ጐረቤተይ፤ ተስፋ ስለ ዝቼረጸ፤ ንቐድሚት ኪደፍእ አይደፈ

ረን። ስለዚ ብጸዕሪ ኻብቲ ጭቃ ወጺኡ፤ ናብቲ ሸንኻ ንገዛኡ ዜብል ገጹ ኸደ። ንኣይ ድማ፤ ነቲ ሃገር ብጽእና ንኣኻ ብሓቶ፤ በለኒ። ድሕርዚ ንሱ አስአሰር ተሪር ከደ፤ እነ ኸኣ አብዛ ደገ እዚኣ መጺኤ እኔኹ።

ጽቡቕ ፍቓድ፤ መስኪናይ፤ ነቲ ሰማያዊ ኸብሪዶ ኸሳዕ ክንድዚ አቃሊልዎ እዩ፤ ስለኡ ኢሉ ዶኽ ነዚ ቐሩብ ጸበባ እዚ ምዕጋሱ ሰአነ፤

ክርስትያን፤ እቲ ብዛዕባ ቐሊል እተዛረብከዎ ሐቂ እዩ፤ ብዛዕባ ርኣሰይ ክዛረብ እንተ ደሌኹ ድማ፤ አብ መንጎና ገለ ልዩነት የልቦን። ንሱ ንቤቱ ተመልሰ፤ እነ ኸኣ ነቲ ናይ ፈላጥ ዓለም ስጋዊ ምኽሪ ሰሚዔ፤ ነታ መገደይ ገዲፈስ፤ ናብ መገዲ ሞት ከድኩ።

ጽቡቕ ፍቓድ፤ አዩ፤ ረኽበካይ፤ ክልቲአቶም መስሐትቲ እዮም እሞ፤ ካብ አቶ ኦሪታዊ ረዲኤት ክትረክብ ኢኻ፤ ኢሉ ኸም ዝመኸረካውን ፍሉጥ እዩ። እሞኽ፤ ምኽሩዶ ሰሚዕካ፤

ክርስትያን፤ እወ፤ እቲ አብ ጥቓ ገዛኡ ዘሎ ኸረን ከይወድቀኒ ፈሪሄ ደኣ፤ አብኡ ምስ በጸሕኩ፤ ደው ኢለ እምበር፤ ክሳዕ ዚከአለንስ፤ ንኣቶ ኦሪታዊ ኸደሊ ኸይደ ነይረ።

ጽቡቕ ፍቓድ፤ እንቋዕ ደኣ ንኣኻ አይጨፍለቐካ እምበር፤ እዚ ኸረን እዝስ ቅድሚ ሎሚ ንብዙሓት ከም ዝቐተለ፤ ድሕሪ ሕጃውን ንብዙሓት ከም ዚቐትል፤ ፍሉጥ እዩ።

ክርስትያን፤ ተጨኒቐ ኸሎኹ፤ እቲ ወንጌላዊ እንተ ዘይመጸንስ፤ ብሐቂ፤ ኩነተይ አይምፈለጥኩን ነይረ፤ እቲ ኸም ብሐድሽ ምእንቲ ኸደልየኒ ኢሉ ንእኡ ዘምጽኣ ለዩ ኸኣ ምሕረት አምላኽ እዩ። ከምኡ እንተ ዘይኸውን

ሲ፡ አይምወጸክን ነይረ። ሕጂ ግና ጉይታይ፡ አብቲ ኸረን እቲ ኸመውት ዚግበኦኒ ዝነበርኩስ አብዚ ደው ኢሊ ምሳኹም እዛረብ አሎኹ። አብዚ ምምጻኤይ ብሐ ቂ ዓብይ ጸጋ እዩ።

ጽቡቕ፡ ፍቓድ፡ ሐጢአተኛ ነይሩስ፡ አብዚ ንዚመ ጽእ ዘበለ ሰብ ንሕና ምንም እኳ አይነጸብበሉን ኢና፡ ካብዚውን ንወጸኢ ዚድርብ ከቶ የልቦን። (ዮሃ፡ ፭፡ ፴፯።) ስለዚ ኸኣ፡ አታ ፍቁር ክርስትያን፡ ብዛዕባ አታ እትኸዳ መገዲ ኸምህረካ እዩ እሞ፡ ንዓ ስዐበኒ። ነታ አብ ቅድሚኻ ዘላ ቀጣን መገድስ ትርእያዶ አሎኹ፤ እምበኣርከ፡ ነዛ ኸም ሐንቲ እተገተረት ገመድ ዝምቕንዓ መገዲ እቶም አበታትን፡ ነብያትን ክርስቶስን ሃዋርያቱን እዮም ዝጸረግዋ እሞ፡ ብእኣ አቢልካ ኸትከይድ እዩ ዚግብኣካ። ክርስትያን፡ ንጋሻ ዜጋጊ ኻልእ ቀራናታት መገዲዶ አብኡ የልቦን።

ጽቡቕ፡ ፍቓድ፡ ንስኻ ደኣ ነታ ቕንዕቲ መገዲ፡ ትኽ ብምባላን ቀጣን ብምኸናን ካብተን ካልኣት መገድታት ክትፈልፃ ይኹነልካ እዩ እምበር፡ ብዙሓት ገፋሕ ተን ጥውጥዋያትን ዝኹና መገድታት አብኣ ዚጽምበሩ አለዋ። (ማቴ፡ ፯፡ ፲፬።)

ክርስትያን እቲ ሰኽሙ ኸሳዕ ሕጂ አይወረደሉን፡ ከመይ ገደፋ ኸብኡ ሐራ ኸም ዚወጽእውን ጠፊእዎ ነበረ እሞ፡ ካብዚ ጸረይ ሐራ ኸተውጽኦኒዶ ትኽእል ኢኻ፡ ኢሉ ነቲ ሰብኣይ ከሓቶ ኸሎ፡ ብሕልመይ ርኤኹ።

ጽቡቕ፡ ፍቓድ፡ ከኣ፡ አብታ ሃገር ሐርነት ምስ በጻሕካ፡ ጸርካ በዕሉ ኸወድቀልካ እዩ እሞ፡ ንጸርካስ ክሳዕ አብኡ ደኣ ብትዕግስቲ ተሰክሞ፡ ኢሉ መለሰሉ።

ኸሁ ክርስትያን ተዐጢቁ መገዱ ኸኸይድ ተዳለው።

ጽቡቕ፡ ፍቓድ፡ ከኣ፡ ካብታ ደገ ቕሩብ ፈንተት ምስ በልካ፡ ቤት አስተርጓሚ ኸትረክብ ኢኻ እሞ፡ ነቲ ማዕጸ ምስ ኳሕኳሕካዩ፡ ንሱ ዚደንቕ ትርኢት ክርእየካ እዩ፡ በሎ። ድሕርዚ ክርስትያን ንፈታዊኡ ተሰናበቶ፡ ንሱውን፡ መገድኻ የቕንዐልካ ኢሉ፡ መረቕ።

ክርስትያን ድማ ኸሳዕ ናብ ቤት አስተርጓሚ ትኽ ኢሉ ኸደ፡ አብኡ ምስ በጽሑ ኸኣ፡ ነቲ ማዕጸ ሐያሎ ሳዕ ኳሕኩሐ እሞ፡ ሐደ ሰብ ናብታ ደገ ቐሪቡ፡ መን ኢኻ፡ ኢሉ ሐተቶ።

ኸሁ ክርስትያን፡ ጉይታይ፡ ኣነ ሐደ ሰብ፡ ነዞም በዓል ገዛስ ፈታዊኣም፡ ንጥቕመይ ናብዚ ኸመጽእ ዝመ ኸረኒ መንገደኛ እዩ፡ ስለዚ ምስ በዓል ቤት ክዛረብ ምደሌኹ፡ በሎ። ንሱ ኸኣ ንጉይታኡ ኸጸውዑሉ ኸደ፡ ጉይታኡውን ቕሩብ ጽንሕ ኢሉ መጸ እሞ እንታይ ከም ዚደሊ ሐተቶ።

ክርስትያን፡ ኣነ ኸብታ ኸተማ ጥፍኣት መጸኢስ ናብ ከረን ጽዮን እኸይድ አሎኹ። እቲ አብ መጀመርያ እዛ መገዲ ዘላ ደገ ዘሎ ሰብ፡ አብዚ ምስ በጻሕኩስ፡ ንመገደይ ዚጠቕመኒ ግሩም ዝኹነ ነገር ንስኹም ከም እተርእዩኒ፡ ነጊሩኒ።

አስተርጓሚ ድማ፡ በል እቶ፡ ዚጠቕመካ ኸርእየካ እዩ፡ በሎ። ድሕርዚ ንግልያኡ መብራህቲ ኸብርህ እሞ ነቲ ማዕጸ ኸኸፍቶ አዘዘ፡ ንክርስትያንውን አብ በይነ ዝኹነ ቤት ወሰዶ። አብኡ ኸኣ ስእሊ ሐደ ግርማዊ ሰብ ተሰቐሉ ነበረ። አሳኣእላ እቲ ሰብቲ ድማ ኸምዚ እዩ፡ አዲንቱ ንሰማይ አንቃዕሪ፡ ነቲ ርእሲ መጻሕፍቲ አብ ኢዱ ሓዘዎ፡ እቲ ናይ ሐቂ ሕጊ አብ ከናፍሩ ተጻሒፉ፡ ዓለም አብ ዝበኑ፡ ዘውዲ ወርቂውን አብ ልዕሊ

ርእሱ ተንጠልጢሉ፤ ንሰባት ብትግሃት ከም ዚምዕዶም ይመስል ነበረ።

ክርስትያን ከኣ፡ እንታይ ማለት እዩ እዚ፤ በሎ።

አስተርጓሚ፡ እዚ ኣብዚ ተሳኢሉ ዘሎ ሰብ፡ ካብ ቶም ኣሻሓትሲ ሐዶ እዩ። (እዮብ ፴፫፤ ፳፫።) ብጻዕርን ብጭንቅን እዩ ደቂ ዚወልድ፤ ምስ ተወልዱውን በዕሉ እዩ ዜዕብዮም። (፩ይ ቄረ፡ ፱፤ ፲፭። ገላ ፱፤ ፲፱።) እዚ ኣዲንቱ ናብ ሰማይ ኣንቃዕሪ፤ ነቲ ርክሲ መጻሕፍቲውን ኣብ ኢዱ ሓዝዎ፤ እቲ ናይ ሓቂ ሕጊ ኸኣ ኣብ ከናፍሩ ተጽሒፉ እትርእዮ ዘሎኳ ሰብ፤ ነቶም ሓጥ ኣን ነቲ ዓሚቑ ምስጢር ከ.ገልጸሎምን ኬፍልጦምን ከም ዝኹን ተግባሩ ምእንቲ ኹስተምሀሪካ እዩ፤ ንሰባት ከ.ምዕዶም ድላዩ ኸም ዝኹን ኸኣ፡ ኣብ ገጹ ትርእዮ ኣሎኳ። እዛ ዓለም ኣብ ድሕሪኡ፤ ዘውዲ ኣብ ልዕሊ ርእሱ ተንጠልጢሉ እትርእዮ ዘሎኳ ድማ፤ ስለ ፍቕሪ ኣገልግሎት ጐዶታኡ ኢሉ ነዚ ሕጂ ዘሎ ኪጽዮፎን ኪንዕቆን ከም ዚኸእል፤ ኣብቲ ዚመጽእ ዓለም ከኣ ብዘይ ጥርጥር ዓስቡ ኸም ዚቕበል፤ ኬርእዩካ ኢሉ እዩ።

አስተርጓሚ ድማ ደጊሙ ኸምዚ በሎ፤ ኣብቲ ብፍርሃትን ብጭንቅን እትኸዶ ዘሎኳ መገዲ መራሒ ምእንቲ ኪኸውንሲ፤ እዚ ብስኢሊ ዘርኤኹኳ ሰብ ጥራይ እዩ ኻብ ዋና እቲ ቦታ እቲ ስልጣን እተቐበለ። እምበኣርክ ነቲ ዘርኤኹኳ ኣብ ኣእምሮኳ ስኣሎ። ካብቶም፤ ኣብ ቅንዕቲ መገዲ ኢና እንመርሐካ ዘሎና፤ እናበሉስ ናብታ ናብ ሞት እትወስድ መገዲ ዚመርሐኳ ሰባት ተጠንቀቑ።

ድሕርዚ ድማ አስተርጓሚ ንክርስትያን ብኢዱ ሓዘ፤ ኣብ ሐዶ ተኹስቲሩ ዘይፈልጥ ዓብዪ ኣደራሽ ኣእ

ተዎ። ክርስትያን ቅሩብ ምስ ጠመተ ኸኣ፤ አስተርጓሚ ንገልጾኡ ጸዊዑ፤ ነዚ ቤት ኩስትሮ፤ በሎ። ንሱ ኪኹስ ትር ምስ ጀመረ ድማ፤ ክርስትያን ኣዝዩ ዓቕሉ ከሳዕ ዚጸበ እቲ ደሮና ዑብ በሎ። ሓንቲ ድንግል ኣብቲ ጥቓኡ ነበረት፤ እቲ አስተርጓሚ ኸኣ፤ ማይ ኣምጸእኪ ነዚ ምድሪ ቤት ነብንብዮ፤ በላ። ከምኡ ምስ ገበረት ድማ፤ ኣጸቢቐ ተኹስተረ ጽጹይውን ኩነ።

ኸው ክርስትያን፤ እዚኸ እንታይ እዩ ምስጢሩ፤ ኢሉ ሓተተ።

አስተርጓሚ ድማ ኸምዚ ኢሉ መለሰሉ፤ እዚ ኣደራሽ እዚ እቲ ብጥዑም ጸጋ ወንጌል ዘይተቐደሰ ልቢ ሰብ ማለት እዩ፤ እቲ ደሮና ኸኣ እቲ ንኹሉ ሰብ ውሽጡ ዘርከሶ ኻብ ኣዳም እተወርሰ ሓጢአት እዩ። እቲ ፈለማ ኪኹስትር ዝጀመረ ግልጽ ድማ ኣሪት እዩ። እታ ማይ ኣምጸኣ ነቲ ምድሪ ቤት ዝረብረበቶ ድማ ወንጌል እያ። እቲ ፈለማ ኪኹስተር ምስ ጀመረ፤ ዓቕሎም ከሳዕ ዚጸበዎ ዑብ ኢሉ ነቲ ቤት ምጽጻይ ኪኸልክል ዝርኤኻዮ ድማ፤ ብምግባር ሕጊ ንልብኻ ኻብ ሓጢአት ኣብ ክንዲ ምንጻህሲ፤ ንሓጢአት የዋዕውዮ፤ (ሮሜ ፯፤ ፯።) የበርትዮ፤ (፩ይ ቄረ፡ ፲፭፤ ፶፯።) የብዝሐ። (ሮሜ ፭፤ ፳።) ሕጊ ነቲ ሓጢአት እንተ ገለጸን እንተ ኸልከሎን እኳ፤ ኪስዕሮን ኪመልከንሲ ሓይሊ የብሉን። ከምቲ፤ እታ ድንግል ነቲ ምድሪ ቤት ብማይ ምስ ረብረበቶ፤ ኣጸቢቐ ጸርዩ ዝርኤኻዮ፤ ከምኡ ኸኣ እቲ ጥዑም ቃል ወንጌል ከም ውሒዝ ከዕይኑ ኣብ ልቢ ሰብ ምስ ኣተወ፤ ኸውእዩ ሓጢአት ዚስዕርን ዚምለኽን። ድሕርዚ ድማ ልቢ ሰብ ብእምነት ወንጌል ይጸሪ እሞ ንንጉስ ክብሪ መሕ

ደራሱ ንምዃን ይበቅዕ። (ዮሃ፡ ፲፭፡ ፫። ኤፌ፡ ፭፡ ፳፮።
ግብ፡ ፲፭፡ ፱። ዮሃ፡ ፲፭፡ ፲፫።)

ድሕርዚ ድማ አስተርጓሚ፡ ንክርስትያን ብኢዱ
ሒዙ፡ ክልተ ናእሽቱ ቁልዑ ኣብ ወወንበይም ተቐሚ
ጦም ዝነበሩሉ ንእሽቶ ቤት ኪወስዱ ኹሉ፡ ከም ብሐ
ድሽ ብሕልመይ ርኢኹ። እቶም ቁልዑ ድማ፡ እቲ ዓብ
ዪ ታህዋኽ፡ እቲ ንእሽቶ ድማ ትዕግስቲ እዩ ስዋም።
ታህዋኽ ሕዙን፡ ትዕግስቲ ግና ህዱእ እዮም። ክርስትያን
ከኣ፡ ታህዋኽ ደኣ እንታይ ኩይኑ እዩ ኽምዚ ሓዚኑ ዘ
ሉ፡ ኢሉ ሓተተ። አስተርጓሚ ድማ፡ እቲ መጉዚቲስ፡
ነቲ ኽቡር መዝገብኻ ቐድሚ እቲ ዚመጽእ ዘሉ ሓድሽ
ዓመት አይህበካን እዩ፡ ስለ ዝበሉ እዩ። ታህዋኽሲ ን
ኹሉ ሕጂ ኪወስዱ እዩ ዚደሊ፡ ትዕግስቲ ግና ኪጽበ
ፋታዉ እዩ፡ በሉ።

ድሕርዚ ድማ ሓደ ሰብ፡ ከረጺት ዝመልኤ ኽቡር
ገንዘብ አምጺኡ፡ ኣብ ቅድሚ ታህዋኽ ከስኮሶ። ኸው
ታህዋኽ ነቲ ገንዘብ ብዓብዪ ታሕንስ ሓቛፎ፡ ንትዕግስቲ
ኸኣ፡ ተካል ዓቕሊ፡ እናበለ አላገጸሉ። ግናኽ ብጀካ ጨር
ቂ ሓንቲ ገንዘብ እኳ ኽሳዕ ዘይትተርፎ ንኹሉ ሓሸሹ
አጥፍኦ።

ኸው ክርስትያን ንአስተርጓሚ፡ ሓደራኹም ኩታ ነ
ዚ ነገርዚ አጸቢቕኩም ግለጹለይ፡ በሉ።

አስተርጓሚ፡ እዞም ክልተ ቁልዑ እዚአቶም ምሳ
ሌ እዮም፡ ታህዋኽ ንደቂ እዛ ዓለም እዚኣ እዩ ዚመ
ሰል፤ ትዕግስቲ ግና ንደቂ እታ እትመጽእ ዓለም። ከምዚ
ሕጂ ዝርኢኹዮ፡ ታህዋኽ ንኹሉ ንሕጂ እዩ ዚደልዮ
ዘሉ፡ ደቂ እዛ ዓለም እዚኣ ኽምኡ እዮም፡ ንሱውን
ኣብዛ ዓለም እዚኣ እዩ ድላዩ። ደቂ እዛ ዓለም እዚኣ

ነቲ ጽቡቕ ዘበለ ኹሉ ንሕጂሕጂ ብኡብኡ እዮም ዚደ
ልይዎ እምበር፡ ክሳዕቲ ዚመጽእ ዘሉ ሓድሽ ዓመት፡
ማለት ክሳዕ እታ እትመጽእ ዓለም ኪጽበዩ አይፈትዉን
እዮም። ካብቲ ኣብታ እትመጽእ ዘላ ዓለም ዚርከብ ብ
አምላካዊ ምስክር ዝጸንዒስ፡ ነቲ «ኹብ ንዓመታ ደርሆ
ንለብዘበን እንቋቑሖ» ዚብል ምሳሌ እዮም ዚሓርዩ።
ግናኽ ኽምቲ ንኹሉ ገንዘብ ብሓንሳእ ምስ በተኖ፡ ብ
ዘይ ጨርቂ ገለ እኳ ዜብሉ ዝርኢኹዮ፡ እቶም ከምኡ
ዘመሰሉ ሰባት ኣብ መወዳእታ እዛ ዓለም እዚኣ ኽም
ኡ ኪኹኑ እዮም።

ኸው ክርስትያን፡ ብብዙሕ ነገር ትዕግስቲ ኽም ዚ
ልብም፡ ሕጂ አስተውዐልኩ፡ ዕይ፡ ነቲ መዝገብ ብተስፋ
ይጽበዮ ኣሉ። ይይ፡ ታህዋኽ ብዘይ ጨርቂ ገለ እኳ ዘይ
ተረፎ ኽነሱስ፡ ትዕግስቲ እቲ ናይ ብጽእና መዝገብ ተ
ዐቕሩሉ ኣሉ፡ በሉ።

አስተርጓሚ፡ ኤረ እዛ ዓለም እዚኣን ኣብኣ ዘሉ
ኹሉን ከም ዚሓልፍ፡ እታ እትመጽእ ግና ከቶ ኽም
ዘይትሓልፍ ኢልካ እኳ ክትውስኽ ትኽእል ኢኻ። ስለ
ዚ ኸኣ ትዕግስቲ ግና ንታህዋኽ፡ ገንዘብ ቀልጢፉ ስለ
ዝረኽበ፡ ኬላግጸሉ ምተገብኤ ነይሩ እምበር፡ ትዕግስቲ
ነቲ ዝበለጸ ገንዘብ ድሕሪት ስለ እተወደለ፡ ታህዋኽ ኬ
ላግጸሉ አይምተገብኤን ነይሩ። ከመይሲ፡ እቲ ዳሕራይ
ብጊዜኡ ኪመጽእ ናይ ግዲ እዩ እሞ፡ እቲ ቐዳማይ ን
እኡ ስፍራ ኪሓድገሉ ናይ ግዲ እዩ። እቲ ዳሕራይ ግ
ና፡ ዚሰዕዩ ዜብሉ ስለ ዝኹን፡ ንዝለቀሉ ዮብሉን እሞ፡
እቲ ነቲ ጽቡቕ ግዲኡ ቐድም እተወደለ ሰብ የግዲ
ቐድም ኪውድኦ እዩ። እቲ፡ ነቲ ጽቡቕ ዘበለ ድሕሪት
ዚወደል ግና ንዝለአለም ኪሕዞ እዩ። ስለዚ ድማ ብዛዕባ

እቲ ሃብታም ሰብአይ፡ «ወደይ፡ ንስኻስ ብህይወትካ ኸ ሎህ ተደላኻ ኸም እተቐበልካ፡ አልአዛር ድማ ኸምኡ መከራ ኸም ዝጸገበ፡ ዘክር። ሕጂ ግና ንሱ ኣብዚ ይጸናናዕ፡ ንስኻ ድማ ትስቀ።» ይበህል። (ሉቃ፡ ፲፯፡ ፳፭።)

ክርስቲያን ከኣ፡ ካብ ነዚ ሕጂ ዚርከብሉ፡ ነቲ ዚመጽእ ምጽባይ ከም ዚሓይሽ፡ ሕጂ ኣስተውዑልኩ፡ በለ።

ኣስተርጓሚ ድማ፡ «እዚ ዚርኤ ዘሎ ሓላፊ፡ እቲ ዘይርኤ ግና ነባሪ እዩ።» እሞ፡ ሓቂ ኢኻ እተዛረብኩ። (፪ይ ቈረ፡ ፬፡ ፲፰።) ከምኡ ኸነሱውን፡ እዚ ሕጂ ዘሎን እቲ ትምኒት ስጋናን ነንሓድሕዶም ዚቃረቡ ጐረቤት እዮም፡ ከምኡውን እቲ ዚመጽእን እዚ ትምኒት ስጋናን ነንሓድሕዶም ዚራሓሐቑ ንናታት እዮም፡ ስለዚ እዞም ቅድም ዝሰሚናዮም ቀልጢፎም ይፋቸሩ፡ እቶም ዳሕሮት ግና ኣዝዮም እዮም ዚራሓሐቑ። (ሮሜ ፯፡ ፲፰።)

ድሕርዚ ድማ፡ ኣስተርጓሚ፡ ንክርስቲያን ብኢዱ ሓዙ፡ ኣብ ሓደ ሓቂ ዚነዶ ዝነበረ ስፍራ ኪመርሖ ኸሎ፡ ብሕልመይ ርኤኹ። እቲ ሓቂ ኸኣ ኣብ ጥቓ ሓደ መንደቕ እዩ ዚነድድ ዝነበረ፡ ሓደ ድማ ነቲ ሓቂ ኪጥፍኦ ኢሉ ብዙሕ ማይ የፍስሰሉ ነበረ። እቲ ሓቂ ግና መመሊሱ ደኣ በርትዔ እምበር፡ ኣይጠፍኤን።

ኸው ክርስቲያን፡ እዚኹ እንታይ ማለት እዩ፡ ኢሉ ሓተተ።

ኣስተርጓሚ ኸኣ፡ እዚ ሓቂዚ እቲ ኣብ ልቢ ሰብ ዚግበር ዕዮ ጸጋ እዩ፡ እቲ ኪጥፍኦ ኢሉ ማይ ዚፍስሰሉ ዘሎ ድማ፡ ድያብሎስ እዩ። እቲ ሓቂ ምስናይዚ ኹሉ እናበርትዔ ዝኸደሉውን ምክንያቱ ኸነግረካ እዩ፡ ኢሉ መለሰሉ። ድሕርዚ ኸኣ ብሸኝኽ ድሕሪቱ ነቲ መንደቕ ወሰዶ እሞ ሓደ ሰብኣይ መቐርሰሚቶ ዘይቲ ሓዙ

ብሕቡእ ነቲ ሓቂ ኹብቲ ዘይቲ ኸየቋረጸ ኪፍስሰሉ ኸሎ ኣርአዮ።

ክርስቲያን ድማ፡ እዚኹ እንታይ እዩ ምስጢሩ፡ ኢሉ ሓተተ።

ኣስተርጓሚ ድማ ኸምዚ ኢሉ መለሰ፡ እዚ፡ እቲ ነቲ ኣብ ልቢ ሰብ እተጀመረ ናይ ጸጋ ስራሕ ምእንቲ ኸይጠፍኦ ኢሉ፡ ዙሉጊዚ በቲ ናይ ጸጋ ዘይቲ ገይሩ ዚቑስቑሶ ክርስቶስ እዩ። በዚ ምክንያትዚ፡ ሰይጣን እኳ ብኹሉ ሓይሉ እንተ ተጋደለ፡ እቶም ናይ ክርስቶስ ዘበሉስ ብጸጋኡ ይጸንቡ እዮም። (፪ይ ቈረ፡ ፲፱፡ ፱።) እቲ ብድሕርቲ መንደቕ ኩይኑ፡ እቲ ሓቂ ምእንቲ ኸይጠፍኦ ኢሉ፡ ዘይቲ ኪፍስሰሉ ዝርኤኹሉ ኸኣ፡ እቶም ዚፍተኑ እዚ ናይ ጸጋ ስራሕ ብኸመይ ዝበለ ሽጋር ኣብ ነፍሲ ኸም ዚጸንቦ፡ ምእንቲ ኪርአየካ እዩ።

ኣስተርጓሚ ኸኣ ንክርስቲያን ከም ብሓድሽ ብኢዱ ሓዙ ኣብ ሓደ ዓብዪ ኣደራሽ ተሰሪሕዎ ዘሎ ግሩም ዝኹነ ንምርኣዩ ዚደንቑ ስፍራ ኪወስዶ ኸሎ ርኤኹ። ክርስቲያን ድማ ነዚ ምስ ረአየ፡ ኣዝዩ ባህ በሎ። ጽሩይ ወርቂ ዝለበሱ ሰባት ኣብ ዝባን እቲ ኣደራሽ ኪማላለሱ ኸለዉ ኸኣ ረአየ።

ክርስቲያን ከኣ፡ ኣብኡ ኸንኡቱዶ ይከአለና እዩ፡ ኢሉ ሓተተ።

ኸው ኣስተርጓሚ ንክርስቲያን ናብ ገበላ እቲ ኣደራሽ ወሰዶ። ኣብኡ ኸኣ ኪኣትዉ እናደለዩስ ምድፋር ዝሰኣኑ ብዙሓት ሰባት ጠጠው ኢሎም ነበሩ። ካብቲ ገበላ ቕሩብ ፈንተት ኢሉ ኸኣ፡ ነቶም ዚኣትዉ ዘበሉ ስሞም ዚጽሕፍ ሓደ ሰብኣይ፡ ደብተሩን ቀለሙን ብርዑን ሓዙ።

አብ ጥቓ ሐደ ሰደቃ ተቐሚጡ ነበረ። ነቶም አብቲ፡ አደራሽ ኪኣትዉ ዚፈትዉ ሰባት ንምኽልክሉምን ንምጉዳኡምን ከኣ፡ አጽዋርም ዝሐዙ ዕጡቓት ሰባት አብ አፍ ደገ እቲ አደራሽ ቁይዋም ረአዩ። በዚ ትርኢት እዚ ክርስትያን አዝዩ ተደነቑ። ድሕርዚ ኹሉ ድማ እቶም ኪኣትዉ ኢሉም ዝነበሩ ሰባት ነቶም ዕጡቓት ከልክልቲ ፈሪዋም ንድሕሪት ገጸም ምስ ሀደሙ፡ ሐደ ደፋር ሰብአይ ናብቲ ተቐሚጡ ዚጽሕፍ ዝነበረ ሰብ ቀሪቡ፤ ጐይታይ፡ ስመይ ጽሕፉ፡ ኪብል ከሎ፡ ክርስትያን ረአዩ። እዚ ምስ ከፊት ድማ፡ እዚ ሰብዚ ሴፉ መዚዙ፡ ቍራዕ ርክሲ አብ ርእሱ ደፊኡ፡ ነቶም ተዐጢቑም አብቲ አፍ ደገ ዝነበሩ ሰባት ሐደጋ ወደቑም። ንሳቶምውን ብብዙሕ ነድሪ ገጠሙሉ፡ ንሱ ኸአ ድምብርጽ ከይበለ ነቶም አብ ዙርያኡ ዝነበሩ ወግኦምን አቅሱሎምን። ንብዙሓት ወጊኡ ምስ አቅሱለን ንሱውን ምስ ቁሰለን ድማ፡ ብማእከል እቶም መባእስቱ ፈንጢሱ፡ አብቲ አደራሽ አተወ። (፩ይ ጢሞ፡ ፮፤ ፲፪።) ሽዑ ኸአ እቶም አብ ዝባን እቲ አደራሽ እናተማላለሱ፡ አብ ውሽጢ ዝነበሩ ደስ ዜብል መዝሙር ዘመሩ፡ ከምዚ ኢሎም፡

ናይ ዘለአለም ብጽእና ኸትረክብ ኢኻ እሞ፡
እቶ፡ እቶ።

ሽዑ አተወ እሞ ኸምቲ ንሳቶም ለቢሶምዎ ዝነበሩ አልባስ ለበሰ። ክርስትያን ከኣ፡ ናይ እዚ ነገርዚ ምስጢር ሲ ዚጠፍኦኒ አይመስለንን፤ ግናኽ ንዓናይ ንኺድ፡ በሎ አስተርጓሚ ድማ፤ አይከፊንን፤ ድሕሪኡ ኸአ መገድኻ ትኸይድ እምበር፤ ገለ ቕሩብ ካልእ ነገር ክሳብ ዘርእዩኻስ፤ ጽናሕ ደኣ፤ በሎ። ከምዚ እናበሎ ድማ ኸም ብ

ሐድሽ ብኢዱ ሓዘኑ ናብ ሐደ ድቕድቕ ጸልማት ዝኹን ቤት መርሐ፡ አብኡውን ሐደ ሰብአይ አብ ሐንቲ ናይ ሐጺን መድፈና ተቐሚጡ ነበረ።

እዚ ሰብአይ እዚ ድማ አብ ምድሪ ደኒኑ እናጠመተ፡ አጸብዑ አማሳቂሉ አዝዩ እናህለሄ፤ ብርቱዕ ሐዘን ዝወደቕ እሞ ልቡ ኺጠልሞ ዝደለዩ ይመስል ነበረ። ክርስትያን ከኣ፤ እዚኽ ኹን እንታይ እዩ ምስጢሩ፤ ኢሉ ሐተተ።

አስተርጓሚ ድማ፤ ሕጅስ በዕልኻ ሐተቶ፡ ኢሉ መለሰ።

ሽዑ ክርስትያን፤ አታ፡ እንተዋይ ኢኻ፤ በሎ። እቲ ሰብአይ ድማ፤ ኣነ ቐደም ዘይነበርኩ እዩ፤ ኢሉ መለሰ። ክርስትያን ከኣ፤ ቀደም ግዲ እንታይ ኔርካ ኢኻ፤ ኢሉ ሐተቶ።

እቲ ሰብአይ፤ ኣነ፤ አብ ቅድሚ አዲንተይ ከፊት አብ ቅድሚ አዲንቲ ኻልኣት፤ ጽቡቕን ዜፍርን መስካሪ ነይረ እዩ። ሐደ ጊዜስ እኳ አብታ ናብ ሰማያዊት ከተማ እትወስድ መገዲ ዝነበርኩ ይመስለኒ ነይሩ፤ ቀልጢፈ አብ ኣኽም ዝበጽሕ እናመሰለኒውን፤ ባህ ይብለኒ ነይሩ፤ ኢሉ መለሰ።

ክርስትያን፤ ሕጂኸሞ እንታይ ኢኻ፤

እቲ ሰብአይ፤ ኣነ ሕጅስ ተሓሊሉኒ እዩ፤ ከምቲ ምእንቲ ኸየምልጥ ኢሉ፤ እዚ መድፈና ሐጺን ቀጥ አቢሉ ሓዘኒኒ ዘሎ፤ ከምኡውን እቲ ቕብጾት ዚበህል ንልቦይ ቀጥ አቢሉ አሲርዎ አሎ፤ ደጊም በጺሑኒ እዩ፤ ድሕሪ ሕጅስ ክወጽእ አይከአለንን እዩ።

ክርስትያን፤ ከመይ ኢልካ ደኣ አብዚ ኸምዚ ዝበለ ንብረት በጻሕካ፤

እቲ ሰብአይ፤ ንትግሃትን ንጥንቃቄን ገዲፈዮን፤ ከም ትምኒት ስጋይ ተፈኖኹ፤ ንብርሃን ቃል አምላኸን ንለው ሃቱን እናተቃወምከዎ ሐጣእኩ፤ ነቲ መንፈስ አሕዘንከ ዎ ንሱውን ካባይ ረሐቅ፤ ምስ ሰይጣን ተፈታተንኩ ንሱ ድማ መጽኒ፤ ንአምላኸ አጉሂኸዎ ንሱውን ጠንጠኒኒ፤ እነ ኸአ ኸንሳሕ ክሳብ ዘይከአለኒ ንልበይ አትረርክዎ።

ኸዑ ክርስትያን ንአስተርጓሚ፤ ንኸምዚ ዝበለ ሰብ ሲ ገለ ተስፋ ዶኽን ይህልዎ ይኸውን፤ ኢሉ ሐተቶ፤ ንሱ ድማ፤ ንእኩ ሐተቶ፤ ኢሉ መለሰሉ።

ድሕርዚ ክርስትያን ነቲ ሰብአይ፤ አታ፤ ክብዚ ቕብ ጸት ተስፋ ዝኹን ናይ ሐጺን መድፈና ንምውጻእሲ፤ ገለ ተስፋዶ አሎኳ፤ ኢሉ ሐተቶ።

እቲ ሰብአይ ድማ፤ ሐንቲ እኳ የብለይን፤ ኢሉ መለሰሉ።

ክርስትያን ድማ፤ ስለምንታይ፤ ወዲ እቲ ልኡል አዝዩ ምሕረተኛ ደይኩንን፤ በሎ።

እቲ ሰብአይ ከኣ፤ ንእኩስ ካልኣይ ሳብ ባዕለይ ሰ ቐለዮ እዩ። (እብ፡ ፯፤ ፯። ሉቃ፡ ፲፱፤ ፲፬።) ንአካላቱ አዋሪዶ፤ ንጽድቁ ሻላ ኢለዮ፤ «ንደሙ ኸም ርኹስ ቂ ጸረዮ»፤ ነቲ ናይ ጸጋ መንፈስውን ጸሪፈዮ እዩ እሞ፤ ክብ ተስፋ ርሒቐ ወደረኛኡ ስለ ዝኹንኩ፤ ምፍርራህ፤ ዜሰክሕ ምፍርራህ፤ ዘይተርፍ ፍርዲ ምፍርራህ እምበር፤ ካልእ ተስፋ የብለይን። ተኻራኻሪ ኹይን እዩ እሞ፤ እቲ ቐናእ ሐዊ ኺበልዐኒ እዩ፤ በላ። (እብ፡ ፲፤ ፳፰፤ ፳፱።)

ክርስትያን፤ ብምንታይ ምኽንያት ደኣ ኢኻ ንርእ ስኻ ናብ ከምዚ ዝበለ ንብረት ዘበጸሕክያ፤

እቲ ሰብአይ፤ ብምኽንያት እቲ አብዛ ዓለም እዚኣ ዘሎ ስጋዊ ትምኒትን ረብሓን ደስታን እዩ አብዚ ዝበጸሕ

ኩ። ነዚ ኹሉ ምስ ረኽብከዎ ኸኣ፤ ፍጹም ሕጉስ ከም ዝኹንኩ፤ ደመስለኒ ነይሩ፤ ሕጂ ግና እዚ ኹሉ ኸም ዚናኸስ ሐሰኻ ኹይኑ ቀጭቀጭ እናበለ ይስቐየኒ አሎ።
ክርስትያን፤ ሕጂኸዎ ኸትጥዐስን ክትንሳሕንዶ አይ ምተኻእለክን፤

እቲ ሰብአይ፤ ከይንሳሕ አምላኸ ከልኪሉኒ። ቃሉ ንእምነት ከቶ አየትብዐንን እዩ፤ ኤረ ባዕሉ እኳ እዩ አብ ዚ ናይ ሐጺን መድፈና ዝደፈነኒ። ስለዚ አብዛ ዓለም እዚኣ ዘለዉ ኹላቶም ሰባት ክብዚ መድፈና እዚ ኹው ጽኡኒ አይከአሎምን እዩ። አዩ አታ ዘለአለም፤ ዎ ዘለ አለም፤ ዋይ ኣን፤ ነቲ ዚረኽበኒ ናይ ዘለአለም ስቓይሲ ኸመይ ገይረ ኹን ክኽእሎ እዩ፤

ኸዑ አስተርጓሚ ንክርስትያን፤ እዚ ናይ እዚ ሰብ አይዚ ጭንቂ ንኹሉ ጊዜ መለበሚ ይኹነክ እዩ እሞ፤ ኩሉሳብ ደኣ አስተንትኖ፤ በሎ።

ክርስትያን፤ እወ ብሐቂ ዜስክሕ እዩ፤ ግናኽ ኣን ኻብቲ ነዚ ሰብአይዚ አብ ከምዚ ዝበለ ጭንቂ ዘብጽ ሐ ኸህድምሲ፤ ብጥንቃቄን ብምንታሕን እናጸሌኹ ኸን ብር፤ አምላኸ ይሐግዘኒ። እሞኽ ጉይታይ፤ ሕጅስ ክኸ ይድዶ፤

አስተርጓሚ፤ በል ድሕሪኡ ኸትከይድሲ፤ ሐንቲ ነ ገር ወሲኽ ኸሳብ ዘርእየክ ጽናሕ፤ ኢሉ ንክርስትያን ከም ብሐድሽ ብኢዱ ሓዙ ናብ ሐደ ቤት አእተዎ። አብኡ ድማ ሐደ ኻብ ድቃሱ አተባራበረ ሰብ ክዳውንቱ ኺኸ ደን ከሎ ፈጥፈጥ ይብል ነበረ። ክርስትያን ከኣ፤ እንታይ ደኣ ኹይኑ እዩ እዚ ሰብአይ እዚኽ ኸሳብ ክንድዚ ዜን ቀጥቅጥ ዘሎ፤ በላ። አስተርጓሚ ድማ ነቲ ሰብአይ፤ ምኽን ያት ምንቅጥቃጥክ እስኪ ንክርስትያን ንገር፤ በሎ። ንሱ

ድማ ከምዚ ኢሉ ኪነግሮ ጀመረ፤ ሎሚ ለይቲ ደቂሰ ከሉኹ ሐሊመሱ፤ ሰማይ ጸለሎ ብዚመስል ደበና ተሸፊኑ፤ መመሊሱ ኪበርቕን ኪነጉድን ርእየ ተሸበርኩ፤ ብሕል መይውን እቲ ደበና ነንሐድሕዱ ኪጋጮ ከሉ ርኤኹ፤ ድምጺ ብርቱቦ መለኸት እኳ ሰሚዔ፤ ብነበልባል እሳት እተኸቡ አኸላት ጭፍራ ሰማይ ዐጂቦምዎ ድማ ሐደ አብ ቲ ደበና ተቐሚጡ ርኤኹ፤ ሰማይውን ነበልባል ሐዊ ነ በሮ። ሽዑ ከአ፤ አቱም ዝሞትኩም፤ ተንስኡ እሞ ናብ ፍርዲ ንዑ፤ ዚብል ድምጺ ሰማዕኩ፤ ሽዑ ድማ አኻውሕ ተጨዳ፤ መቓብር ተኸፍተ፤ እቶም አብኡ ዝነበሩ ምውታት ከአ ወጹ። ገሊአም ብሐጐስ ርእሶም ንላዕሊ አቕኒዖም፤ ገሊአም ግና ፍርሂ ውሒጥዎም አብ አኸራን ኪሕብኡ እናደለዩ፤ ካብቲ መቓብር ወጹ። (፩ይ ቁሪ፤ ፲፭፤ ፶፪። ፩ይ ተሰ፤ ፬፤ ፲፮። ይሁ፤ ፲፬፤ ፲፭። ዮሃ፤ ፭፤ ፳፰፤ ፳፱። ፪ይ ተሰ፤ ፩፤ ፯፤ ፳፤ ራእ፤ ፳፤ ፲፩—፲፬። ኢሳ፤ ፳፯፤ ፳፩፤) ድሕርዚ ድማ እቲ አብ ደበና ተቐሚጡ ዝነበረ ሰብ መጽሐፉ ኪቐልፅ እሞ ከላ ዓለም አብኡ ክትቀርብ ኪእዝዝ ከሉ ርኤኸዎ። ግናኸ ንሱን ንሳቶምን ብምኽን ያት እቲ አብ ቅድሚኡ ዝነበረ ተባላዒ ብርቱቦ ሐዊ፤ ከንድቲ ብመግልቲ መጋባዳዩ አብ መንጎ እቲ ፈራድን መንጎ እቶም ዚፍረዱ እሱራትን ዚኸውን ርሕቀት፤ ተራሓሒቕም ነበሩ። (መልክ፤ ፫፤ ፪፤ ፫፤ ዳን፤ ፯፤ ፱፤ ፲።) ነቶም ነቲ አብ ደበና ተቐሚጡ ዘሉ ከቢቦምዎ ቈይዎም ዝነበሩ ድማ፤ ብብርቱቦ ድምጺ፤ “ነቲ ክርዳድን ሐሰርን ብቑቡቑን አኪብኩም፤ አብቲ ዚነድድ ዘሉ ባሕሪ ሐዊ ደርብይዎ።” ኪበህል ከሉ ሰማዕኩ። (ማቴ፤ ፫፤ ፲፪። ም፤ ፲፫፤ ፴። መልክ፤ ፱፤ ፩።) ድሕርዚ ከአ አብቲ ደው ኢላሉ ዝነበርኩ ስፍራ እቲ መግሙቑ ገሃነም ተኸፍተ፤ ካብኡ

ድማ ትክን ሐውን ወጸ፤ ዜርዕድ ጭራሕምራሕውን አብ ኡ ተሰምዔ። “ነቲ ስርናይ ግና አብ ማዕከነይ አክብዎ።” ከአ ተባህለ። (ሉቃ፤ ፫፤ ፲፯።) ሽዑ ድማ ንብዙሓት ብደበና ኪለዕሉ ከለዉ ርኤኸዎም። አነ ግና አብ ቲ ዝነበርክዎ ስፍራ ተረፍኩ። (፩ይ ተሰ፤ ፬፤ ፲፮፤ ፲፯።) ክሕባእ ኢላ እንተ ሀቀንኩ ከአ፤ እቲ አብቲ ደበና ተቐሚጡ ዝነበረ ሰብአይ አዲንታቱ አባይ አውዲቐ ስለ ዝነበረ፤ አይተኻእለንን። ምስናይዚ ከአ ሕሊናይ ብኹሉ ሸነኽ ወቐሰኒ እሞ ሐጢአተይ ተፈለጠኒ። (ሮሜ፤ ፪፤ ፲፬፤ ፲፭።) ድሕርዚ ካብ ድቃሰይ ተበራብርኩ።

ክርስትያን፤ ነዚ ብምርአይካ ከሳሶ ከንድዚ ዘንቀጥቀጠካ ደኣ እንታይ እዩ፤

እቲ ሰብአይ፤ ከይተዳሎኹ እየ ዝነበርኩ እሞ፤ እቲ መግልቲ ፍርዲ ዝበጽሖ መሲሉኒ። ምናዳ ዘሰምበደኒ ካኣ፤ እቶም መላእክቲ፤ ንብዙሓት እናወሰዱስ ንአይ ስለ ዝገደፉንን፤ አብቲ ዝነበርክዎ ስፍራ እቲ ጥልቂ ዝኹን ጉድጓድ አፋ ሃህ አቢሉ ስለ ዝነበረን እዩ። ሽዑ ሕሊናይ ከሰሰኒ፤ እቲ ፈራዲውን ብኹራ ገጽ ጠመተኒ እሞ እዚ ኹሉ አሰምበደኒ።

አስተርጓሚ ድማ ንክርስትያን፤ ነዚ ኹሉዶ አጸቢቕካ አስተውዲልካዮ፤ ኢሉ ሐተቶ።

ክርስትያን ከአ፤ እወ፤ ንተስፋን ንፍርሃትን እኳ ኹይኑኒ፤ ኢሉ መለሰሉ።

አስተርጓሚ ድማ፤ ደጊሞ አብ ልብኻ ዕቑሮ፤ ከም እሾኹ አብ ጐድንኻ ኹይኑ አብቲ እትኸዶ መገዲን ቐድሚት፤ ምእንቲ ኪደፍአካሰ፤ አጸቢቕካ ሐዘ፤ ኢሉ መዐዶ።

ድሕርዚ ክርስትያን ሕጅኡ ተዐጢቁ መገዳ ኺኸ ይድ ተዳለወ እሞ አስተርጓሚ፤ በል አታ ሕያዋይ ክርስ ትያን፤ ንኹሉ ጊዜ እቲ መጻናንዲ ምሳኻ ይኹን፤ ናብ ታ ሰማያዊት ከተማ እትወስድ መገዲ ኸኣ ባዕሉ የሰ ኒኻ፤ በሉ።

ድሕርዚ ክርስትያን ከምዚ ኢሉ እናዘመረ ተበገሰ፤

ከመይ ዝበለ ነገር፤ ዓብዱን ረዚንኒ፤
አምላኽ ብምሕረቱ አብዚ አርአየኒ፤
የጠንቅቆ፤ የበርትዕ፤ ባህውን የብለኒ፤
ንቕድሚት ከደፍኦ ትግሃት ይህበኒ።

የቐኒኻ፤ ትርጁማን፤ ሐቂ ምሂርካኒ፤
ንወርትግ ከዝክሮ አምላኽ ይርድኦኒ፤
መገደይ ክፍጽም ባዕሉ የብቅዕኒ፤
ናይ ዘለአለም ህይወትውን የካፍለኒ።

እቲ ክርስትያን ዚኸደሉ ዝነበረ ጉደና ኸኣ ምድ ሓን ዝስሙ ብኸልተ ሸነኹ ልዕል ዝበለ ቐጽሪ ኸም ዝነበሮ፤ ብሕልመይ ርኢኹ። (ኢሳ፡ ሸ፳፤ ፩።) እቲ ሰኻ ሙ ዝኸበደ ክርስትያን ድማ፤ እቲ አብ መንኲቡ ዝነበ ረ ኸቢድዎ ግዳ፤ ብብርቱዕ ድኻም እዩ ዝኸደ እምበር፤ በዚ መገዲ እዚ አቢሉ እዩ ዝገሰገሰ።

እናጉየዩ ኸኣ ናብ ሐደ ልዕል ዝበለ እሞ አብኡ መስቀል፤ አብ ትሕቲኡ ለጠቕ ኢሉውን ሐደ መቓብር ዝነበሮ ስፍራ በጽሑ። ክርስትያን ፍጹም ናብቲ መስቀል ምስ በጽሑ ኸኣ፤ እቲ ጸሩ ኻብ መንኲቡ ተፈቲሑስ ከብ ዝባኑ ኪወድቕ እሞ እናንከባለለ አብቲ መቓብር

ክርስትያን ጸሩ ይወድቀሉ።

ከአቱ ኸሎ፡ ብሕልመይ ርኤኹ። ድሕርዚ ግና ንጸሩ ከቶ አይርኤኸዎን።

ሕጂ ክርስትያን አዝዩ ባህ በሎ እሞ ብሕጉስ ልቡ፡ “ብመከራኡ አዕረፉኒ፡ ብሞቱውን ሀይወት ሂቡኒ።” በሉ። ነቲ መስቀል ብምጥማቱ ጥራይ ጸሩ ኸመይ ኢሉ ኸም ዝወደቐሉ አዝዩ አደነቕ እሞ፡ ንምምልካትን ንምድናቕን ሓንሳእ አብኡ ጠጠው በሉ። እወ፡ እቲ አብ ርእሱ ዝነበረ ዔላ ንብዓት በዒንታቱ አቢሉ እናወሐዘ፡ ንመዓጉርቱ ኸሳዕ ዜጠልቅዮ፡ ደው ኢሉ መመሊሱ ይጥምት ነበረ። (ዘካ፡ ፲፪፡ ፲።) ከምዚ ኢሉ እናበኸየን እናጠመተን ደው ኢሉ ኸሎ ድማ፡ እንሆ፡ ሰለስተ ዜብርሁ መናፍብቲ ናብኡ መጸእም፤ “ሰላም ንአኻ ይኹን።” በልዎ። እቲ ቐዳማይ ከአ፤ “ሐጢአትካ ተሓዲጉልካ።” በሎ። (ማር፡ ፪፡ ፭።) እቲ ኻልኣይ ድማ ነቲ ፊርቁ ቐንጢጡ ልብሲ በዓል አልበሶ። (ዘካ፡ ፲፡ ፬።) እቲ ሳልሳይ ውን አብ ግምባሩ ምልክት ሐተመሉ። (ኤፌ፡ ፩፡ ፲፫።) መሊሱውን ማሕተም ዘለዎ ብራና ሀቦ እሞ፤ አብ መገድ ኻ ተመልከቶ፡ አብታ ሰማያዊት ደገውን አርእዮ፡ ኢሉ አዘዘ። ድሕርዚ መገዶም ከዳ። ክርስትያን ከአ ብሕጉስ ሰለስተ ሳዕ ተሳራሰረ እሞ መገዳ እናኸደ፡ ከምዚ ኢሉ ዘመረ፡

ክሳዕ ናብዚ ብመከራ በጸሕኩ፡
ሐጢአተይ በዚሒ፡ ሰላም ሰኣንኩ፡
አብዚ ግን ሀድኣትን ሰላምን ረኽብኩ፡
ጸር ሐጢአተይውን ተራጊፉ።

አብዚ ቅዱስ ቦታ በጸሐ እኔኹ፡
ብጽእና ረኽብ መጽዓን ሐጢአተይ ተበቲኹ፡

አነውን ካብ ሐጢአት ተፈታሕኩ፤
 አብ ክንዲ ሐዘንሲ ብደስታ ዘመርኩ።
 ብሩኽ ይኹን መቐበሩ ምስ መስቀሉ
 ምናዳኳ ብሩኽ ይኹን ባዕሉ፤
 ንደሙ ዘፍሰሰ ስለ ኹሉ
 ንኣይ ድማ ረድኡኒ ብፍቕሩ።

ድሕርዚ ድማ ክርስትያን አብ ሐደ ርባርባ ኽሳዕ ዚበጽሑ ኪኸደድ ከሎ፤ ብሕልመይ ርኤኹ። አብኡ ድማ፤ እቲ ሐደ ሰነፍ፤ እቲ ኻልኣይ ሃካይ፤ እቲ ሳልሳይ ውን ሕቡን ዝስዎም፤ ሰለስተ ሰባት ብመቐሕን ብ ሰንሰለትን አእጋሮም እተአሰሩ፤ ካብቲ መገዲ ፈንተት ኢሎም ከቢድ ድቃስ ውሒጥዎም ረአዩ።

ኸው ክርስትያን ኬባራብሮም እንተ ተኻእሎ ኢሉ አባታቶም አግሊሱ፤ አቱም ሰባት፤ ከምቶም አብ ጫፍ ሐደ ደቐል * ዚድቅሱ ሰባት ኢኹም ዘሎኹም። (ምሳሌ ፳፫፤ ፴፬።) ስለምንታይ እንተ በልኩም ከኣ፤ ናይ ባሕሪ ሞት ሃፍ ዝበለ መዓመቕ አብ ትሕቲ አእጋርኩም አሎ እሞ፤ ንቕሑ ቀልጢፍኩምውን ካብዚ ህደሙ፤ ፍቓድ ኩም እንተ ኹነስ፤ ነዚ አሰራርኩም ዘሎ ሰንሰለት ክፈት ሐልኩም፤ በሎም። መሊሱውን፤ «እቲ ኹም ዚጓዝም አንበሳ ዚዘውር።» አብዚ እንተ መጽ፡ ሐንቲ ኹላሶሕ ኹም ዚገበረኩም፤ ርግጽ እዩ፤ በሎም። (፩ይ ጴጥ፤ ፭፤ ፳።) ንሳቶም ድማ ቀው ኢሎም ጠመትዎ እሞ፤ ብብሐደ ኹምዚ ኢሎም ምላሽ ህብዎ። ሰነፍ፤ «አነስ ዜፍርህ ነገር አይርአየንን እዩ ዘሎ፤» ሃካይ፤ «ሐንሳእ እስኪ ንደቅስ።»

ደቐል ብድንድ ህረብ እቲ ናሂ መርበብ ንግጽላ ዚሕዝ ነዊሕ ዐንጻሂቲ እዩ።

ሕቡን፤ «ኹሉ ብብርእሱ እዩ ዚናበር።» በልዎ እሞ፤ መሊሱም ተገምሰሱ። ክርስትያን ግና መገዱ ቐጸለ።

ሕጂ ክርስትያን ነዘም አብዚ ዜፍርህ ኩነት ዝነበሩ ሰባት ብጽቡቕ ፍቓዱ ፈትዩ ንመቐውሖም ኪፈትሑ ሎም ደልዩ እንተ መኸሮም፤ ስለ ዝአበይዎ እናስተንተነ ኪጉሂ ጀመረ። ከምዚ ኹይኑ ኪትክዝ ከሎ ድማ፤ ክልተ ሰባት፤ በቲ ብሸነኽ ጸጋማ ነታ ቐጣን መገዲ ዝነበረ ቐጽሪ ዘሊሎምሲ፤ ቀልጢፎም አብኡ ገጸም ኪቐርቡ ኸለዉ ረአዮም። እቲ ሐዲኦም አፍአዊ፤ እቲ ኻልኣይ ኸኣ ግብዝና እዩ ስሞም። እዘም ሰባት እዚአቶም ምስ አርከብዎ ድማ፤ ኪዛራረቡ ጀመሩ።

ኸው ክርስትያን፤ በሉባ ጉይተተይ፤ ካበይ ዝመጸእ ኩም ኢኹም፤ ናበይ ገጽኩምከ ትጉዐዙ አሎኹም፤ ኢሉ ሐተቶም። አፍአውን ግብዝናን ከኣ፤ ንሕናስ አብታ ውዳሴ ኹንቱ ዝስማ ኹተማ ኢና እተወለድና፤ ሕጂ ኹኣ ናእዳን ክብርን ደሊና፤ ናብ ከረን ጽዮን አቢልና ንኹይድ አሎና፤ ኢሎም መለሱሉ።

ክርስትያን ድማ፤ ስለምንታይ ደኣ በታ አብታ መጀመርያ መገዲ ዘላ ደገ ጌርኩም ዘይአቶኹም፤ «እቲ ናብ ደምበ አባጊዕ ብአፍ ደገ ዘይአቱ፤ ብኻልእ ወገን ዚሐኩር፤ ንሱ ሰራቕን ጉሒላን እዩ።» ዚብል ጽሑፍ ከምዘሎ፤ አይትፈልጡን ኢኹም፤ በሎም። (ዮሃ፤ ፲፤ ፩።)

አፍአውን ግብዝናን ከኣ፤ አቶም ደቂ ሃገርና በታ ጸባብ ደገ አቢልካ አብዛ መገዲ እዚኣ ንምኣታው አዝዩ ርሑቕ እዩ፤ ኢሎም ስለ ዝሐሰብዎስ፤ ከምዚ ሕጂ ዝገበርናዮ፤ በቲ ቐጽሪ ንምድያብ አቋራጭ መገዲ ኢልና አውጺኢናሉ ኢና፤ በልዎ።

ክርስትያን ድማ፤ እዚ ንግሉጽ ፍቓድ እቲ ጉይታ

፵፬

እዛ ከተማ እዚኣ ምፍራስ ደኣ ኸም ንእኡ ምንፃቕዶ
አይቀጽርን እዩ ይመስለኩም፤ በሎም።

አፍኣውን ግብዝናን ድማ፤ እዚ እንገብር ዘሎናስ
ልማድና እዩ እሞ፤ ዜድሊ እንተ ዚኸውንሲ፤ ካብ ኸሕ
ዓመት ዚበዝሕ ከምኡ ኢሉ ኸም ዝነበረ ኸነመስክር
ምኽአልና ኔርና፤ ስለዚ ኣብዚ ነገርዚ ኸትኣቱ እኳ እዩ
ድልዩካን እዩ፤ ኢሉም መለሱሉ።

ክርስትያን ድማ፤ ኣብ ቅድሚኡ እቲ ፈራዲዶ ምር
ትታዕ ዘሎ ይመስለኩም፤ በሎም።

ኸው አፍኣውን ግብዝናን፤ ነቲ ብዙሕ ዘበን ካብ
ኸሕ ዓመት ዚነውሕ ዝነበረ ልማድ፤ እቲ ቅኑዕ ዳኛ ኸም
ቅኑዕ ሕጊ ገይሩ ኸም ዚርእዮ ፍሉጥ እዩ፤ ምስናይዚ
ኸኣ ሐንትስ ኣብቲ መገዲ ደኣ ንበጻሕ እምበር፤ ብዝ
መጸእና እንተ መጸእና ግዲ የልበን፤ ኣብቲ መገዲ እን
ድሕሪ ኣቲናስ፤ ሆሉ ሐደ እዩ። እው፤ ከምዚ እንርእዮ
ዘሎና ምምጻእሲ በታ ደገ አቢልካ ኢኻ ዝመጸእካ፤ ግና
ኸ ኣብታ መገዲ ኢኻ ዘሎኻ፤ ንሕናውን በቲ ቐጽሪ
ዘለልና ኣብዛ መገዲ በጺሕና እኔና፤ ስለዚ ብምንታይ
ኢኻ እትበልጸና፤ በልም።

ክርስትያን ድማ፤ ኣነስ ከምታ ጉይታይ ዝአዘዘኒ
ኹይነ እኸይድ አሎኹ፤ ንስኻትኩም ግና ኸም ዝሃእ
ሐሳብኩምን ፍቓድኩምን ኢኹም እትጉወዙ ዘሎኹም።
እቲ ጉይታ እዛ መገዲ እዚኣ ኻብ ሕጂ ጀሚሩ ኸም
ሰረቐቲ ይቐጽረኩም እሞ፤ ኣብ መወዳኦታ እዛ መገዲ
እዚኣ እቲ ግብዝናኹም ከም ዚግለጽ፤ ፍሉጥ እዩ። ከም
ቲ ንሱ ኸይመርሐኩም ባዕላትኩም ኣብዛ መገዲ እዚኣ
ዝኣቶኹም፤ ከምኡውን ብዘይምሕረቱ ባዕላትኩም ካብዛ
መገዲ እዚኣ ኸትወጹ ኢኹም፤ በሎም።

ድሕርዚ ንክርስትያን ደኣ፤ ንርእስኻ ፍለጥ፤ በልም
እምበር፤ ገለ ምላሽ አይህብዎን። ሰለስቲኦም ክንድቲ
ኸይተዛረረቡ ድማ መገዶም ኪኸዱ ኸለዉ ርኤኸዎም።
እዞም ክልተ ሰባት ንክርስትያን፤ ንሕግን ወግዕን ብዘይ
ጥርጥር ከማኻ ጌርና ኸንሕልዎ ኢና፤ ስለዚ በዛ ደራብ
ካያ ዘሎኻ ባርኖስ እንተ ዘይከድኑስ፤ ብምንታይ ክትበል
ጸና ኢኻ፤ እዚኣ ድማ ዕርቃንካ ኸትከድነላ ኢሉ ሐደ
ጉረቤትካ ዝሀበካ ትኸውን፤ በልም።

ክርስትያን፤ በታ ደገ አቢልኩም እንተ ዘይኣቶኹም
ሲ፤ ሕግን ወግዕን ከቶ አዩድሕነኩምን እዩ። (ገላ፡ ፪፡
፲፮።) ስለዛ ባርኖስ ግና፤ ሐቂ እዩ ኸምቲ ዝበልኩምዎ፤
ዕርቃንይ ምእንቲ ኪኸውለለይ ኢሉ፤ ጉይታ እታ ዝኸ
ዳ ዘሎኹ ሃገር እዩ ዝሀበኒ። ቅድምዚ ብዘይ ጨርቂ ገ
ለኳ አይነበረንን እሞ፤ ነዚ ኸም ሐደ ሞገስ እዩ ዝቐጽ
ሮ፤ ምስናይ እዚውን ኣብ ደገ እታ ኸተማ ምስ በጻሕኩ፤
ጉይታኣ፤ ነቲ ጨርቀይ ቀንጢጡ፤ ከም ሐደ እቶም ናቱ
ምእንቲ ኪቐጽረኒ ኢሉ፤ ነዛ ባርኖስ እዚኣ ዝሰለመኒ
ጉይታ ኪለልየኒ እዩ፤ ኢሉ ተስፋ እናገበርኩ እጸናናዕ አ
ሎኹ። አይርኤኹምዎን ግዳ ትኹኑ እምበር፤ እቲ ጸረይ
ካብ ዝበነይ ዝወደቐሉ መዓልቲ ሐደ ኻብቶም አውራ እ
መናት ዝኹኑ አገልገልቲ ጉይታይ ዝሐተመለይ ምልክት
ኣብ ግምባረይ ኣሎኒ። ብጀካኡ ኸኣ ኣብ መገዲ እናን
በብኩ ዝጸናንዐሉ፤ ኣብታ ሰማያዊት ደገውን ዝኣትወሉ፤
ማሕተም ዘለዎ ሐደ ጥቕሉል ብራና ኸም ዝሀበኒ፤ እነግ
ረኩም ኣሎኹ። ንስኻትኩም ግና፤ በታ ደገ አቢልኩም
ስለ ዘይኣቶኹምሲ፤ እዚ ኹሉ ዜብልኩም ከይትኹኑ
አፈርሃልኩም ኣሎኹ።

ንሳቶም ከኣ ነሐድሕዶም ተታሓሒዞም ደኣ ሰሐ

ቼ እምበር፤ ስለ እዘን ቃላት እዚኤን ንክርስቲያን ምላሽ
 አይህብምን። ድሕርዚ ድማ ሰለስተኦም መገዶም ኪኸዱ
 ኸለዉ ርኤኸዎም። ክርስቲያን ከአ ነቲ ሐደ ኹብቶም መ
 ናፍስቲ ብርሃን ዝሀበ ጥቕላል ብራና እናንበበ፤ ንገዛእ ር
 እሱ እናተዛረበን እናጸናንዔን፤ ምስ ካልኣት ከይተዛረበ፤
 ቀቅድሚኦም ይኸይድ ነበረ።

ከምኡ ኢሉም ክሳብቲ ኸረን ጭንቂ ዚበጽሑ ነፃ
 ላቶም ንቕድሚት ገጸም ኪኸዱ ርኤኸዎም። ኣብ እግሪ
 እቲ ኸረን ከአ ሐደ ዔላ ነበረ፤ ኣብኡውን ብዘይ እታ
 ኹብታ ጸባብ ደገ እትጅምር መገድስ፤ ሐንቲ ንዩማን፤
 እታ ሐንቲ ድማ ንጸጋም ዚወስዳ ኸልተ ኸልኣት መገዲ
 ነበረ። እታ ቐጣን መገዲ ግና ትኽ ኢላ ናብታ ኸረን
 እተደይብ እያ፤ መደያይቦ እዛ ኸረን እዚኣ ድማ ጭንቂ
 እዩ ስመ። ሕጂ ክርስቲያን ምእንቲ ኺጠልል ኢሉ ኣብ
 ቲ ዔላ ጐዩዩ እሞ ሰተዩ። (ኢሳ፡ ፶፱፡ ፲፭) ኸው ኣብታ
 ኸረን እናደየበ ኸምዚ ኢሉ ዘመረ፤

ዓቕበቱ ተረር፤ ሐያል እዩ፤
 ምድያቡውን ብርቱዕ እዩ፤
 እንተ ወጸእከም ህይወተይ እዩ፤
 እንተ ሰነፍኩ ግን ሞተይ እዩ።

እቲ ነፍሰይ፤ ብመንፈስ ደልድሊ፤
 እንተ በርትዔኳ አይትዛናበሊ፤
 ካብ ገፊሕ ጐደና ናብ ሞት ዚወስደኪ
 ብጸባብ መገዲ ህይወት ይሕሸኪ።

እቶም ክልተውን ኣብ እግሪ እቲ ኸረንሲ በጺሑም።
 ግናኸ ንሱ ኣዝዩ ዓቕበት ምዃኑን ኣብኡ ድማ ኸልተ
 ኸልኣት መገዲ ምህላዉን ምስ ረአዩ፤ ምናልባሽ ከንዩው

እቲ ኸረን ምስታ ቐጣን መገዲ ኸራኸቡ ተስፋ እናገበሩ፤
 ካብዘን ክልተ መገድታት ሐሐንቲኦም ሐረዩ። እታ ሐን
 ቲ፤ ፍርሃት፤ እታ ኸላኣይታውን ጥፍኣት ከአ እዩ ስመን።
 ኸው ሐዲኦም በታ ፍርሃት እትበህል ኣቢሉ ኸደ፤ ንሳ
 ናብ ሐደ ግብ ዝበለ ዱር እያ እትወስድ። እቲ ኸላኣይ
 ግና አቕኒዑ ብመገዲ ጥፍኣት ኣቢሉ ተጓዕዘ፤ እዚኣ ኸአ
 ናብ ድቕድቕ ጸልማት ዝኹነ፤ ኣኸራን መሊእም ዘሎ
 በረኻ ኣብጽሖቶ። መሊሱ ኺትንበእ ክሳብ ዘይከለሎ
 ድማ፤ ተዐንቂፋ ኣብኡ ወደቐ። (ኢር፡ ፲፫፡ ፲፮።)

ድሕርዚ ድማ ክርስቲያን ነቲ ኸረን ከመዶ ኢሉ
 ኸም ዝደየበ ተመልከትኩ እሞ፤ ካብ ምብርታዕ እቲ ዓ
 ቕበት እተላዕለስ፤ ቅድም ኣብ ክንዲ ጐያ ብኡብኡ ኸሳ
 ጐም፤ ኣብ ክንዲ ምስጓም ድማ በእዳዉን በእጋሩን
 እናተፋሕኻ ኸድድብ ከሎ ርኤኸዎ። ኣብ ፍርቂ እቲ ዓ
 ቕበት ከአ፤ እቶም ዝደኸሙ መንገደኛታት ኪዐርፉሉ
 ኢሉ፤ ጐይታ እቲ ኸረን ዘስርሖ ሐደ ባህ ዜብል ዳስ
 ነበረ። ክርስቲያን ከአ ኣብኡ ምስ በጽሖ፤ ኪዐርፍ ኢ
 ሉ ኣተወ እሞ ኸፍ በለ። ድሕርዚ ነታ ብራናኡ ኣው
 ጺኡ ዜጸናንዖ ቃል ኣንበበ፤ መሊሱውን ነታ ኣብ እግሪ
 እቲ መስቀል ደው ኢሉ ኸሎ እተቐበላ ባርኖስ፤ ከም
 ብሐድኸ ኪጥምታ ጀመረ። ኣብኡ ሐንሳላ ደስ ምስ በሎ
 ድማ፤ ትኸበ በለ እሞ ኸቢድ ድቃስ ወሰደ፤ ኣብኡውን
 ክሳብ ኣጋ ምሽት ደቀሰ፤ እታ ጥቕላል ብራና ኸኣ ኹብ
 ኢዳ ወደቐቶ። ኸው ደቂሱ ኸሎ፤ ሐደ ኣብኡ መጺኡ፤
 “ኣታ ሃካይ፤ ኣብ ጸጸ ኸድ እሞ መገዲ ተመልክት ጠ
 ቢብውን ኩን።” እናበለ ኣባራበሮ። (ሞሳ፡ ፯፡ ፮።) ኸው
 ክርስቲያን ቀልጢፉ ተንስኤ እሞ ኣብ ርእሲ እቲ ኸረን
 ክሳብ ዚበጽሕ እናቐልጠፈ ኸደ።

ነቲ ኸረን ምስ ወጸ ድማ፡ እቲ ሐይ ፈራህ፡ እቲ ኸልኣዩውን ተጠራጣሪ ዝስሞም ክልተ ሰባት ብታህዋኽ እናጉዩዩ ተቃባቢልዎ፡ ክርስትያን ድማ፡ በሉባ ጉዳተት፡ እንታይ ኪንኩም ደኣ ንድሕሪት እትምለሱ፡ ኢሉ ሐተ ቶም፡ ፈራህ ከኣ፡ ንሕና፡ ናብ ከረን ጽዮን ምእንቲ ኸን ከይድ፡ ነዚ ብርቱዕ ዓቕቦት ደይብናዮ፡ ብዝኸድናዮ ል ክዕ ዝገደደ ጭንቂ ስለ ዝረኸበና ግና፡ እኔና ንሃገርና ንምለስ አሉና፡ ኢሉ መለሰሉ።

ተጠራጣሪ ድማ፡ እወ፡ ድቁሳት ኪኹኑ ወይስ ንቐ ሓት ግዳ አይንፈልጥን እምበር፡ ፍጹም አብታ መገድና ኸልተ አንበሳ በጥ ኢሉም ርኢና። ቀሪብናዮም እንተ ንኸውን ከኣ፡ ድሮ ቈራጢሞምና ምኹኑ፡ ብዘይ እዚ ኸልእ ክንአምን ድማ አይተኸለለናን፡ በሉ።

ክርስትያን ድማ፡ ብዙሕ ተሰምብዳኒ አሉኹም፡ ግ ናኽ ምእንቲ ኸድሕንሲ አበይ አበሊ ኸህድም እዩ፡ ንሃ ገረይ እንተ ተመለስኩ፡ እቲ ሃገረይ ብሐውን ዲንን ኪ ጠፍእ ተፈሪዱ እዩ እሞ፡ ጥፍአት ከም ዚጸንሐኒ፡ ርግጽ እዩ። ስለዚ አብታ ሰማያዊት ከተማ ኸአቱ እንተ ተኸእ ለንስ፡ አብኣ ኹሉጊዜ ድሕንነት ከም ዘሉ፡ ርግጽ እዩ እሞ፡ ንቕድሚት ምድፋእ ደኣ ይሕሸኒ። ንድሕሪት ምም ላስ ብርግጽ ሞት እዩ፡ ንቕድሚት ምድፋእውን ፍርሃት ሞትሲ አይስአኖን እዩ፡ ግናኽ ነዚ ናይ ሞት ፍርሃት እዚ ምስ ሐለፍካ፡ ናይ ዘለአለም ህይወት አብኡ አሉ። ስለዚ ድማ ኸምቲ ዝጀመርከም ንቕድሚት ክደፍእ እዩ፡ በሉ።

ድሕርዚ አቶ ተጠራጣርን አቶ ፈራህን ካብቲ ኸ ረን ንቐልቁል ገጸም ወረዱ፡ ክርስትያን ግና መገዱ ቐጸ ለ። ሕጂ ድማ እቶም ክልተ ሰባት ዝበልዎ ትዝ በሉ እሞ፡ አይረኸባን ግዳ እምበር፡ አንቢቡ ምእንቲ ኸእጸና

ናዐላ ኢሉ፡ ነታ ጥቕላል ብራናኡ አብ ቍርባበሻኡ ሃሰስ በላ። ኸዑ ክርስትያን ነቲ ዜጻናንያን፡ ናብታ ሰማያዊት ከተማ መእተዊ ዚኹኖን ማሕተም ስለ ዘጥፍኡ፡ አዝዩ ጉህዩ ዚገብሮውን ጠፍኦ። ከምዚ ኢሉ ምዕዶ ስኢኑ ሐዚ ኑ ኸሎ ድማ፡ አብቲ ዳስ ደቂሱ ኸም ዝነበረ ዘከረ። ስ ለቲ ዝንጋዲሉውን ተንበርኪኹ ኸብ አምላኽ ይቕሬታ ለ መን እሞ ብራናኡ ኸደሊ ንድሕሪት ተመልሰ። ነቲ ኸም ለስ ከሎ አብ ልቡ ዝነበሮ ሐዘን እሞ፡ መን እዩ ኸስ ተውዕሎ ዚኸእል፡ አብታ መዕረፊት ክትከውን ጥራይ እተመደበት ዳስ ስለ ዝደቀሰ ኸኣ፡ እናሐንሳእ እህህ ይብል፡ እናሐንሳእ ይበኪ፡ እናሐንሳእውን ንገዛእ ርእሱ ይኸስስ ነበረ። ነታ እተጸናንያ ዝነበረት ብራና እንተ ረኸ ባ ኢሉ ኸኣ፡ የማነ ጸጋም እቲ መገዲ ቐሊሕ እናበለ ይኸይድ ነበረ። ኸዑ ነቲ ብኹፋ ደቂሱሉ ዝነበረ ዳስ አ ማዕድዩ ረአዮ እሞ ሐጢአቱ ተዘከሮ፡ አዝዩውን ሐዘነ። (፩ይ ተሰ፡ ፭፤ ፳፤ ፱። ራእ፡ ፪፤ ፱።) ኸዑ ስለቲ ሐጢ አተኛ ድቃሱ መሪር ብኸያት እናበኸየን ከምዚ ኢሉ እ ናተከዘን መገዱ ኸደ፤ «ዋይ ኣነ ምግዱር ሰብ።» ከመይ ኢሊ እዩ ብቐትሩ ዝደቀስኩ፡ ከመይ ገይረስ አብቲ ኸረን ጸበባ ተገምሰስኩ፡ እወ፡ ክሳብኪ ንፍቓድ ስጋ ተኣዚዛ፡ ነቲ እቲ ጉይታ እዚ ኸረን እዚ፡ መዕረፍ መንፈስ እቶም ዝደኸሙ መንገደኛታት ኪኸውን፡ ኢሉ ዘዳለም ሰፍራስ ንጣዕሚ ስጋ ገይረዮ።

አዩ ንኸንቱ ደኸመ። ከምቲ ደቂ እስራኤል ብም ኸንያት ሐጢአቶም ንባሕሪ ኤርትራ እተመልሱ፡ ኣነውን ከማታቶም ከይነ፡ ነቲ ብሐጉስ ክኸዶ ዚግብኣኒ ዝነ

በረ መገድስ፡ ሕጂ ብምኸንያት ሐጢአተኛ ድቃስ ብ ሐዘን እኸይ አሎኹ። ከምዚ ኹይኑ እንተ ዘይኸውን ግና፡ ክላዕ ሕጂ ክንደይ ነዊሕ መገዲ መስለጥኩ ነይረ። ከምኡ ስለ ዝኹን ግና፡ ነዛ ሐንሳእ እትኸየድ መገድስ ሰለስተ ጊዜ ኸማላለሳ ናይ ግዲ እዩ። እዩ፡ ጸልማት ለ ይቲ ዶኹን ኬጉልብበኒ ይኸውን፤ ዘይደቀስኩ እንተ ዝ ኸውን እሞ መን ምህበኒ፤ በለ።

ሕጂ ኸአ ናብቲ ዳስ በጽሑ እሞ ሐንሳእ አብኡ ተቐሚጡ በኸዩ። አብ መወዳእታ ግና ብምሕረት እግዚ አብሄር እተን ሕዙናት አዲንቲ አብ ትሕቲ እቲ አብኡ ዝነበረ ወንበር ጠመታ እሞ ነታ ጥቕላል ብራናኡ አብ ኡ ረአያኦ፡ እናንቀጥቀጠ ቐልጢፉ አልዒሉ ድማ አብ ቍርባበሻኡ አእተዋ። እዛ ጥቕላል ብራና እዚኣ ንክርስ ትያን፡ ብህይወት ምእንቲ ኪነብር ዋሕሱ፤ አብቲ ዚና ፍቐ ዘሎ ዓዲውን መሕለፍ በሩ ስለ ዝኹነት፡ ነቲ ምስ ረኸባ ተሐገሩስም ዝነበረ ሐጉስ እሞ፡ መን እዩ ኪስተ ውዕሎ ዚኸእል፤ ስለዚ ኸአ አብቲ እዛ ጥቕላል እዚኣ ዝነበረቶ ስፍራ ኪጥምት፡ ነዲንታቱ ስለ ዝኸፈተሉ፡ ን እግዚአብሄር እናአመስገነ ተጠንቂቐ አብ ቍርባበሻኡ አእተዋ እሞ፡ ናይ ሐጉስ ንብዓት እናነብዔ ኸም ብሐ ድኸ ኪጉዐዝ ጀመረ። ነቲ ዓቕበት ብምቕልጣፍ እናደየ በ ኸነሱስ፡ ይዋእ ክርስትያን፡ ገና ነቲ ዓቕበት ከይወጸ ኸሎ ጸሓይ ዐረበቶ እሞ ኸም ብሐድሽ ነቲ ናይ ስንፍና ድቃሱ ዘኪሩ፤ አታ ናይ ሐጢአት ድቃስ፡ አብ ለይቲ ኸበጽሑ ብዘይ ብርሃን ጸሓይ ክጉዐዝ፡ ነቲ ዜሸብር ናይ አራዊት ድምጺ ኸሰምዕውን ናይ ግዲ ዝኹነኒ ብሰርኻ እዩ፤ እናበለ ንዝእር ርእሱ ይነቀፍ ነበረ። (ጃይ ተሰ፡ ጅ፤ ጸ፤ ጸ።) ሕጂ ድማ ነቲ አቶ ተጠራጣርን አቶ ፈራህን

ነቶም አናብስ ምስ ረኸቡ፡ ከመይ ገይሮም ከም ዝ ሰምበዱ፡ ዝነገርዎ ዘከረ እሞ፤ እዘም አራዊትሲ ለካ ም እንቲ ኪዝርፉ እዮም ብለይቲ ዚዞሩ፡ ከመይ ገይረ ደአ ኸባታቶም ከምልጥ እዩ፤ ምእንቲ ኸይባጣጥሱኒኸ እን ታይ ክገብር እዩ፤ እናበለ ምስ ነፍሱ ተዛተዩ። ከምዚ ኢሉ እናስተንተነውን ንቐድሚት ደፍኤ። ነዚ እናሐሰበ ኪኸይድ ከሎ፤ አማዕድዩ እንተ ነጸረ ድማ፤ አብ ጥቓ እቲ አብ ቐድሚኡ ዝነበረ ጽርግያ ሐደ ግሩም ዝኹነ፤ ደመት ዝስሙ አደራሽ ረአዩ።

ኸዑ መሕደሪ እንተ ረኸበ ኢሉ እናቐልጠፈ ናብ ኡ ገጹ ኪኸይድ ከሎ፡ ንክርስትያን ብሕልመይ ርኤኸም። ግናኸ ነዊሕ ከይኮደ፡ አብ መንጎኡን አብ መንጎ እቲ ቐ ፊርን ዳርባ እምኒ ዚአክል ርሕቀት ኪበጽሕ ከሎ፤ ፅብ ሐደ ጸቢብ መተሓላለፊ አተወ። ንቐድሚኡ አጸቢቐ እንተ ጠመተ ድማ፡ አብታ መገዲ ኸልተ አናብስ ረአየ እሞ፤ ነቲ ንአቶ ተጠራጣርን ንአቶ ፈራህን ንድሕሪት ዝ መለሶም ነገር ሕጂ ረኸብከም፡ እናበለ ተከዘ። ግናኸ ንሱ ደአ ነቲ ሰንሰለት ዘይረአዩ ኹይኑ እምበር፤ አቶም አናብስሲ ተአሲሮም እዮም ዝነበሩ። ሕጂ ክርስትያን፡ ብ ዘይ ሞት ዚጸንሐኒ ያልቦን፤ ኢሉ እናሐሰበ፡ ከምቲአቶም ንድሕሪት ኪምለስ ደለዩ። እቲ ትጉህ ዝስሙ ቐፊር ግና ንክርስትያን፡ ንድሕሪት ኪምለስ እናሐሰበ፡ ደው ኢሉ ምስ ረአዩ፤ አታ፡ ክላዕ ክንድዚዶ ድኹም ኢኻ፤ እናበ ለ አድህዩሉ (ማር፡ ፬፤ ፵፭) እሞ፤ እዘም አናብስ እዚአቶም ነቶም እምነት ዘለዎም መዓዘቢ፡ ነቶም እምነት ዜብሉም ግና ነቲ ጉድለት እምነቶም መግለጺ ምእንቲ ኪኹኑ እዮም አብኡ ተገይሮም ዘለዉ፤ ስለዚ አጆኻ፤ ተአሲሮም

እየም ዘለዉ። እምበኣርክ ገለ ዜፍርህ የብልካን እሞ በታ
ማእከል መገዲ ትኽ ኢልካ ኺድ፡ በሎ።

ድሕርዚ ክርስትያን ነቶም አናብስ ፈሪሁ ራዕራዕ
እናበለ ንምኽሪ እቲ ቐፊር ሰሚው፡ ንቕድሚት ገጹ ኺ
ኸይድ ርኤኽም። ግናኽ እቶም አናብስ፡ ኪንዝሙ ደኣ ሰም
ዖም እምበር፡ ገለኳ አይገበርዎን። ኸው ኹብ ሐጉስ እተ
ላዕለ ኸሳዕ ናብቲ ቐፊር ዘለዎ ደገ ዚበጽሕ እናጣቕዔ ኸደ
እሞ ነቲ ቐፊር፡ ጉይታይ፡ እንታይ ቤቱ እዩ እዚ፤ ኢሉ
ሐተቶ። እቲ ቐፊር ከኣ፤ እዚ ቤት እዚ፤ እቶም መናን
ያን ዘበሉ ኺዐርፉሉን ኪጸናንዑሉን ኢሉ፡ ጉይታ እዚ
ኺረን እዚ ዘስርሐ እዩ፡ ኢሉ መለሰሉ። መሊሱውን ካ
በይ ከም ዝመጸን ናበይ አበሉ ኸም ዚኸይድን ሐተቶ።

ክርስትያን ድማ፤ ኣነ ኹብታ ኸተማ ጥፍአት እዩ
ዝመጸእኩ፡ ናብ ከረን ጽዮን አበሊውን እጉዐዝ አሎኹ።
ጉይታይ፡ እንተ ተፈቕዱለይሲ፡ ጸሓይ ስለ ዝዐረበትንስ፡
ሎሚ ለይቲ አብዚ ኸሐድር ምፈቶኹ፡ በሎ።

ቀፊር፤ እንታይ እዩ ስምካ፤

ክርስትያን፤ ሕጂ ክርስትያን እዩ ስመይ፤ ቀደም ግና
ብዘይ ጸጋ እዩ ዝበሀል ዝነበርኩ። ካብቶም እግዚአብሄር
አብ ድንኳን ሴም ዘሕደሮም ዓሌት ያፌት እዩ። (ዘፍ፡
ዘ፤ ፳፯።)

ቀፊር፤ ጸሓይ ከሳዕ እትዐርብ ደኣ እንታይ አደን
ጉዩካ፤

ክርስትያን፤ ኣነ ምግዱር ሰብ፡ አብቲ አብ ፍርቂ
እዚ ኺረን እዚ ዘሎ ዳስ ዘይደቀስኩ እንተ ዝኸውንሲ፡
ቐድሚ ሕጂ ምአቶኹ ነይረ። እቲ ደቂሰ ኸሉኹ፡ እዚ
ማሕተመይ ዘይጠፍአኒ እንተ ዚኸውን ድማ፡ ዛሬት አብ
ዚ ምአቶኹ ነይረ። ነቲ ማሕተመይ አብ ርክሲ እቲ ኸ

ረን ከሳዕ ዝበጽሕ ከይዘከርክዎን፡ አብኡ ምስ በጻሕኩ
ደልዩ ምስ ስኢንክዎን ከኣ፤ ምስ ሕዙን ልበይ ናብቲ
ደቂሰሉ ዝነበርኩ ስፍራ ኸምለስ ናይ ግዲ ኹነኒ። ነቲ
ማሕተመይ አብኡ ምስ ረኽብክዎ ግና፡ እኔኹ መጺኤ።

ቀፊር ከኣ፤ ጽቡቕ፡ በል ካብዘን አብዚ ዘለዎ ደናግል
ሐንቲ ኸጽውዐልካ እዩ እሞ፡ እቲ ተግባርካ ዚሐጉስ
እንተ ኹይኑስ፡ ከም ስርዓት እዚ ዝእዚ፡ ንሳ ናብቶም
ካልኣት ስድራ ቤት ክትወስደካ እዩ፡ በሎ። እዚ ኢሉ
ድማ፡ እዚ ንቐሕ ቀፊርዚ ቃጽል ገይሩ ጸውዔ እሞ፡
በዚ ደሃይ እዚ ሐንቲ ህድእትን ጽብቕትን፡ ጥበብ ዝስ
ማ ድንግል፡ ብኣፍ ደገ እቲ አደራኽ መጽት እሞ ስለ
ምንታይ ከም ዝጸውዓ ሐተተቶ።

ቀፊር ከኣ፤ እዚ ሰብዚ ካብ ናይ ጥፍአት ከተማ
መጺኡስ ናብ ከረን ጽዮን ዚኸይድ እዩ፡ ስለ ዝደኸመን
ዝጸልመቶን ከኣ አብዚ ኺሐድር ለሚኑኒ፡ ኣነውን ንኣ
ኺ ኸጽውዐሉ፡ ንስኺ ድማ ምስኡ ተዛራራብክስ፡ ጽ
ቡቕ ከም ዚመስለኪ፡ ኤረ ከም ሕጊ እዚ ዝኸትገብ
ርሉ፡ ነጊረዮ አሎኹ፡ በላ።

ድሕርዚ ድማ እታ ድንግል ንክርስትያን እንተዋይ
ምኺኑን ካበይ ከም ዝመጸን አበይ ገጹ ኸም ዚኸይድን፡
ሐተተቶ፡ ንሱ ድማ ነገራ። አብ መገዳ ኸመይ ኢሉ
ኸም ዝመጸውን ጠየቐቶ እሞ፡ ነገራ። ድሕሪኡውን አብቲ
መገዲ እንታይ ከም ዝረአየን እንታይ ከም ዝረኽብን
ሐተተቶ። ነዚ ምላሽ ምስ ህባ ኸኣ፡ ስሙ ሐተተቶ እ
ሞ፤ ስመይ ክርስትያን እዩ፡ እዚ ስፍራዚ፡ ጉይታ እዚ
ኺረንዚ ነቶም መናንያን መዕረፊኦምን መጸግዒኦምን ኪ
ኸውን ኢሉ ዘስረሐ እዩ ሰሚዔ እሞ፡ አብዚ ንምሕዳር
አዝዩ ሃረር እብል አሎኹ፡ በላ። ንሳ ኸኣ ፍሽኽ በለቶ

እሞ፡ አዲንታ ብንብዓት መልኬ። ሐንሳኦ ትም ኢላ ጸ
 ኒሐ ድማ፤ ክልተ ወይስ ሰለስተ ኻብ ስድራ እዚ ቤት
 እዚ ኸጽውዐልካ እየ፡ በለቶ እሞ አብቲ አፍ ደገ ጉይሃ፡
 ምስትውዓል፤ ፍርሃተ እግዚአብሔር፤ ፍቕሪ ክርስትና ዝስ
 ሞም ሰለስተ ሰብ ጸውዒት። እዚአቶም ክኣ ቕሩብ
 ምስኡ ምስ ተዛራረቡ፡ አብ ቤት አእተውዎ። ሐያሎ ኻብ
 ቶም ደቂ እቲ ገዛ ድማ፤ እዚ ቤት እዚ ንኸምዚ ኸማኻ
 ዝበሉ መንገደኛታት መሕደሪ ኺኹኖም ኢሉ፡ ጉይታ
 እዚ ኸረንዝ ዘስርሖ እየ እሞ፡ “አታ ብሩኽ ናይ ጉይ
 ታ፡ እቶ፡ እቶ፡” እናበሉ አብ ልዳት እቲ ደገ ተቐበል
 ዎ። ንሱውን ርእሱ አትሕት አቢሉ ሰዐም እሞ አትዩ
 ተቐመጦ። ኸው ኸኣ ገለ ዚስተ ሀብዎ። ጊዜ ብኸንቱ
 ምእንቲ ኸይሐልፍ ኢሉም ድማ፡ ድራር ክሳብ ዚቕረብ፤
 ገሊአም ቁም ነገር ዘረባ ምስ ክርስትያን ኪዛራረቡ ተሳ
 ማምዑ። ነዚ ኸኣ ፍርሃተ እግዚአብሔርን ምስትውዓልን
 ፍቕሪ ክርስትያን ተሐርዩ።

ፍርሃተ እግዚአብሔር፤ በል አታ ሕያዋይ ክርስት
 ያን፡ አብ ቤትና ኸትሐድር ብፍቕሪ ኻብ አእቶናካሰ፡
 ገለ ንጥቕምና ዚኸውን እንተ ረኽብና፡ ብዛዕባ መገድኻ
 ምሳኻ ኸንዛራረብ ፍቕደልና።

ክርስትያን፤ ተሐጉሱ እዚ ስለ ዝሐሰብኩም እኳ
 አዝዩ ባህ ይብልኒ።

ፍርሃተ እግዚአብሔር፤ ከመይ ጌርካ ኢኻ ነዚ ንብ
 ረት መናንያን ዝሐራኻ፤

ክርስትያን፤ አብታ ዘሎኻ ስፍራ እንተ ጸናሕካ
 ዓጋቲ ዜብሉ ጥፍአት ኪረኽበካ እየ፡ እናበለ ዜሸብር
 ድምጺ አብ እዝነይ ኩይኑ እናጨርሖ ኻብ ዓደይ
 ሰጉጉኒ።

ፍርሃተ እግዚአብሔር፤ ከመይ ጌርካ ደኣ ኻብ ሃገርካ
 በዛ መገዲ እዚኣ ወጸእካ፤

ክርስትያን፤ እግዚአብሔር ፈቐድዎ። ብናይ ጥፍአት
 ፍርሃት ተታሒዞ፡ አብ ዘብሎ፡ ጠፊኡኒ፡ አብኡ ይው
 ኢለ ኸንቀጥቅጥን ክበክን ከሎኹ፡ ወንጌላዊ እተባህለ
 ሰብአይ መጸኢ፡ ነታ ኣነ ባዕለይ ከቶ ኸረኽባ ዘይምተ
 ኻእለኒ ጸብብ ደገ ሐበረኒ እሞ ናብታ አብዛ ቤት እዚኣ
 ትኽ አቢላ እተእቱ መገዲ አሕለፈኒ።

ፍርሃተ እግዚአብሔር፤ በቲ ገዛ አስተርጓሚ አቢል
 ካዶ ደኣ ኸይሐለፍካ፤

ክርስትያን፤ ሐሊፈ እባ ደኣ፡ አብኡ ዝርኤኹዎኳ
 ከቶ ኸሳብ ዕለተ ሞተይ ክርስቦ አይኸእልን እየ። ምና
 ዳኳ ንመታሐሰብያ ዚኹናኒ እዘን ሰለስተ ነገር እዚኣ
 ተን ርእየ አሎኹ፤ ማለት ሰይጣን እናተኻራኸረ ኸነሱሰ፡
 ክርስቶስ አብ ልቢ ሰብ በቲ ግብሪ ጸጋኡ ኸም ዚወድ፤
 ርእየ። ሐደ ሰብ ድማ ድሕሪ ሕጂ ኻብ አምላኽስ ምሕ
 ረት የብለይን፤ ክሳብ ዚብልን ተስፋ ኸሳብ ዚቈርጽን ሐ
 ጢኡ ኸም ዝነበረ፤ ርእየ። ከምኡውን ነቲ ብሕልሙስ
 መዓልቲ ፍርዲ ኸም ዝበጽሖ ዝመሰሎ ሰብ ርእየዮ።

ፍርሃተ እግዚአብሔር፤ ብዛዕባ እቲ ሕልሚ ኸዛረብ
 ከሎኹ ሰሚዕከዮዶ፤

ክርስትያን፤ እው፡ አዝዩ ዜሸብር ስለ ዝኹን እኳ
 ንልቦይ አናዊጽዎ፡ ምስናይዚ ግና፡ ስለ ዝሰማዕክዎ ተሐ
 ጉሰ አሎኹ።

ፍርሃተ እግዚአብሔር፤ እሞኽ አብ እንዳ አስተር
 ጓምስ እዚ ጥራይ ዲኻ ዝርኤኻ፤

ክርስትያን፤ አብ ሐደ ግሩም ዝኹን አደራኽ እባ
 ወሲዳኒ፡ እቶም አብኡ ዝነበሩ ሰባት ከመይ ዝበለ ወርቂ

ለቢሰም ከም ዝነበሩውን አርአዩኒ። ማንም ምእንቲ ኸይኣቱ ኸኸልክሉ ኢሎም። ዕጡቓት ሰባት አብቲ ደገ ተሰሊፎም ነበሩ እሞ። ሐደ ሰብ፤ ሴፉ መዚዙ፤ ብድፍ ረት ብማእከሎም ፈንጢሱ ሐለፈ፤ ናይ ዘለአለም ብጽኣ ና ኸትረከብ ኢኻ እሞ እቶ፤ ድማ ይበህል ነበረ። እዚ ኹሉ ኸመይ ገይሩ ንልበይ ዘይመሰጦ ይመስለኩም። ዚነ ውሕ መገዲ እንተ ዘይህልወንስ፤ አብ ቤት እቲ ሕያዋይ ሰብ እቲ ሐደ ዓመት ምሉእ እኳ ምተቐመጥኩ ነይረ።

ፍርሃተ እግዚአብሄር፤ አብ መገዲኸ ገለ ኻልኣ ነገርዶ ርኢኻ፤

ክርስትያን፤ ርእየ እው፤ ቅሩብ ንቐድሚት ምስ ደ ፋኣኩ፤ ሐደ ደም እተዐለሰ ሰብ አብ ዕጾይቲ ተሰቐሉ ርእየ፤ ንእኡ ብምጥማት ጥራይ ከኣ እቲ ዚጭቀኝኒ ዝ ነበረ ኸበድ ጸር ካብ መንኰብይ ወዲቐለይ። ቅድሚ ኸው ኸምዚ ዝበለ ስለ ዘይርኤኹ ድማ፤ አገዢ አደነቐኒ። ነቲ ደም እተዐለሰ ሰብኣይ ደው ኢለ ኸጥምቶ ኸሎኹ ድማ፤ ሰለስተ ብሩሃት መናፍስቲ መጽኒ እሞ፤ እቲ ሐደ ኻብ ታቶም ሐጢአተይ ከም እተሐከ መስከረለይ። እቲ ኻል ኣይ ከኣ፤ ነቲ ተኸዲነሩ ዝነበርኩ ጨርቂ ደርብዩ፤ ነዚ ለቢሰሩ ዘሎኹ ጥልፊ ባርኖስ አልበሰኒ። እቲ ሳልሳይውን፤ ነዚ አብ ግምባሪይ እትርእይዎ ዘሎኹም ማሕተም ገበረ ለይ እሞ፤ ነዚ ሕቱም ብራና እዚ ሀበኒ። ከምዚ እናበለ ኸኣ ነቲ ጥቕላል ብራናኡ ካብ ቀርባባሻኡ አውጽኦ።

ፍርሃተ እግዚአብሄር፤ ካልኣ ካብኡ ዚበልጽ ዶኹን ርኢኻ ትኸውን፤

ክርስትያን፤ እዚ ቐድሞ ዘዘንቶኸም ኹሉ ብሉጽ እዩ፤ ስለ ምርኣይ ግና ኻልኣውን ርእየ። ከምዚ ኢለ ንቐድሚት ምስ ከድኩ፤ ሰነፍ፤ ሃካይ፤ ሕቡን እተበህሉ

ሰለስተ ሰባት ካብቲ መገዲ ቐሩብ ፈንተት ኢሎም፤ አኣ ጋሮም ብሰንሰለት ተኣሲፎም ደቂሶም ርእየ። ከተንስኦም እኳ ተጋዲለስ፤ ምዃን አብዩኒ። ንኣፍኣውን ግብዝ ናን እኳ፤ ንጽዮን ክንከይድ፤ ኢሎም ብቲ ቐጽሪ ኺሐ ኹሩ ርእየዮም፤ ግናኸ ኸምቲ ዝነገርከዎም እሞ ዘይኣ መንም፤ ቀልጢፎም ጠፍኡ። ምናዳ ግና ነዚ ኸረን ንም ድያቡ ኸምኡውን ካብ አፍ እቶም አናብስ ንምምላጥ አገዢ ተሸጊረ ነይረ። እቲ ሕያዋይ ቀፊር አብቲ ደገ እንተ ዘይጸንሐንስ፤ ብርግጽ ንድሕሪት ምተመለስኩ ነይረ፤ ከምኡ ሳላ ዝኹን ግና፤ እግዚአብሄር ይመስገን፤ አብዚ በጺሔ እኔኹ፤ ንስኻትኩም አብዚ ስለ እተቐበል ኩምኒውን፤ ኤመስግነኩም አሎኹ።

ድሕርዚ፤ ምስትውዓል ገለ ኺሐቶ እሞ ምላኽ ኪህቦ ንክርስትያን ለመኖ።

ምስትውዓል፤ እናሐንሳእከ እቲ ዝሐደግከዮ ሃገርዶ ትዝ ይብላክ እዩ፤

ክርስትያን፤ ብብዙሕ ሕፋረትን ምፍንፋንን ግዳ እየ ዝዝከሮ እምበር፤ እው፤ እናሐንሳእከ ትዝ ይብላኒ እዩ። ናብቲ ዝገደፍከዎ ሃገር ንምምላስ ድላይ እንተ ዚህልወኒስ፤ ብዙሕ ምኽንያት ነይሩኒ አይምሸገረንውን ነይሩ። «ሕጂ ግና እትሐይሹ፤ ማለት ሰማያዊት ሃገር እና ፍቕ አሎኹ።» (እብ፤ ፲፩፤ ፲፭፤ ፲፮።)

ምስትውዓል፤ ሕጂኸ ገለ ኻብቲ ናይ ቀደም ንብ ረትካይ ተማሊእክ አሎኹ፤

ክርስትያን፤ ከይፈቶኹ ደኣ እየ እምበር፤ እው ተማ ሊኤ አሎኹ። ምናዳእ እቲ ኣንን ደቂ ሃገሪይን ቀደም ባህ ዝበልፍሉ ስጋዊ ሐሳብን ትምኒትን አብ ውሽጠይ ገና ስለ ዘሎኒ፤ ሕጂ ሐዘን ከይነኒ አሎ። ከም ፍቓደይ እንተ

ዚኸውን ግና፡ ድሕሪ ደረምሲ ከቶ ኸዝክሮ አይምፈቶ ኹን። «ነቲ ዝጸልኦ እገብሮ አሎኹ እምበር፡ ነቲ ዝደልዮ አይኩንኩን ዝገብሮ ዘሎኹ» (ሮሜ ፯፡ ፲፭-፳፭)

ምስተውዓል፤ ነዚ ዜሕዝነካ ዘበለ ትምኒትካ እናሐን ሳኦ ስዒርካዮዶ ትፈልጥ ኢኻ፤

ክርስትያን፤ ዙሉሳዕ ግዳ አይኩንን እምበር፡ እው፡ ከምኡ ምስ ዚኸውንሲ አዝዩ እኳ ባህ ይብላኒ እዩ።

ምስተውዓል፤ ነቲ ፈተናታት ዘበለ ብምንታይ ጌርካ ኸም እትስዕሮኻ፡ ይዝከረካዶ አሎ፤

ክርስትያን፤ እው፡ ነቲ አብ መስቀል ዝርኤኸም ሰብ ምስ ዝዝክር፡ እዚ ይሕግዘኒ። ነዚ ለቢሰዮ ዘሎኹ ጥልፊ ባርኖስ እንተ ተመልከትኩ፡ ይሕግዘኒ። ነዚ አብ ቍርባ በሻይ ዘሎ ጥቕሉል ብራና እንተ ጠመትኩ ድማ ይሕግዘኒ እዩ። ነቲ ዝኸዶ ዘሎኹ ሃገር ብምሕሳብ ልበይ ምስ ዚነደኒ፡ በዚ ኹሉዚ ገይረ ኸም ዝስዕሮ፡ ይፍለጠኒ እዩ።

ምስተውዓል፤ ክሳዕ ክንድዚ ንኸረን ጽዮን ዘናፈቐ ካኸ እንታይ እዩ፤

ክርስትያን፤ ነቲ አብ መስቀል ተሰቐሉስ ሞይቱ ዝርኤኸም ሰብአይሲ ህያው ኩይኑ አብኡ ኸርእዮ ተስፋ ስለ ዘሎኒ እዩ ዝናፍቕ ዘሎኹ። ካብዚ ኸሳዕ ሎሚ ዚስቅየኒ ዘሎ እኩይ ዘበለ ኣነ ሐራ ኸም ዝወጽእውን ተስፋ ስለ ዘሎኒ፡ አብኡ ሞት ይልቦን፡ ይበህል እዩ እሞ፡ ምስቶም ኣነ አብሊጸ ዘፍቅሮም ብጾት ክነብር ስለ ዝኹንኩ እዩ፤ ንኸረን ጽዮን ዝናፍቕ ዘሎኹ። (ኢሳ፡ ፳፭፡ ፭፡ ራእ፡ ፳፩፡ ፬።) ንሱ ንጸረይ አራጊፋለይ እዩ እሞ፡ ኣነ፡ ንእኡ ብሓቂ ኤፍቅሮ እዩ። እዚ አብ ውሽጢይ ዘሎ እኩይ ሕማም ድማ አዝዩ ይድከመኒ አሎ፤ ስለዚ ምስ

ቶም ዙሉ ጊዜ፤ ቅዱስ፡ ቅዱስ፡ ቅዱስ ዚብሉ ሐቢረ፡ አብቲ ኣነ ዘይሞተሉ ስፍራ ኸነብር እዩ ድላዩይ።

ኸው ኸኣ ፍቕሪ፡ ተመርሂኻ ዲኻ፡ ስድራኽ አለዉ ኪዶ፤ ኢሉ ሓተቶ።

ክርስትያን ድማ፤ እው፡ ሰበይትን አርባዕተ ቁልውን አለዉኒ፤ ኢሉ መለሰሉ።

ፍቕሪ፤ ከመይ ደኣ ዘይተማላእኩም፤

ኸው ክርስትያን አምራሩ በኸዩ እሞ፤ ክንደይ ዘይተገደልክምዎ ይመስለኩም፤ ንሳቶም ግና አኸንኳይ ኪስዕቡንኩ፤ ምእንቲ ኸይምንን ደኣ ተጸረፋኒ፡ በሎ።

ፍቕሪ፤ ግናኽ አብኡ ምትራፍ ዓብዪ ፍርሃት ከም ዘለዎ፡ ንስኻ ኸተረድኦም ምተገብአካ ነይሩ።

ክርስትያን፤ ነዚ ድማ ገይረዮ፡ ዘላገጸሎም ዘሎኹ መሲልዎም ደኣ፡ ምእማን አብዮምኒ እምበር፡ ነቲ አምላኽ ዝገለጸለይ እኳ፤ እዛ ኸተማና ኸትጠፍእ እያ፤ ኢላ ነጊረዮም።

ፍቕሪ፤ ነቲ ዝመኸርካዮም ምኽሪ ምእንቲ ኸባር ኸልካኸ፤ ንአምላኽዶ ለሚንከዮ፤

ክርስትያን፤ እጸቢቐ፡ ንበዓልቲ ቤተይን ንደቀይን አዝዩ ኤፍቅሮም እዩ እሞ፡ ብፍጹም ልበይ፡ ብፍቕሪ ከም ዝለመንክዎ፡ በዕልኹም ከተስተውዕልዎ ትኽእሉ ኢኹም።

ፍቕሪ፤ እቲ ንኣኻን ነታ ኸተማን ቀሪቡኩም ዝነበረ ጥፍኣት እጸቢቐ ተገሊጹልካ ነይሩ እዩ ይመስለኒ እሞ፤ ነቲ ብዛዕባኡ ዝነበረካ ፍርሃትን ሕዘንንካ ኸይነገርካዮምዶ፤

ክርስትያን፤ ክንደይ ጊዜ እባ ነቲ አብ ልዕሌና ጠልጠል ኢሉ ዝነበረ ፍርዲ እናስተንተንኩ፡ መሬር ብኽ

ያት ዝበኼኸዎን፤ ሰንፈላል ከወይነዮ ዝነበርኩን ጥራይ እኳ ምሕከሎም ነይሩ፤ ግናኹ እዚ ኹሉ ንኣይ ንምስ ዓብ ከቶ አየረድአምን።

ፍቕሪ፤ እንታይ አመኽንዮም እዮምከ ዘይስበኩኝ፤ ክርስትያን፤ በዓልቲ ቤተይ እዛ ዓለም እዚአ ኸይት ጠፍአ ኢላ፤ ደቀይ ድማ ኹላቶም ብዘይጠቅም ጣዕሚ ንእስነት ተዋሒጦም እዮም፤ በበይኑ ዝኹን ምኽንያት እና አማካነዮ፤ ከምዚ ኹይነ ንበይነይ ክመጽእ ዝጠንጠኑኒ።

ፍቕሪ፤ እቲ ስዐቡኒ ኢልክ ኸትምዕዶም ከሉኝ ደኣ፤ ምናልባሽ በቲ ኸንቱ ንብረትካ ዐንቂፍካዮምሲ፤ ነቲ ቻልክ አፍሪካዮ ኸይትኸውን፤

ክርስትያን፤ ብዙሕ ጉድለት ከም ዝነበረኒ እፈልጥ እዩም፤ ነቲ ንብረተይሲ ክንእዶ አይኸእልን እዩ። ነቲ ብ ትምህርትን ብቐም ነገርን ንብዙሓት ከጠቅም ኢሉ እተ ሐሰበ ነገር እኳ ሐደ ሰብ በቲ ሕማቕ አደቡ ገይሩ ኹ ባላሽዎ ኸም ዚኸእል፤ እፈልጥ እዩ። ኣነ ግና ነዚ ምም ናነይ ዚንዕቕ ሕማቕ አርአያ ኸይገብር እናበልኩ፤ አዝዩ እጥንቀቕ ነይረ። ነቲ ንሳቶም ቍጫጭ ዘይቈጽርዎ ንእ ኸቶ ነገር፤ ስሌአቶም ኢላ እንተ ርሐቕኩሉ እኳ፤ ከላ፤ ጥንቃቄኻስ በዚሒ፤ ይብሉኒ ነይሮም። አብ ቅድሚኒ አም ላኸይ ከይእብስ፤ ንብጻዩይውን ከይብድሉ፤ አዝዩ እፈርህ ነይረ። በዚ ዓብዪ ፍርሃተይ ተዐንቂፎም እንተ ኹይኖም እንድሂ፤ ብኸልእ ነገር ግና ዝዐንቀፍክዎም አይመስለንን።

ፍቕሪ፤ ከምኡ ኸአ ቃዩል፤ ግብሪ ሐዉ ሰናይ፤ ግብሩ ግና እኩይ ስለ ዝነበረ፤ ንሐዉ ጸልኡ። (፩ይ ዮሃ፤ ፲፪።) በዓልቲ ቤትካን ደቅኻን በዚ ጥራይ እንተ ኹይኖም ዝ ጸልኩኪስ፤ ንሳቶም ጸረ ሰናይ ምኺኖም በዚ ይፍለጡ አለዉ፤ ንስኻ ግና ንነፍስኻ አድሒንካያ። (ሀዝ፤ ፫፤ ፲፱።)

ክሳብ ድራር ዚቕረብ ድማ ኸምኡ እናበሉ ኪዛራ ረቡ፤ ብሕልመይ ርኤኸዎም። ድራር ምስ ተጻለወ ግና፤ ከድረሩ ቐረቡ። “እቲ መአዲ ድማ ዝበለጸ ምግብን እተ ጸለለ ወይንን መሊኡ ነበረ።” አብቲ መአዲ ኸለዉ ኸአ ብዛዕባ ጉይታ እቲ ኸረን፤ ማለት ስለቲ አጋባብራኡን ነዚ ኸረን እዚ ንምንታይ ኢሉ ኸም ዝገበሮን፤ ነቲ ዝ ነበርዎ ዝዛውን ስለምንታይ ኢሉ ኸም ዝሰርሐን፤ ይዛራ ረቡ ነበሩ። ንሱ ዓብዪ ጅግና፤ ብርቱዕ ተዋጋኣይ ነይሩ፤ ምስቲ “ሰልጣን ሞት ዝነበሮ” ተዋጊኡ ኸአ ስዒሩ፤ እናበሉ ብዛዕባኡ ይዛራረቡ ኸም ዝነበሩ ድማ፤ በቲ ንግ ግሮም አስተውዑልኩ። (እብ፤ ፪፤ ፲፩፤ ፲፭።) እዚ ኹሉ ኪገብር ከሉ ኸአ፤ ንርእሱ ዚፍርህ ነገር ነይርዎ፤ ስለዚ ኹሉውን እዩ ኣነ አዝዩ ዘፍቅሮ ዘሉኹ።

ከምቲ ንሳቶም ዝበልዎን ኣነውን ዝአምኖን፤ ነዚ ብብዙሕ ምፍሳስ ደሙ እዩ ዝገበሮ እዋ፤ ብምኽንያት እቲ ንጹህ ፍቕሪ ዓዱ አብቲ ንሱ ዝገበሮ ዘበለ ኹሉ ንኸብሪ ጸጋኡ ገለጸ። ገሊአቶም ካብዞም ደቂ ዝኣ ኡሪሪ እቲ አብ መስቀል ሙማቱ ንእኡ ኸም ዝረአይ ዎን፤ ምስኡ ኸም እተዛረቡን፤ ነቶም መሳኪን መናንያን አዝዩ ኸም ዚፍቅሮም፤ ካብ ዝኣ ከናፍሩ ምስማዎምን ካብ ምብራቕ ክሳብ ምዕራብ ድማ ኸምኡ ዝበለ መፍቀ ሪ ከቶ ኸም ዚልቦን፤ ባዕላቶም መስኪሮም አለዉ።

ንድኻታት ምእንቲ ኹጹኑ ኢሉ ንኸብረቱ ኸም ዝ ገደሮ፤ እዚ መፈለጥታኡ እዩ፤ በሉ። ደሐር ከኣ፤ አብ ከ ረን ጽዮን ንበይነይ ክነብር አይፈቱን እዩ፤ ኢሉ ኪዛረብ ከሉ ኸም ዝሰምዕዎ፤ ነገሩ። አብ መወዳእታ ድማ፤ ነቶም ካብ ጉዳፍን ሐመኹስትን ዚመጹ፤ ብፍጥረቶም ጨርቃ ማት ዝኹኑ መናንያን፤ ንሱ መሳፍንቲ ኪገብሮም እዩ፤

ኢሉም ተዛሪም አለው። (፩ይ ሳሙ፡ ፪፤ ፳። መዝ፡ ፻፲፫፤ ፯።)

ከምዚ ኢሉም እናተጸወቱ ድማ ኸሳዕ ፍርቂ ለዩ ቲ፡ ጸንሑ፡ ድሕሪኡ ግና ንነፍሶም አብ አምላኽ አማዕ ቀሩም ኪድቅሱ ኹዱ።

እቲ መንገደኛ ሰብአይ ከአ አብ ሐደ፡ ብሸነኽ ምብ ራቕ ዝመስኮቱ ደርቢ ናይቲ ዓብዪ አደራኽ ደቀሰ። እቲ አደራኽ ከአ ሰላም እዩ ስሙ። ክርስትያን፡ ክሳዕ ዚወግሑ፡ አብኡ ደቀሰ። ምስ ወግሑ ድማ፡ ከምዚ ኢሉ ዘመረ፤

- ብሩኽ መድሓኒየይ፡ አበይ እዩ ዘለኹ፤
- ብሳላኽ ሰኽመይ ተራጊፋ፤
- ንመናንያንሲ ኸንደይ ኩን ተፍቅርም፤
- ዜዕርፋሉ አደራኽ አብዚ ሰሪሕካሉም።
- አብዚ ሰላማዊ አደራኽ ካብ በጻሕና፤
- ነገር ጽዮን ደጊም ቀሪብናይ ኢና።

ኸዑ ኹላቶም ተንሲኦም፡ ሐያሉ ንግግር ምስ ተ ዛራረቡ፡ እቶም ሰድራቤት ንክርስትያን፡ ነቲ ናይዚ ገዛዚ ዕጹብ ዝኹን ነገር ከየርኤናካ ኹብዚ አይትኸይድን ኢኹ፤ ኢሉም ቅድም አብ ሐደ እንዳ መጻሕፍቲ ወሰድዎ እዋ ነቲ ጥንታዊ ዛንታ ዘለዎ መጻሕፈቲ አርአይዎ። አብ መን ጎሕውን፡ ከምቲ እነ ብሕልመይ ዝርኤኽዎ፡ እቲ ጉይታ እዚ ኸረንዚ ወዳ እቲ ብሉየ መዋዕል ከም ዝኹን፡ ወ ለዩኡ ድማ ኹብ ዘለአለም ከም ዝኹን፡ ቀጽሪ ወለዶ ኡ አርአይዎ። (ዳን፡ ፯፤ ፱።) ዛንታ እቲ ዝዐየዮ ግብር ታት ዘበለውን አብዚ መጽሐፍ እዚ ተጽሒፉ አለ። ከምኡ ኸአ ስም እቶም አሸላት አገልገልቱ አብኡ ጽሑፍ እዩ፤ እቲ ነዚአቶም ዝሀበዎ ስፍራ ድማ ብምን

ዋሕ ጊዜ ኹን በቲ ናይ ፍጥረት ምብልሻው ኩን ዘይ ፈርስ እዩ።

ድሕርዚ ኸአ እቶም ደቂ እቲ ገዛ ብዛዕባ እቶም አገልገልቲ ጉይታ እዚ ቤት እዚ ዝገበርዎ ዓበይቲ ግብር ታት ንክርስትያን አንበቡሉ፡ ከምዚ ኢሉም፤ “ንሳቶም ብእምነት ንመንግስታት ሰዐርዎም፤ ጽድቂ ገበሩ፤ ነቲ ተስፋ እቶምብሮ ረኽቡ፤ ንኦፍ አናብስ ዐጸዉ፤ ንሐይሊ ሐዊ አጥፍኡ፤ ካብ ስሕለት አስያፍ ደሐኑ፤ ካብ ድኻም በርትዑ፤ አብ ውግእ ሐየሉ፤ ንሰራዊት አህዛብውን አህ ደምዎም።” (እብ፡ ፲፩፤ ፴፫፤ ፴፬።)

ድሕርዚ ኸአ፡ ነቶም ንጉይታኦም ቀደም ዝጸረፍዎ፡ ንሰራሐውን ዝነበቹ ኸይተረፈኡ፡ ንምቕባሉም ፍቓድ ከም ዘለዎ ዚነገር፡ ካብቲ ናይ እዛ ቤት እዚአ ኻልእ ዛንታ አንበቡሉ። ብዛዕባቲ ናይ ቀደም ዘበናት ኩን፡ ብዛዕባ እዚ ሐድሽ ከአ ኻልእ ዚደንቑ ዛንታ አርአይዎ። እቲ ቐደም እተበህለ ትንቢት፡ ነቶም ጸላእቲ ንምኸባርን ምንቅጥቃጥን፡ ነቶም መናንያን ግና ንሐገብን ንምጽን ናዕን ኩሉ ኸም ዚፍጸም፡ ንክርስትያን አርአይዎ።

ንጽባሒቱ ድማ አብ ሐደ ገዛ አጽዋር ወሰድዎ እዋ ነቶም ናብ ጽዮን አበሉም ዚግስግሱ መናንያን ኪኹናም ኢሉ ጉይታኦም ዝቐረበሉም፡ ከም እኒ ሴፍ፤ ዋልታ፤ ቀራሪ ርክሲ፤ ድርጊ ሐጺን፤ ዘየባትኽ ጸሎት፤ ዘይአርግ ጫማ፤ በበይኑ ዝኹን መሳረርያ አርአይዎ። (ኤፌ፡ ፯፤ ፲፫-፲፰።) እቲ ንምግልጋል ጉይታኦም ዚኸውን አብኡ ተረቢቡ ዝነበረ አጽዋር ከአ ንኸንዲ ኸዋኸብቲ ሰማይ ዝምብዛሉም ሰባት ዚአክል እዩ።

ድሕሪኡ ኸአ እቶም አገልገልቲ እቲ ጉይታ ዚደንቑ ዕዮ ዘስለጡሉ መገባባሪ አርአይዎ፤ ከም እኒ በትሪ

ሙሴ፤ እቲ፤ ያይል ንሲሳራ ዝቐተለትሉ መዶሻን ሽንካርን፤ እቲ፤ ጊዴዎን ንሰብ ምድያን ዘበረረሉ ዳንሶታትን መለኽትን ፋኑሳትን አርአይዎ። ብጀካዚውን መሊሶም ነቲ ሸምጋር ንጂ፤ ሰብ ዝቐተለሉ ስላዕ አርአይዎ። (መሳ፤ ፫፤ ፴፩) ነቲ ሳምሶን፤ ዓብዪ ጉዳይ ዘስለጠሉ ምንጋጋ አድግን፤ ነቲ ወንጭፍን እምንን ዳዊት ንጎልያድ ዝቐተለሉን ከኣ አርአይዎ። አብ መወዳእታ ድማ ነቲ፤ ጐይታኦም ሕን ኪፈዲ ኪመጽእ ከሎ፤ ነቲ ሰብአይ ዓመጸ ዚቐተለሉ ሴፍ አርአይዎ። (፪ይ ተሰ፤ ፪፤ ፫) ብጀካኡውን ንክርስትያን ኦዝዩ ደስ ዘበሎ ኻልኣ ብዙሕ ጽቡቕ ነገር አርአይዎ። ድሕርዚ ነንምድቃሶም ከዱ።

ንጽባሒቱ ኸኣ አንጊሁ መገዱ ኪኸይድ ከም ዝደለዩ፤ ብሕልመይ ርኡኹ። ግናኽ እቶም ሰባት፤ ጸሕያ እንተ ወዐለስ፤ ምርአዩ አገዢ ዚጠቐመካ እዩ እሞ፤ ነቲ ግሩም ዝኹን አኽራን ከነርእየካስ፤ ውዕል ደኣ፤ ኢሎም ለመንዎ። እዚ አኽራን እዚ ድማ ነቲ እትኸይ በሪ ኻብዚ ዘሎኹይ ይቐርብ እዩ እሞ፤ ንእኡ እንተ ጠመትካ፤ ሓድሽ ሓይልን ምጽንፍዕን ክትረክብ ኢኻ፤ ዘልዎ። ንሱውን ሕራይ ኢሉ ወዐለ። ምድሪ ምስ ወግሒ ድማ፤ አብ ዝባን ቤት አውጺኦም፤ ንደቡብ አቢልካ ርኡ፤ በልዎ እሞ፤ አብኡ ገጹ ምስ ጠመተ፤ ንምርአዩ ደስ ዚብል ዱር፤ ዓጸደ ወይኒ፤ በብዓይነቱ ዕምባባን ፍረን ወሐዚ ማይን ዒላታትን ዘለዎ፤ ግሩም ዝኹን አኽራን አርአይዎ። (ኢሳ፤ ፴፫፤ ፲፯፤ ፲፰) መሊሶም ከኣ፤ እዚ ዘሎኹ ሃገርን እቲ አኽራን እትን ናይ አማኑኤል ሃገር እዩ እሞ፤ ንኹላቶም መናንያን ክፋት እዩ። አብኡ ምስ በጸሕካ ድማ፤ ነታ ደገ ሰማያዊት ከተማ ኸትርእያ ኢኻ፤ እቶም አብኡ ዘለዉ ንሶትውን ነዚ ኹሉ ኼርእዩኹ እዮም፤ በልዎ።

ድሕርዚ ክርስትያን ንቕድሚት ኪኸይድ ደለዩ፤ ንሳቶምውን፤ ቅድም ደኣ አብቲ አጽዋር ዘለዎ ቤት ንኪድ እምበር፤ ሕራይ፤ ክትከይድ ኢኻ፤ በልዎ እሞ ሓዘምዎ አብኡ ኸዱ። ኸው ድማ፤ አብ መገዱ ገለ ጸላኢ ሓደጋ ኸይወድቆ ኢሎም፤ ካብቲ አብኡ ዝነበረ ድርዒ ኸብ ርኣሱ ሓዘም ከሳዕ እግሩ ደረብዎ እሞ ብስልሙ ኸሳዕ ደገ ምስቶም ፈተውቱ ወጸ። ነቲ ቐፊር ከኣ፤ ገለ መናንያንዶ በዚ ኪሓልፉ ርኢኹም፤ ኢሉ ሓተቶ። ንሱውን፤ እወ ርእዩ፤ ኢሉ መለሰሉ፤ ክርስትያን ድማ ዚፈልጦ እንተ ኹን፤ ሓተቶ።

ቀፊር፤ እወ ሓተተዮስ፤ እሙን እዩ ስመይ ኢሉኒ። ክርስትያን፤ እህህ፤ እወ፤ ወዲ ዓደይን ቀረባ ጐረቤተይን እዩ፤ ካብቲ ኣነ እተወለድኩሉ ሃገርውን እዩ ዝመጸ እሞ፤ እጸቢቐ እፈልጦ እዩ፤ ነዊሕ ዶኹን ሓሊፋይኸውን፤

ቀፊር፤ ሕጅስ አብ እግሪ እቲ ኸረን ይበጽሕ እዩ። ክርስትያን ድማ፤ ጽቡቅ፤ አቱም ሕያዋይ ቀፊር፤ ስለቲ ዝገበርኩምለይ ሰናይ ግብርስ፤ እግዚአብሔር ምሳኹም ይኹን፤ በረኽቱውን የዕዝዘልኩም፤ በሎ።

ድሕርዚ ክርስትያን መገዱ ቐጸለ፤ ጥበብን ፍርሃት እግዚአብሔርን ፍቕርን ምስትውዓልን ከኣ ኸሳዕቲ እግሪ ኸረን ከሰንይዎ ፈቐዱ እሞ ኸሳዕ አብኡ ዚበጽሑ፤ ከምቲ ናይ ቀደም ንግግርም ይዛራረቡ ነበሩ። ኸው ክርስትያን፤ ንምድያቡ ጭንቂ ኸም ዝኹን፤ ከምኡውን እዩ ምውራዱ፤ ይመስለኒ፤ በለ። ምስትውዓል ከኣ፤ እወ፤ ፍጹም ከምኡ እዩ፤ ሰብ ሰንክልክል ከይበለን ከይተበርጉሰን ከያወደቐን፤ አብቲ ርባ ውርደት ዚበጽሕ ዜልቦ ስለ ዝኹን

ኢና ነዚ ቅጥፋላት እዚ ኸረንዚ ኸሳዕ እትወርድ ከነ ሰንዩካ መጸእና ዘሎና፡ በሎ ኸው ክርስትያን ብብዙሕ ጥንቃቄ ኪወርድ ጀመረ፡ ምስናይዚ ግና ኸልተ ሰለስተ ሳዕ ዚኸውንሲ ሰንከልከል ደኣ በለ።

ድሕርዚ ንክርስትያን፡ ነቲ ቅጥፋላት ወሪዱስ ኣብ እግሪ እቲ ኸረን ኪበጽሕ እሞ፡ እቶም ፍቁራት ፈተውቱ እንጌራን ወይንን ሰዊት ዘበብን ኪህብዎ ኸለዉ፡ ድሕሪኡውን መገዱ ኪቐጽል ከሎ፡ ብሕልመይ ርኢኸም።

ሕጂ ንክርስትያን ኣብቲ ርባርባ ውርደት በጺሑስ፡ ቀሩብ ምስ ተጓዕዘ፡ ዓብዪ መከራ ተጓነፎ፡ ማለት፡ ሐደ አጳልዮን ዝስሙ ርኽብ መንፈስ በቲ ጐልጐል ትኽ ኢሉ ናብኡ ገጹ ኪመጽእ ከሎ ረኣየ እሞ፡ ኪንቅጥቀጥ ጀመረ፡ እህደምዶ፡ እቃወሞዶ፡ እናበለ ኸእ፡ ነግፈረግ በለ። (ራእ፡ ፱፣ ፲፩።) መሊሱ ግና፡ ብድሕሪይ ድርዒ ዩብለይን እሞ፡ እንተ ህደምኩ፡ እዚ ርኽብ መንፈስ እዚ ንመን ትጉ ኪተኸለለይ እዩ፡ ስለዚ፡ ካልእ እንተ ተረፈኳ፡ ነዛ ርእሳይ ጥራይ ምውዓል እንተ ኸአልኩ፡ ካብ ምህዳምሲ ምርጋእ ደኣ ይሕሸኒ፡ ኢሉ ኪቃወሞ ቈረጸ።

ከምኡ ኢሉ ንቐድሚት ኪግስግስ ከሎውን፡ እቲ ትርኢቱ ዜሰምብድን ዜሸብርን አጳልዮን ተጓነፎ፡ አጳልዮን ከም ዓሳ ቐርፍቲ ደሪቡ ነበረ፡ — እዚ ኸኣ እቲ ትዕቢቱ እዩ፡ — ከም ገበል ክንፈ ነበሮ፡ አእጋሩ ኸም ናይ ድቢ እዩ፡ ካብ ከብዱ ኸኣ ሐውን ትክን ይወጽእ ነበረ፡ አፋውን ከም አፍ አንብሳ እዩ። ኸው አጳልዮን በቲ እኩይ አዲንቱ እናጠመቶ ናብ ክርስትያን ቀሪቡ፡ አታ፡ ካበይ ዝመጸእካ ኢኻ፡ ናበይ ገጽካ ኢኻኻ እትኸዶ ዘሎኻ፡ ኢሉ ሐተቶ።

ክርስትያን ከኣ፡ ኣነ ኻብታ መኣከብ ሁሉ እከይ ዝኹነት ከተማ ጥፍአት እዩ ዝመጸእኩ፡ ሕጂ ኸኣ እኔኹ፡ ንጽዮን ኣቢላ እጉዐገኣ አሎኹ፡ ኢሉ መለሰሎ።

አጳልዮን፡ ንስኻ ኻብቶም ግዙአተደስ ሐዲኦም ከም ዝኹንካ፡ በዚ ምላሽ አዋሃህባኻ አለልዩካ አሎኹ፡ እዚ ዝበልካዮ ሃገር ናተይ እዩ፡ ንጉሱን አምላኹንውን ኣነ እዩ። ካብ ንጉስካ ደኣ እንታይ አሸፈተካ፡ ተመሊስካ አጸቢቓካ ኸም እተገልግለኒ ተስፋ እንተ ዘይህልወንኩ፡ ሕጂ ሕጂ ብሐንቲ ወስ ኣብ ምድሪ መንገርገርኩኻ ነዩረ።

ክርስትያን፡ ሐቂ እዩ፡ ምውላድሲ ኣብቲ ግዝኣትካ እዩ እተወለድኩ፡ ግናኽ ንኣኻ ምግልጋል አዝዩ ጽኑዕ እዩ። “ዓስቢ ሐጢአትሲ ሞት እዩ እሞ።” በቲ ንስኻ እትህሶ ደመወዝ ኪነብር ዚኸእል የልቦን። (ሮሜ ፮፣ ፳፫።) ስለዚ ድማ ኣነ ኸስተውዕል ምስ ጀመርኩ፡ ከምቶም ለባማት ሰባት ዚሓይስ ንብረት ክረክብ ኢላ ሀቀንኩ።

አጳልዮን፡ ዝኹን ይኹን ገዛኢ ንግዙኣቱ ብኸምዚ ዝበለ ቐሊል ነገር ዚለቐቕ የልቦን እሞ፡ ኣነውን ገና አይለቐካን እዩ። ስለቲ ብዛዕባ ዕዮኻን ደመወዝካን እትጉህዮ ዘሎኻ ግና፡ ሐንትስ ሕራይ ኢልካኒ ደኣ ንድሕሪት ተመለስ እምበር፡ ነቲ ኣብ ሃገሪይ ዘሎ ኹሉ ኸህበካ ኤተስፋወካ አሎኹ።

ክርስትያን፡ ሕጅስ ኣብ ካልእ ጐይታ፡ ማለት ኣብ ቲ ንጉስ ነገስታት፡ ተኸቲለ እዩ ዘሎኹ፡ ስለዚ ኸመይ ገይረ ብንጹህ ሕሊና ናባኻ ኸምለስ ይኹነለይ።

አጳልዮን፡ እዝስ ከምቲ ኻብ ሐመኹስትስ ኣብ ሐዊ ወደቕካ ዚብልዎ ምሳሌ እዩ። ሐያሎ ኻብቶም፡ እገልገልቱ ኢና፡ ዚብሉ ድሕሪ ቐሩብ ጊዜ ኻብኡ ሸፊ

ቶም ናባይ እዮም ዚምለሱ፤ ንስኻውን ከምቲ ናታቶም እንተ ገበርካ፤ ነሉ ኪቐንዓካ እዩ።

ክርስቲያን፤ ኣነስ ተአሚነ ኸእዘዘ ምሒለሉ እዩ። እንተ ገደፍክዎ ድማ፤ ከም ሐደ ሽፍታ ተቈጺረ ኸሕ ነቕ እዩ ዚግብኣኒ፤ ስለዚ ኸመይ ገይረ እዩ ዝሐድኝ፤

አጳልዮን፤ ናይዚ ኢልካስና ንአይሲ ኸምኡዶ አይ ገበርካንን፤ ምስናይዚ ግና ሐንትስ ንድሕሪት ደኣ ተመለስ እምበር፤ ኣነ ይቕረ ኸበለልካ እዩ።

ክርስቲያን፤ እቲ ኸእዘዘካ እዩ ኢላ ቐደም ተስፋ ዝሀብኩኪ ናይ ንእስነት እዩ። ብዝተረፈስ እቲ አብ ትሕቲ ሰንደቕ ዕላማኡ ዘጽልል ዘሎኹ ንጉስ፤ ካብ መብ ጽዓይ ኪፈትሐኒ ስልጣን አለዎ። ነቲ ንኣኻ ምእንቲ ኸ እዘዝ ኢላ ዝአበስክዎ ዘበለ ኸም ዚምሕረኒ እኳ፤ እኣ ምን እዩ። ደሐር ድማ፤ አታ ቐታል ነፍሲ፤ አጳልዮን፤ ካብዚ ኹሉ ናትካስ ግዝኣቱ፤ እቲ ንሱ ዚሀቦ ደመወዝ፤ እቶም አገልገልቱ፤ መንግስቱ፤ ሕብረቱ፤ ሃገሩ አዝዩ ኸም ዚፍተወኒ፤ ብሐቂ እነግረካ አሎኹ። ስለዚውን፤ ሕጂ ኣነ አገልጋሊኡ እዩ፤ ንእኡ ኸኸተል እዩ እሞ፤ ድሕሪ ደ ጊምሲ፤ ከስሕቶ እዩ፤ ኢልካ አይትጽዐር።

አጳልዮን፤ ሐያሎ ኸብቶም ንመገደይ ገዲርም ዝጠለመኒ ባርቱ መወዳእታኦም ከም ዘይጸበቐ፤ ባዕልኻ ትፈልጥ ኢኹ። ስለዚ ነቲ አብቲ እትኸዶ መገዲ ዚረኸበካ መከራ፤ ሀዲእካ ከሎኪ፤ ሕጂ ሕሰቦ። ካብቶም ግዙኣቱ ብዜነውር ሞት ዝሞቱ ኸንደይ እዮም ይመስለካ፤ እቲ ኸብ ንኣኻስ ንእኡ ምግልጋል ይሓይስ ዝበልካንን ከኣ፤ ንሱ ነቶም አገልገልቱ፤ ካብ ኢደይ ከናገርም ኢሉ፤ ከቶ ኸብ ስፍራኡ ተናቓኒቑ አይፈልጥን እዩ። ኣነ ግና ነቶም ብእምነት ዚገልግሉኒ ዘበሉ ብሐይሊ ወይስ

ብተንከውል ካብ ኢዱን ካብ አእዳው አገልገልቱን ሐራኽም ዘውጽእክዎም፤ ነሉ ዓለም ይፈልጥ እዩ። ከምኡውን ንኣኻ ሐራኽም ኸውጽእካ እዩ።

ክርስቲያን፤ እቲ ጐይታይ ገሎሚ እኳ፤ ነቶም አገልገልቱ ሐራኽ እንተ ዘየውጽኦም ከላዕ ሞት እመናት እንተ ኹኑ፤ ነቲ ፍቕርም ምእንቲ ኪዕዘቦ ደልዩ እዩ። እቲ ንስኻ፤ መወዳእታኦም ሕማቕ እዩ፤ ዝበልካዮን ከኣ፤ ንሳቶም አብዚ ኸለጢ ኸብ መከራ ኪድሑኑ ተስፋ አይገብሩን እዮም እሞ፤ እዝስ እቲ ዝበለጸ ብጽእናኦም እዩ። እቲ ንጉሶም ብኸብሩን ብኸብሪ መላእኽቱን ኪመጽእ ከሎ ድማ፤ ነቲ ብጽእናኦም ኸዑ ኪረኸብዎ እዮም።

አጳልዮን፤ ንስኻ ግና ቐደም አብ አገልግሎቱ እመን አይነበርካን፤ ናይ እንታይ ኢሉ ደኣ እዩ ዓስቢ ዚሀበካ፤

ክርስቲያን፤ በል አጳልዮን፤ ብምንታይ እዩ ዘይተኣመንኩ፤ እስኪ ንገረኒ።

አጳልዮን፤ ቐድሚ ኹሉ እቲ ብኡብኡ ምስ ተበገስካ፤ አብቲ ተኪላ ጥርጥር ወዲቕካ ኸሎኳ፤ ዳርጋ ቐብጽ ተስፋ ኼንካ ደኺምካ ኔርካ። ካልኣይ ከኣ፤ ነቲ ጸርካ፤ እቲ ንጉስካ ኸላዕ ዚራግፈልካ ኸይትዕገስሲ፤ ብዘይ መገዱ ኸተውድቑ ደሌኻ፤ ብናይ ሐጢአት ድቃስ ተወሐጥካ እሞ ኸዑ ነቲ ሕሩይ ብራናኻ አጥፋእካዮ፤ እናብስ ስለ ዝርኤኻውን ንድሕሪት ክትምለስ ቀሪብካ ኔርካ። ሕጂ ኸኣ ብዛዕባ እቲ አብ መገድኻ ዝርኤኻዮን ዝሰማዕካዮን ክትዛረብ ከሎኪ፤ ብውሽጥኻስ ክብረት ርእስኻ ኢኻ እትደሊ ዘሎኪ።

ክርስቲያን፤ እዚ ኹሉ ሐቂ እዩ፤ ዘይጸብጸብካዮውን ብዙሕ ተሪፉኳ አሎ። ግናኽ እቲ ኣነ ዘኸብርን ዘገልግሎን ዘሎኹ ንጉስ ምሕረተኛን ይቕረ ምበል ዚፈቱን

እዩ፡ ብዝተረፈሰ፡ እዚ ኹሉ ዝጸብጸብኩሉ ክፍኣት ኣብ ሃገርካ ኹሉኹስ መጽዮ ይገዝእኒ ነይሩ፡ ደሓር ግና ኣሕዚኡንብ በኸየሉ፡ እቲ ሕጂ ዘገልግሎ ዘሎኹ ንጉሰይ ውን ይቕረ ኢሉለይ እዩ።

ኸው ኣጳልዮን ብቑጥዓ ነደደ እሞ፤ እነ ነዚ ን ጉስ እዚ ጸላኢኡ እዩ፤ ንባህርዩ፤ ንሕጋጋቱ፤ ንህዝቡኳ ክይተረፈ እጸልእ እዩ፤ ስለዚ ድማ እዩ ንኣኻ ክጻረረካ መጺኤ ዘሎኹ፤ በሎ።

ክርስትያን ድማ፤ ኣታ ኣጳልዮን፤ ኣነ ኣብቲ ጽር ግያ ንጉስን ኣብ ናይ ቅድስና መገድን እዩ ዘሎኹ፤ ስለ ዚ ተጠንቀቕ ንርእስኻ በለላ፤ በሎ።

ኸው ኣጳልዮን ነቲ መገዲ ብኸልተ እግሩ ኣጋፊሑ ሕዘ እሞ፤ እዚ ነገርዚ ንኣይ ከቶ ኣዩፍርህንን እዩ፤ ሕጂ ንኣኻ ካብዚኣ ክዩሕልፈካ ኣብዚውን ክቐትለካ ብ ገሃነም እሳተይ እምሕል ኣሎኹ፤ ስለዚ ንሞት ተጻሎ፤ እናበለ ሓደ ርሱን መንትግ ናብ ልቡ ጠሚቱ ወርወረ ሉ። ግናኹ ክርስትያን በቲ ኣብ ኢዱ ዝነበረ ዋልታ ገይሩ ገልፈው እሞ ካብ ሞት ወደለ።

ድሕርዚ ክርስትያን፤ ክላ፤ ድሕሪ ሕጂኹ እንታይ ክጽበ እዩ፤ ኢሉ ሴፉ መዘዘ። ኣጳልዮን ድማ ቐልጢፉ ካብቲ መንትጉ ከም በረድ ኣገነበሉ። ክርስትያን ከኣ ከም ዚከኣሉ ካብዚ ከምልጥ ኢሉ ተኻላኸለ፤ ምስናይ ዚ ግና ርእሱን ኢዱን እግሩን ቁሰለ እሞ፤ ንድሕሪት ኪዝሐጥ ናይ ግዲ ኹኖ። ደጊም ንኣጳልዮን መሸ ኣ እሞ ስርሑ ንምፍጻም ብሐይሊ ተጋደለ። ክርስትያን ውን ተቢዑ ከም ብሐድሽ ከም ክእለቱ ተቐወመ። እዚ ብርቱዕ ውግእ እዚ ኹኣ፤ ክርስትያን ፈጸሙ ኹሳዕ ዚደ ክም፤ ካብ ፈረቓ መዓልቲ ዚነውሕ ጸንሑ። ብምክንያት

እቲ ኣዝዩ ዝቐሰሎ ኹኣ ክርስትያን እናላሕለሑ ከም ዝኸደ፤ ኣይጠፍኣኩምን እዩ።

ኣጳልዮን ድማ ክርስትያን ከም ዝደኸመ ምስ ረኣየ፤ ቀሪቡ ኣብ ምድሪ ኹሳዕ ዜውድቑ ተቓለሶ እሞ ክርስትያን እቲ ሴፉ ካብ ኢዱ ወደቑ። ኸው ክርስትያን፤ ደጊምሲ በጺሑኒ እዩ፤ ኢሉ ተስፋ ኹሳዕ ዚቈርጽ፤ ኣጳልዮን፤ ሕጅስ ኣብ ኢደይ ኢኹ፤ እናበለ ኣበርቲዑ ጸቐ ጦ። ጨሪሰ ክቐትሎ እዩ፤ ኢሉ ተስፋ ምስ ገበረ ግና፤ ኣምላኽ ስለ ዝሓበር፤ ክርስትያን፤ «ኣቱም ጸላእተይ፤ እንተ ወደቕኩ እኳ፤ ክትንስእ እዩ እሞ ኣይትተሓጉሱ፤» እናበለ ቐልጢፉ ሴፉ ኣልዐለ። (ሚክ፡ ፯፡ ፳፻) እዚ ምስ ገበረ ድማ፤ ክርስትያን፤ ከምቲ ናብ ሞት ዚብጽሑ ቀሓሉ ዚቐስል ሰብ ገይሩ፤ ነቲ ርኹስ መንፈስ ንድሕሪት ገጹ ኹሳዕ ዚጥላዕ፤ ብሴፍ ወግኦ። ክርስትያን ከኣ ነዚ ምስ ረኣየ፤ «በዚ ኹሉ በቲ ዘፍቀረና ኣጸቢቕና ንስዕር ኢና፤» እናበለ ከም ብሐድሽ ተቓለሶ። (ሮሜ ፰፡ ፱፡ ፩) ኸው ኣጳልዮን ነቲ ናይ ገበል ዚመስል ኣኸናፋ ዘርጊሑ በሪፋ ኸደ፤ ክርስትያንውን ድሕሪኡስ ኣደረኣዮን። «እም በኣርሲ ንኣምላኽ ተገዝእዎ፤ ንድያብሎስ ግና ተጻረርዎ እሞ ንሱ ካብካትኩም ከህድም እዩ።» (ያሳ፡ ፱፡ ፯፡)

ነቲ ብጊዜ ውግእ፤ ኣጳልዮን ከም ገበል እናጨደረ ብእኩይ ገዓር ነቲ ኣየር ከም ዝመልኦ፤ ከምዚ ከማይ ዝረኣየን ዝሰምዩን እንተ ዘይከውይኹ፤ መን እዩ ኹስ ተውዕሎ ዚኸእል፤ ከምኡውን ነቲ ካብ ልቢ ክርስትያን ዚሰማዕ ዝነበረ ምልህህን ዋይዋይን መን ኹስተውዕሎ ይኸእል፤ ክሳዕ እታ በቲ ኸልተ ዝኣፋ ሴፍ ገይሩ ንኣጳልዮን ዘቑሰለላ ጊዜ ኣብ ገጽ ክርስትያን ናይ ሓገብ ምልክት ኣይርኤኹን። እቲ ንኣጳልዮን ምስ ወገኡ ግና፤

አዲንቱ ንሰማይ አንቃሪሪሩ ፍሽኽ በለ። ከምዚ ዝበለ ውግእሲ ከቶ ርእየ አይፈልጥን።

እቲ ውግእ ምስ ዐረፈ ድማ፡ ክርስትያን፤ አታ ኻብ አናብስ ዘድሐንካ ንአጳዮን ንምስዓርውን ዘወድካ ኢሞላኻ፤ ኤመስግነካ አሎኻ፤ እናበለ ነዚ መዝሙርዚ ዘመረ፤

ቤኤል ዜቡል፤ ስለ ኼጥፍአኒ
ብኹሎም ጭፍራኡ ኸበበኒ።
አብ ጥልቂ ጉድጓዱ መታን ኬእትወኒ
ጅግናኡ ለአኽ ዚጠልፈኒ።

ግናኽ ሚካኤል፤ ሊቀ መላእኽቲ፤
ሐራ አውጺኡኒ ኻብ ማእሰርቲ።
በቲ ንሱ ዘዕጠቐኒ ሰይፊ
ንጸላእተይ ስዒረ አብ ሰልፊ።

ድሕርዚ ሐንቲ ኢድ ካብቲ ናይ ህይወት አም ቂጽ ሊ ቐንጢቢ ንክርስትያን ሀበቶ። ንሱ ድማ ተቐቢሉ አብቲ ብጊዜ ኹናት ዝቈሰሰ አቐሳሎ ገበሮ እሞ፡ ቀልጢፉ ሐወዮ። (ራእ፡ ፳፪፡ ፪።) አብኡ ኹፍ ኢሉ ኸእ ኻብቲ ቐደም እቶም ፈተውቱ ዝሀብዎ እንጌራን ወይንን ተመ ጊቡ፤ ሐድሽ ሐይሊ ረኸበ። ድሕርዚ፤ ምናልባሽ አብ መገዲ ኻልአት ጸላእቲ ኸይጓነፉኒ፤ ኢሉ ነቲ እተመዘ ሴፉ ሓዙ መገዱ ቐጸለ። ግናኽ አጳዮን መሊሱ አብ ዚ ጉልጉልዚ አይተጓነፎን።

እብ መወዳእታ እዚ ርባርባ ውርደት ድማ ርባርባ ድነ ሞት ዚበህል ካልእ ርባርባ ነበረ። ናብታ ሰማያዊት ከተማ ምእንቲ ኸትአቱስ፤ ትኽ ኢልካ በቲ ማእከል ም ሕላፍ ዚግባእ ስለ ዝኹን ኸኣ፤ ብእኡ አቢሉ ኺሐልፍ፤

ክርስትያን የመስግን።

ንክርስቲያን ናይ ግዲ ኹኖ። እዚ ርባርባ እዚ አዝዩ ጽምዋ ስለ ዝኹን ድማ ብዛዕባኡ ነብዩ ኤርምያስ፡ “ሃ ገረ ጽምዋ፡ ሃገረ ስቓይ፡ ሃገረ ነቕጽን ድነ ሞትን፡ ሐደ ኳ ብእኣ ገዩሩ ዚሓልፍን አብኣ ዚቕመጥን ዚልቦ።” (ብጀካ ክርስቲያን፤) ይብል። (ኤር፡ ፪፤ ፯።)

አብዚ ዚስዕብ ከም ዚርኡ፡ ንክርስቲያን ሕጂ ኻብ ቲ ምስ አጳልዮን ኪዋጋእ ከሎ ዝነበሮ ዚገድድ ጭንቂ ረኽቦ።

ክርስቲያን አብ ጫፍ እታ ናብታ ርባርባ ድነ ሞት እተእቱ መገዲ ምስ በጽሑ ኸኣ፡ ደቂ እቶም ቅድምዚ ብዛዕባ እታ ጽብቕቲ ሃገርሲ ሕማቕ ዘውረዮሉ ኸልተ ሰብ እናገዮዩ ኺቃበበልዎ ኸለዉ፡ ብሕልመይ ርኢኹ።

ክርስቲያን ከኣ እናገዮዩ ንድሕሪት ገጸም ኪምለሱ ምስ ረአዮም፤ እታ ናበይ ኢኹም፤ ኢሉ ሐተቶም።

ንሳቶም ድማ፤ ንድሕሪት፡ ህይወትን ሰላምን እት ፈቱ እንተ ኻንከስ፡ ንስኻውን ከማና ኻንከ ኸትምለስ ንመኽረካ አሎና፤ በልዎ።

ክርስቲያን ድማ፤ እንታይ ነገር መጺኡ፤ ኢሉ ሐተቶም።

ንሳቶም ከኣ፤ እንታይ ነገር መጺኡ ድማ ትብል፤ በዛ ንስኻ እትኸዳ ዘሎኻ መገዲ ንሕናውን ብኹሉ እ ቲ ዘሎና ትብዓት ተጓዲዝና ኔርና፤ ቅሩብ ንቕድሚት አቢልና ቐጸልና እንተ ንኸውን ግና፤ ከቶ አብዚ አይ ምተመለስናን እሞ ነቲ ዝረኽበና ሕጂ አይመዘንቶናልካን ኔርና፤ ኢሎም መለሱሉ።

ክርስቲያን፤ እታ፤ እንታይ ረኺቡኩም እዩ፤

ንሳቶም፤ ነቲ አብ ቅድሚና ዝነበረ ድንገታዊ ጉድ

አት ብጊዜኡ እንተ ዘይንርእዮሱ አብቲ ርባርባ ድነ ሞት ምወደቅና ኔርና። (መዝ፡ ፵፬፡ ፩፡ ፻፯፡ ፲፭)

ክርስትያን፤ በሉኸ እንታይ ነገሩ እዩ ዝርእኹኹምዎ፤ ንሳቶም፤ እቲ ርባርባ ንርእሱ ጸሊም ከምቐጥራን እዩ፤ አብኡውን ናይ ገሃነም ዛር፤ አጋንንቲ፤ ገበል ርኢ ና። ከም ናይ ብመከራን ብሰንሰለትን እተኣስሩ ብዙሓት ሰብ ዚጥዕም ድምጺ፤ ዘየባትኻ ጫውጫውን ዋይዋይን፤ ዘይንገር ስቓይን አብኡ ሰሚዕና። ምስናይዚ ድማ እቲ ርባርባ መጽናንዒ ብዜብሉ ደበና ቕብጸት ተሸፊኑ አሎ፤ ሞትውን ንዘለአለም ነቲ ዜሰክሕ አኸናፍ ዘርጊሑሉ አሎ። ብሐደ ቻል ከታ ዜሰምብድ ዘበለ መሊእዎ እዩ፤ አብኡ መወዳእታ ዜብሉ ሽብርብር ይገዝእ አሎ። (እዮ፡ ፫፡ ፭፡ ም፡ ፲፡ ፳፪።)

ክርስትያን፤ እዛ መገዲ እዚአ ናብታ ኣነ ሃረር ዝብላ ዘሎኹ በሬ ኹም እተብጽሖኒ፤ በዚ ዘረባኹም ተረ ዲኤ አሎኹ። (ኤር፡ ፪፡ ፮።)

ንሳቶም፤ እዛ መገዲ እዚአ ናትካ ትኹን፤ ናትናስ ከቶ አይትኸውንን እዩ።

ድሕርዚ ተፋላለዩ እሞ፤ ክርስትያን ገለ ጸላኢ ሐ ደጋ ኸይወድቆ ፈሪሁ፤ ነቲ እተመዘ ሴፉ ሓዙ መገዲ ኸደ።

ድሕርዚ ኸኣ፤ ነቲ ኹሉ ርባርባ አብ ሸነኽ የማኑ ዓሚቑ ጉድጓድ ከም ዝነበሮ፤ ብሕልመይ ርኢኹ። እዚ ጉድጓድ እዚ ድማ ኹብ ቀደም ጀሚሮም፤ ዕውራት ንዕ ወራት መሪሖም፤ ዙላቶም ብኸፉእ ዚጠፍኡሉ እዩ። ብ ሸነኽ ጸጋሙ ነቲ ርባርባ ኸኣ፤ ጻድቕ ሰብ አብኡ እንተ ወደቐ ኣኳ፤ መቼሚ ዘይረኽበሉ ዜፍርህ ዓዘቕቲ አሎ። ንጉስ ዳዊት እኳ አብኡ እዩ ሐደ ጊዜ ጠንቀላዕላዕ ዝ በለ፤ እቲ ኸረድእ ስልጣን ዘለዎ ኹብኡ እንተ ዘየውጽ

አስ፤ ብዘይ ጥርጥር ምጠሐለ ነይሩ። (መዝ፡ ፳፱፡ ፲፪፡ ፲፮።) ምስናይዚ ኸኣ እቲ መገዲ አዝዩ ጸቢብ ነበረሞ፤ ክርስትያን አብቲ ሸነኽ የማን ዝነበረ ጉድጓድ ከይወ ድቕ ኪጥንቀቕ እንተ ደለዩሉ፤ አብቲ ብሸነኽ ጸጋም ዝነ በረ ዓዘቕቲ ኸይወድቕ ብዙሕ ይጭነቕ ነበረ። ምስናይ ዚውን ድቕድቕ ጸልማት ስለ ዝነበረ፤ ንቕድሚት ከሳ ጉም እንተ ደለዩ፤ አእጋሩ አበይ ከም ዚረገጽ አይፈል ጥን ነበረ እሞ፤ ይዋእ ክርስትያን እናላህልሄ መገዲ ኸደ።

ድሕርዚ ድማ አብ ፍርቂ መገዲ እዚ ርባርባ እዚ ደገ ገሃነም ርኢኹ፤ ንሱ ኸኣ ፍጹም አብቲ ደረት መገዲ እዩ ዘሎ እሞ ክርስትያን፤ ሕጅኻ እንታይ ክገብር እዩ፤ ኢሉ ሐሰበ። ጸጸኒሑ ድማ ብርቱዕ ሐውን ትክን ረመ ጽን፤ ዜፍርህ ደሃይን ካብኡ ወጸ። ከምቲ ምስ አጳልዮን ዝገበሮ ብሴፍ ከይዋግአም፤ ንሳቶም ንሴፍ ቍጫጭ ዘይ ቈጽርዎ ስለ ዝኹኑ ኸኣ፤ ነቲ ሴፍ ናብ ሰፈሩ መሊሱሱ፤ ነቲ ዘየባትኻ ጸሎት እተባህለ አጽዋር ሐዘ። (ኤፌ፡ ፮፡ ፲፰።) ዓው ኢሉ፤ «ዎ አምላኸይ፤ ንነፍሰይ አድሕና።» ኪብል ከሎውን ሰማዕክዎ። (መዝ፡ ፻፲፮፡ ፬።) ከምዚ ኢሉ እቲ ነበልባል ሓዊ ናብኡ አበሉ እናቐረበ ኸነሱሱ፤ ክርስትያን ንቕድሚት ደፍኡ። አብ ዙርያኡ ዜሕዝን ደሃይ ብዙሓት ጭፍራ ንየው ነጀው ኪዋናጨፉ ኸለዉ ሰምዒ እሞ፤ ከይቈራርጽዎን ከም ጭቃ አብቲ አደባባይ ከይጭፍልቐዎን ፈርሂ። ክሳዕ ሐያሎ ምዕራፍ ዚኸድድ ድማ ነዚ ዜሰክሕ ትርኢት ይርኢ፤ ነቲ ዜፍርህ ደሃይ ይሰምዕ ነበረ። አብ ሐደ ስፍራ ምስ በጽሑ ድማ፤ ብዙ ሓት ርኹሳት መናፍብቲ ዚጓነፍዎ ዘለዉ መሰሎ እሞ፤ ደው ኢሉ እንታይ ከም ዚገብር ኪሓስብ ጀመረ። አብ መንጎዚ ኸኣ ንድሕሪት ገጹ ንምምላስ ይጣራጠር ነበረ፤

፪፯

ግናኸ ከንደደ ገድሊ ኸም ዘሕለፈን ንመገዲ እቲ ርባርባ ኸም ዘፋረቕን ዘከረ እሞ፡ ካብቲ አብ ቅድሚኡ ዘሎ ፍርሃትሲ እቲ ንድሕሪት እንተ ተመልሰ ዚጸንሖ ኸም ዚገድድ ትዝ በሎ። ስለዚ ንቅድሚት ኪደፍእ ቁረጽ። ኸው ግና እቶም ርኹሳት መናፍስቲ ከም ብሓድሽ አዝ ዮም ዝቐረብዎ መሰሎ። ንሳቶም አብቲ ንሱ ዘለዎ ምስ በጽሖ ድማ፡ ክርስትያን ዓው ኢሉ፤ አነስ ብሓደሊ አምላኽ እዩ ኸማላለስ ዝደሊ ዘሎኹ፤ በለ። ኸው እቶም ርኹሳት መናፍስቲ ንድሕሪት ተዛሕጡ፡ ድሕሪኡውን ንክርስትያን አይሰዕብዎን።

ሓደ ነገርባ ኸርስዕ አይግብኣንን፤ ይዋእ ክርስትያን ንገዛእ ድምጹ ምልላይ ክሳብ ዚሰኣን ከዕሎብጥ ርኢኸዎ። አብ አፍ እቲ ሃልፈጽ ዜብል ገሃነም እሳት ከሎ፤ ካብቶም ርኹሳት መናፍስትሰ ሓደ፡ ቀስ ኢሉ ብድሕሪ ኡ መጸኢ ሕሽኹሽኹ ኢሉ፤ ንጉይታ ዚብጸሕ በበይኑ ዝኹን እኩይ ጸርፊ ንክርስትያን ነገሮ። ክርስትያን ድማ እዚ ጸርፊ እዚ ኸብ ገዛእ ልቡ ዝወጸ መሰሎ እሞ፡ አዩ፤ ነቲ ብዙሕ ዘፍቀርክዎዶ ጸሪፈዮ፤ እናበለ፤ ካብቲ ቅድምዚ ዝነበሮ ጓሂ ዝገደደ ጐህዩ። ግናኸ ክርስትያን ብገዛእ ፍቓዱ ከቶ አብዚ ኸምዚ አይወዕለን፤ እዚ ጸርፊ እዚ ኸበይ ከም ዝመጸውን አዩስተውዕለን፤ ምእንቲ ኸይሰምዕ ኢሉ ነእዛኑ ንምሕታም ከይሓስብ ድማ፡ ልቡ ጠፊእዎ ነበረ።

ክርስትያን ከምዚ ኢሉ ብብዙሕ ጸበባ ነዊሕ መገዲ ምስ ከደ ኸኣ፤ ሓደ ቅቅድሚኡ ዚኸይድ ዝነበረ ሰብ “ንስኻ ምሳይ ኢኻ እሞ ብርባርባ ድን ሞት እንተ ኸድኩ እኳ፤ ንገለ እኩይ አይፈርሆን እዩ።” ኢሉ ዘድህዩሉ መሰሎ። (መዝ፡ ፳፫፤ ፱።)

ኸው ክርስትያን ብዙሕ ተሓጉሰ፤ ምኽንያት መሓጉ ሲኡ ድማ እዚ ዚስዕብ ዘሎ ሰለስተ ነገር እዩ፤

፩፤ ብጀካኡ ኸልኣት ንእግዚአብሄር ዚፈርሁ ሰባት አብዚ ርባርባ ድን ሞት ከም ዘለዉ፤ ስለ ዘስተውዕሉ፤

፪፤ እዞም ሰባት እዚአቶም እኳ አብዚ ኸምዚ ዝበለ ዜሕዝን ድቕድቕ ጸልማት ዝኹን ንብረት ክነሶም ሲ፤ አምላኽ ምሳታቶም ምህላዉ ስለ ዘስተውዕሉ። መሊሱውን፤ ምንም እኳ ብምኽንያት እዚ ዘሎኒ ጭንቂ፤ ምሳይ ምንባሩ ኸስተውዕሎ እንተ ዘይከአልኩ፤ አምላኽ ሕጂ ምሳይ ከም ዘሎ፤ ፍሉጥ እዩ፤ ኢሉ ስለ ዝሓሰበ፤

፫፤ እንተ አርከብክዎምሲ፤ ቀልጢፊ ብጸት ክረክብ እዩ፤ ኢሉ ድማ ተስፋ ስለ ዝነበሮ እዩ።

ኸው ክርስትያን ነቲ ቅቅድሚኡ ዚኸይድ ዝነበረ ሰብ እናጸውዔ ኸኢጐዐዝ ጀመረ፤ ንሱ ግና በይኑ ኸም ዘሎ መሲልዎስ አይመለሰሉን። ድሕርዚ ቐልጢፉ ምድሪ ኸወግሕ ጀመረ እሞ ክርስትያን፡ “ነቲ ጸልማት ለይትስ ናብ ብርሃን ዚለወጠ፤ ንሱ እዩ።” በለ። (አሞ፡ ፭፤ ፳።)

ምስ ወግሑ ኸኣ፤ ንድሕሪት ግልጽ በለ፤ ግናኸ ነቲ ብጸልማት ዝሓለፎ ጸበባታትሲ ብብርሃን ምእንቲ ኸርእዮ ደልዩ እዩ እምበር፤ ንድሕሪት ኪምለስሲ ድላይ አይነበሮን። ኸው ድማ ነቲ ጐዳጉዲ ብሓደ ሸነኽ፤ ነቲ ዓዘቕ ቲ ድማ በቲ ኸልእ ወገን፤ ምጽባብ እታ አብ ማእከል ዝነበረት መገዲ እኳ ኸይተረፈ፤ ንኹሉ ፈልዩ ኸርእዮ ተኸእሎ። ነቶም አብቲ ዓሚቑ ጋህሲ ዝነበሩ ኣኒ ዛርን አጋንንትን፤ ገበልን፤ ምድሪ ስለ ዝወግሑ፤ ብማዕዶ ረአዮም እሞ ኸምቲ፤ “ንሱ ንሕቡእ ካብቲ ጸልማት ፈልዩ ይገልጽ፤ ነቲ ድን ሞትውን አብ ብርሃን ዩውጽኦ እዩ።”

ዚብል ጽሑፍ ነሉ ተገሊጹ ተራእዮ። (እዮ፡ ፲፪፡ ፳፪።)
 ሕጂ ክርስትያን ቦቲ አብዚ ጽምዋ እዚ ዝረኸቦ
 ኹሉ መከራ ብዘይ ገለ ጉድኣት ብደሓን ስለ ዝሐለፈ፡
 ልቡ ብታሕጓስ መልኡ። ነዚ ኹሉ ጸበባ ብጸልማት ኪ
 ሐልፎ ኹሉ አዝዩ ይፈርህ ነይሩ፡ ብብርሃን መዓልቲ
 ምስ ረአዮ ግና፡ ካብኡ ዚገድድ ዜፍርህ ከም ዝነበረ
 አስተውዑል። ሕጂ ጸሓይ በረቐት እሞ እዚ ንክርስትያን
 ሐድሽ ጸጋ ኹሞ። ከመይሲ እቲ ቐዳማይ ክፍለ ናይ
 ቲ ርባርባ ድነ ሞት ዜፍርህ እንተ ነበረ እኳ፡ እቲ ሕጂ
 ተሪፉ ዘሎ ኪሐልፎ ዚግብኦ ኹፍለ አዝዩ ዜፍርህ እ
 ዩ። ካብታ ሕጂ ዝነበራ ስፍራ ጀሚሩ ኹሳብ እታ መወ
 ዳእታ ርባርባ ድነ ሞት ኹላ እታ መገዲ እቲአ መፈን
 ጠራ፡ መጻወድያ፡ መድፈና፡ መርቡብ፡ ጉዳጉዲ፡ መን
 ደልህጽ፡ ቐላይውን መሊእዋ አሎ። ሕጂ ኹምቲ ብመጀ
 መርያ ነቲ ርባ ኪሐልፎ ኹሎ ዝነበረ ጸልማት እንተ
 ዚኸውንሲ፡ ሽሕ ነፍሳት እኳ እንተ ዚነብራኦ፡ ክርስት
 ያን ብርግጽ ንኹላተን መጥፍኤን ነይሩ። ግናኹ ኹምቲ
 ዝበልክዎ፡ ጸሓይ በጣቦ በለት እሞ፡ “ብርሃኑ አብ ርእ
 ሰይ ዮብርህ፡ እነውን አብ ማእከል ጸልማት ብጸዳሉ እየ
 ዝማላለስ ዘሎኹ” በለ። (እዮ፡ ፳፭፡ ፫።) በዚ ብርሃን
 እዚ ድማ ክርስትያን ክሳብ እታ መወዳእታ እታ ርባርባ
 በጽሑ እሞ ኹምዚ ኢሉ ዘመረ፤

ናይዛ ዓለም እዚአ ብዙሕ ይገርመኒ፤
 ምሕማያ ሞ እንታይ ይጠቐመኒ፤
 ካብ ብዙሕ ስቅያት እንካብ ተመሐርኩ፤
 እዝምር ንጉይታ እናወደስኩ።
 ብመዓመቶ ጸልማት ተኸበቢ ነይረ፤

እወ፡ አብዚ ርባርባ ብዙሕ ተኸበረ፤
 ሰይጣን ዘርገሐለይ መፈንጠራ፤
 ኪጠልፈኒ ብናይ ሞት መከራ።

ከም ዓቕመይሲ ቀደም ምጠፋእኩ፤
 እወ፡ አብቲ ዓሚቑ ጉድጓድ ምወደቕኩ።
 ግናኹ ሰዒረ፡ ዮሱስ፡ ብሳላኹ፤
 ምስጋናይ ይብጸሕካ ምስ ልኡል አቦኹ።

ሕጂ ክርስትያን መገዱ ቐጸለ እሞ፡ ናብቲ እቶም
 መናንያን አብኡ ወጺኦም ነቲ አብ ቅድሚኦም ዘሎ ኹማ
 ዕድዉሉ ኢሉ፡ እተሰርሑ ኹድኹዶ በጽሑ። አብኡ ደይ
 ቡ እንተ አማዕደወ ድማ፡ ቅሩብ ርሕቕ ኢሉ ቀቅድሚ
 ኡ ኹኸይድ ከሎ ንእሙን ረአዮ እሞ፡ አታ፡ አታ ሰብ
 አይ፡ ብሓንሳእ ክንከይድ ግዳ ተጸበየኒ፡ እናበለ አድህሮ።
 እሙን ድማ ንድሕሪት ገጹ ግልጽ በለ እሞ፡ ክርስትያን፡
 ክሳብ ዘርክበካ እስኪ ጽንሐኒ፡ ኢሉ ኹም ብሐድሽ ጸው
 ዖ። እሙን ግና፡ እቲ ደመኛ ደድሕረይ ይመጽእ አሎ፡
 ኣነስ ነፍሰይ ከውጽእ ክገብዩ እየ፡ ኢሉ መለሰሉ።

ኸዑ ክርስትያን፡ ቅሩብ ስምብድ ኢሉ፡ እናገብዩ
 እርኪቡስ ሐለፍ በሎ እሞ፡ እቲ ዳሕራይሲ ቐዳማይ ኩነ።
 ክርስትያን ግና፡ ነቲ ብጸዩ ቅሩብ ስለ ዝሐለፎ ብተዕቢት
 ፍሽኽ እናበለ፡ ነቲ ዚረግጸ ኹይረአዮ ኹኸይድ ከሎ
 ተዐንቂፋ ወደቐ። እሙን መጺኡ ኹሳብ ዜተንስኦ ኹእ፡
 አብኡ ጸንሑ።

ድሕርዚ ድማ ብዛዕባ እቲ አብ መገዲ ዝረኸቦም
 ኹሉ ብፍቕርን ብስምምዕን እናተዛራረቡ ብሓንሳእ ኪኸ
 ዱ ኹለዉ፡ ብሕልመይ ርኢኹም።

ክርስትያን ከምዚ ኢሉ ጀመረ፤ አታ ኹቡርን

ፍቁርን ሐወይ እሙን፤ ስለ ዘርከብኩኝ ብዙሕ ተሐገሥ
አሉኹ፤ አብ ከምዚ ዝበለ ጽቡቕ መገዲ ኸም ፍቁራት
ብጸት ኳንና ብሐንሳእ ንምጉዳዝ፤ አምላኽ ንልብና ስለ
ዘናቐቐሐልና ድማ፤ አዝዩ ደስ ኢሉኒ አሎ።

እሙን፤ አታ ኸቡር ዓርከይ፤ ካብታ ኸተማና ኸትብ
ገስ ከሎኹ ሓዘ ምሳኻ ንምኻድ ሃረርታይ ነይሩ፤ ገዲፍ
ከኒ ስለ ዝኸድካ ግና፤ ክሳብ አብዚ ንበይነይ ከመጽእ
ናይ ግዲ ኹነኒ።

ክርስትያን ድማ፤ እዋኽ ኣነ ምስ ነቐልኩስ፤ አብ
ታ ናይ ጥፍአት ከተማይ ነዊሕ ደንገሒኻ፤ ኢሉ ሐተቶ።

እሙንውን፤ ድሕሪ ቕሩብ ጊዜ ሐዊ ኻብ ሰማይ
ወሪዱ ነታ ኸተማና ኸሳብ መሰረታ ኹሕርራ ከም ዝኹ
ነ፤ ብኡብኡ እቲ ንሰኻ ምስ ተበገስካ እዩ እተወርዩ እ
ሞ፤ ክሳብ ትብዓት ዝነበረትኒ እዋን አብኣ ጸኒሒ፤ ኢ
ሉ መለሰሉ።

ክርስትያን፤ ዙላቶም ዶኽ ብዛዕባዚ ነገርዚ ይዋዝ
ዑ ነይሮም፤

እሙን፤ ከመይ ደኣ፤ ንኸውስ እወ ኻብ አፍ ዙላ
ቶም ብዛዕባኡ ዛረባ ይስማዕ ነይሩ።

ክርስትያን፤ ከምኡኽ ኹይኑ፤ ብጀካኻኽ ኻብዚ
ጉድኣት እዚ ኹምልጥ ኢሉ ዝመጸዩ የልቦን፤

እሙን፤ ከምቲ ዝበልኩኹ እዩ፤ ከም ቁም ነገር ገይ
ሮም ዝአመንዎ ግዳ አይመስለንን እምበር፤ ብዛዕባኡስ
ብዙሕ ይዋዝዑ ነይሮም። እቲ መመሊሶም ከዛራረቡ
ኸለዉ ድማ፤ ብዛዕባ እቲ ኻብታ ኸተማ ምውጻእካን ብ
ዛዕባ መገድኻን እናላገጹልካስ፤ ስራሒ ተስፋ የብሉን፤ ኢ
ሉም የባጭዉልካ ነይሮም። ኣነ ግና፤ ካብ ሰማይ ሐውን

ዲንን ዘኒቡ ነታ ኸተማና ኹጥፍኣ ኸም ዝኹነ፤ ብሐቂ
እኣምን ስለ ዝነበርኩ እዩ ሀዲመ ዝወጸእኩ።

ክርስትያን፤ ብዛዕባ እቲ ቐለል፤ ጉረቤትናኽ፤ ገለዶ
ሰሚዕካ፤

እሙን፤ ከመይ ደኣ፤ ኤረ ኸሳብ አብቲ ተኪላ ጥር
ጥር ከም ዝሰበከ እኳ ሰሚዒ። ንሱ ግዳ ኹውረዩሉ
አይፈቱን እዩ እምበር፤ አብኡ ማለት አብቲ ተኪላ ኸም
ዝሰጠመ እኳ፤ ብዙሓት ይዛረቡሉ እዮም። ኤረ ዘይነቐጸ
ጭቃን ርስሓትን ተመሪዑ ስለ ዝነበረውን፤ እቲ ብዛዕባ
ኡ እተባህለ ሐቂ ምኹኑ አጸቢቐ እፈልጥ እዩ።

ክርስትያን፤ እቶም ጉረባብቱኽ እንታይ ኢሎምዎ፤

እሙን፤ ካብታ እተመልሶላ መዓልቲ ጀሚሮም እና
ነዕቕዎ የላገጹሉ አለዉ፤ ዓስቢ ዚቐጽረሉ ስለ ዝሰኣነ
ድማ ብዘይ ገለ ዕዮ እዩ ተቐሚጡ ዘሉ እሞ፤ ካብ ናይ
ቀደሙ ነታ ኸተማኡ ኸይሐደጋ ኸለሱ፤ ሎሚ ሾብዓተ
ዕጽፊ ገዲዱ አሎ።

ክርስትያን፤ ነታ ገዲፍዎ እተመልሶም መገዲ እናነ
ዕቕዎ ኸነሶም ደኣ፤ ስለምንታይ ከንድዚ ዚባጭዉሉ፤

እሙን፤ ንሱ አብ ተግባሩ ኹሉ አይእሙንን እዩ
እሞ፤ እዚ ንኹሉ ሕራይ ሰቐልዎ፤ እናበሉ እዮም ዓኽ
ዚብሉሉ ዘለዉ። ነታ መገዱ ስለ ዝገደፋ ድማ፤ ምእን
ቲ ኹላገጹሉን ኪጸርፍዎን ኢሉ፤ አምላኽ ነቶም ጸላላቱ
አተንሲኡሉ እዩ፤ ይመስለኒ። (ኤር፤ ሸ፱፤ ፲፰፤ ፲፱።)

ክርስትያን፤ እቲ ኸይተበገስካ ኸሎኹኽ፤ ገለዶ ምስ
ኡ ተዛራሪብካ፤

እሙን፤ ሐቂ እዩ ስለ ምርኣይሲ ሐደ መዓልቲ
አብ መገዲ ርእየዮ፤ ንሱ ግና ኸምቲ ስለ ኸፋእ ግብሩ

ዚሕባኦ ሰብ ከደኑ ጥውዶ ኢሉ ብኻልኦ መገዲ ኸደ እሞ፤ አይተዛረብክዎን።

ክርስትያን፤ አየ፤ እቲ ብመጀመርያ ብሐንሳኦ ኸን ብገስ ከሎና፤ ስለ እዚ ሰብአይዚ ተስፋ ነይሩኒ፤ ሕጂ ግ ና እታ ኸተማና ኸትጠፍኦ ከላ፤ ከይልከም አፈርሀሉ አሎኹ፤ ብሐደ ሸነኽ ከኦ እቲ፤ «ከልቢ ናብ ትፋኡ ተመልሰ፤ ሐሰማውን ተሐጺባስ ናብ ጸብሪ አንገርገረት፤» ዚብል ሐቀኛ ምስላ፤ እዩ በጸሕዎ ዘሎ። (ይዩ ጴጥ ይ፤ ጳጳሩ)

እሙን፤ አነን እምበር ከማታቶም ከይኸውን እዩ ዝፈርሀሉ ዘሎኹ፤ እሞኽ ነቲ ምኽሪ ዘይሰምዕ ሰብ፤ መን እዩ ኺዐግቶ ዚኸኣል፤

ክርስትያን፤ በል ሕጅስ፤ አታ እሙን ጐረቤተይ፤ ብ ዛዕባኡስ ይትረፈና፤ እስኪ በብናይ ርእስና ንዛሬ-ረብ። በል እቲ ኸትመጽኦ ከሎኹ፤ አብቲ ዝመጸእከሉ መገዲ ብ ዙሕ ነገር ከም እተጓነፈካ፤ እፈልጥ እዩ እሞ፤ እስኪ ብ ዛዕባኡ ንገረኒ። ገለ ነገር ዘይርኤኻ እንተ ኼንከ ግና፤ እዚ ኺጽሐፍ ዚግብኦ ተአምራት እዩ።

እሙን፤ ነቲ ንስኻ ዝሰጠምካሉ ተኪላ ብደሓን ሐ ሊፈዮስ፤ ብዘይ ገለ ጐድኣት ናብታ ደገ ምስ በጻሕኩብ፤ ሐንቲ ቐላል ዝስማ ሰበይቲ አብኡ ጸኒሓ፤ አብ ዓብዪ ውድቀት ከተስጥመኒ ኢላ ነይራ።

ክርስትያን፤ እንቋዕ በል ካብቲ ወጽመጸ አውዐለካ። አምሊጡላ ደኣ እምበር፤ ንዮሴፍ ድማ፤ ከምዚ ንኣኻ ዝ ገበረትካ፤ አብ ውድቀት ከተብጽሖ ተታሓሒዛቶ ነይራ እያ። (ዘፍ፤ ፴፱፤ ፲፩፤—፲፫።) በልክ በል፤ እንታይ እንታይ በለትካ፤

እሙን፤ ደስ ዚብል ዘበለ እናተስፈወት ደኣ ግዲ፤ ምስኣ ንድሕሪት ንምምላስ ሐባበለትኒ። ንኸምዚ ዝበለ

እሙን ካብታ ቐላል ይህድም።

መታለሊ መልሐስሲ ኸይገመመኩ፤ ከተስተውዕሎ ከቶ ዘይ ከአል ነገር እዩ።

ክርስትያን፤ ገለ ናይ ንጹህ ሕሊና ተስፋኸ አተስ ፍያትካዶ፤

እሙን፤ ነዚ ዘረባይዶ እምበር ተስተውዕሎ አሎኹ፤ ንሐጢአትን ንስጋን ደስ ዜብል ጥራይ እዩ እብላካ አሎኹ።

ክርስትያን፤ እቲ አምላኽ እተቐጥሖ ሰብ እዩ እብኣ ዚወድቑ፤ ስለዚ እንቋዕ እግዚአብሔር ካብኣ አውጽኣኩ። (ምሳ፡ ጳጳ፤ ፲፬።)

እሙን፤ አምሊጠላ እንተ ኹይነ እኳ አጸቢቐስ አይ ፈልጥን እዩ።

ክርስትያን፤ ብገለ ግዲ አይስሐትካን ትኸውን፤

እሙን፤ አብ ሐደ ናይ ቀደም መጽሐፍ፤ «ስጉም ታ ናብ ገሃነም እሳት ይወርድ» ዚብል ጥቕሲ እናዘከር ኩስ፤ በቲ አጣጣምታኣ ምእንቲ ኸይትዕዝመንን ከይተር ከሰንን ፈሪሃስ፤ ነጺንታተይ ሰም አቢላየን እዩ ዝነበርኩ። ስለዚ ብገለኳ አየስሐተትንን፤ ድሕሪኡ ኸኣ ጸረፈትኒ፤ አነውን መገደይ ከድኩ። (እዮ፡ ፴፩፤ ፩።)

ክርስትያን፤ አብቲ መገድኻ እተጸብኡኪ ኻልኣትከ ነይርምዶ፤

እሙን፤ እወ፤ አብ እግሪ እቲ ጭንቁ ዚበህል ከረን ምስ በጸሕኩ፤ ሐደ ዝቐንቁነ አረጊት ሰብአይ ተጓኒፉንስ፤ እንታዋይ ምኃነይ አበይውን ከም ዝኸይድ፤ ሐቲቱኒ። እነ ኸኣ፤ ሐደ መናኒ እዩ፤ ናብታ ሰማያዊት ከተማ አቢላውን እጉዐዝ አሎኹ፤ ኢሊ መለስኩሉ እዋ፤ አታ፤ ጥቅዊ ሰብ አይ ትመስል አሎኹ፤ ዓለቢ እንተ ዝቐጽረልካስ፤ ምሳይ ከትከውንዶ ምፈቶኹ፤ በለኒ። እንታይ ከም ዝኹን ሰሙን አበይ ከም ዚነብርን እንተ ሐተትከዎ ድማ፤ አረጊት ሰብ

እየ ዝስመ ዝነበርኩ፡ ኣብታ ናይ ስሕተት ከተማውን ኣሎኹ፡ ኢሉ መለሰለይ። (ኤፌ. ፬፤ ፳፪።) ስራሖ እንታይ፡ ዓስበይውን ከንደይ ምዃኑ እንተ ሓተትከዎ ድማ፡ ስራሖ ካብ ብዙሓ ደስታ ምዃኑ፡ ኣብ መወያኦታውን ኣነ ንእኡ ኸም ዝወርሶ፡ ነገረኒ። መሊሰ፤ ከንደይ ኣገልገልቲ ኣለዉኹ፤ ከመይ ጌርካ ኢኻኸ እትናበር፤ ኢሉ እንተ ሓተትከዎ ኸኣ፤ ቤተይ ብዓለማዊ ሕንቃቕ ዘገጸ፤ ዙላቶም እቶም ኣገልገልቲይውን ከም ውሉደይ እየም፡ ኢሉ መለሰለይ። ከንደይ ደቂኸ ኣለዉኹ፤ ኢሉ ኸም ብሓድሽ እንተ ሓተትከዎ ድማ፤ ፍትወት ስጋ፤ ፍትወት ዓይኒ፤ ንብረት ትዕቢት ዚበህላ ሰለስተ ኣዋልድ ጥራይ እየን ዘለዋ ኒ፤ ንሰለስትኤን ከትምርዓውን እንተ ደሌኻ ድማ፤ እህበካ እየ፤ በለኒ። (ዕይ. ዮሃ. ፪፤ ፲፮።) መሊሰ፤ ከሳዕ መኣዝ ከገልግለካ ኢኻኸ እትደሊ፤ ኢሉ እንተ ሓተትከዎ ድማ፤ ከሳዕ ዘሎኹ፡ ኢሉ መለሰለይ።

ክርስትያን፤ ደሓርክ ተሳማሚዕኩምዶ፤

እመን፤ መጀመርያ ጽቡቕ ዚዛረብ ዘሎ መሲሉኒ፤ ምስኡ ኸኸይድ ድንዕ ኢሉ ነይረ፤ ደሓር ግና እቲ ኸንዛራረብ ከሎና፤ ኣብ ግምባሩ እንተ ጠመትከዎስ፤ “ነቲ ኣረጊት ሰብ ምስ ግብሩ ቐንጥጥዎ” ዚብል ጽሑፍ ኣንበብኩ። (ቂሎ፤ ፫፤ ፱።)

ክርስትያን፤ ደሓርክ፤

እመን፤ ደሓርሲ ግዲ፤ እናቃዓጠረ ኣብ ገዛኡ እኣ ትዩስ ንባርነት ኪሸጠኒ ኸም ዝኹነ ሓሳቡ ኣስተውዕልኩ እሞ፤ ሀድሓት ልቢ ስኢኒ፤ ትም በል፤ ከቶ ኣብ ልዓት ቤትካ ኣይክረግጽን እየ፤ ዙሉ እዚ ዘረባኸውን ከንቱ እየ፤ በልከም። ድሕርዚ ንሱ እናገሰጸንን እናፋራርሀንን፤ ጽናሕ፤ መክራ ዜጽግበካ ሰብ ኣብ መገድኻ ኸጽንሐልካ እየ፤ በ

ለኒ። ካብኡ ኸርሕቕ ኢሉ ጥውይ ከብል ከሎኹ ድማ፤ ሓደ ቑራጽ ስጋ እተወስደኒ ኹይኑ ኸሳዕ ዚሰምዕኒ፤ ብዝባነይ ቀጥ ኣቢሉ ኸም ዝሓዘንን ኣበርቲዑ ኸም ዝሰሐበንን መሰለኒ እሞ፤ “ይዋእ ኣነ ምግዱር ሰብ” ኢሉ ጨደርኩ። ድሕርዚ ናብቲ ኸረን ክድይብ ጀመርኩ። (ሮሜ ፯፤ ፳፬።)

ኣብቲ ፍርቂ ዓቕበት ምስ በጻሕኩ፤ ንድሕሪት ገጸይ ግልጽ እንተ በልኩ ድማ፤ ሓደ ሰብ ከም ንፋስ እናሸበበ ደድሕረይ ኪጐዱ ኸሎ ርኤኸም፤ ኣብቲ ስፍራ መተዓራርፎውን ኣርከበኒ።

ክርስትያን፤ ኣነ ኸኣ ኣብዚ ስፍራዚ ኣዕረፈ ኸሎኹ፤ ከቢድ ድቃስ ጻቂጡንስ ነዚ ኣብ ቊርባበኻይ ዘሎ ብራናይ ኣጥፊኤየ ነይረ።

እመን፤ ኣታ ኸቡር ሓወይ፤ ስምዐኒስኩ፤ እዚ ሰብዚ ምስ ኣርከበኒ፤ ሰጋእመጋእ ከይበለ ብኡብኡ ዘቢጡ ኣብ ምድሪ ኣውደቐኒ፤ ዳርጋ ምወትውን ኩንኩ። ቅሩብ ኣብ ልበይ ምስ ተመለስኩ፤ ኣታ ሰብኣይ፤ ስለምንታይ ከምዚ ገበርካኒ፤ ኢሉ እንተ ሓተትከዎ ድማ፤ ብሕቡኣሲ ናይቲ ኣረጊት ሰብ ፍቕሪ ኣሎኳ፤ እናበለ ካልኣይ ሳዕ ብብርቱዕ ኣዛባብጣ ኣብ ኣፍ ልበይ ዘበጠኒ እሞ፤ ከም ምወት ኩይነ መሊሰ ንድሕሪት ኣቢሉ ተሰማሕኩ። ልበይ ምስ ተመልሰኒ፤ ኣታ ሰብኣይ፤ ምሕረት ግበር፤ እንተ በልከዎ ድማ፤ ኣነስ ምሕረት ኣይፈልጥን እየ፤ በለኒ። ከምኡ እናበለ ኸኣ ሳልሳይ ሳዕ ኣብ ምድሪ ኣውደቐኒ። ሓደ መጺኡ እንተ ዘይኸልከሎ ግና፤ ብርግጽ ንትንፋሰይ መሕለፋ ነይሩ።

ክርስትያን፤ እቲ ዝኸልከሎኸ መን እየ፤

እመን፤ ቅድም ኣየለሌኸዎን ነይረ፤ ቀቅድመይ

ከኢየሱስ ምስርዓት ስርዓት አገልግሎት እንደተሰጠው ግን፣ አብ
አካላትን ጉድጉን ውጋኦ ርዕሱ እሞ፣ ጉድጋግ ምዕራፍ
ብሔራዊ አስተውወልዎ፣ ሽዑውን ናብቲ ኸረን ደየብኩ።

ክርስቲያን፤ ነቶም ትእዛዛቱ ዚተሓላለፉ ዘበሉ ዘይ
ርሕርሐሎምን ዘይምሕሮምን ንሱ እዩ እሞ፣ እቲ ችድም
ዘርከበካ ሰብሲ ሙሴ እዩ።

እሙን፤ እወ፣ ሎሚ ጥራይ ከኣ አይኩንን አተጓጎረ፤
እቲ ብህድሓትን ብዕረፍትን ክነብር ከሎኹ፣ አብ ገዛይ
መጺኡ፤ ካብዛ ናይ ጥፍሓት ከተማ እንተ ዘይገገዝኩ፤
እዚ ቤት እዚ ኪነደክ እዩ፣ ኢሉ ዘፋራርሀኒ ንሱ እዩ
እሞ፣ አጸቢቐ እፈልጦ እዩ።

ክርስቲያን፤ ነቲ አብ ጥቓ እቲ ሙሴ አተጓጎረካ አብ
ርእሲ እቲ ኸረን ዝነበረ ቤትከ ርዒኻዮ፤

እሙን፤ እወ ርእየዮ፣ አብሉ ኸይበጸሕኩ እኳ ነ
ቶም አናብስ ርእየዮም፣ ፍጹም ፈረቓ መዓልቲ እዩ ዝነበ
ረ እሞ፣ እቶም አናብስ ደቂቃም እዮም ዝነበሩ ይመስለ
ኒ። ገና ቐትሪ ስለ ዝነበረውን በቲ ቐፊር ዘለዎ አቢሊ
ሐሊፈሰ፤ ነቲ ኸረን ወረድኩዎ።

ክርስቲያን፤ እወ፣ ክትሐልፍ ከሎኹ ኸም ዝረአየክሰ፤
እቲ ቐፊርውን ነጊሩኒ። አብቲ ቤት እቲኻ እንተ ትኽ
ውን ግና፣ ከሳዕ ዕለተ ሞትካ ከቶ ኸትርስዎ ዘይምተኻእ
ለካ ብዙሕ ጽቡቕ ነገር መርአዩኹ ነይሮም፤ ንአይውን
አዝዩ ባህ ምበለኒ ነይሩ። በልኩ፤ አብቲ ርባርባ ውር
ደትሲ ገለዶ አይረኽብካን፤

እሙን፤ እወ፣ አብቲ ርባርባ እቲ፤ ክብረት የልቦን፤
አናበላ፤ እንተ ዚከአሎስ ንድሕሪት ምስሉ ንምምላስ
ዝሓባበለኒ፤ ሐደ መጉረምረሚ ዝስሙ ሰብ ረኺበ ነይ
ረስ፤ በዛ ርባርባ እዚኣ አቢልካ እንተ ኸድካ፣ ካብቶም

ናይ ቀደም ፈተውትኻ ኹላቶም፤ እኒ አቶ ትዕቢት፤
አቶ ኹርዓት፤ አቶ ኸብረት ርእሱ፤ አቶ ዓለማዊ ጌጽ፤
ከምኡም ዘመሰሉ ኸልኦትውን ክትፋላለ ኢኻ፤ ንሳቶም
ከኣ በዛ ርባርባ እዚኣ አቢልካ እንተ ኸድካ፤ አዝዮም
ኪጉህዩ እዮም፤ ስለዚ ግደፍ አይትወቹ፤ ኢሉኒ።

ክርስቲያን፤ ንስኽኽ እንታይ ኢልካ መሊስካለ፤

እሙን፤ እነ ኸኣ፤ እዘም ንስኽኽ ዝጸብጸብኩም ጉይ
ተት ዙላቶም፤ ብስጋ አዝማደይ እንተ ኹኑኳ፤ እቲ
ዝምድናና ኸም ፍቓድ ስጋ እዩ። ምስናይዚ ድማ ኣነ
ኽብ ዝምንን ንነጀው ንሳቶም ንኣይ ከም ዘመዶም
አይቈጽሩንን እዮም፤ ኣነውን ከም አዝማደይ አይቈጽ
ሮምን እዩ እሞ፣ ገለ ዝምድና ምሳታቶም ከም ዜብለይ
ከም ማንም ሰብ ገይረ እዩ ዝርእዮም። ስለቲ ርባርባ
ግና፤ ንኸብረትሲ ትሕትና፤ ንውድቀትውን ትዕቢት እዩ
ዚችድሞ እሞ፣ ብግልብጥ ኢኻ እተዛረብ ዘሎኹ፤ ስለዚ
ድማ ኽብ በታ እቶም መቢባን ዓለምሲ ኸብረት ዝቈጽርዎ
መገዲ፤ ብእኣ አቢሊ ኸኸይድ ዝመኽርካንስ፤ በዛ ርባርባ
እዚኣ አቢሊ ኸጉዐዝ መሪጸ አሎኹ፤ ኢሉዮ።

ክርስቲያን፤ አብቲ ርባርባኽ ብጀካኡ አተጓጎረካይ
የልቦን፤

እሙን፤ ሓፋር ዝስሙ ሐደ ሰብ እባ ተጓጎሩኒ እሞ
ዘይስሙ እዩ ተሰኪሙ ዘሎ። ከመይሲ ነቶም አብ መገ
ዲ አተጓጎሩኒ ኹላቶም ድሕሪ ችሩብ ምጉት እዩ አሮም
ዘትሕዘም ዝነበርኩ፤ እዚ ዘይሐፍር ክነሱስ፤ ሓፋር እተ
ባህለ ግና ከቶ አይርታዕን እዩ።

ክርስቲያን፤ እሞኽ ንሱ እንታይ በለካ፤

እሙን፤ ካልእስ ይትረፍ፤ ንሃይማኖት ከይተረፈኳ
ኸምዚ ኢሉ ነቐፍዎ፤ ብዛዕባ ሃይማኖት ምሕሳብ፤ ውር

ደት ስለ ዝኹነ፤ ናይ ዓሻታት እዩ እምበር፤ ናይ ለባማት ሰባት አይኩነን። ዚሰምዕ ሕሊና እንተ አሎኳ ኸአ ንስብ እነት ዜላሕልሐ ስለ ዝኹነ ናይ ሕመቕ እዩ። ሐደ ሰብ ነቲ እቶም ዕቡያት ዓለማውያን ዚገብርዎ ዘበለ ግፍዒ ዘይገብር፤ ምእንቲ ኸይብድል ኢሉ ድማ ብቻሉን በኻይ ዳኡን ዚጥንቀቕ እንተልዩስ፤ ንሱ ናይ ዓለም መላገጽን መሳሓቕን እዩ ዚኸውን። ካብቶም ስልጣን ዘለዎም ሃብ ታማትን ሊቃውንትን ከአ ምስ እዚ ንስኻ እትብሎ ዘሎኹ ባህሊ ዚሳማምዑ ቕሩባት ጥራይ እዮም፤ እናበለ ተጻሪሩ፤ መሊሱ ኸአ፤ ኤሪ፤ ንሐደ ዘይተፈልጠ ነገር ከረከብ ኢልካ ንዘሎኳ ኹሉ ምጥፋእሲ፤ ዕብጻንን ፈሊጥ ካ ምጽላልን እዩ እናበሉ ኹላቶም ዚንዕቅዎ እዩ፤ ኢሉኒ። (፩ይ ቁሪ፤ ፩፤ ጳጳ፤ ም፤ ፫፤ ፲፰። ፊል፤ ፫፤ ፯፤ ፰። ዮሃ፤ ፯፤ ፵፰።) መሊሱ ድማ፤ እቶም መናንያን እተባህሉ ኹላቶም ብኹሉ ዘበኖም ድኻታትን እተጠቕዑን ከምቶም ካልኣተውን አእምሮን ፍልጠትን ዜብሎም አዮም፤ ኢሉኒ። እወ፤ አነ ኸጽብጽቦ ዘይከአለኒ ብዙሕ ካልኣውን ተዛሪቡኒ፤ እኒ ንስብከት እናሰማዕካ ምንኣኸን ምብካይን፤ ድሕሪ ስብከት እናሐዘንካን እናስተንተንካን ንገዛኻ ምምላስ፤ ስለ ቕሩብ በደል ንብጻይካ ይቕሬታ ምልማን፤ ንዝሰረቕካሉ ንዘቡ ምምላስ፤ እዚ ኹሉ ነውሪ እዩ፤ ኢሉኒ። ከም ብሐድሽ ድማ፤ እዚ አቶ ሓፋርዚ ጽቡቕ ስም እናህበ ዘቃልሎ ዘሎ ሕማቕ አመል፤ ብምኽንያቱ ሃይማኖት ካብቶም ክቡራት ሰብ ዓለም ፈልዩሱ ብምኽንያት መንፈሳዊ ሕውነት ምስቶም ድኻታትን ንዑቓትን ይጽምበር እዩ። እዚ ኹሉዶ አይነውርን እዩ ይመስለካ፤ ኢሉኒ።

ክርስትያን፤ ንስኻኸ እንታይ ኢልካ መሊስካሉ፤

እሙን፤ መጀመርያ፤ አቶ ሓፋር ዝረትዐኒ ኸሳዕ ዚመስሎ፤ እንታይ ከም ዝመልሰሉ ጠፊኡኒ፤ ቀዘዝ በልኩ። ደሓር ግና ነቲ፤ “እቲ አብ ቅድሚ ሰብ ዓብዪ መሊሉ ዚርኤ አብ ቅድሚ አምላኽ ፍንፋን እዩ።” ዚብል ቃል ዘከርኩ (ሉቃ፤ ፲፮፤ ፲፭።) እሞ፤ አታ፤ እዚ አቶ ሓፋር ሲ ብዛዕባ ንብረት ሰባትን ዚዛረበኒ፤ ብዛዕባ አምላኽን ብዛዕባ ቻሉን ግና ዘይዛረበንስ እንታይ ኩን እዩ ብልሓቱ፤ እናበልኩ ኸሐስብ ጀመርኩ። ደሓር ከአ፤ ብመዓልቲ ፍርዲ ንሕና ንህይወት ወይስ ንሞት ክንፍረድ ከሎና፤ ከምቲ ናይ ልኡል ሕጋጋትን ጥበብን እምበር፤ በዘምናይ ዓለም ዕቡያት ከም ዘይንፍረድ እስተውዑልኩ እሞ፤ ምንም እኳ ሰብ እዛ ዓለም እዚአ ዚቃወምዎ እንተኹኑ፤ እቲ አምላኽ ዚብሎ ደኣ ይሕሸኒ፤ በልኩ። አምላኽ ነቲ ንሱ ባዕሉ ዝገለጸ ሃይማኖትን ንዚሰምዕ ሕሊናን ከም ዚፈቱ፤ ነቶም ስለ መንግስተ ሰማያት ኢሎም አብዛ ዓለም እዚአ ዓሻታት ዚበህሉ ዝበለጹ ፈላጣት ከም ዚጌጽሮም፤ እቲ ንክርስቶስ ዜፍቅር ድኻስ ካብቲ አውራ ዓብዪ ናይ እዛ ዓለም እዚአ አዝዩ ኸም ዚህብትም ስለ ዝፈለጥኩ፤ በል አታ አቶ ሓፋር፤ ንአምላኽይን ንጉሰይን ገዲፈዶ ምላኽ ንምኽድ ክሐሪ እዩ፤ ከምኡ እንድሕሪ ገይረ ደኣ፤ ብመዓልቲ ምጽኣቱ ኸመይ ገይረ ንገጹ ኸርእዮ ይከአለኒ፤ ሎሚ በገልግሎቱን ብመገዱን እንተ ሓፈርኩኹ፤ ነቲ በረኽቱ ኸመይ ገይረ እዩ ዝረኽብ፤ እምበኣርክ አታ አቶ ሓፋር፤ ንስኻ ጸላእ ምድሓይ ኢኻ እሞ፤ ኪድር ርሐቑ ውዑል፤ በልክም። (ማር፤ ፳፤ ፴፰።) እዚ ደረቐኛ፤ ጠባሪ አቶ ሓፋር ግና፤ ደድሕሪይ እናሰበስበ ብዛዕባ ሕመቕ ሃይማኖት ክርስትና ሕሽኹሽኹ እናበለ ላሕ አበለኒ። አነ ኸአ፤ እቲ ንስኻ እትንዕቅ ዘሎ

ህገስ አነ ዓብይ ከብረት ርአየሉ እየ እሞ፡ ንኸንቱ ኢኻ
አትደክም ዘሎህ፡ በልክም፡ ድሕርዚ ካብቲ መከረኛ ሰብ
እቲ ተፋላሴኹ እሞ ምስ ወጸአኩ ከምዚ ኢላ ዘመርኩ፤

ንየሱስ ዜገልግል ብፍቕሪ

ፈተና አለም አብዛ ምድሪ።

ምስ አምላኽ ዚሓብር ስለ ጽድቂ

ንእኩይ ይፍንፍኖ እዩ ብሐቂ።

ስጋኡ ምስ ዚሓብብሉ ጸኒዑ እዩ ዚቃወሞ፡

እቲ ስጋኡ ግን መሊሱ ይደግሞ።

ብኻልእ መልክዕ እዩ ዚቃለሱ፤

እናደጋገመ ይምለሱ፡ ይምለሱ፡ ይምለሱ።

ንናይ ጽዮን ተድላ ከትጥዕሞ ይደሊኻ፤

እምበአርከ እመን ብፍጹም ልብኻ።

ንቃሕ፡ ተጠንቀቅ፡ አታ መንገደኛ፤

ድማ ከየታልለካ እቲ ወደረኛ።

ጸላኢ መሊሱ እንተ አታለለካ፤

ደጊም በጸሐኢ ንሱ 'የ ጥፍአትካ።

ድሕሪ አቶኻዩ ማሕበር አጋንንቲ፤

ጥፍአትካ 'የ ንጥንቲ፡ ንጥንቲ፡ ንጥንቲ።

ክርስትያን፤ ሐወይ ሀብሮም፡ ካብዚ ደፋር እዚ ስለ
ዘይሐመቕካ፡ ብሐቂ አሐጉስካ፤ ከምቲ ባዕልኻ ዝበልካ
ኒ፤ ዘይግብአ ስም እዩ ተሰኪሙ ዘሎ፡ ዘይሐፍር ክነሱስ
ሓፋር ይብልም፤ ከምኡ ስለ ዝኹነ ድማ እዩ ደድሕሪና
እናሰበበ ብዘይ ሕፍረት ስለቲ ጽቡቕ ግብሪ ኼሕፍረና
ኢሉ፡ አብ ነሱ አደባባይ ዚመጽእ ዘሎ። ቅሩብ ሕፍ
ረት እንተ ዚህልዎ ግና፤ ነዚ ኹሉ አይምገበርን ነይሩ።

እምበአርከ ምእንቲ ከየሕምቐናስ፡ አጸቢቕና ደኣ ንቃ
ወሞ። ከመዮ ንጉስ ሰሎሞን፤ “ጠቢባን ክብረት ኪወር
ሱ እዩ-ም፡ እቶም ዓሻታት ግና እቲ ከብረቶም ውርደት
እዩ።” ዚብሎ፡ ንሱ ምስ እዚ ኹሉ ምልፍላፋ ነቶም
ዓሻታት ጥራይ እዩ ዜከብሮም። (ምሳ፡ 1፤ ፴፭።)

እሙን፤ ንኣይ ከም ዚመስለንስ፤ አቶ ሓፋር ምእን
ቲ ከየሕምቐናሲ፤ ካብቲ፡ አብዛ ምድሪ እዚኣ ናይ ሐቂ
ተዋጋኦቲ ጭፍራኡ ስለ ከንኩኖ ኢሉ፡ ዘከተተና እም
ላኽ፤ ረዲኤት ክንልምን የድልየና እዩ።

ክርስትያን፤ እወ፡ ሐቅኻ ኢኻ፡ በል አብቲ ርባርባኻ
ኻልእ እተጓነፈካዶ የልቦን፤

እሙን፤ ካብኡ ንንዩውሲ አብ ነሱ እቲ መገድን
አብቲ ርባርባ ድነ ሞትን ብርሃን ጸሓይ ስለ ዝነበረ፡ ገ
ለኣ አይተጓነፈንን።

ክርስትያን ድማ፤ ተዐዊትካ፡ ኣነስ እባ አብቲ ርባር
ባ ውርደት ምስ በጸሕኩ፡ ምስቲ አጳልዮን እተባህለ ር
ኹስ መንፈስ ጽኑዕን ነዊሕን ውግእ ተዋጊኤ፡ ስለዚ ን
ኣይሲ አይከምቲ ናትካን እዩ ዝጸንሐኒ። ኤረ፤ እቲ ርኹስ
መንፈስ እቲ ከይቐትለኒውን ተጣራጠረ ነይረ። ምና
ጻኢ እቲ አብ ምድሪ አውዲቐ ምስ ጸቐጠኒ፤ ዚዘጋግለኒ
መሲሉኒ ነይረ። እቲ አብ ምድሪ ምስ አውደቐኒ፤ እዚ
ሴፈይ ካብ ኢደይ መሊቐ ወደቐ እሞ፤ አጳልዮን፤ ሕጅስ
ረኪበካ እዩ፤ ኢሉ ፈክረለይ። ኣነ ግና ናብ አምላኽይ
ጠራዕኩ፤ ንሱውን ሰምዐኒ፤ ካብቲ ኹሉ መከራ ከአ አድ
ሐነኒ። ኸው አብቲ ርባርባ ድነ ሞት ክጉዐዝ ጀመርኩ፤
ነቲ ፍርቂ እቲ መገዲ ድማ ብጸልማት ሐለፍክዎ። መ
መሊሰ፤ ሕጅስ በጸሐኒ ከመውት እዩ፤ ክብል ከሎኹ
ኸኣ፤ ቀይሔ ጸሊም ከፈተ እሞ ጸሓይ በረቐት። ነቲ

ተራፋኒ ዝነበረ መገዲውን ብህድሓትን ብጸጥታን ሐለፍከ
ዎ፤ ኢሉ አዘንተወሉ።

ድሕርዚ ኸአ ክርስትያንን እሙንን ብሐንሳእ ኩይ
ኖም፤ ንቕድሚት አቢሉም ኪጥዐዙ ኸለዉ፤ ብሕልመይ
ርሌኸዎም። ከምዚ ኢሉም ኪኸዱ ኸለዉ ድማ፤ እሙን
ግልጽ እንተ በለሰ፤ ንሐደ አፍአዊ ክርስትያን ዝስሙ
ሰብ ምሳታቶም ይኸይድ ከም ዝነበረ፤ ረአዩ። እቲ መገ
ዲ ገፊሕ ስለ ዝኹን ኸአ፤ ሰለስቲአም ማዕረ ማዕረ
ኹይኖም ይኸዱ ነበሩ። አቶ አፍአዊ ክርስትያን፤ ቁመ
ቱ ነዊሕ እዩ እሞ፤ ካብ አብ ጥቓኡ ኹንካስ ብማዕዶ
ኸትርአዩ ይጽብቑ።

እሙን ከአ ንአፍአዊ ክርስትያን፤ ዓርከይ፤ ናበይ
ደሊኻ፤ ንስኻኽ ናብታ ሰማያዊት ሃገር አቢልካ ዲኻ
እትጥዐዝ ዘሉኻ፤ ኢሉ ሐተቶ።

አፍአዊ ክርስትያን ድማ፤ እወ፤ ሐሳበይሲ ናብኡ
እዩ፤ ኢሉ መለሰሉ።

እሙን፤ ሕራይከ፤ ሕያዋይ መኻይዲ ኸትኩነኒ፤
ተስፋ እገብር አሉኹ።

አፍአዊ ክርስትያን፤ ብዓብዪ ታሕጓስ ብጸይ እኹን
ከ እዩ።

እሙን፤ እምበኣርክ ንጥቕምና ዚኸውን መንፈሳዊ
ንግግር እናተዛራረብና፤ ብሐንሳእ ንጥዐዝ ንዐናይ።

አፍአዊ ክርስትያን፤ ምሳኻ ወይስ ምስ ካልእ ሰብ
ብዛዕባ ቁም ነገር ምዝርራብ ደስ ይገባሊ እዩ እሞ፤ ንአ
ኻ፤ ሰናይ ነገር እትሐስብ ሰብ፤ ስለ ዝረኽቡኩ፤ ባህ ይብ
ለኒ አሉ። ሐቂ ኸንዛረብ እንተ ደሌናሰ፤ እቶም ዚበዝ
ሑ ሰባት አብ መገዶም ቀንጠመንጢ እናተዛራረቡሰ፤
ነቲ ኸቡር ጊዜአም ብኸንቱ፤ ብዘይ ቁም ነገር እዩም

ዚሕልፍም። እቶም ቁም ነገር ዚዛራረቡ ሰባት ቅሩባት
ብምኳኖም ድማ ንአይሲ አዝዩ ይጥህዩ እዩ።

እሙን፤ እዚ ብሐቂ ዜጉሂ ነገር እዩ። አፍ ሰብን
ልሳኑን ደአ ንኸብሪ አምላኽ ዚኸውን ዘረባ ኻብ ምዝ
ራብ ዚበልጽ እንታይ አልዎ፤

አፍአዊ ክርስትያን፤ እዚ ዘረባኻ አዝዩ ዜረድእ
ስለ ዝኹን፤ ብዙሕ ትፍተወኒ አሉኻ። እወ፤ ነቲ ዜደ
ንቕ ነገር ኪሰምዕ ዚፈቱ ሰብ እንተ ተረኺቡሰ፤ ማለት
ብዛዕባ ዛንታን ምስጢራትን ተአምራትን ትአምርትን ኪ
ዛረብ ዚደሊ እንተ ኹይኑሰ፤ ከምዚ አብ መጽሐፍ ቅ
ዱስ ተጽሒፉ ዘሉ ገይሩ ብግልጺ ዚነገር አበይ ኪርከብ
እዩ፤ ካብቲ ብዛዕባ አምላኽን ግብሩን ምዝርራብ ዚብህግን
ዚጠቅምንከ እንታይ አሉ፤

እሙን፤ እዚ ሐቂ እዩ፤ ሕጂ ግና በዚ እንዛረቦ ዘ
ሉና ንርእስና ጥቕሚ ዚኹንና ደአ ንሕሰብ።

አፍአዊ ክርስትያን፤ አነን እምበር ከምኡ እዩ ዝበል
ኩ፤ ከመይሲ ሰብ ከምኡ እንተ ገበረ እዩ ነቲ ናይዛ
ምድሪ እዚኣ ኸንቱነትን ነቲ ናይ ሰማይ ሰናይ ነገርን
ፈላልዩ ኸፈልጦ ዚኸእል። ብጃምላስ ከምኡ እዩ ዚብ
ህል። በብሐደ ኸንዛረብ እንተ ደሌና ግና፤ ሰብ ከም ብ
ሐድሽ ኪውለድ ብግዲ ኸም ዚድልዩ፤ ሐደኳ ብግብሩ
ኺድሕን ከም ዘይኸእል፤ ጽድቂ ክርስቶስ ከም ዚድል
የና፤ ካልእ ከምኡ ዝመሰለን ኪመሀር ይኸእል እዩ። ብ
ጀካ እዚ ድማ ሰብ፤ ንስሓ፤ እምነት፤ ጸሎት፤ መከራ ም
ጽጋብ፤ ከምኡ ዝበለ ኻልእውን እንታይ ምኳኑ ኺመ
ሀር ይኸእል እዩ። ከምኡውን ሰብ ብምዝርራብ ንምጽን
ናዕ ዚኹኖ ዘበለን እቲ ብወንጌል ዚርከብ ዓብዪ ተስ
ፋታትን ምጽንናዕን እንታይ ምኳኑ ኺመሀር ይኸእል

እዩ። ብጀካ እዚ እኳ ሰብ ነቲ ትምህርቲ ሐሶት ኪረትዮ፤ ነቲ ሐቂ ኪገልጽ፤ ነቶም ዓሻታትውን ኬለብሞም ኪመህር ይኽእል እዩ።

እሙን፤ እዚ ኹሉ ፍጹም ሐቂ እዩ፤ በዚ ዘረባኻ ድማ ተሐጉሰ አሎኹ።

አፍኣዊ ክርስቲያን፤ እወ፤ ስለን ብዛዕባዚ ነገርዚ ምዝርራብ እዮም ብዙሓት ሰባት ቦቲ፤ ብእኡ መንግስተ ሰማይ ከቶ ዘይርከብ ግብሪ ሕጊ ብድንቅርነት ዚነብሩ ዘለዉ እምበር፤ ናይ ዘለአለም ህይወት ንምርካብሲ እምነትን ግብሪ ጸጋን አብ ነፍሲ ኹም ዜድሊ፤ ቅሩባት ሰብ ጥራይ እዮም ዜስተውዕልዎ ዘለዉ።

እሙን፤ አይፋልካን፤ ነቲ ናይ ሰማይ ነገር ምፍላጥ ሲ ውህበት አምላኽ ደኣ እዩ እምበር፤ ብዘረባ ሰብን ብጥበቡን ጥራይሲ ሐደኳ ዚረኽቦ የልቦን።

አፍኣዊ ክርስቲያን፤ እዚያ ኸትነግረኒ ኢኹ፤ ነዝስ አጸቢቕ እፈልጦ እዩ። እቲ ኹብ ሰማይ አተዋህቦ እንተ ዘይከውይኑስ፤ ንሐደኳ ገለ ኪቐበል ከም ዘይኹነሉ፤ አርጊጸ እፈልጥ እዩ እሞ፤ ኹሉ ብጸጋ እዩ እምበር፤ ብግብርስ አይከውነን። ከምኡ ኹም ዝኹን ድማ፤ ንመረድኢ ኹብ መጽሐፍ ቅዱስ ሚእቲ ጥቕሲ መምጻእኩልካ ነይረ።

እሙን፤ እዝስ ጽቡቕ፤ ሕጂኹ ብዛዕባ እንታይ ንዛራረብ።

አፍኣዊ ክርስቲያን፤ ብዝደሌኹ፤ አነ፤ ብዛዕባ እቲ አብ ሰማይ ዘሎ ወይስ ብዛዕባ እዚ አብ ምድሪ ዘሎ፤ ብዛዕባ ወንጌል፤ ብጽቡቅ ቅዱስ ዘበለ ኹን ብዛዕባ ዓለማዊ ነገር፤ ብዛዕባ ዝሐለፈ ወይስ ብዚመጽእ፤ ብዛዕባ ወጻኢ ይኹን ብዛዕባ ናይ ውሽጢ ነገር፤ ብዛዕባ ነባሪ ወይስ

ብዛዕባ ዚሐልፍ ዘበለ፤ ሐንትስ ንጥቕምና ደኣ ይኹን እምበር፤ ብኹሉ ኸዛረብ ፍቓደይ እዩ።

እሙንን አፍኣዊ ክርስቲያንን ከምዚ ኢሎም እናተዛራረቡ ኪኸዱ ኸለዉ፤ ክርስቲያን ሰቕ ኢሉ እዩ ዚጉዐዝ ዝነበረ። ኸው እሙን አብኡ ቐርብ ኢሉ፤ እዚ ሰብዚ ናይ ሐቂ መናኒ እዩ ይመስለኒ፤ ስለዚ ጥቅዊ ብጻይሲ ሎሚ ኢና ዝረኽብና፤ ኢሉ ሕሽኹሽኹ ቦሎ።

ኸው ክርስቲያን እናሓፈረ ፍሽኽ በለ እሞ፤ እዚ ንልብኻ ዘው አቢልዎ ዘሎ ሰብአይዚ፤ ንዘይፈልጦስ ንዕስራ ሰባት እኳ ብዘረባኡ ኬተዓሻሽዎም ይኽእል እዩ።

እሙን፤ ትፈልጦ ዲኻ፤

ክርስቲያን፤ ትፈልጦ ዲኻ ኸኣ ትብላ፤ ካብቲ ባዕሉ ንነፍሱ ዚፈልግ ዝበለጸ ገይረ እፈልጦ እዩ።

እሙን፤ እንታዋይ እዩ በል፤

ክርስቲያን፤ አፍኣዊ ክርስቲያን እዩ ስሙ፤ አብታ ኸተማናውን እዩ ዚነብር። ወዮግጻ አታ ኸተማና አዝያ ገፋሕ እያ እምበር፤ ንእኡ ዘይምፍላጥካውን ዜደንቕ እዩ።

እሙን፤ ወዲ መን እዩ፤ በየናይ ሸነኽክ እዩ ገዛኡ፤

ክርስቲያን፤ አቦኡ፤ አቶ ኸኣል ዘረባ ይበህል፤ ገዛኡ ድማ አብ አደባባይ ሃተፍተፍ እዩ፤ ምስናይቲ ኸእለት አዛራርባኡ ኸኣ፤ ሐደ ዘይጠቅም ሰብ ምዃኑ አቶም አብ አደባባይ ሃተፍተፍ ዘለዉ ብዙሓት ብጽቱ ይፈልጥዎ እዮም።

እሙን፤ አዩ፤ አታ ደሓን ሰብ ደኣ ዚመስል።

ክርስቲያን፤ እወ፤ አብ ቅድሚ እቶጭአጸቢቕም ዘይፈልጥዎስ ደሓን እዩ ዚመስል። ካብ ቤቱ እንተ ወጸ ድማ፤ ቅሩብ ይሐይስ፤ አብ ቤቱ ግና አዝዩ ሕሱም እዩ። እዚ

ደህን ደህ ዚመስል ዝበልከዮ ኹሉ ነቲ ሐደ ጊዜ ኣብ ቤት እቶም ሰአልቲ ዝርከብዎ ስራሖም ኣዘከረኒ፤ እቲ ገሊኡ ስአልታት ቀሪብካ እንተ ርኢኹዮ፤ ፍጹም ግናይ ክነሱሱ፤ ብማዕዶ እንተ ጠመትካዮ፤ ጽቡቕ፤ ግሩም ዝኹን እዩ ዚመስል።

እሙን፤ ፍቐኽ እንተ በልካስ እባ፤ እተላግጸለይ ዘሉኻ መሲሉኒ ነይረ።

ክርስትያን፤ ፍቐኽ እኳ እንተ በልኩ፤ በዚ ኹምዚ ዘመሰለ ነገር ካብ ምልጋጽን ንሰብ ብሐሶት ካብ ምኽሳስንሲ ኣምላኽ ደሓ ይበልህኒ። መሊሰ ብዛዕባኡ ኹነግረካ ግዳ ስማዕ፤ እዚ ሰብአይዚ ምስ ኩሉ ይላገብ ንጸወታውን ሃብሮም እዩ። ኣብ እንዳ መስተኳ ኸይተረፈ ኹምዚ ንኣኻ እተዛረበካ ገይሩ ይዛረብ እዩ። ምናዳ መስተ ኣብ ርእሱ ምስ ዚድይቦ፤ መመሊሱ እዩ ዚልፍልፍ። ኣብ ልቡ ወይስ ኣብ ቤቱ ወይስ ኣብ ንብረቱ ሃይማኖት ዚበህል ዮብሉን። እቲ ዘለዎ ኹሉ ኣብ መልሓሱ፤ ሃይማኖቱ ውን ብቻል ጥራይ እዩ።

እሙን፤ ዋይ ኣነ፤ ከመይ ገይሩም ኣታለለኒ።

ክርስትያን፤ እወ፤ ርግጽ ኣታሊሉኳ፤ በዝስ ኣይትጣራጠር። በል፤ ነቲ፤ «ይብሉ ደሓ እምበር፤ ኣይገብሩን እዮም፤» «መንግስቲ ኣምላኽ ግና ብሐይሊ እምበር፤ ብዘረባ ኣይከውንን፤» ዚብል ቃል ደሓ ዘከሮ። (ማቴ፤ ፳፫፤ ፫። ፩ይ ቈረ፤ ፱፤ ፳።) እዚ ሰብአይዚ ብዘረባ ጥራይ ግዳ እዩ ዚፈልጦ እምበር፤ ንሱ ብዛዕባ ጸሎት፤ ብዛዕባ ንስሓ ብዛዕባ እምነት፤ ብዛዕባ ኹም ብሐድሽ ምውላድውን ይዛረብ እዩ። ብዛዕባዚ ኹሉ ግና ብጀካ ምዝራብሲ ገለ እኳ ኣይፈልጥን እዩ፤ ኣነ ኣብ ገዛኡ ነይረ እዩ እሞ፤ ኣብ ቤቱ ወይስ ኣብ ወጻኢ ኣጸቢቐ ተወዚቦዮ ኣሎኹ።

ስለዚ ኹሓ እዚ ኣነ ብዛዕባኡ ዝነግረካ ዘሎኹ ዘበለ ፍጹም ሐቂ እዩ። ኣብ ቤቱ ሃይማኖት፤ ጸሎት፤ ወይስ ስለ ሐጢአት ምጥግስ ደሓ ዮብሉን እምበር፤ ብስምሲ ክርስትያን እዩ። ነገልግሎት ኣምላኽ ካብኡስ ኣንስሳታት እኳ ይሒሹ። ንሱ ኣብ ቅድሚኡ ኹላቶም ዚፈልጥዎ ን ሃይማኖት ነውሩ፤ ሕፍረቱ፤ ዕንቅፋቱ እዩ። ኣብቲ ንሱ ዚነብረሉ ናይታ ኸተማ ኸፍሊ፤ ብምኽንያት እዚ ሰብ ኣይዚ ብዛዕባ ኣምልኮ ጽቡቕ ዚዛረብ ዮልቦን። (ሮሜ ፪፤ ፳፱፤ ፳፭።) እዚ ኣፍኣዊ ክርስትያን እዚ ኣብ ወጻኢ ጸድቕ ከም ዚመስል፤ ኣብ ቤቱ ግና ድያብሎስ ምዃኑ ኑስ እቶም ዚፈልጥዎ ኹላቶም ይዛረቡሉ እዮም። እቶም መሳኪን ስድራ ቤቱ፤ እታ በዓልቲ ቤቱን ውሉዱን ይፈልጥዎ እዮም። ንሱ ተቈጣጣ፤ ተጸራፊ፤ ህውከተኛ እዩ እሞ፤ ነቶም ግዙኣቱ እናጨቄኖምሲ ዚገብርዎ ጠፊእዎም ኣሉ። እቶም ገለ ጉዳይ ምስኡ ዘለዎም፤ ካብ ፈርኣን እኳ ቕሩብ ቅንዕና ኣይሰኣንን ይኸውን፤ እዚ ተዛራቢ እዚ ግና ብዚከኣሉ መጠን ኪታልልን ኪዘምትን ኪጥብርን እዩ ዚጋደል እሞ ንሱ ካብ ፈርኣን እምብዛ ይገድድ፤ ይብልዎ እዮም። ምስናይዚ ድማ ነቶም ውሉዱስ ኣስኣሰሩ ኺኸዱ እዩ ዚስተምህሮም፤ ሐደ ኻባታቶም ዚሰምዕ ሕሊና ዘለዎ እንተ ረኣዩ ድማ፤ ዕቡድ፤ ዓሻ እናበለ እዩ ዜዋርዶ እሞ፤ ኣብ ገለ ቐም ነገር ዘለዎ ዕዮ ኣይልኣክን፤ ኣብ ቅድሚኡ ካልኣትውን ከም ዘይእመን ገይሩ እዩ ዚርእዮ። እዚ ሰብአይዚ ኹታ፤ በቲ ሕማቕ ንብረቱ ቕድሚኡ ሕጂ ዕንቅፋት ከይዩ ንብዙሓት ከም ዘውደቕም፤ ኣነ እፈልጥ እዩ፤ ኣምላኽ እንተ ዘይ

ከልኪልዎስ፣ ንድሕሪ ሕጂውን ከምኡ ንብዙሓት ካል
አት ኬጥፍኦም እዩ።

እሙን፤ ዝኹነ ኹይኑ፤ አታ ኸቡር ሐወይ፤ ብሐ
ደ ወገን፤ ነዚ ሰብአይ እዚ አጸቢቕ አፈልጦ እዩ፤ ትብል
አሎኳ፤ በቲ ሐደ ሸነኽ ከአ ክርስትያን ስለ ዝኹንከ፤
እቲ ብዛዕባ እዚ ሰብአይዚ እተዛረብኩዎ ዘበለ ኹሉ ሐ
ቂ ስለ ዝኹነ እምበር፤ ከተኸፍኦ ኢልካ ኸም ዘይተዛ
ረብካ፤ እኣምን እዩ።

ክርስትያን፤ ካባኻ አብሊጸ ዘይፈልጦ እንተ ዝኸ
ውንሲ፤ ከምቲ፤ ንስኻ ዝሐሰብኩዎ ምሐሰብኩ ነይረ። እዚ
ወረዚ ኹብቶም ጸላእቲ ሃይማኖት ጥራይ እንተ ዝሰምዖ
ኸኣ፤ እቶም እኩያት ሰባት ነቶም ሕያዎት ሰብ ብእኩይ
ነገር ጥራይ እዮም ዜልዕልዎም እሞ፤ ነዚ ዘረባኦም ሕ
ሚት ምጽጻርክዎ ነይረ። ሕጂ ግና እዚ እተዛረብክዎ ኹ
ሉ ኸምኡ ዝበለ ኻልእውን ናይ እዚ ሰብአይዚ ጠባይ
ምኳኑ አጸቢቕ አፈልጥ እዩ። እቶም ሕያዎት ሰባት ምስ
ኡ ምግባር የሕፍሮም እዩ፤ ሐደኳ ሐወይ ወይስ ዓርከይ
ኢሉ ዚጽውዖ የልቦን፤ ስሙ ኪርቋሕ እንተ ሰምዑ ጥ
ራይ እኳ፤ ይሓፍሩ እዮም።

እሙን፤ ግብርን ዘረባን ክልተ በበይኑ ዝኹነ ነገር
ምኳኑ ሕጂ አስተውዑልኩ፤ ድሕሪ ደጊምውን ፈልዩ ን
ምፍላጡ ኸጥንቀቕ እዩ።

ክርስትያን፤ እወ ብሐቂ፤ ከምቲ፤ ነፍስን ስጋን በበይ
ኑ ዝኹነ፤ ከምኡውን ግብርን ዘረባን በበይኑ እዩ፤ ከም
ቲ ስጋ ብዘይ ነፍሲ ሬሳ ዚኸውን፤ ዘረባ ብዘይ ግብሪ
ድማ ኸምኡ እዩ። “አብ ቅድሚ ኣምላኽን አቦን ንጹህን
ርኽሰት ዜብሉን ኣምልኮስ ርእስኻ ኹብ ርኽሰት ዓለም
እናሐሎኳ፤ ንዘኸታማትን መበለታትን አብ መከራኣምን

ጸበባኦምን ምብጻሕ ደኣ እዩ።” (ያእ፤ ፩፤ ፳፯።) እዚ አፍ
አዊ ክርስትያን ግና፤ ብምስማዕን ምዝራብን ጥራይ ሐቀ
ኛ ክርስትያን ዚኸውን ግዲ መሲልዎ ኹይኑስ፤ ንርእ
ሱ ይጥብራ አሎ። ምስማዕሲ ኸም ዘርኢ ምዝራእ እዩ፤
እቲ ፍረ ብሐቂ አብ ልብን አብ ንብረትን ምእንቲ ኺ
ግለጽውን ዘረባ ጥራይ አይኣክልን እዩ። በቲ መዓልቲ
ፍርዲ፤ ሰባት ከከም ፍሬኦም ከም ዚፍረዱስ፤ አይንረ
ስዕ ደኣ። (ማቴ፤ ፲፫፤ ፳፫።) እምበኣርከ፤ ገበርቲዶ ኔር
ኩም፤ ወይስ ተዛረብቲ ጥራይ ኢኹም ዝነበርኩም፤ ኢሉ
እዩ ዚሓትት። እወ፤ በዚ እዮም ሰባት ዚፍረዱ እምበር፤
አታ ትኣምኑዶ ኔርኩም፤ ኢሉስ አይኪሓትትን እዩ። እም
በኣርከ መወጻእታ ዓለምሲ ንቐውሂ እዩ ዚመስል፤
ብጊዜ ቐውሂ ኸኣ ሰብ፤ ፍረ ደኣ እምበር፤ ካልእ ከም
ዘይደሊ፤ ንስኻውን ትፈልጥ ኢኻ፤ በል አታ እሙን ሐ
ወይ፤ እዚ ኹሉ እተዛረብኩኪ፤ እቲ አፍአዊ ክርስትያን
ዝመስከሮ ምስክር በቲ መዓልቲ ፍርዲ ኸንቱ ኸም ዚ
ኸውን፤ ምእንቲ ኸረድኣካ ደልዩ እዩ እምበር፤ ነቲ ብ
ዘይ እምነት ዚኸውን ግብርስ ኣምላኽ ይቕበሎ እዩ፤ ዚ
በሀል ሐሳብ የብለይን፤ ካብ አፈይውን አይወጸን።

እሙን፤ እዚ ነገርዚ ነቲ ሙሴ ብዛዕባ እቶም ንጹ
ሃት እንስሳ ዝጸሐፎ አዘከረኒ። ንሱ ኸምዚ ይብል፤ እ
ቶም ንጹሃት ዚበሀሉ እንስሳ ሸኹናኦም አተሰንጠቐን
መጉስዕ ዚመልሱ ዘበሉን እዮም። ማንትላ ተመጉስዕ
እዩ፤ ሸኹናኦ ዘይተሰንጠቐ ስለ ዝኹነ ግና፤ ርኽስቲ እዩ።
ስለዚ ሐደ እንስሳ ሸኹናኡ ምሉእ ዘይተሰንጠቐ ኸነሱስ
መጉስዕ እንተ መለሰ፤ ወይስ ሸኹናኡ ስንጠቐ እሞ ዘየ
መጉስዕ እንተ ኹነ፤ ርኽስ እዩ። (ኦሪ፤ ዘሴ፤ ፲፩። ዘዳ፤
፲፬።) እዚ ነገርዚ ድማ ፍጹም ንአፍአዊ ክርስትያን እዩ

ዚመስል፤ ንሱ ነቲ ምግቢ የኳማስዎ፤ ማለት ፍልጠትሲ ይደሊ እዩ፤ ነቲ ቻልውን የኳማስዎ እዩ፤ ካብቲ መገዲ ሐጥኣን ዘይተፈለየን ከም ማንትለን ከልብን ዝብእን ከኣ ሸጉናኡ ዘይተሰንጠቐን ስለ ዝጉኑ ግና፤ ንሱ ርኹስ እዩ።

ክርስትያን፤ ኣነ ኸም ኣተረጎጸክዎስ፤ እዚ ዝበልካ ዮ ኸም ሐሳብ ወንጌል ኢኻ ኣተዛረብካ። ኣነውን ገለ ኻልኣ ክውስኽ እዩ፤ ሃዋርያ ጳውሎስ ብዛዕባ ብዙሓት ሰባት፤ ምናዳ ድማ ብዛዕባ እቶም ከምዚ ዘመስሉ ለፍለፍቲ፤ ንሳቶም ከምቲ «ዜድሂ ኣስራዝን ጭልጭል ከም ዚብል ጸናጽልን እዮም» ይብል፤ ኣብ ካልኣ ስፍራ ኸኣ፤ «እቶም ህይወት ዜብሉም ፍጥረት እኳ የድህዩ እዮም» ኢሉ ይገልጽ እዩ። (፩ይ ቈረ፡ ፲፫፤ ፩—፫፤ ም፡ ፲፱፤ ፯።) ህይወት ዜብሉም ማለት ድማ፤ ሐቀኛ እምነትን ናይ ወንጌል ጸጋን ዜብሉም ማለት እዩ። እቲ ድምጺ ምን ዘረባኦምን ከም ድምጺ መላእኽቲ እንተ ጠዕመ እኳ፤ ምስቶም ደቂ ህይወት ኣብ መንግስተ ሰማያት ስፍራ የብሉምን።

እሙን፤ ዋይ ደኣ ሸኢ፤ ቅድሚ ሎሚ ሕብረቱ ኣይተመኔኹን፤ ምናዳ ድማ ሕጂ ፈንፊነዮ ኣሎኹ፤ ከመይ ጌርና ኢና እሞ ኻብኡ እንፍለ፤

ክርስትያን፤ ምኽረይ ስማዕ፤ ኣምላኽ ንልቡ ተንክዮ ናብ ሰናይ እንተ ዘይመሊስዎስ፤ ባዕሉ ኻብኻ ኺርሕቕ እዩ። ስለዚ ነቲ ኣነ ዝነግረካስ ተቐብሎ ደኣ እሞ ኸምኡ ግበር።

እሙን፤ ሕራይ፤ እንታይ እሞ ኸገብር፤

ክርስትያን፤ ናብኡ ኺድ እሞ ስለ ሐይሊ ሃይማኖት ብቑም ነገር ጌርካ ተዛረቦ፤ ነቲ ዘረባኻ ኸም ዚቕበሉውን ፍሉጥ እዩ፤ ድሕርዚ፤ በል እስኪ፤ እዚ ነገር እዝስ ኣብ

ልብኻን ኣብ ቤትካን ኣብ ንብረትካንዶ ሐዲሩ ኣሎ፤ ኢልካ ኣጸቢቕካ ሕተቶ።

ሽዑ እሙን ናብ ኣፍኣዊ ክርስትያን ቅርብ ኢሉ፤ ኢሂ ሕጂኽ ደሓንዶ ኣሎኹ፤ ኢሉ ሕተቶ።

ኣፍኣዊ ክርስትያን ከኣ፤ እወ ደሓን እዩ፤ ይመስገን፤ ከላዕ ሕጅስ ግዲ ሐያሎ ነገር ምተዛራረብና ጌርና፤ ኢሉ መለሰሉ።

እሙን፤ ጽቡቕ፤ ብዛዕባ እንታይ ከም እንዛራረብ ኣነ ኸሐሪ ኻብ ፈቐድካለይሲ፤ እቲ ናይ ኣምላኽ ጸጋ ምድሓን ኣብ ልቢ ሰብ ምኳኑ ኸመይ ኢሉ ኸም ዚግለጽ፤ ንዛራረብ።

ኣፍኣዊ ክርስትያን፤ ንኣይ ከም ዚመስለንስከ፤ እዚ ንግግርና ብዛዕባ እቲ ሐይሊ ኣምልክ ኺኸውን እዩ። ስለዚ ነዚ ጽቡቕ ንግግር እዚ ብዓብዪ ታሕንስ ኣሕጽር ኣቢሊ ምላሽ ክህበሉ እደሊ ኣሎኹ። መጀመርያ፤ ጸጋ እግዚአብሄር ኣብ ልቢ ምስ ዚሰፍር፤ ሽዑ ሰብ፤ ሐጢአት ከይለግቦ ኢሉ፤ የእዊ እዩ። ካልኣይ፡፡፡፡

እሙን፤ ሐንሳእ እስኪ፤ ጽናሕ፤ ነቲ ቐዳማይ ኣጸቢቕና ኸንሐስበሉ፤ እቲ ኸልኣይሲ ይጽንሐልና። ኣብ ከንድቲ ዝበልካዮስ ግዳ፤ ጸጋ ኣምላኽ ንልቢ ሰብ ንሐጢአት ኪፍንፍኖ የስተምህር እዩ፤ ክትብል ምተገብኤ ነይሩ።

ኣፍኣዊ ክርስትያን፤ ሐጢአት ከይቐርበካ ኢልካ ምእዋይን ንሐጢአት ምፍንፋንንሲ እንታይ እዩ በል ልይነቱ፤

እሙን፤ ሰብ ብጥበብ ርእሱ ሐጢአት ከይለግቦ ኢሉ ኺእዊ ይኸእል እዩ፤ ሐድሽ ጠባይን ቅዱስ ቅንኣትን እንተ ዘይረኽቡን፤ ንሐጢአት ብልቡ እንተ ዘይጸልኣን ግና፤ ንሐጢአት ኪፍንፍኖ ኣይከኣሉን እዩ። ስለዚ ዓብዪ ምፍልላይ ኣለዎ። ኤረ ብዙሓት ሰበኽቲ እኳ፤

ሐጢአት አብ ልዐምን ቤቶምን አብ ንብረቶምን ገዘኡ ኸሉሲ፡ አብ ወንበር ስብካት ደይዐም፤ አቱም ሰባት፡ ን ሐጢአት ጽልእም፤ እናበሉ ኪጭድሩ ሰሚዒዮም አሎ ኹ። ናይ ዮሴፍ እመቤት ድማ ንዮሴፍ ናብ ርኽበነት ከተውድቆ እናደለየት ክነሳስ፡ ቅድስቲ ሰበይቲ ም፺ና እናአምሰለት ዓው ኢላ አእውያ። (ኦሪ፡ ዘፍ፡ ፴፱፤ ፲፭።) ከምቲ እኖ ንውሉዳ ሐዘላቶ ኸላ፡ አታ ረሳሕ፡ ግናይ፡ እናበለት እትገንብ እሞ፡ ቅሩብ ጽንሕ ኢላ ሐቕፋ አት ስዕሞ፡ ከምኡውን ብዙሓት እናሐጃፍዎስ ንሐጢአት ዓው ኢሎም ይግስጽዎ እዮም።

አፍአዊ ክርስትያን፤ አታ ሰብአይ፤ ሕጅስ ከተጽዎ ደንን ከተፈንጥረንን እዩ ድላይካ፤ ይመስለኒ።

እሙን፤ አነስ እቲ ነገር ምእንቲ ኪቐንዕ ደልየ ደኣ እዩ እምበር፡ አይፋለይን። ነቲ አብ ልቢ ሰብ ዚዐዩ ጸጋ ዚገልጽ ካልኣይ ነገርከ ኸመይ ጌርካ ኸተረድኣ ኢኻ፤

አፍአዊ ክርስትያን፤ ነቲ አብ ወንጌል ዘሎ ምስጢር አጸቢቕካ ምፍላጡ እዩ።

እሙን፤ ወዮ ግዳ ቐድሞ እንተ ኹን ወይስ ድሕሪት፡ ከሉ ሐሶት እዩ እምበር፤ እዚ ምልክት እዝስ ቅድም ኪኸውን ምተገብኤ ነይሩ። ሐቂ እዩ፡ ገለ ናይ ጸጋ ስራሕ አብ ነፍሱ ዜብሉ ሰብ ነቲ ናይ ወንጌል ምስጢር አጸቢቆ ኪፈልጦ ይኽእል እዩ። ሰብውን ምንም እኳ ኹሉ ምስጢራትን ፍልጠትን እንተ አከበ፤ ከንቱ ኪኸውን ይኽእል እዩ፤ እዚ ስለ እተዋህበውን ውሉድ አምላኽ ኪኸውን አይከኣሉን እዩ። (ጆይ ቈሪ፡ ፲፫፤ ፪።) ክርስቶስ ንደቀ መዛሙርቱ፤ «ነዚ ኹሉዶ ተስተውዕልዎ አሎኹም፤» ኢሉ ምስ ሐተቶም እሞ፡ ንሳቶም፤ እው፡ ኢሎም ምስ መለሱሉ፡ ክርስቶስ መሊሱ፤ «እንተ ገበርኩምዎስ ብጹኣን

ኢኹም፤» እዩ ገበሎም። ንሱስ ብጽእና ብግብሪ እምበር፡ ብፍልጠት እዩ ዚርከብ አይበለን። ዮሱስ፤ «ንፍቓድ ጉይታኡ ዚፈልጦ እሞ ዘይገበር፤» ብምባሉስ ግብሪ ዜብሉ ፍልጠት ከም ዘሎ የርእየና አሎ። ሰብ፤ ክንዲ ናይ መልአኽ ዚኸውን ፍልጠት እኳ እንተ አከበ፤ በዚ ክርስትያን ኪኸውን አይኽእልን እዩ። እምበኣርሲ፤ አታ ለፍላፊ፤ እዚ ምልክትካ ሐሶት እዩ። እው፡ ፍልጠት ንለፍ ለፍትን ንዕቡያትን ደስ የብሎም እዩ፤ ንአምላኽ ግና ምግባር እዩ ባህ ዜብሎ። ግናኽ ልቢ ሰብ ብዘይ ሐቀኛ ፍልጠት ምዉት ም፡ኳኑ ርግጽ እዩ እሞ፡ ብዘይ እቲ ሐቀኛ ፍልጠትሲ ልቢ ሰብ ሰናይ ኪኸውን ይኽእል እዩ ማለተይ አይኩንኩን። ስለዚ ኸልተ ዓይነት ፍልጠት አሎ፤ እቲ ሐይ ፍልጠት ናብ ዘረባ ጥራይ እዩ ዜብጽሕ፤ እቲ ሐይ ግና ናይ እምነትን ናይ ፍቕርን ግብሪ ጸጋስ ሕብረት ስለ ዘለም፤ ንሰብ ብፍጹም ልቡ ፍቓድ አምላኽ ን ምግባር ይድርኽ እዩ። እቲ ቐድሞ ገበልናዮ ፍልጠት ንአፍአዊ ክርስትያን ይኣኽሎ እዩ። እቲ ኡነተኛ ክርስትያን ግና ብጀካ እቲ ኻልኣይ ዓይነት ፍልጠት ኪነብር አይኽእልን እዩ። ስለዚ ድማ፤ «ንሕግኻ ኣነ ኸፈልጦ ብፍጹም ልበይውን ክሕልዎስ አስተምህረኒ፤» ኢሉ ይጽሊ እዩ። (መዝ፡ ፻፲፱፤ ፴፬።)

አፍአዊ ክርስትያን፤ እዚውን ንእምነትና ዚህንጽ አይኩነን እሞ፤ ከም ብሐድሽ አብ መፈንጠራ ኸትጽዎ ደኒ ትደሊ አሎኳ።

እሙን፤ ንስኻ፤ እቲ ግብሪ ጸጋ አብ ልቢ ሰብ ከመይ ገይሩ ኸም ዚግለጽ ዜርኣ ኻልእ ምልክት እንተ ተምጽእ ድማ፤ ጽቡቕ ነይሩ።

አፍኣዊ ክርስቲያን፤ ብኹሉ ኸም ዘይንሰማማዕ ሕጂ እርእዮ አሎኹ እሞ፤ ኣነስ ይትረፈኒ።

እሙን፤ እምበኣርከ ንስኻ ኻልእ ምልክት ከተም ጽእ ካብ ዘይትፈቱስ፤ እነ ኸዛረብ ፍቐደለይ።

አፍኣዊ ክርስቲያን፤ ዝደሌኻ ግበር።

እሙን፤ እቲ ግብሪ ጸጋስ አብቲ ንሱ ዝሐደሮ ነፍስን አብቶም አብ ዙርያኡ ዘለዉን እዩ ዚግለጽ።

አብቲ ንሱ ዝሐደሮ በዚ ኸምዚ እዩ ዚግለጽ፤ ንገዛእ ሐጢአቱ የረድኦ፤ ምናዳኳ ስለቲ ናይ ባህሪኡ ርኽሰትን ስለቲ ዘይምእማኑን ይግስጸ እዩ። እቲ ብየሱስ ክርስቶስ ብምእማን ዚርከብ ናይ አምላኽ ምሕረትን ጸጋን እንተ ዘይተቐቢሉስ፤ ብምኽንያት እቲ ዝበልፍዮ ብብርቱዕ ኸም ዚፍረድ፤ ንምስትውዓል ይሕግዞ እዩ። (ዮሃ፡ ፲፯፡ ፳፡ ፱። ሮሜ ፯፡ ፳፬። ማር፡ ፲፯፡ ፲፮።) እዚ ምርአይን ምፍላጥን እዚ ኸኣ ስለ ሐጢአቱ ኸም ዚሓፍርን ከም ዚጉህን ይገብሮ እዩ። ብሐደ ሸነኸውን ንመድሐኑ ዓለም ይገልጻሉ እሞ፤ ከሳዕ እታ ዕለተ ሞቱ ምስኡ ምንባር ግዲ ዜድሊ ምፃኑ የስተውዕል እዩ። ሰብሲ እንጌራ ኸም ዚጠምን ማይ ከም ዚጸምእን፤ ከምኡ ንመድሐኒኡ ኸውኪጠምዮን ኪጸምኡን እዩ ዚጅምር እሞ፤ ነፍሱ ኸትጸግብን ክትረውን ተስፋ አለም። (መዝ፡ ፴፰፡ ፲፯። ኤር፡ ፴፩፡ ፲፱። ገላ፡ ፪፡ ፲፯። ግብሪ ፱፡ ፲፪። ማቴ፡ ፭፡ ፳። ራእ፡ ፳፩፡ ፯።) እዚ ሰብ እዚ ኸምቲ መጠን እምነቱስ ሓጉሱን ሰላሙን ፍቕሪ ቅድስናኡን ብመድሐኒኡ እዩ ዚኸውን። ማለት፤ እምነቱ ብርትዕቲ እንተ ኹነት፤ ሓጉሱን ሰላሙን ብርቱዕ ይኸውን፤ እምነቱ ድኸምቲ እንተ ኹነት ግና፤ ሓጉሱን ሰላሙን ከምኡ እዩ ዚኸውን። እምነቱ እንተ በርትዔት ከኣ እዩ ንመድሐኒኡ እናወሰኸ ኺፈልጠን

አብዛ ዓለም እዚአ ብቐድስና ኺገልግሉን ዚፍፍቑ። ስለዚ ድማ እቲ ግብሪ ጸጋ አብ ልቡ እኳ ተገሊጹ ኸነሱስ፤ ስለቲ ኸብ አዳም ዝወሰዱ ባህርይን ስለቲ ዝጸልመተ አእምሮኡን እዚ ዝበልፍዮስ ግብሪ ጸጋ ምፃኑ ንምስትውዓል ይኸግሮ እዩ።

ነቶም ክልኣት ግና እዚ ግብሪ ጸጋ በዚ ኸምዚ እዩ ዚግለጸሎም፤ ቀዳማይ፤ እቲ ግብሪ ጸጋ አብ ልቡ እተገልጸሉ ሰብ ነቲ ብክርስቶስ ዘለዎ እምነቱ ብአፋውን ከም ዚእመን ይገብሮ እዩ። (ሮሜ ፲፡ ፲። ማቴ፡ ፲፤ ፴፪። ሉቃ፡ ፲፪፡ ፳።) ካልኣይ፤ በቲ ምስቲ ብአፋ ዚእመኖ ዘሎስ ዚሰማማዕ ቅዱስ ንብረት፤ ማለት ናይ ልቢ ቅድስና፤ አብ ቅድሚ ስድራ ቤቱ ብቐድስና ምምልላስ፤ አብ ማእከል ዓለም ብቐድስና ምዝራብ ይግለጸሎም እዩ። እዚ ቅድስና እዚ ንሐጢአት ብውኸጡ ኸም ዚጸልኦ ይገብሮ፤ መሊሱ ውን ስለቲ ሐጢአቱ ንገዛእ ርእሱ ብሕቡኣ ከም ዚፍንፍኖ ይገብሮ እዩ። ከምቲ እቶም ግቡዛትን ለፍለፍትን ዚገብርዎ ብዘረባ ጥራይ ዘይኩነስ፤ ነቲ ሐይሊ ቃሉ እናተአዘዘን ኡነተኛ እምነትን ፍቕርን አብ ንብረቱ እናኣርአየንሲ፤ ካብ ቤቱ ሐጢአት ከም ዚጠፍእን አብ ዓለም ቅድስና ኸም ዚገዝእን ንምጽግር የናቓቕሖ እዩ። (ዮሃ፡ ፲፬፡ ፲፭። መዝ፡ ፶፡ ፳፫።) ሕጂ ኸኣ፤ ጉይታየ፤ ብዛዕባዚ እተዛረብኩዎ ሐይሊ ጸጋን ምልክቱን እትከራኸሮ እንተ አሉኳ፤ ተዛረብ ደኣ፤ እንተ ዘይኩነ ግና፤ መሊሰ ኸሐተክስ ፍቐደለይ።

አፍኣዊ ክርስቲያን፤ አይፋለዩን ሐወይ፤ ሕጅስ ከሰምዕ ደኣ እዩ እምበር፤ ግዲ ዘረባ ኹነ ግዲ ምጉት የብለይን። ስለቲ ኻልኣይ ጥያቄ እትብሉ ዘሉኹ ግና ሕራይ አስምዐኒ።

እሙን፤ ሕቶይስከ እዚ ዚስዕብ ዘሎ እዩ እሞ ጽን በል፤ ስለቲ፡ ቐዳማይ ክፍሊ ብዛዕባ ግብሪ ጸጋ ንነገርኩ ሺሰ ትዝክሮን ኣብ ገዛእ ንብረትካ ተውዕሎንዶ ኣሎህ፤ ብንብረትካን ኣኻይዳኻንከ ብዛዕባኡዶ ጽቡቕ ትምስክር ኣሎኻ፤ ወይስ እቲ ሃይማኖተካ ብመልሐስን ብዘረባን ጥ ራይ እዩ እምበር፡ ብግብርን ብሓቕንሲ ኣይኩነን፤ ነዚውን ምላሽ ክትህበኒ ፍታውካ እንተ ኹይኑስ፡ ንስኻ ዘይት ፈልጦን፡ እቲ ኣብ ኣርያም ዘሎ ኣምላኽ፤ ኣሜን፤ እወ፤ ዘይብሎን ዘረባ ኸይትዛረብ፤ ሐደራኻ፤ ደሓር ደማ ተ ጠንቀቐ፤ “እቲ እግዚኣብሄር ዚንእዶ እምበር፡ እቲ ንርእሱ ባዕሉ ዚንእድ ከንቱ እዩ እሞ፤” ሕሊናኻ ዘይቐበሎ ነገር ኣይትዛረብ፤ (ዪይ ቈረ፡ ፲፫፡ ፲፰።) ብዝተረፈስ ከኣ፡ ንብ ረቱን ጉረባብቱን፤ እዚ ዚዛረቦ ዘሎ ኹሉ ሓሶት እዩ፤ ኢሎም እናመስከሩሉስ፡ ኣነ ኸምዚ እገብር ኣሎኹ፤ ኢሉ ዚጃህር ሰብ ነውራም እዩ።

ኸው ኣፍኣዊ ክርስትያን፡ ቅድም ሕፍር በለ፡ ጸኒሑ ግና ኸምዚ ኢሉ መለሰ፤ ሕጅስ ከኣ ብዛዕባ ምምዳድን ብዛዕ ባ ሕሊናን ብዛዕባ ኣምላኽን ክትዛረቡኒ ጀመርካ፤ መሊስ ከውን፡ እቲ ንስኻ እትዛረቦ ዘበለ ምእንቲ ኺጸንዕ ኢልካ ናብ ኣምላኽ ትምሕጸን ኣሎህ፤ ኣነ ግና እቲ ዘረባ ኸምዚ ዚኸውን ኣይመስለንን ነይሩ። ከምኡ ኻብ ኩነ ግና፡ ኣነ ንኸምዚ ዝበለ ሕቶታት ምላሽ ክህበሉ ኣይደልን እዩ። ንስኻ ንኣይ ክትምርምር ኣይተሸምካን፤ ስለዚ ግዲ ምስ ማዕከ ዩብላይን። ተሸይመ እባ ደኣ እዩ፤ ትበለኒ እንተ ኹን ከውን፡ ከም ሓደ ፈራዲ ገይረ ዝቐበለካስ ኣይመስለንን፤ ስለምንታይ ኢኻኽ ኸምዚ ዝበለ ሕቶታት ዝሓተትካ፤ እስኪ ንገረኒ ሓደራኻ።

እሙን፤ ብድፍረት ክትዛረብን፤ ፍልጠት ጥራይ እን

ተ ዘይኩይኑስ፡ ገለ ቐም ነገር ከም ዜብልካን ስለ እተ ዐዘብኩህ እዩ ነዚ ጥያቄ እዚ ዘውደቕኩልካ። ብሓቂ ኻ ነግረካ ድማ ስማዕ፡ ኣምልኮኻ ብዘረባ ጥራይ ምህኑ ሰ ሚዒ ኣሎኹ፤ ከምዚ ኣብ ንብረትካ ዚርኤ ዘሎ ድማ እቲ ብዛዕባ እምነት ብኸናፍርካ እትምስክሮ ዘሎኻ፤ ዙ ሉ ሓሶት እዩ። ንኣምልኮ ነውሩ ምህንካን ንሱ ብሰሪ እቲ ርኹስ ንብረትካ ይጽረፍ ከም ዘሎን እኳ፤ ሰሚዒ ኣ ሎኹ። ኤረ ብዙሓትስ በቲ ፍርሃት እግዚኣብሄር ዜብሉ ንብረትካ ደኣ ተዐንቂፎም ኣለዉ፤ ሓያሎ ኻልኣትውን ብሰሪ እዚ ኸይጠፍኡ ዜፍርህ ነገር እዩ። ንኹሉ ደኣ ኢኻ ጠሚርካ ሓዝካዮ ዘሎኻ እምበር፡ ናትካ ኣምልኮስ ምስ እንዳ መስተ፡ ምስ ንፍገት፡ ምስ ርኽሰት፤ ምስ ጸርፊ፡ ምስ ሓሶት፤ ምስ ቀለልቲ መሓዙትን ምስ ንእኡ ዚመስል ካል እን እዩ ዚሰማማዕ። ከምቲ ንኣመንገራ ሰበይቲ ንደቀ ኣንስትዮ ውርደተን እያ ዚብልዋ፤ ከምኡውን ንኣኻ ውር ደት ክርስትያናት እዩ ኺብሉህ፤ ናይ ብሓቂ ግቡእ እዩ።

ኸው ኣፍኣዊ ክርስትያን፤ በል ሕጅስ ንስኻ፤ ንዝኹ ነ ወረ ኣማኒ፤ ቀልጢፍካ ንምፍራድ ድልዊ፤ ቊጡዕ፤ ሰ ባት ኪዛረቡኻ ዘይኸእሉ ምኃንካ እርእየካ ኣሎኹ እሞ፤ ምላኻ ምዝራብ መጥፍእ ጊዜ ጥራይ እዩ፤ ስለዚ ኸይደ ደሓን ውዑል፤ ኢልም ኸደ።

ሕጂ ክርስትያን ኣብ እሙን፤ ሐዉ፤ ቐርብ ኢሉ፤ ኣነስ እምበር፤ ዘረባኻን እቲ ኸፋእ ፍትወት እዚ ሰብኣይ ኣዝን ከም ዘይሰማማዕ፤ ቀደም ነጊረካ። ርኤኻ፤ ንብረቱ ኺጸብቐ ስለ ዘይፈተወ እዩ ኻባኻ እተፈልዩ። ከምቲ ቐ ድም ዝበልኩህ እንሆ፤ መገዱ ኸይዱ፤ ይጸርገፍ ግደፍ፤ ንርእሱ ገደዶ። ንሕናውን ከመይ ጌርና ኻብኡ ኸም እን ፋላለ ጠፊኡና ነይሩ እዩ እሞ፤ ዐረፍና። ሃዋርያ ድማ፤

“ከብ ከምዚአቶም ዘመሰሉ ርሐቕ፡” ኢሉ እዩ እሞ፡ ነቲ ምስኡ ዘሎ ንብረቱ ኸይለወጠ ምሳና እንተ ዚጉዐዝሲ፡ ን እና ጽያፍና ምኹን ነይሩ። ስለዚ እንቋዕ ከደልና፡ በሎ።

እሙን ድማ፤ ምናልባሽ ንድሕሪ ደጊም ዚሓስበሉ እንተ ኹነስ እባ፤ እንቋዕ ደኣ ተዛራረብና። ዝኹን ኹይ ኑ ኣነስ ነቲ ሓቂ ብግልጺ ነጊረዮ፡ ደጊም እንተ ጠፍ ኤ፡ ኣነ ኻብ ደሙ ንጹህ እዩ፡ በሎ።

ክርስትያን፤ በዚ ዘበንና ኸምዚ ናትካ ገይሮም አጽ ርዮም ዚዛረቡ ቕሩባት እዮም እሞ፡ በዚ ምክንያት እዚ እዩ አምልኮ ኣብ ብዙሓት ሰብ ጽሉእ ኩይኑ ዘሎ። ስለዚ ንስኻ ምስኡ ብቕንዕና ብምዝራብካ ብሓቂ ሰናይ ጌርካ። እዞም ለፍለፍቲ ዓሻታት፡ ንብረቶም ርኽሰትን ከንቱነትን ክነሱሱ፡ ነቲ አምልኮም ኣብ መመልሐሶም ሓዘምዎ ቐልጢፎም ምስቶም ፈራህቲ እግዚአብሄር ይጽምበሩ እሞ፡ ኣብ ዓለም ዕንቅፋት፡ ንክርስትና ነውሩ እዮም፡ ነ ቶም ቅኑዓት ሰባትውን ሓዘኖም እዮም ዚኹኑ። ነቶም ከምዚ አፍኣዊ ክርስትያንዚ ዝበሉ ሰባት ዙላቶም፡ እዞም ናይ ሓቂ ክርስትያናት ከምዚ ንስኻ ዝገበርካዮ እንተ ዚ ገብርዎምሲ እምበር፡ ወይ ናይ ሓቂ ክርስትያናት ምኹኑ ወይስ ድማ ኻብ ሕብረት ምእመናን ምረሐቐ ነይሮም። ድሕርዚ እሙን ከምዚ ኢሉ ዘመረ፤

ኣብዚ ንሰብ ምስሓት ቀሊል እዩ፡
ግብዝ ዚቐልዕሉ ግና ቐረቡ አሉ፤
መንግስቲ አምላኽ አይብዘረባን ብግብሪ እዩ፡
ይዋእ ግብዝ ከይተረድኤ ደቂሱ አሎ።

ኣብ ቅድሚተን ሀላህልታ አሲንቲ፡
ንልቢ ዚጉርጉራ ኸየትረፋ ሓንቲ፤

ከይንነብር እናተገበዝና፡
አምላኽ ይርድአና ንነፍሲ ወከፍና።

ጊዜ ሞት ምስ በጽሖ ንኹሉ፤
ኪምርመር እዩ ክርስትና ግብሩ።
እምነት ግብዝ ግብዝና ስለ ዝኹን፡
ትብዓቱን ሓይሉን ከንቱ ኹነ።

ዎ ፈላጥ ዙሉ ጉይታይ፡ መርምረኒ፡
ንስኻ ጥራይ ኢኻ ትፈልጠኒ።
እወድቕ አሎኹ ኣብ እግርኻ፡
ጉይታይ፡ ምሓረኒ ብፍቕርኻ።

ከምኡ ኢሎም ከኣ ክርስትያንን እሙንን ብማእ ከል እቲ ጽምዊ በረኻ ኪጉዐዙ ጀመሩ፡ በቲ ኣብ መ ገዶም ዝረአይዎን ዝሰምዕዎን ይዛራረቡ ስለ ዝነበሩውን፡ መገዶም ሰለጠም።

ነቲ ምድረ አጻምእ ውድእ ኬብልዎ ኸለዉ፡ እ ሙን ንድሕሪት ገጹ ግልጽ እንተ በለ ድማ፡ ንሓደ ሰብ ደድሕሪአም ኪመጽእ ከሎ ረአዮ እሞ ወቓሕ በሎ። ኸዑ ንሓዉ፤ እስኪ ጠምት፡ እንታዋይ እዩ እዚ ዚመጽእ ዘሎ ሰብ፡ ኢሉ ሓተቶ። ክርስትያን ከኣ ቍሊሕ በለ እሞ፤ እዝስ ወንጌላዊ፤ እቲ ሕያዋይ ዓርከይ፤ እዩ፡ ኢሉ መለሰ ሉ። እሙን ድማ፤ ንአይን እምበር ፈታውየይ እዩ፤ ነታ ናብታ ጸባብ ደገ እትወስድ መገዲ ዝሓበረኒ እኮ ንሱ እዩ፡ በሎ።

ኸዑ ወንጌላዊ አርከቦም እሞ፡ አቱም ፍቁራት አሕ ዋተይ፡ ንኣኻትኩምን ነቶም ዝረድኡኹምን ሰላም ይሕ ደርኩም፡ በሎም።

ክርስቲያን፤ አታ ሕያዋይ ወንጌላዊ፤ ርእይ እንተ አ በልኩኪሱ፤ እቲ ሕያውነትካን እቲ ንዘለአለም ምድሓነይ ዚኹነኒ ዝጸወርካለይን እባ ደኣ ተዘከረኒ፤ እንቋዕከ ብደ ሓን መጻእካ።

እሙን፤ አታ ፈቃር ወንጌላዊ፤ ንሱኻ ምሳና እንተ ተገብዞካ፤ ንእና መሳኪን መናንያን አዚኻ ኹም እትጠቕ መና፤ ፍሉጥ እዩ እሞ፤ እወ፤ ኸሕ ጊዜ እንቋዕ ደሓን መጻእካ።

ወንጌላዊ ድማ፤ ኢሂሞ አቱም ፍቁራት አዕሩኸይ፤ ካብ አንፋላለ ኸሳዕ ሕጂ ኸመይ ኢልኩም አሎኹም፤ አብ መገድኹምከ እንታይ ረኺብኩም፤ ከመይ ጌርኩምሲ ተሐሎኹም፤ ኢሉ ሐተቶም።

ክርስቲያንን እሙንን ከኣ ንኹሉ እቲ አብ መገዶም ዝረኸበምን ብኸመይ ዝበለ ጸበባ ኸሳዕ አብዚ ኹም ዝ በጽሑን ነገርዎ።

ወንጌላዊ፤ ነዚ ኹሉ እተጓነፈኩም ብርቱዕ ጸበባ ስለ ዝሰወርኩምዎን ምስናይቲ ኹሉ ድኻም ክሳዕ ሎማ በዛ መገዲ እዚኣ ቐኒዕኩም ስለ ዝመጸእኩምን፤ ብዙሕ ተሐገሩስ አሎኹ።

እታ ዘራእን ዓጸድን ብሐንሳእ ከወይኖም ዚሕጉሱላ መዓልቲ ኸትመጽእ እያ እሞ፤ ኣነ ዘሪኤስ ንስኻትኩም ክንዲ ዝወጸድኩም፤ እወ፤ ናይ ብሐቂ ደስ ኢሉኒ ኦሎ። “ክይሰልኬኹም ክሳዕ መወዳእታ እንተ ጸናዕኩም ከኣ፤ ብጊዜኡ ኸትወጽዱ ኢኹም።” (ዮሃ፡ ፬፤ ፴፮። ገላ፡ ፯፤ ፱።) ዘይጽምሉ አኸሊል አብ ላዕሊ ተዳልዮልኩም አሎ እሞ፤ “ምእንቲ ኸትረኽብዎስ ጉዮዩ።” (፩ይ ቄሪ፡ ፱፤ ፳፬-፳፯።) ብዙሓት ሰባት፤ ነዚ አኸሊል እዚ ኸንወስዶ ኢና፤ እናበሉ ኺገቡዩ ጀሚሮምሲ፤ ካልእ መጻኡ ይዝርፎም አሎ። “ሐ

ደኣ አኸሊልካ ኸይዝርፈካስ፤ ነቲ ዘሎኳ አጽኒዕካ ሐዘ።” (ራእ፡ ፫፤ ፲፩።) ገና አዚኹም ካብ ሰይጣን አይርሐቐ ኩምን፤ “ምስ ሐጢአት ብምቅላስኩም ኸሳዕ አብ ደም እትበጽሑ ገና አይተቓወምኩምን።” (እብ፡ ፲፪፤ ፬።) ከሉሊዜ ንመንግስተ ሰማያት ሕሰቡ፤ ነቲ ዘይርኤ ንምጥ ራዩውን አብ እምነት ጽንዑ። ንጥሪት እዛ ዓለም እዚኣ አውራ ነገር ጌርኩም ከይትርእይዎ ተጠንቀቁ። ልቢ ኸኣ ተመናይን መስሐትን እዩ እሞ፤ ነቲ አብ ልብኹም ዘሎ እኩይ ትምኒት ቅድሚ ኹሉ ተጠንቀቁሉ። እቲ አብ ሰ ማይን አብ ምድርን ስልጣን ዘለዎ ምሳኻትኩም እዩ እሞ፤ ገጽኩም ከም እምኒ ብላድ ይኹን፤ ኢሉ መዐዶም።

ኸዑ ክርስቲያን ንወንጌላዊ ስለዚ ኸቡር ምዕዶኡ አመስገኖ፤ መሊሱውን አብ መገዶም መራሕን ረዲኤትን ዚኹኖም ምኽሪ ኺውስኹም ለመኖ። ነብዩ ምኽኒ ድ ማ ይፈልጥ እዩ እሞ፤ ነቲ በቲ ዚመጽእ ጊዜ ዝጓነፎም መከራስ፤ ከመይ ከመይ ገይሮም ከም ዚቃወምዎ ኺነግ ሮም፤ መሊሱ ለመኖ። እሙን ከኣ ነዚ ልማናዚ ሰመሮ።

ድሕርዚ ወንጌላዊ ከም ብሐድሽ ከምዚ ኢሉ ምዕ ዶኡ ጀመረ፤ ደቀዩ፤ ናብ መንግስተ ሰማያት ብብዙሕ ጸ በባ ኸትአትዉ ኹም ዚግብእኩም፤ በቲ ናይ ሐቂ ወን ጌል ሰሚዕኩም አሎኹም። አብ ከሉ ኸተማታት እስራ ትን መከራን ከም ዚጸንሐኩም ከኣ፤ ትፈልጡ ኢኹም። (ግብ፡ ፲፬፤ ፳፪። ም፡፳፤ ፳፫።) እምበኣርከ ኹምዚ ዝበለ ነ ገር ብገለ ምኽንያት ከይበጽሐኩም አይተርፍን እዩ እሞ፤ አብቲ መገዲ ምናኔና ገለ መከራ አይጸንሐናን እዩ ኢል ኩምሲ፤ አይትዘንግዑ ደኣ። ቅድሚ ሉሚ ኹምኡ ዝበለ ረኺቡኩም አሎ። ንድሕሪ ሕጂውን ዝገደደ ፈተናታት ቀልጢፉ ኹም ዚመጸኩም፤ ፍለጡ። ነዚ ጽምዋ በረኻ

ከተሰጠውም ከምዝቅረብኩም፤ በዕላትኩም ትርአዩ አሉኩም። ሕጂ ናብ ሐንቲ ከተማ ከተሰጠው እኔኩም እሞ፤ አብኡ እቶም ጸላእትኩም ብጽኑዕ ኪተሓሐዙኩም እዮም ንምቕታልኩምውን ብኹሉ ሐይሉም ኪጋደሉ እዮም። እዚ ዐጠቕኩም ክንምስክሮ ኢና እትብልዎ ዘሉኩም ምስክር ከኣ ብደም ሐዴኩም ወይስ ብናይ ክልቲ ኣትኩም ኪጸንዕ ከም ዚግብኡ፤ ክትፈልጡ ይግብኡኩም እዩ። ግናኹ ከሳዕ ሞት እሙናት ኩኑ፤ እቲ ንጉስውን አኸሊል ህይወት ኪህበኩም እዩ። እቲ ኹብ ሐዴኩም አብዛ ከተማ እዚኣ ዚመውት ከኣ፤ ምንም እኳ እቲ አማውታኡ ብብዙሕ ስቓይ ዚኸውን እንተ ኹን፤ ካብ ዕድል እቲ ዚተርፍሲ ዕድሉ ደኣ ይበልጽ። እቲ ብልጫኡ ድማ ኹብቲ እቲ ዚተርፍ ዓርኩ አብቲ መገዲ ምምናኑ ኪጥዕዎ ዘለዎ ጸበባ ቐልጢፉ ስለ ዘምለጠ እዩ እምበር፤ ቀድሚ ብጻዩ መንግስተ ሰማያት ስለ ዝወረሰ ጥራይ አይኩነን። ናብታ ዝዛረበኩም ዘሉኩ ከተማ ምስ አቶኩም እሞ እዚ ዝነግረኩም ዘሉኩ ምስ ዚፍጸምሲ፤ ንፈታዊኩም ደኣ ዘክርዎ። “ሰብኡት ኩኑ፤ አብ ቀድሚ እቲ እሙን ፈጣሪ ሰናይ እናገበርኩም፤ ንነፍስኩም አብኡ ደኣ አማ ሕጽንዎ።” በሉም። (፩ይ ጴጥ፡ ፱፤ ፲፱።)

ካብቲ ጽምዋ በረኻ ምስ ወጹ ኹኣ፤ ከንቱነት ዝሰማ ከተማ አብ ቀድሚኦም ከም ዝረአዩ፤ ብሕልመይ ርኢኹ። እቲ አብታ ከተማ እቲኣ ወግሒ ጸብሒ ዚውዕል ዕዳጋ ድማ፤ ዕዳጋ ከንቱነት እዩ ስሙ። እቲ አብኡ ዚሸዩጥን ዚግዛእን ከንቱነት ዘበለ ጥራይ ስለ ዝኹነውን እዩ እዚ ስም እዚ እተዋህቦ። (መዝ፡ ፳፪፤ ፱።) እው፤ እቲ ሰባኻይ ከም ዚብሉ፤ “ነሉ ከንቱ እዩ።” (መዝ፡ ፩፤ ፪-፲፬። ም፡ ፪፤ ፲፩-፲፯። ኢሳ፡ ፵፤ ፲፯።)

እዚ ዕዳጋዚ ናይ ቀደም እምበር ሐድሽ ከም ዘይኩነ ድማ፤ ካብ መጀመርታ ሓዚ ዛንታኡ ሕጂ ከነግረኩም እዩ።

ከምዘም አብዚ ዘለዉ ኹልተ ቕኑዓት ሰባት ዘመሰሉ፤ ቀድሚ ሐሙሽተ ኸሕ ዓመት ናብታ ሰማያዊት ከተማ ዚጉዐዙ ኹልአት መናንያን ነበሩ። እዚአቶም ናብታ ሰማያዊት ከተማ ኪጉዐዙ ኸለዉ፤ በቲ ዕዳጋ አቢሉም ኪሐልፉ ናይ ግዲ ስለ ዝነበረ ድማ፤ ብኤል ዜቡል፤ አጳል ዮን፤ ሌጊዎን፤ ምስ ካልአት ብጸቶም ከይኖም፤ ንኹሉ መዓልቲ ዚኸውን ዕዳጋ ከንቱነት አቕሞም አለዉ። እቲ አብቲ ዕዳጋ ከንቱነት እቲ ዚሸዩጥ ከኣ ከምዚ ዝበለ እዩ፤ እኒ ቤት፤ ርስቲ፤ ጥበብ፤ ኸመት፤ ክብሪ፤ ብልጫ፤ መዓርግ፤ ክቡር ስም፤ ሃገር፤ መንግስቲ፤ ክፉኣ ትምኒት፤ ጣዕሚ፤ በብዓይነቱ በህታ፤ ፋይተት፤ ጉይትነት፤ ግዙአት፤ ንብረት፤ ምፍጻይ ሕን፤ ወርቂ፤ ብሩር፤ ሉል፤ ክቡር ዕንቁን ንእኡ ዚመስል ነሉን። ብጀካዚ አብቲ ዕዳጋ ዚውዕል ከንቱነት ድማ፤ ልግጫ፤ ዜስሕቕ ጸወታ ከንቱ፤ ዘይረብሕ ትርኢት፤ አህባይ፤ ናይ ጥበራ ጸውቲ፤ ካልእ ከምኡ ዚመስል እኩይን እዩ።

ከምኡውን አብዚ ዕዳጋዚ ብዘይ ዋጋ ዚርኤ፤ ስርቂ ቅትለት፤ ምፍራስ ኪዳን፤ ሐሲኻ ምምሓል፤ ከምኡ ዝበለ ኹልእውን ብቐለም ደም እተጸሕፈ ትርኢት አሉ።

አብዚ ዕዳጋ ከንቱነት እዚ ኹኣ፤ ነፍሲ ወከፍ ሃገር ወወኪሉን ነንግዱን አለዎ እሞ፤ እቲ አቓሑኦም አብኡ ይርኤን ይሸዩጥን አሉ።

ሕጂ ድማ፤ ከምቲ ዝበልክዎ፤ እታ ናብታ ሰማያዊት ከተማ እተአቱ መገዲ በታ ከተማ እሞ ብማእከል

እቲ ዕዳጋ ሰንጢቃ እያ እትሐልፍ። ስለዚ እቲ ናብታ ሰማያዊት ከተማ ኪኸይድ ዚደሊ ሰብ በዚ ዝበልናዮ ዕዳጋ ኪሐልፍ እንተ ዘይደለየ፣ ካብ ዓለም ኪወጽእ ናይ ግዲ እዩ። (፩ይ ቂረ፣ ፭፣ ፲።) እቲ ናይ መሳፍንቲ መስፍን እኳ እብዛ ምድሪ እዚኣ ኹሉ፣ በቲ ዕዳጋ ዚውሶ ለሉ መዓልቲ ብማእከሉ ሐሊፉ ደኣ፣ ንዓዱ ተሳገረ። እቲ ሹም ዕዳጋ ድማ፤ - ብኤል ዜቡል እዩ ይመስለኒ - ካብቲ አብኡ ዘሉ አቓሒ ከንቱነት ዐድግ፣ እናበለ ሐባቢልም። ዚከኣሉ እንተ ዚኸውንሲ፣ ነቲ ብሩኽ ካብቲ ኹሉ ከን ቱነት ንምሽያጥ ምእንቲ ኼበሕቶ ኢሉ፣ መሊሱ ኹብ አደባባይ ናብ አደባባይ ወሲዱ፣ ብቕጽበት ዓይኒ ንመን ግስትታት ኩላ ዓለም አርእይዎ። እቲ መስፍን መሳፍንቲ ግና፣ ካብቲ አቓሒ ከንቱነት ቃሕ ዚብሎ ስለ ዚልቦ፣ አብኡ ሐንቲ ሶልዲ እኳ ኸየጥፍኤ ኹብታ ኸተማ ለቐቐ። (ማቴ. ፬፣ ፳። ሉቃ. ፱፣ ፭፣ ፯።) እዚ ዕዳጋ እዚ ኸኣ ኹብ ቀደም ጀሚሩ ዓብይን ውሩይን እዩ።

ሕጂ፣ ከምቲ ዝበልከዎ፣ እዞም ክልተ መናንያን እ ዚአቶም ብማእከል እዚ ዕዳጋዚ አቢሎም ኪሐልፉ ናይ ግዲ ስለ ዝኹኖም፣ አብኡ ቐረቡ። ንደገ እታ ኸተማ ኪረገጹ ኸለዉ ኸኣ፣ እንሆ፣ ኩላቶም ደቂ እቲ ዕዳጋን ደቂ እታ ኸተማን ተላዕልዎም እሞ ብዜፍርሀ ታዕታዕ ከበብዎም። ምኽንያቱውን እዚ ዚስዕብ በበይኑ ዝኹነ ነገር እዩ፤

፩ይ፣ ከዳውንቲ እዞም መናንያንሲ ኸምቲ ናይቶም ደቂ እቲ ዕዳጋ አይኩንን እሞ፣ ኩላቶም አዲንቶም አው ደቐሉም። ስለዚ ኸኣ ገሊኦም፤ ጽሉላት፣ ገሊኦም፤ ዓሻ ታት፣ ገሊኦምውን፤ መጻኦተኛታት እዮም፣ በልዎም። (እዮ፣ ፲፪፣ ፬። ሶይ ቂረ፣ ፱፣ ፫።)

ይይ፣ ንዘረባኦም ዚሰምዑ ቕሩባት ጥራይ እዮም ዝ ነበሩ እሞ፣ እቶም ሀዝቢ ኸምቲ በቲ ኸዳውንቶም እተ ደነቁ፣ ከምኡውን በቲ ቋንቋኦም ተገረሙ። ንሳቶም ብ ቋንቋ ኸነኣን እዮም ዚዛረቡ ዝነበሩ እሞ፣ እቶም መናን ያንን እቶም ደቂ እቲ ዕዳጋን ነንሐድሕዶም ከም አረማው ያን ተቋጸጸሩ።

፫ይ፣ ነቶም ሸቃጦ አዝዮ ዘቈጥሮም ከኣ እቶም መ ናንያን ነቲ አቓሒኦም ስለ ዝነበቐዎን ቍሊሕ ስለ ዝኣ በይዎን እዩ። አታ፣ ተሻየጡብ፣ ኢሎም እንተ ሐባበል ዎም ድማ፣ ነእዛኖም በጸብዎም ሐቲሞም፣ ዓው ኢሎም፤ “አዲንተይ ናብ ከንቱነት አቢለን ከይጥምታስ ሐልወን።” እናበሉ ጨደሩ። (መዝ፡ ፻፲፱፣ ፴፯።) አንቃዕሪሮም ንሰ ማይ ብምጥማቶም ከኣ ረብሐኦምን ማሕበሮምን አብኡ ምህላዉ አፍለጡ። (ፊል፣ ፫፣ ፲፱፣ ፳።)

ሕጂ ነዞም ክልተ እዚአቶም ብኹሉ ጥንቂቓት ምኽኖም ምስ ረአይዎም ከኣ፣ ሐደ ሰብ ብናይ ልግጫ አጣማምታ እናጠመቶም፣ አታ፣ ንስኻትኩምከ እንታይ ክትዕድጉ ደሊኹም፣ ኢሉ ሐተቶም። ንሳቶም ድማ ተኩሮም እናጠመትዎ፣ “ሐቂ ኸንሻየጥ ደሊና።” ኢ ሎም መለሱሉ። (ምሳ፣ ፳፫፣ ፳፫።) ኸው ንሱ ጋሮ አል ዐለሎም እሞ፣ ገሊኦም እናነዐቁ አላገጹሎም፣ ገሊኦም ገሰጽዎም፣ ገሊኦም ረገምዎም፣ እቶም ካልኣትውን፤ ዝበ ጥዎም፣ ኢሎም አዘዙ። ኸው እቲ ዕዳጋ ዝርግርግ ከሳዕ ዚብል አውያትን ጭራሕን ኩነ፣ ብኡብኡ ኸኣ ነቲ ሹም ዕዳጋ ነገርዎ፣ ንሱውን ቀልጢፉ መጺኡ ኹብቶም አዝዮም እሙናት ገላዉኡ ጸዊዑ፣ ነዞም ብምኽንያቶም እዚ ዕዳጋና ሀውከት ዝአተዎ ሰባት አጸቢቑኩም መር ምርዎም፣ ኢሉ አዘዘም። ኸው ድማ ነቶም ክልተ መናን

ያን ሒዞም ናብ መጋባአያ ወሰድዎም እሞ እቲ ፈራዲ፤ ከበይ ዝመጸእኩም ኢኹም፤ አበይ ገጽኩም ትኹዱ፤ እንታይሲ ትገብሩ፤ ስለምንታይከ ኢኹም እዚ በይኑ ዝኹን ዓይነት ከዳውንቲ ተኸዲንኩም ዘሎኹም፤ ኢሉ ሐተቶም፤ ንሳቶም ድማ፤ ንሕናስ መናንያን፤ አብዛ ዓለም እዚአውን አጋይስ ኢና፤ ናብ ዩሩሳሌም ናብታ ሰማያዊት ሃገርና ኸአ ንጉዐዝ አሎና፤ ኢሎም መለሱሉ። (እብ፡ ፲፬፡ ፲፫-፲፮።) መሊሶም ከኣ፤ ንሕና፤ ሐደ ሰብ፤ እንታይ ክት ዕድጉ ኢኹም፤ ኢሉ ምስ ሐተተና፤ ሐቂ ኸንዕድግ ንደሊ አሎና፤ በልናዮ እምበር፤ እዞም ደቂ እዛ ኸተማ እዚ ኣኹን ወይስ እዞም እዚ ኹሉ መከራ ዜጽግቡና ዘለዉ ደቂ እዚ ዕዳጋዚ ኹን፤ ሐንትኳ ምኽንያት ማእሰርቲ፤ አይረኽቡልናን፤ ኢሎም ተማጸረዩ። ምስናይዚ ግና እቶም ኪምርምርዎም ተመዚዞም ዝነበሩ ሰባት ነዞም መናንያን ከም ጽሉላትን ዕዋኖታትን ነዚ ዕዳጋዚ ኺህዉኹ ዝመጹን ቈጸርዎም እምበር፤ ከቶ አይአመንዎምን። ስለዚ ድማ ሒዞም ዘበጥዎም፤ ጽብሪ ለፈንዎም፤ አብቲ ማእከል ሹቕ አሲርዎውን መላገጽ እቶም ሰብ ዕዳጋ ገበርዎም። ኩላቶም እቶም ሰብ ሹቕ እቲ እኩይ ቂምዎ ምእንቲ ኺወጽሎምን ኬላግጹሎምን ኢሎም ድማ፤ አብኡ አጽንሕዎም፤ እቲ ሹም ዕዳጋውን ነዚ ኹሉ ርእዩ ሰሐቕ። እቶም መናንያን ግና ዕጉሳት ስለ ዝኹኑ፤ አብ ክንዲ ልግጫስ ሰናይ ይመልሱ፤ ነቶም ዘረግምዎም ይምርቁ ነበሩ እምበር፤ አብ ክንዲ እኩይሲ እኩይ አይፈደዩን። ስለዚ ድማ፤ ገለ ሰባት ካብቶም ሰብ እቲ ዕዳጋ ኸምዚ ዝበለ እኩይ ቅንኢ ዘይነበሮም፤ ነዚ ምስ ረአዩ፤ አታ፤ እዞም መናንያን እዚአቶም ዘረኽብዎ ዘለዉ መከራስ ፍጹም ግፍዒ እዩ፤ ኢሎም ነቶም ዝአሰርዎም ገሰጽዎም።

ኸው እቲ ህዝቢ፤ እዚአቶምውን ከምዞም ተአሲሮም ዘለዉ እዮም፤ ኤረ ደቂ ማሕበሮም ነይሮም እዮም፤ ስለዚ ምሳታቶም ይተአስሩ፤ ኢሉ ጨደረ። ንሳቶም ድማ፤ አታ፤ በዚ ንሕና እንስተብህሎ ዘሎና፤ እዞም መናንያን እዚአቶምሲ ሰብ አእምሮን ህዱአትን እዮም፤ ገለ ኸፍአትውን የብሎምን፤ አብ ክንዳኦምስ ግዳ እዞም ብዙሓት ካብዞም የብሎምን፤ አብ ክንዳኦምስ ግዳ እዞም ብዙሓት ካብዞም ሸቃጦ አብዚ ዕዳጋ ኹይኖም ዚጣፍኡ ዘለዉ ኺእስሩ ምተገብኤ ነይሩ፤ ኢሎም መለሱ። ድሕርዚ ምጉትዚ ድማ፤ እቶም መሳኪን መናንያን ብእሱራቶም ህዱኦም ስቕ ኢሎም ከለዉስ፤ እቶም ዚካራኹሩ ዝነበሩ ሰብ እቲ ዕዳጋ ኸሳዕ ዚተሃሳሰዩ ነንሐድሕዶም ተላፍዑ። ድሕርዚ ድማ፤ እዚ ህውከት እዚውን ብሰሮም እዩ ዝመጸና፤ ኢሎም ንክርስትያን ምስ እሙን፤ ሐዉ፤ ከም ብሐድሽ ከሲሶም ናብ ፈራዲ ወሰድዎም። እቲ ፈራዲ ድማ አግፊፋ ብመቐሕ አእሲሩ፤ ንድሕሪ ደጊም ዝኹን ይኹን ሰብ ምስ እዚአቶም ከይጋወር ወይስ ከይጣበቐሎም ኢሉ እናአፋራርሄ፤ አብቲ ዕዳጋ ላዕልን ታሕትን አዘሮም። ንክርስትያንን እሙንን ነዚ ኹሉ ውርደትን ሕፍረትን ብዓቕልን ብትዕግስትን ከጸርዎ ምስ ረአዩዎም ከኣ፤ ምንምኳ ብመጠን እቲ ኹሉ ዕዳጋ ሒደት እንተ ኹኑ፤ ሐይሎ ሰብ ሰዕብዎም። እዚ ነገርዚ ድማ ነቶም ካልአት አዝዩ አኹረዮም እሞ፤ እዞም ነዚ ዕዳጋና ዚህውኹም ዘለዉ ሰባት ብሞት እምበር፤ ብማእሰርቲ ጥራይ ኪቕጽዑ አይርእይቶናን እዩ፤ ኢሎም ጨደሩ።

ድሕርዚ ድማ ፍርዮም ክሳዕ ዚቕበሉ፤ ብመቐሕ አብ ጉንዲ አሲሮም ኬጽንሕዎም ትእዛዝ ወጸ። ነእጋሮምን አእዳዎምን ብጽኑዕ አሲሮም ድማ አብኡ አጽንሕዎም።

ሐጂ አብኡ ተቐሚጦም ከለዉ፤ ነቲ እቲ እሙን ፈታዊኣም ወንጌላዊ አብ መገዶም ኪቕበልዎ ዘለዎም ጸበባ ዝነገሮም ዘከርዎ እሞ፡ ብእኡ ተጻናንዑ። ነቲ እቲ ወንጌላዊ፤ ሐዴኹም አብኡ ኪመውት እዩ እሞ ኻብ ዕድል እቲ ዚተርፍሲ ዕድሉ ደኣ ይበልጽ፤ ዝበሎም ቃል እናዘከሩ ነንሐድሐዶም ይጻናንዑ ነበሩ። ስለዚውን ክልቲአቶም፤ እዚ ዕድልዚ ንኣይ ይኹን፤ እናበሉ ብሕ ቡእ ይምነይዎ ነበሩ። ምስናይዚ ግና ናብቲ ኹሉ ዚፈልጥን ንኹሉ ዚገዝእን እናተማዕቂቡ፤ ንሱ ኻብ ጸበባ ኣም ክሳዕ ዜውጽኦም፤ ሀዲኦም ብመክራ ተወገሱ።

ጊዜኡ ምስ በጽሒ ድማ፤ እቶም ጸላእቶም ምእን ቲ ኪምርምርዎምን ኪፈርድዎምን አብ መጋባእያ አቕረብዎም፤ እቲ ዳኛውን እቶ ጸረደሓን እዩ ስሙ። ክሲ እዘም መሳኪን መናንያን ከኣ ብወጻኢኳ በበይኑ እንተ መሰለ፤ አብዚ ዚስዕብ ከም እንርእዮ ብውሽጡስ ሓደ እዩ። ንሱውን እዚ እዩ፤

ንሱኻትኩም ንንግድና ህውከቱን ጸላእቱን ኢኹም፤ አብዚ ኸተማና ድማ ብሰርኹም እዩ ዕግርግር ዝኹን፤ ንሕጊ እቲ ሹም ዕጻጋና ዚጸረርዎውን ካብቶም እኩያት ወገን፤ ሻራ አብቂዕኩም አሎኹም፤ ኢሎም ከሰስዎም።

እሙን ድማ ኸምዚ ኢሉ ተማጸረዩ፤ ኣነስ ነቲ ንልኡል ልኡላን ዚጸረር ዘበለ ጥራይ እዩ ዝጸረሮ። ህውከተኛ ድማ ኢልኩምኒ፤ ኣነ ባዕለይ ፈታው ሰላም እዩ እሞ፤ አይውዕልክምን። እቲ ሻራ አልዲልኩም ዝበልኩምና ኸኣ፤ እቶም ሰብ ከተማ፤ ሓቂ ኸም ዘሎናን ከም ዘይበደልናን ምስ ረኣዩ እዮም ካብ እኩይሲ ናብ ሰናይ እተመልሱ። ብዛዕባቲ ዝበልኩምዎ ንጉስ ግና፤ እወ፤ ንሱ ብኤል

ዚሎል፤ እቲ ጸላእ ጉይታና፤ ስለ ዝኹን፤ ንእኡን ንመላእኸቱ ዘበሉን ክጸረርዎ እዩ፤ በለ።

ድሕርዚ፤ ነዘም እሱራትን ንጉድኣት፤ ንጉይታኣም፤ ንንጉስ እታ ኸተማ፤ ግና ንኻብረት ዚኸውን ነገር ዚፈልጥ ሰብ እንተሎስ፤ ናብቲ መጋባእያ መጺኡ ኪምስከር፤ አዋጅ ተነግረ እሞ፤ አቶ ቅንኢ፤ አቶ ማሪት፤ አቶ ሹቕሊ ዚበህሉ ሰብኡት ኪምስከሩ ቐረቡ። ኸው እቲ ፈራዲ፤ አታ፤ ነዚ አብዚ ተኣሲሩ ዘሎ ሰብሲ ትፈልጥዎ ዲኹም፤ ነቲ ጉይታናን ንጉስናን እንታይ ከም ዝበሎኸ ትፈልጡ ዲኹም፤ ኢሉ ሓተቶም።

ኸው አቶ ቅንኢ ብድድ ኢሉ ቐረቡ፤ ጉይታይ፤ ነዚ ሰብዚ፤ ኣነ ኻብ ቀደም ጀሚረ እፈልጦ እዩ እሞ፤ አብ ቅድሚ እዚ ኸቡር መጋባእያ እዚ ምሓል እምስክር አሎኹ።

እቲ ፈራዲ ድማ፤ ዝግ በል፤ ቅድም ብስርዓት ምሓል፤ በሎ።

ድሕርዚ አምሐልዎ እሞ ንሱ ኸምዚ በለ፤ ጉይታይ፤ እዚ ሰብዚ፤ ምንምኳ ኸቡር ስም እንተለዎ፤ ካብቶም ነፋቶም እኩያት ደቂ ዓድና ዚገድድ ምኃኑ ኣነ እፈልጦ እዩ። ንሱ ግዲ ንጉስ ኩነ ግዲ ህዝብና፤ ግዲ ሕጊ ኹነ ወይስ ግዲ ወግዲ ሃገር ዩብሎን። አብ ክንድኡስ ነቲ ንሱ፤ ናይ አምልኮን ናይ ቅድስናን መሰረት እዩ፤ ኢሉ ባዕሉ ዝሰመዮ ባህሊ ስለ ኸእምን እናሓበበለ፤ ንኹሉ ሰብ ዕግርግር ዜብል ምኃኑውን እፈልጥ እዩ። ኤረ ሓደ ጊዜስ እኳ፤ ክርስትናን እዚ አብዛ ናይ ክንቱነት ከተማና ዘሎ ስርዓትን ልምድን ከቶ ኪዕረቁ ዘይኹነሎም ክልተ ጽርዲ እዮም፤ ኢሉ ኪዛረብ ከሎ ብእዝነይ ሰሚዔዮ። እዚ ብምባሉ እምበኣር፤ አቶም ክቡር ጉይታይ፤ ንኣና ነቶም

ሰራሕቱ ድማ እምበር፡ ነቲ ኪንአድ ዘግብኦ ብሉጽ ዕ
ዮና ጥራይ አይከሰን ዘዋረደ።

እቲ ፈራዲ ድማ፡ እትውስኹዶ አሉኳ፡ በሎ።

አቶ ቅንኢ ኸኣ፡ ጉይታይ፡ ንፈራዲ ደኣ ድኻም
ከይኸውን ፈሪሃ እምበር፡ ክንደይ እወ ዚበህል ነይሩ።
ዜድሊ እንተ ኹነ ድማ፡ ብጽኑዕ ምእንቲ ኪቐጸዕሲ፡ እ
ዞም ካልኣት ምስ መስከሩ፡ እነውን ኸው እውስኹ፡ ኢሉ
ፈንተት በሎ።

ድሕርዚ እቲ ፈራዲ ንአቶ ቅንኢ፡ በል ክላ ጽናሕ፡
ኢሉ፡ ንአቶ ማሪት አቐረበ፡ በል ነዚ እሱር እዚ አጸቢቕ
ካ ጠምቶ እሞ ብዛዕባ ጉይታናን ንጉስናን እንታይ ኪ
ብል ከም ዝሰማዕካዮ ንገረና፡ በሎ። ምስ አምሐልም ኸኣ፡
ከምዚ በለ፤ ጉይታይ፡ እነ ምስ እዚ ሰብአይዚ ብዙሕ ፍል
ጠት ዮበለይን፡ ክፈልጦውን አይደልን እዩ። ምስናይዚ
ግና እዚ መጣፍኢ እዚ ብቐዳማይ አብዛ ኸተማና ብገለ
ነገር አላዲልናዮ ምስኡ ኸንዛራረብ ከሎናስ፡ ሃይማኖት
ኩም አይጠቐምን እዩ፡ ብእኩውን ንአምላኽ ኬሐጉሶ
ዚኸእል ሐደ ሰብ ዮልቦን፡ ኢሉ ኪዛረብ ሰሚዒዮ። ዮር
ኢኹም ዮመልክትኩም፡ ጉይታይ፡ ከምቲ ንሱ ዚብሉሱ፡
አምልኮና ይኣ ኸንቱ እዩ፡ ንሕናውን ገና ይኣ አብ ሐ
ጢኣት ኢና እንነብር ዘሎና፡ እምበኣርክ ጠፊእና ኢና።
እነ ዝብሉ እዚ እዩ፡ ኢሉ አግለሰ።

ድሕሪኡ ድማ ንአቶ ሹቑሊ ሐቂ ኸትዛረብ ኢ
ሎም አምሒሎም፡ እዚ እትርእዮ ዘሎኳ እሱርዶ ብዛዕ
ባ ጉይታናን ንጉስናን ገለ ኪዛረብ ከሎ ሰሚዕካዮ፡ ኢ
ሎም ሐተትዎ።

አቶ ሹቑሊ ኸኣ፡ አቱም ጉይታና ዳኛ፡ አቱም
አብዚ ዘሎኹም ከተላትኩም መኳንንቲ፡ እስኪ ስምዑና፤

ነዚ ሰብአይዚ እነ ኹብ ቀደም ጀሚረ እፈልጦ እዩ፡ ከቶ
ኪውሳኦ ዘይግባእ ነገር ኪዛረብውን ሰሚዒዮ አሎኹ።
እወ፡ ነቲ ኸቡር መስፍንና ብኤል ዜቡል ጸሪፍዎ፡ ነቶም
ንሱ ዜኸብሮም ፈተውቱ፡ ንኒ አቶ አረጊት ሰብ፡ ንኒ
አቶ ስጋዊ ባህታ፡ ንኒ አቶ ዓለማዊ ጌጽ፡ ንኒ አቶ ፍት
ወት ስጋ፡ ንኒ አቶ ንርእሱ ምኽባር፡ ንኒ አቶ ስባዒን፡
ንኸምኣም ዘመሰሉ ኹላቶም ጭዋታትን ከኣ አዋሪድ
ዎም። መሊሱውን፡ ከምዚ ኸማይ እንተ ዚኸውንሲ፡ እ
ዞም ከበርቲ ዚበህሉ ኹላቶም ክብዛ ኸተማ እዚኣ ኪ
ጠፍኡ ምተገብኤ ነይሩ፡ ኢሉ ተዛሪቡ። በሉብ አቱም
ክቡር ዳኛ፡ ንኣኹም እኳ ብገዛእ ኸመትኩም፤ ንእግዚአ
ብሄር ዘይፈርህ ዓመጸኛ፡ ኢሉ ደኣ አዋሪደኩም እም
በር፡ ቊጭጭ አይቈጸረኩምን፡ ንመኳንንቲ እዛ ኸተማና
ውን ዘሎ ነውሪ አስኪምዎም፡ ኢሉ መስከረ።

አቶ ሹቑሊ ዘረባኡ ምስ ወድኤ ድማ፡ እቲ ዳኛ
ናብቲ እሱር ገጹ ዘወር ኢሉ፡ አታ መናፍቅ፡ ከሓዲ፡ ከ
ዳዕ፡ እዞም ጥቅዋት ሰባት ዝመስከርዎስ ሰሚዕካዮ፡ በሎ።

እሙን ድማ፡ እሞኽ፡ ክማጸረ ቕሩብ ክዛረብዶ
ትፈቕዱለይ ኢኹም፡ ኢሉ ሐተተ።

እቲ ዳኛ ኸኣ፡ ጥፉእ ቀጣፊ፡ አብዛ ዘሎኻይ ስፍራ
ብቐልጠፍ ክትቅተል እምበር፡ ንሎሚኳ ብህይወት ክት
ሐድር አይግብኣካን እዩ። ግናኽ፡ አታ ሕማቕ ከሓዲ፡
ነቲ እንገብረልካ ደግነት ከሉ ሰብ ምእንቲ ኪፈልጠሱ፡
እስኪ እቲ እትብሎ አስምዑና፡ ኢሉ መለሰሉ።

እሙን፡ መጀመርያ ነቲ አቶ ቅንኢ እተዛረበ ነገር
ከምዚ ኢለ ምላሽ እህበሉ አሎኹ፡ ከሉ ስርዓት፡ ሕጊ፡
ልማድ፡ ህዝቢ፡ ከታ ንቓል አምላኽ ዚቃወም ዘበለ

ኹሉ፤ ንክርስትና ተጻራሪኡ እዩ። ተጋግዮ እንተ ኹይነ ግና፤ ጌጋይ አረድኡኒ እሞ፤ አልዐልክዎ ኹብል።

ስለቲ ኻልኣይ ድማ፤ ማለት ስለቲ አቶ ማሪት ዝኸሰሰኒ ኻሲ ኣሕጽር አቢሊ ምላሽ እህብ፤ ንኣምላኽ ንምስጋድሲ ኣምላኻዊ እምነት እዩ ዜድሊ፤ ግናኽ እቲ ኣምላኻዊ ምግላጽ ናይ ፍቓድ እግዚአብሄር እንተ ዘይ ተረኪቡስ፤ ኣምላኻዊ እምነት የልቦን። ስለዚውን ነቲ ኣምላኻዊ ምግላጽ ዚጸረሮ ዘበለ ኹሉ፤ ሰብ ባዕሉ ናብቲ ሰግደት ኣምላኽ ዝሐወሶ፤ ካብቲ፤ ናብ ህይወት ዘለኣ ለም ከቶ ዘየእቱ፤ ሰብኣዊ እምነት ዝወጸ ትምህርቲ እዩ።

ስለቲ አቶ ሹቑሊ ዝኸሰሰኒ ሳልሳይ ክሲ ኹኣ፤ ነቲ ብዛዕባ ጸርፍን ከምኡ ዝበለ እተዛረቦን ገዲፈ፤ ብሐጺሩ፤ ንጉስ እዛ ኹተማ እዚኣን ኩላቶም እቶም አቶ ሹቑሊ ዝጸብጸቦም መጣፋእቲ ወገኑን ሰዐብቱን መኳንንቱን ግ ና፤ እወ፤ አብ ክንዲ አብዛ ኹተማ እዚኣስ አብ ግሃንም ንምንባር ምዱባት እዮም፤ እብለኩም አሎኹ። — ሕጅስ እግዚአብሄር ደኣ ይምሐረኒ፤ ኢሉ ወድኤ።

ኸው እቲ ዳኛ ነቶም አብኡ ተቐሚጦም ዚርእዩን ዚሰምዑን ዝነበሩ መኳንንቱ ኹምዚ በሎም፤ አቱም መ ኳንንቲ ስምዑ፤ ነዚ ብሰሩ አብዛ ኹተማና ዕግርግር ዝ ኹነ ሰብዚ እተመስከሮን፤ ነቲ ንሱ ባዕሉ ዝመለሶን እ ተአመኖ ዘበለን ሰሚዕኩምዎ እኔኹም። ነቲ ሕግና ቐ ሩብ ከተሓሳበኩም ግዳ ይግብኣኒ እዩ እምበር፤ ንኣኡስ ክትሰቕልዎ እንተ ደሌኹም ወይስ ክትምሕርዎ፤ አብ ኢድ ኩም እዩ።

ብዘበን ፈርኦን ዓብዪ፤ እቲ አገልጋል ንጉስና፤ እቲ ነቲ ንሱ ዜምልኹ ዘየምልኹ ህዝቢ ምእንቲ ኹይበዝሕን ከይብርትዕን ኢሉ፤ አወዳት ዘበሉ ሕጻውንቲ አብ ቀላይ

ይደርበዩ ዚብል አዋጅ አኣዊጁ ነይሩ። (ዘጽ፡ ፩፡ ፳፪።) ብጊዜ እቲ ዓብዪ ናቡከድናጽር፤ — ንሱውን ግዙእ ጉይ ታና እዩ ዝነበረ፤ — ዝኹነ ይኹን ነቲ ባዕሉ ዘበርሖ ምስሊ ወርቁ ፍግም ኢሉ ዘይሰግድ ዘበለ፤ አብ ዝረሰነ እቶን ኪድርቦ ተኣዊጁ ነይሩ። (ዳን፡ ፫፡ ፲፩።) ከምኡ ውን ብዘበን ዳርዮስ፤ ክሳዕ እተን እተመደባ መዓልትታት ዚሐልፋ፤ ብጀካ ንንጉስ ሐደኳ ንኻልእ እንተ ሰገደ፤ አብ ጉድጓድ አናብስ ይደርቦ፤ ዚብል ሕጊ ተሐጊጉ ነይሩ። (ዳን፡ ፯፡ ፯።) ሕጂ ግና እዚ ህውከተኛ ሰብዚ፤ ብሐሳቡ ጥራይ ዘይኩነስ፤ ብዘረባኡን ብግብሩን ነዚ ሕጋጋትና ብ ግህዶ አፍሪስዎ፤ እምበኣርክ ነዚ ከቶ ምሕረት አይግብ እን እዩ።

ፈርኦንስኳ እቲ ዘይተገብረ እኩይ ነገርሲ በቲ ዚ መጽእ ጊዜ ኹይግበር ኬጠንቅቕ ኢሉ እዩ እምበር፤ ስለ ቲ ዝሐለፈ በደል ኣይኩነን ዝኣወጀ። እዚ ሰብዚ ግና ዓብዪ ዓመጽ ዐሚጸ። ስለቲ ኻልኣይን ሳልሳይን ትእዛዛት ግና፤ ሃይማኖትኩም ሕማቕ እዩ፤ ኢሉ ኪምጉተና ባዕ ላትኩም ትሰምዕዎ አሎኹም። እምበኣርክ ኻባና ኹም ዝሸፈተ ባዕሉ ኻብ ዚእመንሲ፤ ብሞት ኪቕጸዕ ይግብእ እዩ፤ በሎም።

ኸው እቶም አብኡ ዝነበሩ መኳንንቱ፤ እኒ አቶ ዕ ወር፤ አቶ ዘይጠቅም፤ አቶ ሕሱም፤ አቶ ሰሱዕ፤ አቶ ፍት ወት ስጋ፤ አቶ ተሪር፤ አቶ ትዕቢት፤ አቶ ጽልኢ፤ አቶ ሐሶት፤ አቶ ጨካን፤ አቶ ጸረብርሃን፤ አቶ ጸረምሕረት እተ ባህሉ ቅድም አብ በይኖም፤ አብ ቅድሚ ዳኛ ሐንቲ ቃል ኳንና ኪመውት በቃ ኢልና ንፍረድ፤ ኢሎም ምኹርም እስሚሮም ነበሩ እሞ፤ ሐቢሮም ብድድ ኢሎምሲ፤ አቶ ዕዉር፤ መራሒኦም ስለ ዝነበረ፤ እዚ ሰብዚ መናፍቕ

ምዃኑ አጸቢቅ እርእዮ አሎኹ፤ ኢሉ ነቲ ፍርዲ ቐደ ዶ። አቶ ዘይጠቅም ድማ፤ ከምዚ ዝበለ ሰብ ካብ ዓለም አጥፍእዎ፤ በሎም። አቶ ሕሱም ከኣ፤ አነስ ነዚ ምርኣ ዩኳ እፍንፍኖ አሎኹ፤ በለ። አቶ ስሱዕ፤ ይጽልኦኒ አሎ። አቶ ፍትወት ስጋ፤ ንኹሉ ንብረተይ ንዲቕዎ እዩ እሞ፤ አነውን ከምኡ። አቶ ተሪር፤ ሕነቕዎ፤ ሕነቕዎ። አቶ ትዕ ቢት፤ ይዋእ መስኪናይ ፍጥረት። አቶ ጽልኢ፤ ብምርኣዮ ጥራይ እኳ ልበይ ይቃደሰኒ አሎ። አቶ ሐሶት፤ ንሱ ሐ ለቓ መታለልቲ እዩ። አቶ ጨካኝ፤ እዚ እኳ እናቐለሎ፤ ሕነቕዎ። አቶ ጸረብርሃን፤ ብሕቡእ አጥፍእዎ። አብ መወ ዳእታ ድማ አቶ ጸረምሕረት፤ ወርቁ ኹሉ ዓለም እኳ ደር ዲሮም እንተ ዚህቡኒ፤ አነስ፤ ከቶ ምስኡ አይምተዓረቕ ኩን፤ ስለዚ ይመት ኢልና ንፍረይ፤ ኢሉ ወድኤ። ከም ኡውን ገበሩ። ካብቲ ዝነበርስ ናብ ቤት ማእሰርቲ ወሰ ድዎ እሞ አብኡ ብእኩይ አቓትላ ኺመውት ፈረድዎ።

ድሕርዚ ንእሙን ከምቲ ሕጎም ናብቲ ባይቶአም ወ ሲዶም፤ ቅድም ገረፍዎ፤ ድሕሪኡ አጨልገምዎ፤ ብኻራ ታት ንስጋኡ ቈረጸ፤ አእማን ደርበዩሉ፤ በስያፍ ወቕዕዎ። አብ መወዳእታ ድማ ሐመኹስቲ ኻሳዕ ዚኸውን አብ ሐዊ አሕረርዎ። እሙን በዚ ኸምዚ ነፍሱ ወፈዩ።

ኸው ግና፤ ብድሕሪ እቲ ሀዝበ. ንእሙን እትጽብ፤ ብኸልተ አፍራስ እትስሐብ ሰረገላ ኸም ዝነበረት፤ ርኤ ኹ። እቶም ጸላእቱ ቐቲሎም ምስ ገደፍዎ ድማ፤ እሙን አብ ሰረገላ ተቐሚጡ፤ ብደሃይ መለኸት፤ ቀኒው ብማእከል እቲ ደበና አቢሉ ሐሊፉስ፤ ክላዕ ደገ ሰማይ ኪበጽሕ ከሎ ርኤኸዎ።

ንክርስቲያን ግና ኸይፈረዱ አብቲ ቤት ማእሰር ቲ መለስዎ፤ ንቕሩብ ጊዜውን አብኡ ጸንሐ። ድሕሪኡ

ግና እቲ ንኹሉ ብስልጣን ዚገዝአ ዘሎን፤ ነቲ ሐይሊ ሰብ አብ ኢዱ ሓዝዎ ዘሎን እምላኽ፤ ንጊዜኡ ንክርስ ቲያን ካብ አእዳው ጸላእቱ አድሐኖ። ክርስቲያንውን ከም ዚ ኢሉ እናዘመረ መገዱ ቐጸለ፤

ሐወይ እሙን፤ ብእኡ ተአሚንካ፤
ንጐይታ ብእምነት መስከርካ፤
ስለዚ ሕጂ ምስኡ ብሰላም እኔኻ፤
እቶም ብፍትወት ስጋ ዚናደዱ፤
ደሐርሲ አብ ገሃነም እዮም ዚኹዱ።
ግናኽ ንስኻ ምስቲ ኸቡር ስምክ
ሀያው ኢኻ፤ አብ ሰማይ እናዘመርካ።

ሕጂ ኸእ ክርስቲያን ምስ ሐደ በዓል ተስፋ ዝስ ሙ ሰብ ኩይኑ ኺጐዐዝ ከሎ፤ በይኑ ኸም ዘይነበረ፤ ብ ሕልመይ ርኤኸዎ። እዚ በዓል ተስፋሲ እቲ ክርስቲያንን እሙንን አብቲ ዕዳጋ ከንቱነት መከራ ኺጸግቡ ኸለዉ፤ ነቲ ዘረባአምን ትዕግስቶምን እናስተንተነ ተስፋ ዝረ ኸበ እዩ። ንሱ ድማ ንክርስቲያን፤ መኻይድኻን ሐውካን ክኸውን እዩ፤ ኢሉ ኪዳን አተወሉ። ሕጂ ኻብቶም መ ናንያንሲ ሐደ፤ ሐቂ ስለ ዝመስከረ እተቐትለ፤ ካብቲ ሐ መኹስቱስ፤ ንክርስቲያን ብጸይ ኪኹኖ፤ ሐደ ኻልእ ተን ስኤ። እቲ በዓል ተስፋውን፤ ካብቶም ሰብ ዕዳጋኳ ሐያ ሎ ኻልኣት፤ ምሳታቶም ክንከይድ ኢና፤ እናበሉ ምሹእ ጊዜ ይጽበዩ አለዉ፤ ኢሉ ንክርስቲያን ነገሮ።

ብኡብኡ ኻብቲ ዕዳጋ ውጽእ ምስ በሉ ድማ፤ ሐደ አምስሉ ዝስሙ ሰብአይ ቀቅድሚኦም ኪኸይድ ጸኒ ሐስ አርክብ ከብልዎ ኸለዉ፤ ብሕልመይ ርኤኹ። ንሳ ቶም፤ ጐይታና፤ ካበይ ዝመጸእኩም ኢኹም፤ ናበይ ገጽ

ኩምከ ትጉወዙ አሎኹም፤ ኢሎም ምስ ሐተትዎ ድማ፡ ስሙ ግዳ አይነገርምን እምበር፡ ካብ ዓዲ ጥዑም ቃሎም ከም ዝመጸን ናብታ ሰማያዊት ከተማ አቢሉ ይጉወዝ ከም ዘሉን፡ ተዛረቦም።

ክርስቲያን ድማ፡ እንታይ፡ ዓዲ ጥዑም ቃሎም፡ ካብቲ ዓዲ እቲዶ ሰናይ ነገር ኪመጽእ ይኸእል እዩ፤ እናበለ ተደነቐ። (ምሳ፡ ፳፯፤ ፳፭።)

አምስሉ ድማ፤ እወ፡ ተስፋ እገብር፤ በሎ።

ክርስቲያን ከኣ፤ በልባ አታ ፍቁር ጐይታይ፡ እንታ ዋይ ኢኻኸ፤ ኢሉ ሐተቶ።

አምስሉ ድማ፤ እንታይዎ ኢልካ፤ ኣነ አይፈልጠካ ንስኻ አይትፈልጠኒ። በዛ መገዲ እዚኣ አቢልካ እንተ ኹንካ እትኸይድ፡ መኻይድኻ ንምኽን ሕጉስ እዩ፤ እን ተ ዘይኩን ግና ከምሻሙ፡ ኢሉ መለሰሉ።

ክርስቲያን፤ ጌጋ ደኣ ይኸልክለይ እምበር፡ እዛ ዓ ዲ ጥዑም ቃሎም እተባህለት ዓዲ ብዙሕ ሃብታም ከተ ማ እያ፡ ኺብሉ ሰሚዒ አሎኹ።

አምስሉ፤ ከመይ ደኣ፡ እዝስ ባዕለይ ከረድኣካ እኽ እል እዩ፤ ኣነኳ ብዙሓት ሃብታማት አዝማድ አብኣ አ ለዉኒ።

ክርስቲያን፤ አይትጉህዩለይ ደኣ እምበር፤ በል እስ ኪ፤ እቶም አዝማድካ መነመን እዮም፤

አምስሉ፤ ስለ ዝምድናስ እኳ አስታት ነጥቶም አዝ ማደይ እዮም። እቶም አውራ መቐርባይ ግና እኒ አቶ ኸም ጊዜኡ፤ እኒ አቶ ጥዑም ቃሉ፤ — እታ ኸተማና እኳ ብስም ዓሌቱ እያ ተሰምያ ዘላ፤ — ከምኡውን አቶ ልዝብ፤ አቶ ኸልተ ልቡ፤ አቶ ኸም ፍቓዱ፤ ከምኡውን ናይቲ ሰበኻና ቐሽ ገበዝ አኮይ መምህር ክልተ ልሳኑ፤

ክርስቲያንን በዓል ተስፋን ኪዳን ይተኣታተዉ።

ምስ እኖይሲ ብኣቦ ኣሕዋት እዮም፤ እዚኣቶም ነላ ቶም እዮም ኣዝማደይ። ኤረ ሓቂ ኸነግረኩ፤ ኣነ ተወላዲ እዩ ምስ ናይ እዚውን እቲ ነቦሐጎይ ዝወለደ ንድሕሪት እናረአዩ እዩ ዚሓርስ ዝነበረ። ኣነውን ነቲ ዚበዝሕ ሃብተይሲ ኸምኡ ገይረ እዩ ዝኣከብክዎ።

ክርስቲያን፤ በዓል ሓዳር ዲኻ፤

አምስሉ፤ እወ፤ ሰበይተይ እኳ ኸም እኖኣ ብዙሕ ድገኛ እያ፤ እኖኣ ወይዘሮ አምስሉ እዩን ስመን። ስለዚ በዓልቲ ቤተይ ካብ ክቡራት ወገን እያ ብጽቡቕ አተዓ ባብያውን እያ ዝወበየት እሞ፤ ምስ መኳንንቲ ኹን ምስ ሓረስቶት፤ ልዝብ እያ። ሓቂ እዩ፤ ብኸልተ ቐሊል ነገር ደኣ እዩ እምበር፤ ንሕና ብሃይማኖት ምስቶም ጽኑዓት ፍልልይ አሎና። እቲ ዚፈላልዩና ድማ እዚ እዩ፤ ቅድሚ ኹሉ ንሕና ምስ ንፋስ ወይስ ምስ ውሒዝ አይንቃለስን ኢና። ካልኣይ ከኣ፤ ሃይማኖትሲ ወርቂ ተጓናጺፉ ኺማ ላለስ ምስ እንርእዩ፤ ጸዓትና መሊሱ እዩ ዚቃጸል። ጸሓይ በጣሶ ምስ በለት እሞ እቲ ዚምልከት ሀዘቢ እልልል እናበለልና ነቲ ሃይማኖት ዓጂብናዮ ምስኡ ኸንዛወር ድማ፤ አዝዩ እዩ ደስ ዚብለና።

ኸው ክርስቲያን ንበዓል ተስፋ፤ ሓዉ፤ አግልል አቢሉ፤ አታ ሓወይ፤ ጌጋ ደኣ ይኸልአለይ እምበር፤ እዚ ሰብ አይዚ አቶ አምስሉ፤ በዓል ዓዲ ጥዑም ቃሎም እዩ። ንሱ እንተ ኹይነስ፤ ነቶም አብዚ ሃገርዚ ዘለዉ መታ ለልትስ እቲ አውራኦም እዩ ተጓኒፉና ዘሎ፤ በሎ። በዓል ተስፋ ኸኣ፤ ስሙ ንምንጋርዶ ደኣ ግዲ ኺሓፍር፤ እስኪሕተቶ፤ በሎ። ኸው ክርስቲያን ናብኡ ቆርብ ኢሉ፤ በልባ ዓርክይ፤ በዚ ዘረባኸስ ካብቲ ንዓለም ነላ ዚፈልግ ሰብ ስብሊጽካ ኸም እትፈልጥ ኢኻ እትመስል፤ ጌጋ ደኣ

ይኸልአይ እምበር፤ እፈልጠካ እየ ይመስለኝ። በል አስቢ፤ አቶ እምስሉ፤ በዓል ዓዲ ጥዑም ቃሉም፤ ዲኻ፤ ኢሉ ሐተቶ።

እምስሉ ድማ፤ እዚ እቶም ዚጸልኡኒ ሰባት ዘልገ ቡለይ ሳን እየ እምበር፤ ስመይሲ አይኩነን። ግናኸ ኸም ቲ እቶም ቅድመይ ዝነበሩ ሕያዎት ሰባት ነቲ ሳንእም ብትዕግስቲ ዝጸርዎ ዝነበሩ፤ እነውን ከማታቶም ብትዕ ግስቲ ኸስከሞ ይግብኣኒ እየ፤ ኢሉ መለሰሉ።

ክርስትያን፤ ብዘይ ገለ ምኽንያት ድዮምከ እዚ ሳንዚ ዘልገቡልካ፤

እምስሉ፤ ከቶ፤ ከቶ ምኽንያት የብሎምን። ግናኸ ነዚ በዚ ዘበንና ዘሎ ኹነታት ብዝኹነ መገዲ እናተሰማ ማዕከዎ እየ ነዚ ኹሉ ጥቕሚ ዝረኽብከዎ እሞ፤ ብ ምኽንያቱ እየ እዚ ሳንዚ ዝለገበኒ። ከምዚ ዝበለ ዕድል ክረክብ ከሎኹዶ፤ ከም በረኽት ክቕበሉ አይግብኣንን እየ ይመስለካ፤ እምበኣር በዚ ምኽንያት እዚ እየም እ ቶም ክፉኣት ሰባት ዜዋርዱኒ ዘለዉ።

ክርስትያን፤ እቲ ብዛዕባኡ ብዙሕ ኪዛረቡ ዝሰማዕኩ ሰብ ንስኻ ምኽንያካ ሕጂ እጸቢቐ ተረዳኣኩ። እዚ ሳን እዚ ድማ ብኸምኡ ደኣ መሲሉኳ እምበር፤ ብግቡእ ም ኽንያት አውጺኦምልካ ከይኹኑ እፈርህ አሎኹ።

እምስሉ፤ የግዲ፤ ከምኡ እየ ኸትብለኒ ኸሎኺ እ ሞ፤ ኣነ እንታይ ክብል እየ። ዝኹነ እንተ ኹነ አብቲ እትኸዶ ኸትማልኣኒ እንተ ፈቶኻስ፤ ኣነ ድገኛ ብጸይ ከም ዝኹነካ፤ ርግጽ እየ።

ክርስትያን፤ ከምዚ ዘሎኹዶ ኺንከስ፤ ከቶ ዚጥዕመ ካ አይኩነን። ክትስዕበና እንተ ደሌኻ ግና፤ የግዲ ምስ ንፋስን ምስ ውሒዝን ክትቃረስ ኢኻ። ንሃይማኖትውን

ከምቲ ወርቂ ተጓናጺፉ ኩሉ ህዝቢ እልልል እናበለሉ ዘለሌኻዮ፤ ጨርቂ ምስ ተኸድነን ብመቐሕ ምስ ተአስ ረን ድማ ኸምኡ ጌርካ ኸተለልዮን ከተገልግሎን መዝ ኻ እየ።

እምስሉ፤ ብዛዕባ ሃይማኖተይሲ ኣነ ባዕለይ እፈልጦ እየ፤ ንስኻ አዛዝየይ አይኩንካን። እንተ ደሌኻስ፤ ከም እዛ ዘሎኸዋ ኸነሰይ ደኣ ተማልኣኒ።

ክርስትያን፤ ነዘን ዝበልኩኳ ሕራይ ኢልካ እንተ ዘይተቐበልካየንስከ፤ ሐንቲ ስጉምቲ እኳ ምሳና አይት ኸይድን ኢኻ።

ድሕርዚ እምስሉ፤ እቲ ናይ ቀደም ንብረተይ ንሐ ደኳ ኸይጉድኤ ዚጠቕመኒ ኹብ ዚኸውን፤ ከቶ ኸሐድኅ አይደልን እየ። ስለዚ ድማ ምሳኸትኩም ምኻድ እንተ ኸላኣኩምኒ፤ ዜፍቅሩኒ ኸልኣት ብጸት ክሳዕ ዝረክብ፤ ከምቲ ንስኻትኩም ከየርከብኩምኒ ንበይነይ እኸይድ ዝነበርኩ፤ ሕጂውን ከምኡ ንበይነይ ክጉወዝ እኸእል እየ፤ በሎም።

ሕጂ ድማ ክርስትያንን በዓል ተስፋን፤ ካብ አምስ ሉ ተፈልዮምሲ፤ ካብኡ ፈንተት ኢሎም፤ ቀቅድሚኡ ኺግስግሱ ኸለዉ፤ ብሕልመይ ርኤኸዎም። ሐዲኦም ንድ ሕሪት ገጹ ቍሊሕ እንተ በለ ድማ፤ ከም ዓለሙ፤ ፍቕሪ ገንዘብ፤ ኩሉ ንኣይ ዝስሞም ሰለስተ ሰብ ደድሕሪ አም ስሉ ኺግስግሱ፤ ምስ አርከብዎ ኸኣ፤ እምስሉ ፍግም ኢ ሉ ኺሰግደሎም፤ ንሳቶምውን ከምኡ ኺሰግዱሉ፤ ኸለዉ፤ ብሕልመይ ርኤኹ። እዞም ሰባት እዚአም ካብ ንኣስነቶም ሒዞም ምስ እምስሉ አብ ሐደ ቤት ትምህርቲ ብሐንሳኣ ስለ ዝነበሩስ፤ ካብ ቀደም ጀሚሮም ምስኡ ይፋለሙ እ ዮም። ስም እቲ መምህሮም አቶ ዶረቐኛ እየ። ንሱውን

አብታ ፍቕሪ ገንዘብ ገዢው ከተማ እዩ ዚነብር። ንሳ ከኣ ንግግር ንፍገትሲ አብ ሰሜኑ እያ ዘላ። እቲ መምህርም ድማ ነዚ ተማሃሮኡ ብግዲ ወይስ ብምትላል፤ ብቕብጥር ይኹን ብሐሶት፤ ወይስ ከኣ ሰብ ሃይማኖት እናመሰሉ ንርእሶም ዚኹኖም ገንዘብ ከእክቡ ምሂርዎም እዩ። እዞም አርባዕተ ንፋዓት ተማሃሮ እዚአቶም ከኣ፤ ንካልኣት ኪምህሩ ክሳብ ዚከኣሉም እኳ፤ ነቲ መምህርም ዝመሀሮም ዘበለ ቀጥ አቢሎም አጽኒዖምዎ እዮም።

ከምቲ ቕድም ዝበልከዎ ነንሐድሕዶም ሰላም ምስ ተባሃህሉ ድማ፤ ንክርስትያንን ንበዓል ተስፋን ቀቕድሚኦም ኪግስግሱ ይርእይዎም ነበሩ እሞ፤ እቶ ፍቕሪ ገንዘብ ናባታቶም ገጹ እናጠመተ፤ ንኡቶ አምስሉ፤ በልባ፤ እቲአቶም ደኣ እንታዎት እዮም፤ ኢሉ ሐተቶ።

አምስሉ ድማ፤ እዚአቶም ከም ገዛእ ፍቓዶም ገይሮም ንግግር ጽዮን ኪኸዱ ዚደልዩ፤ ከብ ርሑቕ ሃገር ዝመጹ ክልተ መናንያን እዮም፤ ኢሉ መለሰሉ።

ፍቕሪ ገንዘብ ከኣ፤ ኣነን ንስኻትኩምን ድማ ናብ ጽዮን ኢና እንኸይድ ዘሎና ይመስለኒ፤ ስለዚ እንተ ዚጽዘዩናስ፤ ብጸት ካንና ብሐንሳእ ምተገብርና ኔርና፤ በሎም።

አምስሉ ድማ፤ ምኪንሲ ምኹነ፤ እንታይ እሞ፤ እዞም እትርእዮም ዘሎኺ ሰባት ፍጹም ብርቱዓት እዮም፤ ነቲ ናይ ገዛእ ርእሶም ሐሳብ እናአኸበሩስ፤ ነቲ ናይ ካልኣት ይንቀጥ። ንዝኹነ ይኹን አማኒውን ብኹሉ ምሳታቶም እንተ ዘይተሳማሚዑስ፤ ቀልጢፎም እዮም ዚፈልይዎ፤ በሎም።

ከሉ ንኣይ፤ እው፤ ቀደምን እምበር እቶም አውራ ጸድቃን ዚበህሉ ሰባት፤ እቲ ጽድቆም ነቲ ጉድለቶምን ዘዩር እዮም ንጉድለት ካልኣትን ከኣ አጸቢቆም ዚፈርዱ ኹም

ዝነበሩ አብ መጽሐፍ ነንብብ ኢና። (መክ፡፳፤ ፲፮።) እዚ ነገርዚ ፍጹም ሕማቕ እዩ። በል እስኪ ንገረና ሐደራኻ፤ እቲ ዘዩላገበኩምሲ እንታይ እዩ፤

አምስሉ፤ ከምዚ እዩ፤ ንሳቶም ሸንባንን ማይን ከሎ፤ ንኺድ፤ እዮም ዚብሉ፤ ኣነ ግና፤ ከሳብ ዚጽሐ ደኣ ንጽናሕ፤ እዩ ዝብል። ንሳቶም ስለ አምላኽ ኢሎም ንብረቶምን ዘለዎም ዘበለ ኹሉን ብድፍረት ይህቡ እዮም፤ ኣነ ግና ነቲ ዚጠቕመኒ እናጠመትኩ ንነፍሰይን ንንብረተይን እሕሉ አሎኹ። ንሳቶም፤ ከሉ ህዝቢ እኳ እንተ ተጸረሮም፤ ነቲ ሒዞምዎ ዘለዉ ባህሊ ቀጥ አቢሎም ኪሕዝዎ እዮም ዚፈትዉ፤ ኣነ ግና ንሃይማኖት ከም ጊዜ ኡን ከም ዚጥዕመንን ገይረ ክነብረሉ እዩ ዝደሊ። ንሳቶም ንክርስትና፤ ጨርቂ ተኪዲኑን ተናዒቁን ከሎ እኳ፤ ይእመንዎ እዮም፤ ኣነ ግና ጫማ ወርቂ ገይሩ ዓጠጥ ኪብል ከሎን፤ ቀትሪ ምድሪ ኹሉ ሰብ አልልል ኪብሉ ኹሉን ጥራይ እዩ ክቐርብ ዝፈቱ።

ከም ዓለሙ፤ ወዳጅ ሐወይ አምስሉ፤ ሐቕኻ፤ አብ ዚ ባህሊ እዚ ደኣ ጽናዕ። ንኣይ ከም ዚመስለንስ እኳ፤ ሐደ ሰብ ነቲ ሒዝዎ ዘሎ ብሐርነት ኪነብረሉ እናኸኣለስ፤ ብዕኸነቱ እንተ ገደፎ ጽሑል ምኃኑ እዩ። ከም ተመን ደኣ ጠቢባን ንኹን፤ ጸሐይ ከሎውን ድርቋና ንኣክብ። ንህቢ እኳ ምስ ጸሐዩ ደኣ እዩ ጽጌኡ ዚቐስም እምበር፤ ኪዘንም ከሎስ አብ ሰፈሩ እዩ ስቕ ዚብል። አምላኽና እንተ ኹነውን ብጊዜ ዝናብ ዩዝንብ፤ ብጊዜ ጻሕያ ኹኣ ዩጽሕዮ አሎ። እምበኣርከ እዞም ሰባት እዚአቶም ብዕኸነቶም ኪዘንብ ከሎ እኳ እንተ ኹዱ፤ ንሕና፤ ጸሓይ ከሳብ ዚበርቀልና፤ ጭቃውን ከሳብ ዚደርቀልና፤ ብትዕግስቲ ክንጽበ ኢና እንፈቱ። ምናዓ እኳ ኣነ እቲ

ውሀበት አምላክ እንቅበለሉ ሃይማኖት እዩ ዚፍተወኒ። ሐደ ዓሻ እንተ ዘይኩይኑኹ፤ ነቲ አምላክ ዝሀበና ናይ እዛ ዓለም እዚኣ በረኽተሲ ብአምላኽና ሕናተሐጉስና ኸንነብረ ሉ አይግባእን እዩ፤ ዚብል እንታዋይ እዩ፤ አብርሃምን ሰሎሞንን እኳ ፍርሃት አምላክ ሳላ ዝነበሮም እዮም ዝሀብ ተሙ። እዮብ ድማ፤ ጸድቕ ንወርቂ ኸም ሐመድ ገይሩ እዩ ዚእክቦ፤ ይብል። እምበኣርስከ ዝኹነ ይኹን፤ ናይዘም ሕብ ቅድሚና ዚኹዱ ዘለዉ ሰባት ጠባይ ዘለዎ ዘበለ፤ ነ ዚ ወርቂ እዚ ኪረኽቦ ከቶ አይኹነሉን እዩ።

ዙሉ ንኣይ ድማ፤ በዚ ነገርዚ ኹላትና ስምምዕ ኢና ይመስለኒ፤ ስለዚ እዚ እተዘርበ ይእከል፤ በሉም።

ፍቕሪ ገንዘብ ከኣ፤ እወ፤ ሐቂ እዩ። መጽሐፍን አእምሮን ምሳና ኸም ዝኹኑ ትርእዩ አሉኹም። ንመጽሐፍን ንገዛእ አእምሮኡን ዘይአምን ሰብ ንሐርነቱ አይፈልጦን፤ ነቲ ጽቡቕ ዕድሉ አይደልዮን እዩ እሞ፤ ነዚ ነገርዚ እን ውስኹሉ የብልናን፤ በለ።

አምስሉ፤ አቱም አሕዋተይ፤ ከም እትፈልጡ፤ ዙላትና ንጽዮን ገጽና ኢና እንጉዐዝ ዘሉና፤ በሉ እስኪ አብዛ መገድና ረዲኤት ዚኹነና ነገር ከሐተኩምሲ ፍቕዱለይ።

እስኪ ንሕሰብ፤ ሐደ ቀሻ ገበዝ ወይስ ሐደ ነጋዳይ ወይ ከኣ ንኣታቶም ዚመስል ካልእ ሰብ ንበረኽት እዛ ዓለም እዚኣ ንምርክብ ገለ ረብሓ ገንዘብ አብ ቅድሚኡ እንተ ረአዩ፤ ምንም እኳ ቕድም ሃይማኖት እንተ ዘይነበሮ፤ ሕጂ ነዚ ረብሓ እዚ ምእንቲ ኪረኽቦ ኢሉ፤ ብአፍአዊ ነገር እኳ ከርስትያን ኪመስል ይግብኦ እዩ። ሐስቦ ደኣ፤ ንምጥራዩ ኪጋደልዩ ይግብኦ እዩ ወይስ አይ

ፋሉን፤ ከምኡ እንተ ገበረኽ ኸም ቀደሙዶ ቕኑዕ ሰብ እዩ ምባሉ ይተርፎ እዩ።

ፍቕሪ ገንዘብ፤ ናይዚ ሕቶኳ ሐሳብ እፈልጦ አሉኹ፤ ስለዚ፤ አቱም ከቡራት ጉይተት፤ እንተ ፈቐድኩም ለይሲ፤ እነ ምላሽ ክህብ። እስኪ ቕድሚኡ ብዛዕባ ቀሻ ገበዝ ክዛረብ። ሐደ ብቕሩብ መተሓዳሮ ዚነብር ቀሻ ገበዝ፤ እሞ ኹብቲ ዘለዎ ሰበኻ ዚገፍሕን ዚበልጽን ከም ዚረክብ ተረዲኡ ንምርክብ ብቕንኢ እንተ ተጋደለ፤ እንተ ሰበኹ፤ ነታ ማሕበሩ ምእንቲ ኪሐጉላ ኢሉ ድማ ዜድሊ እንተ ኹነሰ፤ ካብቲ ናይ ቀደም ባህሉ ቕሩብ ዝምብል እንተ በለ፤ ከከምኡ ወይስ ንኣኡ ዚመስል ካልእ እንተ ገበረ፤ ንኣይ ከም ዚመስለንሰ፤ ዚኸልክሉ ወይስ ዚንቅፎ የብሉን። ከመይ እንተ በልኩም ከኣ፤

ቅድሚኡ ነገር፤ ንመናበራኡ ዚኹኖ ሪም ኪረክብ ኢሉ እንተ ተጋደለ፤ ግቡኡ እዩ። እዚ ኸምዚ ዝበለ ሪም ድማ ንምጥራዩ አምላክ እዩ ዝመሀዘሉ። እምበኣርሲ እንተ ደለዩሰ፤ ሕሊናኡ ኸይወቐሶ ኪወስዶ ይከኣሉ እዩ።

፪ዩ፤ ብጀከዚ ድማ እቲ፤ ነዚ ሪም እዚ ኸረክብ እየ፤ ኢሉ ሃረር ምባሉ መሊሱ ንምምሃርን ውዑዶ ሰባኺ ንምኺንን ከምኡ ዚመስል ካልእ ንምግባርን እዩ ዚብቅዩ እሞ ብሉጽ ሰብአይ ይገብሮ። ኤሪ ንነፍሱ እናጠቐመሰ፤ ነቲ እተዋህበ መዚ ኸም ፍቓድ አምላክ ገይሩ እዩ ዚፈጽሞ።

፫ዩ፤ ድማ ንማሕበሩ ምእንቲ ኪህንጽ ኢሉሰ፤ ካብቲ ናይ ቀደም መሰረት ባህሉ ዝምብል እንተ በለ፤ በዚ ነገርዚ ስለስተ ሞያ ኸም ዝገበረ በዘን ዚስዕባ ስለስተ ነገር ንርኢ፤ ፩ዩ፤ ምእንቲ ኻልኣት ኢሉ ንነፍሱ ይንዕቑ። ፪ዩ፤ ብሰናይ ንብረቱ ሰባት ከም ዚፍቅርዎ ኪገ

ብር ይኸአል። ርይ፤ በዚ ድማ ነቲ ሓዝዎ ዘሎ ኸመት ግብዝና ብቐዕ ምዃኑ የርኢ። ፅይ ከኣ፤ ነቲ ንእሽቶ ሪሙ ኣብ ዓብዪ ሪም ዚልውጦ ቀሽ ገበዝ በዚ ኸምዚ ዕዮኡ ኣሰሊጡ ንቕድሚት ስለ ዝደፍኤን ነቲ መጻዕዕ ታኡ እናኣኸበሮ ንጥቕሚ ስለ ዝኹነንሲ፤ ሰብ ደኣ ኺኸ ብሮ ይግብኦ ኣምበር፤ ከም ሓደ ስሱዕ ኪቕጽርስ ኣይ ግባእን እዩ።

ሓጂ ኣብቲ ኻልኣይ ክፍሊ ሕቶኪ ብዛዕባ እቲ ነ ኃዳይ ንሕለፍ። እስኪ ንሕሰብ፤ ሓደ ንእሽቶ ቤት መሸ ጣ ዘላቶ ነኃዳይ፤ ገንዘብ ውሒድዎስ እቲ ንግዱ ምእን ቲ ኺዕምረሉ ኣሊ፤ ምስቶም ኣመንቲ እንተ ተጸምበረ፤ ሃብታማት ዓሚል ምእንቲ ኺረክብ ኣሉውን ሃብታም ንል እንተ ተመርዐወ፤ እንተ ኸምዚ ኸማይሲ፤ ገለ ነውሪ ኣይገበረን። ከመይ እንተ በልኩም ከኣ፤

ፅይ፤ ሰብ ብዝኹነ መገዲ ኣማኒ እንድሕሪ ኹይኑ፤ ቁም ነገሩ ንሱ እዩ።

፪ይ፤ ሃብታም ሰበይቲ ምምርዓው፤ ንግድካ ኣዐሚር ካ ዓሚላት ምብዛሕሲ ሓጢኣት ኣይኩነን።

፫ይ፤ እቲ ሳላ ሃይማኖታዊ ምዃኑ ነዚ ኹሉ ዘጥ ረዩ ሰብ ከኣ ነቲ ጽቡቕ ዘበለ ሳላ ባዕሉ ሕያዋይ ዝኹ ነ እዩ ኻብቶም ሕያዎት ሰባት ዝረኸቡ። ነዛ ሕያወይቲ ሰ በይትን ነዘም ሕያዎት ዓሚልን ነዚ ኹሉ ረብሓን ጽቡቕ ዘበለን ድማ፤ ሃይማኖታዊ ሳላ ዝኹነ እዩ ዝረኸቡ። እዚ ነገርዚ ኸኣ ብዘይጥርጥር ጽቡቕ እዩ። እምበኣርሲ ነዚ ኹሉ ኸረኽቦ ኣልካ ሃይማኖታዊ ምዃን ዚጠቅምን ሰ ናይን ሓሳብ እዩ።

ሓጂ እቲ ኣቶ ኣምስሉ ዘውደቕ ሕቶ፤ ኣቶ ፍቕሪ ገንዘብውን ዝህቦ ምላሽ ንኹላቶም ደስ ኣበሉም እሞ፤

እዚ ነገርዚ ጥቕሚ ዘለዎ እዩ፤ ኣሉም ተሳማምዑ። ኸው ድማ፤ ነዚ ነገርዚ ጌጋ እዩ ዚብሎ የልቦን እሞ፤ ነዘም ቅድም ንኣቶ ኣምስሉ መከራ ዘጽገብዎ ቀቅድሜና ዚኸ ዱ ዘለዉ ክርስትያንን በዓል ተስፋን ኣተባህሉ ሰባት ኣርኪብና፤ ነዚ ኣብ ላዕሊ ዘሎ ጥያቄታት ንሕተቶም፤ ኣሉም መደቡ።

ድሕርዚ ጸውዕዎም፤ እቶም ክልተ መናንያንውን ደው ኣሉም ጸንሖዎም። ኸው ኣቶ ኣምስሉ እንተ ሓተ ቶምሲ፤ በቲ ቐም ቀደም ብኹራ ምእንቲ ኸይመልሱ ሉስ፤ ኣቶ ፍቕሪ ዓለም፤ እቲ ዓቢኣም፤ ነቲ ሕቶታት ኬውድቑሉም ተሳማምዑ።

ተራኪቦም ሰላም ምስ ተበሃህሉ ድማ፤ ኣቶ ፍቕሪ ዓለም፤ ዚከኣለኩም እንተ ኹነስከ፤ ምለሱለይ፤ እናበለ ነቲ ጥያቄታት ኣውደቑሉም።

ክርስትያን፤ ነዚ ኸምዚ ዝበለ እልፊ ሕቶታትሲ ሓደ ብሃይማኖት ዘይደልደለ ሕጻን እኳ ምላሽ ኪህበሉ ምኽኣለ ነይሩ። እንጌራ ምእንቲ ኸንረክብ ኣልና ንክርስ ቶስ ክንስዕቦ ኹብ ዘይግብኣናስ፤ ምእንቲ ኸንከብርን ኣብ ዓለም ደስ ምእንቲ ኺብለናን ኣልና ንክርስቶስን ንሃይ ማኖትን መደረብታ ምግባር ከመይ ዝበለ ፍንፋን ነገር እዩ። (ዮሃ፤ ፮፤ ፳፮።) እቶም ከምዚ ዚገብሩ ሰባት ከኣ ኣረማውያን፤ ግብዛት፤ ርኹሳት መናፍስትን ጠንቄልትን እንተ ዘይኩኑስ፤ ካልኣ ኣይኩኑን።

ፅይ፤ እቶም ኤሞርን ሰኪምን ዚበህሉ ኣረማውያን ንኃል ያእቆብን ጥሪቱን ምስ ተመነዩ እሞ ኸይተገዝሩ ብኻልኦ መገዲ ኸም ዘደረኹብዎ ምስ ረኣዩ፤ ነቶም ብ ጸቶም፤ ደቂ ተባዕትዮ ዘበልና ኸምቲ ናተቶም ጌርና እን ተ ንግዘርስ እምበር፤ ማሉም ኩነ ገንዘብም፤ ዘለዎም

ዘበለ ኹሉን ንኣና ምኹን ነይሩ፡ በልዎም፡ ነዋልዶምን ጥሪቶምን ምእንቲ ኪረኽቡሉ፡ ንሃይማኖት መዳያይቦ 7 በርዎ፡ ነቲ ኣብ ኣሪት፡ ዘፍጥረት፡ ፴፬፤ ፳-፳፬ ዘሎ ቻላት ብምልኡ ኣንብቦ፡

፪ይ፡ እቶም ግብዛት ፈሪሳውያን ከኣ ኸምኡ ዝበለ ሃይማኖት እዩ ዝነበሮም፡ እቲ ነዊሕ ጸሎቶምውን ነባይ ቲ መባላሉ ዜውሕጥ ብልሓት እዩ ዝነበረ፡ ስለዚ ድማ ብመዓልቲ ፍርዲ ዝገደደ ችግዓት ካብ ኣምላኽ ኪቐበሉ እዮም፡ (ሉቃ፡ ፳፤ ፵፯።)

፫ይ፡ እቲ ሰይጣናዊ ደሀዳ እንተ ኹነውን፡ ሃይማኖቱ ኸምኡ እዩ ዝነበረ፡ እወ፡ ንሱ ሃይማኖቱ ኣብ ማሕፉዳ እዩ ዝነበረ፤ ማለት ነቲ ኣብ ውሽጡ ዝነበረ ገንዘብ ንምውላድ፡ ግናኽ ጠፍኡ፡ ተደርበዩ፡ ወዲ ጥፍኣትውን ከነ፡

፬ይ፡ እቲ ስምኡን ዚበህል ጠንቋሊ ድማ ሃይማኖቱ ኸምኡ ስለ ዝነበረሉ፡ ብእኡ ገይሩ ረብሓ ስጋ ኪረኽብ ደልዩ፡ መንፈስ ቅዱስ ለመነ፡ ዚግብኦ ፍርዲ ኸኣ ብኣፍ ሃዋርያ ጲጥሮስ ተቐበለ፡ (ግብሪ ፳፤ ፲፰-፳፪።)

፭ይ፡ መወዳእታ ድማ እቲ ስለ ዓለማዊ ሃብቲ ኢሉ ሃይማኖታዊ ዚኸውን ሰብ፡ ነቲ ሃይማኖቱ ስለ ዓለም ኢሉ ኸም ዚድርብዮ ኣይንረስሶ፡ ደሀዳ ረብሓ ዓለም ደልዩ ሃይማኖታዊ ኹነ፡ ስለ ዓለም ኢሉውን ንሃይማኖቱን ን ጉይታኡን ሸጦም፡ ከምቲ ንስኻትኩም ዝገበርኩምዎ፡ ነዚ ጥያቄታት እዚ እወ ኢልካ ምቕባሉስ ናይ ኣረማውያን፡ ናይ ግብዛት፡ ናይ ሰይጣናውቲ ስራሕ እዩ፡ እምበ ኣርስካ ደሞዝኩምሊ ኸምቲ ግብርኹም እዩ ዚኸውን፡

ኸው ኣቶ ኣምስሉን እቶም ብጾቱን ኣዝዮም እና ተደነቐ ነንሐድሕዶም ተጣማመቱ እሞ፡ ንክርስቲያን እን

ታይ ኢሎም ከም ዚመልሱሉ ጠፍኦም፡ በዓል ተስፋ በዚ ናይ ሐዉ ክርስትያን ምላሽ ደስ በሎ እሞ ኣብ ማእከሉም ዓብዪ ጸጥታ ኹነ፡ ድሕርዚ ኣምስሉን ብጾቱን ን ድሕሪት ተዛሕጡ፡ ክርስትያንን ዓርኩን ካባታቶም ርሕቕ ክሳብ ዚበሉ ኸኣ ኣብታ ዝነበርዎ ሰፍራ ጸንሑ፡ ኸው ክርስትያን ንብጻዩ፡ እዞም ሰባት እዚኣቶምሲ፡ ኣብ ቅድሚ ሚ ፍርዲ ሰብ እኳ ምላሽ ዝሰኣኑሱ፡ ኣብቲ ፍርዲ ኣምላኽ ደኣ ኸመይ ኢሎም ደው ኪብሉ እዮም፡ ኣብ ቅድሚ ሚ እዚ መሬታዊ ፍጥረት ኣፎም ካብ ዚወጽዉሱ፡ እቲ ዘዩጠፍኦ ሃልሃልታ ሓዊ ሞኽ ኬብሎም ከሎ ደኣ፡ እን ታይ ኪገብሩ እዮም፡ በሎ።

ሕጂ ክርስትያንን በዓል ተስፋን ካባታቶም ሓለፉ ንቐድሚት እናደፍኡውን ኣብ ሓደ ዕረፍቲ ዝስሙ ጐል ጐል በጽሑ፡ እዚ ጐልጐል እዚ ድማ ነዊሕ ኣይኩነን እሞ ብብዙሕ ታሕንፅ ሽዓ ሓለፍዎ፡ ኣብ መወዳእታ እቲ ጐልጐል ድማ ረብሓ ዝስሙ ኹርባ፡ ኣብኡውን ሓደ ማእድ ብሩር* ኣሎ፡ ከምዚ ዝመሰለ ኹሉ ጊዜ ዚርከብ ኣይኩነን እሞ፡ ቅድሚ ሎሚ በዚ መገድዚ ዚጐዘዙ ዝነበሩ መናንያን ገሊኦም፡ ክንርኢ ኢና፡ እናበሉ ናብኡ የግልሱ ነበሩ እሞ፡ እስኪ ኣጸቢቑና ደኣ ንርኢ፡ ኢሎም እናተገምገሙሱ፡ ገሊኦም እቲ መሬት ጠሊምዎም ኣብኡ ወዲቑም ሞቱ፡ ገሊኦም ድማ ኸሳብ ዕለተ ሞቶም ኣካላቶም ሰነፈ።

ዴማስ ዚበህል፡ ሓደ ጥቅዊ ሰብ መሲሉ፡ ካብቲ መገዲ ፈንተት ኢሉ ኣብ ጥቓ እቲ ጉድጓድ ደው ኢሉሱ፡ ነቶም ዚሓልፉ ሰባት፡ ንዑ ነጀው ክትርእዩ፡ እና

* ማእኳ፡ ማለት ወርቅን ብረርን ዚወጽ ሰፍራ እዩ።

በለ ዚጽውዕ ነበረ እሞ፤ ንክርስትያንን ንብጻዩን ድማ፤ ሐይ ነገር ከርእየኩም እየ እሞ ንዑ ነጀው ቅረቡ፤ ኪብ ሎም ከሎ ብሕልመይ ርኤኹ።

ክርስትያን ድማ፤ መገድና ገዲፍና ንምርኣዩ እነግ ልስሲ እንታይ ኩን ከወይኑ፤ በሎ።

ዴማስ ከኣ፤ አብዚ ሐያሎ ሰባት ነጥቶም መዝገብ ዚእክቡሉ ማእድ ብሩር አሎ እሞ ንሳትኩምውን እንተ መጸእኩምሲ፤ ብዘይ ጸዕሪ ምህብተምኩም፤ ኢሉ መለሰሉ።

በዓል ተስፋ ድማ ንዓርኩ፤ ንዓናይ እስኪ ንርኤ፤ በሎ።

ክርስትያን ግና፤ ቅድሚ ሕጂ አብቲ ስፍራቲ ብዙ ሓት ከም ዝሞቱ ሰሚዔ አሎኹ፤ እቲ መዝገብ እቲ ድማ ነቶም ሃረር ዚብልዎ ዘበሉ መፈንጠራ እዩ ተጻዊ ዱሎም ዘሎ፤ ንጽዮን አቢሎም ምእንቲ ኸይጉዐዙውን ዕንቅፋቶም እዩ። ስለዚ ኣነስ ከቶ አይኸይድን እዩ፤ በለ።

ኸው ኸኣ ክርስትያን ዓው ኢሉ ንዴማስ፤ በልባ፤ እቲ ስፍራ እትስ ደሓንዶ አየፍርህን እዩ፤ ንብዙሓት መናንያንክ ኻብ መገድምዶ አየኳላለፎምን፤ በሎ። (ማቴ፡ ፲፫፡ ሸ፪።)

ዴማስ ድማ ሐፊሩ እናደነነ፤ ነቶም ዘይጥንቀቁ ጥ ራይ እዩ ዚጎድአም፤ ኢሉ መለሰሉ።

ኸው ክርስትያን ንብጻዩ፤ ትኻ ኢልና ደኣ መገድና ንኺድ እምበር፤ ናብኡ ገጽና አይነግልስ፤ በሎ።

በዓል ተስፋ፤ አምስሉ አብዚኣ ምስ በጽሔ፤ ዴማስ ከምዚ ንኣና ዝበለና እንተ ኢልዎ፤ ክርኢ እዩ፤ ኢሉ ከብዛ መገዲ እንተ ዘየጋለሱ፤ ኣነ አቕጸዕ።

ክርስትያን፤ ነሉ ድሌቱ አብኡ ጥራይ እዩ እሞ

እዝስ ክዉን እዩ። ናብኡ ኸይዱ ኸም ዚመውት ከኣ፤ ፍሉጥ ነገር እዩ።

ዴማስ ድማ፤ እሞኹ፤ መጸእኩምዶ ትርእዩ ኢ ኹም፤ ኢሉ ኸም ብሐድሽ ሐተቶም።

ድሕርዚ ክርስትያን አግሂዱ ኸምዚ በሎ፤ አታ ዴ ማስ፤ ንስኻክ ኻብ ቀደም ጀሚርክ ነታ ቕንዕቲ መገዲ አምላኽ ጸላኢኣ ኢኻ፤ ከብታ ቕንዕቲ መገዲ ስለ ዘግ ለስክ ድማ ኢኻ ብአፍ ሐደ ኻብቶም መሳፍንቲ ጎይታ ና ፍርዲ እተቐበልክ። (፪ይ ጢሞ፡ ፬፡ ፲።) ስለምንታይ ደኣ ንኣናኽ አብ ከምዚ ዝበለ ፍርዲ ኸተውድቐና እት ጽዕር ዘሎኻ፤ ብዝተረፈስ ንሕና ሕጂ ኻብዛ መገድና ቕ ሩብ ፈንተት እንተ በልና፤ እቲ ንጉስናን ጎይታናን ተሎ ኸም ዚሰምዕ ርግጽ እዩ እሞ፤ አብ ቅድሚኡ ብትብንት ደው ከንብል ዚግብኣና ኸነሱስ፤ ንሱ መሕፈረና ነይሩ።

ኸው ዴማስ ከም ብሐድሽ ጸውዖም እሞ፤ ኣነውን ሐውኩም እዩ። እንተ ትጽበዩንስ፤ ምሳኻትኩም ምኽድ ኩ ነይረ፤ በሎም።

ክርስትያን፤ እንታይ እዩኽ ስምክ፤ እዚ ሕጂ ብእኡ ዝጸዋዕኩኻ ደይኩንን፤

ዴማስ፤ እው፤ ስመይ ዴማስ እዩ፤ ወዲ አብርሃም ውን እዩ።

ክርስትያን፤ እው፤ እፈልጠክ እዩ፤ ግያዝ እኳ አብ አቦሐጎኻ እዩ፤ አቦኻውን ይሁዳ እዩ። ንስኻ ኸኣ መገ ዶም እናተኸተልክስ፤ ብተንኩል ሰይጣን ትማላለስ አሎ ኻ። አቦኻ ንጎይታኡ አሕሊፉ በለ ዝህበ፤ ተሐፂቁ ሞተ፤ ንስኻውን ከብቲ ናቱ ዚበልጽ ደሞዝ ከትቅበል ኦይ ግብኣክን እዩ። አብ ንጉስ ምስ በጸሕና ድማ፤ ነዚ ኹሉ አመልክ ኸንነግሮ ኢና። ከምዚ ምስ ተባሃህሉ ኸኣ፤

መመገድም ከዱ። (፪ይ ነገ ፩፣ ሹ። ማቴ፣ ፳፮፣ ፲፬፣ ፲፭።
ም፣ ፳፮፣ ፲-፭።)

በዚ ጊዜዚ አምስሉን ብጽቱን አብታ ስፍራ እቲኣ
በጽሑ እሞ ዴማስ ምስ አድሀዩሉም፣ ቀልጢፎም ናብ
ኡ አግለሱ። ሕጂ፣ ወይ አብቲ ማእድ ብሩር አጸቢቕም
ምስ ተገምገሙ፣ እቲ ጊፍ ጠሊምዎም አብቲ ጉድጓድ
ይውደቁ፣ ወይ ከኣ ከዚያ ምስ አተዉ በቲ ኻብኡ
ዚወጽእ ክፋእ ሽታ ናይቲ ትኪ፣ ዓቕሉም ጸቢብም
ይሙቱ፣ አርጊጸ አይፈለጥኩን። ብድሕሪኡ አብ መገዲ
ጽዮን ከም ዘይተራእዩ ግና፣ አጸቢቕ እፈልጥ እዩ። ሽዑ
ክርስትያን ከምዚ ኢሉ ዘመረ፣

መፍቀር ገንዘብ ዴማስ፣ ምስ አምስሉ፣
አብቲ ጥፍኣት ብሐንሳእ ይሐብሩ።
ስለ ረብሐ ዓለም ጽድቂ ዜልቦ፣
ዴማስ ይጽውዖ፣ አምስሉ ይስዕቦ።
ይሻዩጦ ኻብቲ ወርቂ ሐሶት፣
እሞ የጥፍኡ ናይ ዘለአለም ሀይወት።

ሕጂ ድማ እዞም መናንያን ንቕድሚኡም ኪግስግሱ
ኸለዉ፣ አብ ስግር እቲ ጉልጉል እሞ አብ ደረት እታ
መገድም ናብቲ ንመተሓሳስቢ ኺኸውን ሐደ ናይ ቀደም
ሐውልቲ ተተኪልዎ ዘሉ ስፍራ ኺበጽሑ እሞ፣ ሐንቲ
ናብ ዓንዲ ጨው እተለወጠት ሰበይቲ መሲልዎምሲ፣
ንእኡ እናጠመቱ አዝዮም ኪድነቁ ኸለዉ፣ ብሕልመይ
ርኢኻምም። ንእኡ ብምጥማት ብዛዕባኡ እንታይ ከም
ዚሐስቡ ጠፊእዎም፣ መመሊሶም ኪግረሙ ኸለዉ፣ በ
ዓል ተስፋ አብ ርክሲ እቲ ሐውልቲ ንሱ ብዘየስተውዕ
ሎም ፊዴላት ቅርጽታት ረኣዩ። ክንድኡ ዚአክል ትም

ሀርቲ ስለ ዘይነበሮ ኸኣ፣ ንክርስትያን፣ እስኪ በጃኻ ነዚ
ጽሕፈት እዚ አንቢብክ ተርጉመለይ፣ ኢሉ ለመኖ።
ክርስትያን ቀሪቡ ነቲ ፊዴላት አጋጢሙ እንተ ቈጸ
ረ ኸኣ፣ “ንሰባይቲ ሎጥ ዘክርዎ።” ዚብል አንበቦ። ነዚ
ቃላት እዚ ንብጻዩ ምስ ነገሮ ኸኣ፣ ክልቲአቶም፣ እገስ፣
እታ ሰበይቲ ሎጥ ነፍሳ ኸተውጽእ ኢላ ኻብ ሰዶም
ክትሀድም ከላ፣ ብብዙሕ ትምኒት ንድሕሪት አቢላ ግልጽ
ምስ በለትሲ፣ ናብ ዓንዲ ጨው እተለወጠቶ ዜርኢ ሐ
ውልቲ እዩ፣ ኢሉም አስተንተኑ። (ሉቃ፣ ፲፯፣ ፴፪። ዘፍ፣
፲፱፣ ፳፮።) እዚ ዜሰምብድን ዜደንቕን ትርኢት እዚ ኸኣ
ኸምዚ ዚሰዕብ ኢሉም ኪዛራረቡ ምኽንያት ኩኖም።

ክርስትያን፣ አታ ፍቁር ሐወይ፣ ርኤዎ፣ ዴማስ፣ ንዑ
ነዚ ኹርባ ረብሐ ርኣዩ፣ ምስ በለና፣ መለበምን መጠንቀ
ቕን ምእንቲ ኺኹንናስ፣ ድሕሪኡ ነዚ ትርኢት እዚ ኸንርኢ
አዝዩ ዜድልዩና ስለ ዝኹን እዩ እተዋህበና። ከምቲ ዴማስ
ዝመዐደናን ከምቲ ንስኻ፣ ፍቁር ሐወይ፣ ናብቲ ምዕዶኡ
ዝዘምበልካዮን፣ ካብዛ መገድና ቕሩብ ፈንተት ኢልና እን
ተ ንኸውን ግና፣ ከምዛ ሰበይቲ እዚኣ ነቶም በዛ መገዲ እዚ
ኣ ዚሐልፉ ሰባት ናይ ተግሳጽ አርኣያ ምኹንናዮም ኔርና።

በዓል ተስፋ፣ ክሳዕ ክንድዚ ብምዕሻወይ ብዙሕ የጉ
ሀየኒ፣ ከም ሰበይቲ ሎጥ ኩዩን ዘይምትራፈይ ድማ አዝ
ዩ የደንቕኒ አሎ። በል እስኪ፣ ሐጢአተይን ሐጢአታን
ሲ እንታይ ልዩነት አለዎ፣ ንሳ ንድሕሪት ገጸ እያ ግልጽ
ዝበለት፣ አነውን ክርኢ ኸኸዩድ ተመንዩ። እምበኣርክ
ኣነ ንኸምዚ ዝበለ ሕማቕ ሐሳብ አብ ልበይ ስለ ዘእቶ
ኸም፣ እሐፍር አሎኹ፣ አምላኽ ጸጋኡ ስለ ዘብዝሐለይ
ከኣ፣ ይኸበር ይመስገን።

ክርስትያን፣ ሕጅስ ነቲ ዚመጽእ ጊዜ መለበሚ

ምእንቲ ኪኹነና ደኣ፡ ብዛዕባቲ ኣብዚ ዝርኤናዮ ትርኢት ንሕሰብ ግደፈና። እዛ ሰበይቲ እዚ ኣኩ፡ እታ ኸተማ ሰዶም ክትጠፍእ ከላ፡ ኣብኣ ዘይምጥፍኣ ኻብ ሓደ መቐዘፍቲ ውዲላስ፡ ከምዚ እንርእዮ ዘሎና ኣብ ዓንዲ ጨው ብምልዋጣ ግና መቐዘፍትስ ኣይተረፋን።

በዓል ተስፋ፡ ብሓቂ እዛ ሰበይቲ እዚ ኣንመጠንቀቕን ንመለበምን ትኸውን እያ። ንመጠንቀቂ ማለት፡ ካብ ቲ ንሳ ዝወደቐላ ሓጢአት ክንጥንቀቕ፡ ነቲ መለበሚ ሻላ ዚብልዎ ኹሎም፡ እቲ ፍርዲ ኸመይ ኢሉ ኸም ዚወርዶም ከኣ ኹርእየና እዩ። ከምኡውን ቆሬን ዳታንን ኣቢራን ምስቶም ክልተ ሚእትን ሓምሳን ሰብ ኣብ ሓጢአቶም ዝጠፍኡ፡ እቶም ካልኣት ሰባት ከማታቶም ምእንቲ ክደኹኑስ፡ ንሳቶም ንመጠንቀቕን ንመለበምን ኩኑ። (ዘሁ፡ ፳፮፤ ፱፤ ፲።) እቲ ኣዝዩ ዜገርመኒ ዘሎስ እኳ፡ እቶም ነቲ እዛ ሰበይቲ እዚ ኣሃረር ዝበለቶ መዝገብ ዓለም ኪደልዩ ኢሎም ዝተረፉ ዴማስን ብጽቱን፡ ብደሓን ምንባሮም፡ ንሳን ከኣ፡ ካብቲ መገዲ ሓንቲ ስጉምቲ እኳ ኣግሊሳ ዚብል ጽሑፍ ኣይረኸብናን እሞ፡ ንደሕሪት ግልጽ ስለ ዝበለት ጥራይሲ፡ ኣብ ዓንዲ ጨው ተለዊጣ፡ ንኻልኣት ትርኢት መሰክሒ ምዃና እዩ ኣዝዩ ዜደንቐ ኒ ዘሎ።

ክርስትያን፤ እው፡ ብሓቂ ዜደንቐ እዩ። ልቦም ፍጹም ብሓጢአት ከም ዝተረረ፡ በዚ ይፍለጥ። በቶም ኣብ ቅድሚ ዳኛ ኻብ ቊርባባኻ ኻልኣት ንንዘብ ዚሰርቁ፡ ወይስ ከኣ ሓደ ሰብ ብማሕንቕቲ ኪቐጽዕ እናረአዩስ ንማሕፉዳ ኻልኣት ዚቐስጡ ደፋራት እንተ ዘይከውዱ እሞ፡ ነዚ ኣቶም ብምንታይ ከምስሎም እዩ፡ ሶዶማውያን፡ ዓይም ከም ተድላ ገነት እዩ ዝነበረ እሞ ኣምላኽ ሰናይ

እናገበረሎምሲ፡ ኣብ ቅድሚኡ ሓጢአት ብምግባሮም በዲሎም ይበህል እዩ። ስለኡ ድማ እዩ ኣምላኽ ኣዝዩ ተቈጢዑ ዚባላዕ ሓዊ ኻብ ሰማይ ኣዝኒቡ ዝቐጽዖም። ከምኡውን እቶም ነዚ ኹሉ እናረአዩስ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ሓጢአት ዚገብሩ ዘበሉ ኣብ ዝገደደ ሓጢአት ከም ዚወድቁ፡ ርግጽ ነገር እዩ። (ዘፍ፡ ፲፫፤ ፲-፲፫።)

በዓል ተስፋ፡ እው፡ ሓቅኻ ኢኻ። በል እስኪ ኣንን ንስኻን፡ ምናዳኳ ኣን፡ ከማታቶም መለበሚ ኻልኣት ዘይምዃንና፡ ዓብዪ ጸጋ ረኪብና ኣሎና። ስለዚ ኸኣ ንሕና፡ ንሰበይቲ ሎጥ ነሉ ጊዜ እናዘከርናዎ፡ ንኣምላኽና ኸነመስግናን ኣብ ቅድሚኡ ብፍርሃት ክንማላለስን መዝና እዩ።

ድሕርዚ ድማ መገዶም ኪቐጽሉ እሞ ኣብቲ ንጉስ ዳዊት ዒላ ኣምላኽ ኢሉ ዝሰመዩ፡ ዮሃንስ ከኣ ማይ ህይወት ዚብሎ፡ ግሩም ዝኹነ ርባ ኪበጽሑ ኸለዉ፤ ብሕልመይ ርኤኽዎም። (መዝ፡ ፳፭፤ ፱። ራእ፡ ፳፪፤ ፩። ፪። ህዝ፡ ፵፯፤ ፩።) እቲ መገዶም ፍጹም ብምገም እቲ ርባ ስለ ዝነበረ ኸኣ፡ ክርስትያንን ብጻዩን ደስ ኢልዎም ይኸዱ ነበሩ። ካብቲ ኣብኡ ዚውሕዝ ዘሎ ማይ እቲ ርባ ሰትዮምውን፤ እቲ ድኹም መንፈሶም ተሓደሱ። ብጀካዚ ድማ ብኸልተ ጎበኡ ነቲ ርባ በብዓይነቱ ዝፋብ ዝበለ ፍረ ዘለዎ ልምሉም ኣእዋም ኣሎ። እቶም መንገደኛታት ተጸሊኦም ወይስ ሓሚሞም እንተ መጹ ድማ፡ ካብ ቲ ኣቐጽልቱ ሸምጢጦም እንተ በልዑ፡ ይጥዕዩ እዮም። ብኸልተ ጎበኡ ነቲ ርባውን ሓጋይ ምስ ክረምቲ ብጥሉሉ ዚነብር ብዕምባባታት ጽጌሬዳ ዘጌጸ ለምለም ሸኻ ኣሎ እሞ፡ ዜፍርህ ዜብሉ ስለ ዝኹነ፡ ክርስትያንን ብጻዩን ኣብቲ ሸኻ በጥ ኢሎም ደቀሱ ምስ ተባራበሩ ኸኣ፤

መሊሶም ካብ ናይቲ ኣእዋም ፍሬታት ቀንጢቦም በልዑ፤
ካብቲ ወሓዚ ማይውን ሰተዩ። ከም ብሐድሽ ድማ ኪድ
ቅሱ ተገምሰሱ። ንሓያሎ መዓልትን ለይትን ድማ ኸም
ኡ እናገበሩ ጸንሑ፤ (መዝ፡ ፳፫፡ ፪፡) ኸውውን ከምዚ
ኢሉም ዘመሩ፤

እዚ ወሓዚ ማይ፣ ወዳጀ፣ ምጥዓሙ፣
ኩሎም መናንያን ሰትዮም ይግረሙ።
ካብኡ ምስ ሰተዩ ነፍሶም ትጠለሉም፤
በቲ ለምለም ሸኻ ኣዝዩ ደስ ይብሉም፤
በበይኑ ዕምባባ ኣብዚ በቐሉሉም፤
ምኡዝ ኸታኡውን ሃነን ይብሉም።
ኣየ ኣብዚ ገምገም ማይ ዘሎ ብቐሉ፤
ወዳጀ ኣትክልቲ፣ ክንደይከ ይፈሪ።
ዓብዩ ደስታ ኣብዚ ኻብ ረኽብና፤
ዓለም ኣይንደልን፤ ትትረፈና።

ሕጂ ኸኣ፡ ኣብቲ ዝደለይዎ ገና ኣይበጽሑን ነበሩ
እሞ፡ በሊዖም ሰትዮም መገዶም ተበገሱ።

ሕጂ እንተ ኹነውን ንጊዜኡስ ነዊሕ ከይከዳ፡ እ
ታ መገዶም ካብቲ ወሓዚ ኸትፋላለ ብሕልመይ ርኡኹ።
ካብታ መገዶም ግዳ ፈንተት ኪብሉ ኣይደፈሩን እምበር፤
ስሌኡውን ጐሆዩ። እታ መገዳ ኻብቲ ርባ ስለ ዝረሐቐት፤
ተራር ነበረት እሞ፡ ነዊሕ ስለ እተጓዕዙ፣ ኣኣጋሮም ጐብ
ጐብ። ስለዚውን እዞም መናንያን እዚኣቶም ተጸልኦም
እሞ እናተጓዕዙ ኸነሶምሲ፡ ካብ ጭንቂ እታ መገዳ እቲኣ
እተላዕለ ኻልእ መገዳ ኪረኽቡ ሃረር በሉ። (ዘሁ፡ ፳፩፡
፬።) ኣብ ቅድሚኡም ብጸጋም እታ መገዶም ከኣ ብማእ
ከል እቲ ሓጽር ዝመለተዊኣ ሸኻ፤ ዓል መገዳ ዝስማ፤

ክርስቲያንን በዓል ተስፋን ካብታ ቅንዕቲ
መገዳ ይዝምብሉ።

ብሔር እተሐጸረት ሸኻ ነበረት እሞ፡ ክርስቲያን ንብ
ጸዩ፤ እዛ ሸኻ እዚኣ ኣብ ጎበጎበ መገድና እንተ ኹነትሲ፡
ብእኣ አቢልና ግዳ ንኪድ፡ በሎ። ብልሓቱ ኪርኢ ኢ
ሉ ኣብቲ ሐጽር እንተ ቐረበ ድማ፡ ኣብታ ሸኻ እተእተ
ደገ ረኸበ፡ ኣብ ደረት እታ ሸኻውን ቀጣን መገዲ ረኣ
የ እሞ፤ ሕጂ ብልጽቲ መገዲ ተረኸበት፡ ኣነውን ድላ
የይ እዚ እዩ፤ እምበኣርሲ ኣታ ሕያዋይ በዓል ተስፋ፡
ንዓናይ በዛ ደገ እዚኣ ንሕለፍ እሞ መገድና ንቐጽል፡ በሎ።

በዓል ተስፋ ግና፤ በል፤ እዛ መገዲ ኣጋር እዚኣ
ኹባታ ቕንዕቲ መገዲ ኸይተዘምብለናሲ፡ ሕጂ ሕሰብ፡ በሎ።

ክርስቲያን ከኣ፡ ኣይመስለንን፤ ርኤኻ እሞ፡ ምስ እ
ታ መገድስ ኣርዑት እየን ዘለዋ፤ በሎ። በዓል ተስፋውን
ኣመኖ እሞ ሰዐቡ፡ ኣብታ ሸኻ ምስ በጽሑ፡ ንምርጋጸ
ኣሐጉሶም፡ ኣማዕድዮም እንተ ጠመቱ ድማ፡ ሕድሪ ከን
ቱ ዝሰሙ ሰብኣይ ቀቅድሚኦም ኪግስግስ ረኣየ እሞ
ጸዊዖም፤ እዛ መገዲ እዚኣ ናበይ እትወስድ እያ፤ ኢ
ሉም እንተ ሓተትዎስ፡ ናብታ ሰማያዊት ደገ፡ ኢሉ መ
ለሰሉም።

ክርስቲያን ድማ ንብጸዩ፤ ርኤኻ ኣይበልኩኻንዶ፡
ኣብታ ቕንዕቲ መገዲ ኸም ዘሉናኽ ፍለጥ፤ በሎ። ኸዑ
ደድሕሪ እቲ ሰብኣይ ኪጉዐዙ ጀመሩ። ደጊም ጸሓይ
ዐረበት፡ ነቲ ቐቅድሚኦም ዚኸይድ ዝነበረ ሰብኣይ ምር
ኣዩ ኸሳዕ ዚስእኑውን፡ ምድሪ ጸልመተ።

ኸዑ ኣቶ ሕድሪ ከንቱ፡ ነቲ ዚረግጸ ምርኣዩ ሸጊ
ርዎ፡ ኣብ ሐደ ዓሚቑ ጉድጓድ ወዲቐ ሓሸምሸም ኢ
ሉ ተሰብረ። እዚ ጉድጓድ እዚ ድማ ጉይታ እታ ሃገር
እቲኣ ነቶም ብእኡ አቢሉም ዚሓልፉ ዓሻታትን ዕቡያትን

ወጽመድ ኪኸውን ኢሉ ዘኹዐቶ ጊፍ እዩ። (ኢሳ
፱፣ ፲፮።)

ክርስቲያንን ብጻዩን እቲ ሰብኣይ ኪወድቕ ከሎ ሰም
ዑ እሞ ብጀካ ቅዝማ ግዳ ገለ ምላሽ አይረኽቡን እም
በር፤ እንታይ እዩ አታ፤ እናበሉ ጨደሩ። በዓል ተስፋ
ድማ፤ አታ ሕጂኸ እበይ ኢና ዘሎና፤ በሎ። ክርስቲያን
ግና፤ ካብታ ቕንዕቲ መገዲ ዶኹን አውጺኤሎ እዩ፤ ኢ
ሉ ስለ እተጣራጠረ፤ አጽቀጠ። ኸው ኸኣ ዜሸብር ነጉ
ድን በርቀን ከኣ፤ እቲ ርባ ተሎ ውሒዝ ክሳብ ዚመልእ
ድማ ብርቱዕ ዘነበ።

ኸው በዓል ተስፋ፤ ብገሂ እናተናእከ፤ ዋይ ደኣ ሸኣ
መገደይ ቀኒኤ ኸይኸይድ ነበርኩ። ኢሉ አሕዘንዘነ።

ክርስቲያን፤ እዛ ቐራና መገዲ እዚኣ ኸም እተጥፍ
እናሞ መን ሐሲብዎ፤

በዓል ተስፋ፤ አነስባ ኻብ መጀመርያ ፈሪሂያ፤ ጎበ
ጎበ ገይረ ተዛሪበካ፤ ምዕባዩ ስለ ዝኹንካ እንተ ዘይ
ሐፍረካ ኸኣ፤ አግሂደ ምነገርኩኳ ነይረ።

ኸው ክርስቲያን፤ አታ ፍቁር ሐወይ፤ ካብታ ቕንዕቲ
መገዲ ስለ ዘውጸእኩኪ፤ ብዙሕ ጉህዩ አሎኹ፤ ግናኸ
ብኸፍኣተይ አይከውንኩን ዝገበርከዎ እሞ፤ ሐደራኻ ሐ
ወይሲ፤ አይትኹሪ ይቕረውን በለለይ፤ ኢሉ ለመኖ።

በዓል ተስፋ ድማ፤ አታ ኸቡር ሐወይ፤ እዚ ነገርዚ
ንጥቕምና እዩ ዝኹን ይመስለኒ፤ ስለዚ አጆኺ፤ ሀዳእ፤
ብፍጹም ልበይውን ይቕረ ኢለልካ አሎኹ፤ ኢሉ መለሰሎ።

ክርስቲያን፤ ምሕረተኛ ሐው ስለ ዝረኽብኩ፤ ብ
ዙሕ ሕጉስ እዩ፤ በል ንድሕሪት ገጽና ደኣ ንመለሰ እም
በር፤ አብዚ ደው አይንበል።

በዓል ተስፋ፤ እነ ኸመርሕ ደኣ ፍቐደለይ እምበር፤
ሕራይ።

ክርስቲያን፤ አይከውንን፤ ሐወይሲ፤ ብበደለይ ኢና
ኻብታ ቕንዕቲ መገዲ ዝዘምበልና እሞ፤ ምናልባሽ ድን
ገት እንተ ተገነፈና፤ ቀድሞ ንኣይ ክረክብሲ፤ እነ ደኣ
እምራሕ ግደፈኒ።

በዓል ተስፋ፤ አይፋልካን፤ ጉሂኻ ኢኻ ዘሎኳ እሞ፤
መሊስካ ኻብታ መገዲ ኸይትጠፍእሲ፤ እነ እዩ ዝመርሕ።

ኸው ንምጽንናዎም ዚኸውን፤ «ልብኹም አቕንዑ
ናብታ ቐድሞ ዝኸድኩምዎ ቕንዕቲ መገዲውን ተመለሱ።»
ዚብል ድምጺ ሰምዑ። (ኤር፡ ፴፩፤ ፳፮።) ምስናይዚ ግና
እቲ ውሒዝ አዝዩ መሊኡ ስለ ዝነበረሰ፤ ንድሕሪት ምም
ላስ ብዙሕ ሸገሮም። እነ ድማ፤ ወይ ግሩም፤ አብታ
ዝነበርካያ መገዲ ኻብ ምምላስሰባ ኻብኣ ምውጻእ ይቐ
ልል፤ ኢለ አስተንተንኩ። ምስናይዚ ኸኣ ንድሕሪት ኪም
ለሉ ጸዐቱ፤ ግናኸ እቲ ውሒዝ አዝዩ መሊኡ ምድሪ
ውን ብድቕድቕ ጸልማት ተሸፊኑ ነበረ እሞ፤ እቲ ኪም
ለሉ ኸለዉ፤ ትሸዓተ ወይስ ዓሰርተ ዓዕ ዚኸውን ኪጥ
ሕሉ ኢሎም ነበሩ።

ምስ እዚ ኹሉ ጸዕሮም አብታ መራኽቢት እታ
ቕንዕቲ መገዲ ኪበጽሑ ስለ ዘይተኻእሎም ከኣ፤ ሐንቲ
ንእሽቶ መጸግዒት ረኪበም ምድሪ ኸሳዕ ዚወግሕ አብ
ኣ አጽብሑ፤ አዝዮም ደኪሞም ስለ ዝነበሩውን ድቃስ
ወሰዶም። አብ ጥቓ እቲ ዝሐደርዎ ድማ ጅግና ቕብጸት
ዚበህል ሰብኣይ ዝዋናኡ፤ ውልውል ዝስመ ሐደ አደ
ራኸ ነበረ። አብቲ ቦታኡ ኸኣ እዮም ደቂሶም ዝነበሩ።
አቶ ጅግና ቕብጸት አንጊሁ ምስ ተንበኤ ድማ፤ አብቲ
ግርሁኡ እናተማላለሰ ንክርስቲያንን ንበዓል ተስፋን አብታ

መሬቱ ደቂቅም ረኸበም አሞ፡ ብነድርን ብቅጥዓን እናአባራበርም፤ ካበይ ዝመጸአኩም ኢኹም፤ አብዚ ግዝ አተይክ እንታይ ትገብሩ፤ ኢሉ ሐተቶም፡ ንሳቶም ከኣ፤ መገዲ ጠፊኡና ደኣ አብዚ መጺእና እምበር፤ ንሕናስ መናንያን ኢና፤ ኢሎም መለሱሉ፡ አቶ ቕብጾት ድማ፤ ሎሚ ለይቲ ንስኻትኩም ብሐይሊ አብዚ መሬተይ ሰፊር ኩምሲ ረጊጽኩምዎን ደቂስኩምዎን እኔኹም፤ ኢሉ እና ጨደረ፤ በሉ ተንስኡ፤ ንዑ ምሳይ፤ በሉም፡ ንሳቶም ከኣ በደሎም ተፈሊጥዎም ዚመልሱሉ ስለ ዝሰኣኑን ንሱ ኻ ባታቶም ዚሕይል ብምኽኑን፤ ብግዲ ሰዐብም፡ ሽዑ አቶ ቕብጾት እናአጋፍዔ ቐቅድሚኡ አብቲ ገዛኡ ወሰዶም እሞ አብ ሐይ ንነፍሶም ዚጉድኡ ረሳሕ፤ ግብ ዝበለ ጸል ማት ቤት ማእሰርቲ እስተዎም፡ (መዝ፡ ፱፻፮፡ ፩፡ ፲፭፡) አብቲ ቤት ማእሰርቲ ኸኣ ብዘይ ርፍሬፍ እንጌራን ነጥ ቢ ማይን ብዘይ መብራህቲ ወይስ ገለ ሰብ ዚጥይቕም ዜበሎም፤ ይወኣት መናንያን ካብ ብጉሓት ረቡዕ ሓዘም ሲ ኸሳዕ ምሸት ቀዳም አብኡ ጸንሑ፡ እወ፤ አብቲ ስፍ ራቲ ኻብ ፈተውቶምን ዚፈልጥዎን ርሒቑም ብጭንቂ እዮም እተቐመጡ፡ ክርስትያን ከኣ፤ እዚ መከራዚ ብሰፊ እቲ ግጉይ ምኽረይ እዩ ረኺቡና ዘሉ፤ ኢሉ ቻዘነ።

አቶ ጅግና ቕብጾት ከኣ ጥርጥር ዝሰማ ስበይቲ ነ በረቶ እሞ አብ ምድቃሱ ምስ ከደ፤ ክልተ ሰባት እም በር አብቲ ቦታይ ሰፊርም አባላሽዮምዎ ረኺቡዮምሲ፤ አብቲ አብ አደራሽና ዘሉ ቤት ማእሰርቲ እስትዩዮም አሎኹ፤ ኢሉ ነገራ፡ ወሲኹ ድማ፤ እንታይ እንተ ገበርክ ዎምክ ይሐይስ ይመስለኪ፤ ኢሉ ሐተታ፡ ንሳ፤ ካበይ ዝመጹ ናበደሲ ዚኸዱ እንታዎትክ እዮም፤ ኢላ ምስ ሐተተቶ ኸ ኣ፤ አቶ ጅግና ቕብጾት ነቲ ኸዚን ነገራ እሞ፤ ጽባሕ ንግሆ

ምስ ተንሳእክ ብዘይ ድንጋጽ ግረፎም፤ ኢላ መኸረቶ፡ ሽዑ ምስ ተንስኤ፤ ረጉድ ጎመድ ሓዙ አብቲ ቤት ማእ ሰርቲ ኸይዱ፤ ገለ ሕማቕ ቃል ከየውስኡስ፤ ነኸላባት ከም ዚጸርፍ ገይሩ እኩይ ጸርፊ ጸረፎም፡ ድሕሪኡ ድማ አብ ምድሪ ጻሕ ኢሎም ከሳዕ ዚወድቁ እሞ ኻብኡ ምትን ሳእ ከሳዕ ዚሕለሉም ብዘይ ምሕረት በቲ ጎመድ ደከዎም፡ ድሕርዚ ስለቲ ዝረኸበም መከራን ጸበባን መሪር ብኸ ያት ኪበኽዩን ኪቕንዘዉን ከለዉ፤ አቶ ጅግና ቕብጾት ጠንጢንዎም ከደ፡ ንሳቶም ድማ ተጨኒቑም እናላህልዑን ከም ክእለቶምውን ነንሐድሕዶም እናተጸናንዑን፤ ምሉእ መዓልቲ አብኡ ወዐሉ፡ ንምሸቱ ድማ ወይዘሮ ጥርጥር እዞም እሱራት ገና ብህይወት ምህላምም ምስ ሰምዒት፤ ንሰብኣያ፤ ባዕላትኩም ትንፋስኩም አሕልፉ በሉም፤ ኢላ መዐደቶ፡ ንሱ ድማ ንጽብሒቱ አንጊሁ ናበታቶም ከይ ዱ፤ ከምታ ናይ ትማሊኡ ብእኩይ አጣማምታ ጠመቶም፡ ብሰፊ እቲ ዝኸትከቶም ኪቕንዘዉ ምስ ሰምዎም ከኣ፤ አቱም ሰባት፤ ደጊምስኮ ኻብዚ ስፍራዚ እትወጹሉ መገ ዲ ዩብልኩምን፤ ስለዚ ነገሩ ቐልጢፉ ምእንቲ ኺሐል ፈልኩምሲ፤ ብኻራ፤ ብምራን ወይስ ብመርዚ ጌርኩም ትንፋስኩም ከተሕልፉ እምዕደኩም አሎኹ፤ አብ ከምዚ ዝበለ መከራ ኸሎኹምሲ፤ ብህይወት ምንባር እንታይ ኪ ጠቐመኩም እዩ፤ ኢሉ ፈተኖም፡

ክንከይድ እንደ ግዳ ግደፈና፤ ኢሎም እንተ ለመንዎ ኸኣ፤ ብእኩይ አጣማምታ እናጠመተ ኺቃብጾም ኪሐ ስብ ከሎ፤ ከምቲ፤ ጸሓይ እንተ በርትዖ፤ ሐሐንሳእ ብ ድንገት ዚኹኖ ሕጂውን ዐወለ እሞ ብሃንደበት አእ ዳዉ ሰሊሉ ምውስዋስ ከሳዕ ዚሰእን ተወቕዔ፡ ምስናይ እዚውን አበይ እሞ ኸየብሉ ኢሉ፤ አብኡ ገዲፍዎም

ንቤቱ ተመልሰ። እቶም እሱራት ከአ፤ ከምቲ አቶ ጅግና ቅብጾት ዝመዐደናዶ ንግበር ወይስ ንግደ፤ እናበሉ ነን ሓድሕዶም ከዚራረቡ ጀመሩ።

ኸው ክርስትያን፤ በል አታ ሐወይ፤ በዓል ተስፋ፤ ሕጂኽ እንታይ ንግበር፤ ከምዚ ኢልካ ምንባር ብሐቂ ጭንቂ እዩ፤ ምጽናሕ ዚሓይስ እንተ ኹን ወይስ ንነፍስኻ ባዕልኻ ምሕላፋ፤ እንድሂ። አነ ግና ኹብ ከምዚ ኢል ካ ምንባርሲ ተሓኒቐካ ሙማት ምሐራኹ። እው፤ ካብዚ ቤት ማእሰርቲ እዝስ መቓብር ዚበልጽ ከወይኑ ይረክየኒ አሎ። ስለዚ ምዕዶ አቶ ጅግና ቅብጾትዶ ንቀበል፤ ኢሉ ሓተቶ። (እዮ፤ ፯፤ ፲፭።)

በዓል ተስፋ ድማ፤ እዚ ሕጂ ዘሎና ንብረት ብሐቂ መከራ እዩ፤ ኩሉ ጊዜ ኸምዚ ኢልካ ኹብ ምንባርሲ፤ እው፤ አጸቢቐ ሞት ምሕሸና ነይሩ። ግናኽ ንጉስ አታ እንኸዳ ዘሎና ሃገር፤ “አይትቐተል፤ ትንፋስ ካልአት አይ ተሕልፍ።” ከም ዝበለ፤ ንሕሰብ ደኣ። እምበኣርሲ፤ አታ ፍቁር ሐወይ፤ ንነፍሲ ኻልአት ምቕታል ካብ እንኸልክል ሲ፤ ንገዛእ ነፍስና ባዕላትና ምቕታልውን ክልኩላት ኢና ይመስለኒ። ብዘይ እዚ ድማ፤ እቲ ንኻልአት ዚቐትል ን ስጋኦም ጥራይ እዩ ዚቐትል፤ እቲ ንገዛእ ነፍሱ ዚቐትል ሰብ ግና ንስጋኡን ንነፍሱን ደሪቡ እዩ ብሓንሳእ ዚቐት ሎም። መሊስካውን፤ አታ ኹቡር ሐወይ፤ ስለቲ አብ መቓ ብር ዚኸውን ዕረፍቲ ተዛሪብካ። ግናኽ እቶም ቀተልቲ ነፍሲ ዘበሉ ኹላቶም ናይ ዘለአለም ህይወት ከም ዘይ ረኽቡ፤ ፍሉጥ እዩ። እሞኽ ደኣ፤ አታ ፍቁር ሐወይ፤ ነቲ እቶም ቀተልቲ ነፍሲ ዘበሉ ብርግጽ ዚአትውዎ ገሃነምክ ረሲዕካዮ ዲኻ፤ ደሓር ከአ ስልጣን ዘበለ ኹሉ አብ ኢድ አቶ ጅግና ቅብጾት ከም ዘይኩነስ፤ ንሕሰብ ደኣ። ቅድ

ሚናውን ንኻልአት ሒዙ ኸም ዝነበረ እሞ ኹብ አእዳ ወ. ኸም ዘምለጡኳ፤ ሰሚዔ አሎኹ። ሕጂ ድማ እቲ ን ዓለም ዝፈጠረ አምላኽ ንአቶ ጅግና ቅብጾት እንተ ቐ ተሎ፤ ወይስ ሓደ ጊዜ ነዚ ዘሎናዮ ቤት ረሲዕዎስ ከይ ዐጸዎ እንተ ኸደ፤ ወይ ከአ አብ ማእከልና ኸሎ ኸምቲ ናይ ቀደሙ አካላቱ ኪዋሳወስ ክሳዕ ዘይኸእል ወቕዒ እንተ ዘበጠ፤ መን ይፈልጥ፤ ድሕሪ ሕጂ ኸምኡ እንተ ኹይኑ ግና፤ አነ ስረ ኸዐጥቐ ብዝኹን መገዲውን ካብ አእዳዉ ንምምላጥ ክጽዕት ቁሪጸዮ አሎኹ። ቅድሚ ሎሚ ዘይፈተንኩ እኳ፤ ስንፍናይ እዩ። ስለዚ ኸኣ፤ አታ ፍ ቁር ሐወይ፤ ካብዚ ወጺእናስ ብሓጐስ እንዐርፈሉ ጊዜ ኪመጽእ እዩ እሞ፤ ንተዐገብ ደኣ። ነዚ ወሪዱና ዘሎ ግና ብዓቕሊ ንጸመሞ ንገዛእ ነፍስናውን ባዕላትና አይ ንቐተል፤ ሐወይሲ፤ ኢሉ አጸናንዎ።

በዓል ተስፋ ንሐዉ ክርስትያን በዘን ቃላት እዚአ ተን አህድሉ። ከምኡ ኢሎም ከአ አብቲ ዜሕዝንን ዜ ሰክሕን ጸልማት ብሓንሳእ ወዐሉ።

ንምሸቱ ድማ አቶ ጅግና ቅብጾት፤ እቶም እሱራት ከምቲ ዝመዐዶም ገይሮም እንተ ኹኑ ኪርኢ ኢሉ፤ ከም ብሐድሽ አብቲ ቤት ማእሰርቲ መጸ እሞ፤ ምስ ትን ፋሶም ጸንሕዎ። ግናኽ ኸይሞቱ ጸኒሐም ማለት ደኣ እዩ እምበር፤ ብሰሪ እቲ ዝኸሰልዎን ማይን እንጌራን ዘይምጥ ዓሞምን ትንፋስ ጥራይ እምበር፤ ገለ ሓይልስ አይነበ ሮምን። ምስናይዚ ግና፤ ከምቲ ዝበልክዎ፤ ከይሞቱስ ጸንሕዎ ደኣ። ኸው ንሱ፤ አታ፤ እዚአቶም ምዕዶይ ካብ ዘይሰምዑስ፤ ዘይተወልዱ እንተ ዝኹኑ ምሕሾም ነዩሩ፤ እናበለ ብቑጥዓ ነደደ እሞ፤ ይዋእ እዮም አዝዮም ፈር ሁ። ክርስትያንስ እኳ ልቡ ጠፊእዎ ይዩሉ ዝወደቐ ደኣ

ይመስለኛ። አብ ልቡ ምስ ተመልሰ ግና፤ ነዚ ምዕዶ አቶ ጅግና ቕብጾትሊ ንቀበሎዶ ወይስ ንእቦዶ፤ ኢሎም መሊሶም ኪመኹሩ ኸለዉ፤ ክርስትያን ሐሳቡ ንምቕባል ኩነ እሞ፤ እቲ ብጻዩ ኸምዚ ኢሎ መለሰሉ፤

በዓል ተስፋ፤ በልባ፤ አታ ፍቁር ሐወይ፤ ቀደም ከመይ ዝበለ ተባዕ ጅግና ኸም ዝነበርካዶ አይትዝክርን ኢኹ፤ አጳልዮን እኳ ኬሕምቐካ አይተኻእሎን። በቲ አብ ርባርባ ድነ ሞት ዝርኤኹዮን ዝሰማዕካዮን እንተ ኹነውን ድምብርጽ አይበልካን። እወ፤ ቅድሚ ሎሚ ኸንደይ ድኻም፤ ስምባድ፤ ፍርሃት ኦሕሊፍኪ፤ ሕጂ ግና እንሆ፤ ፍርሂ ጸቐጡኳ። እነኳ ብፍጥረተይ ካብኻ ዝሰንፍ ክነሰይሊ፤ እኒኹ ደኣ ምሳኻ አብ ቤት ማሕበሩ። ባዕልኻ ኸም ዝርኤኹዮ ድማ፤ አቶ ጅግና ቕብጾት ከምቲ ንኣኻ ዘቕሰለካ ገይሩ እዩ ዘቕሰለኒ፤ ንኣኻ እንጌራን ማይን ከሊኡኳ፤ ንኣይውን አይሀበንን። አብዚ ጸልማት እዚ እንተ ኹነውን ብሐንሳእ ኢና እንስቀ ዘሎና። ስለዚ አጅጂ፤ ንተወገስ፤ አብቲ ዕዳጋ ከንቱነት ዕጡቑ ሰብአይ ኬንካ ኻብ ሞቐሕ ኩነ፤ ካብ ማሕበሩ ወይስ ካብቲ ዜሰክሕ ሞት ድምብርጽ ከም ዘይበልካውን ዘክር ደኣ። ደጊም አጅጂ፤ ክሳዕ ዚክአለና ንጸመም፤ ኢሎ አታባብዶ።

ሕጂ ምድሪ መስዩስ እቲ ጅግና ምድቃሱ ምስ ከይ፤ ሰበይቱ፤ እቶም እሱራትሊ ኸምቲ ዝመኸርካዮም ዶ ገበሩ፤ ኢላ ሐተተቶ። ንሱ ኸኣ፤ አይፋሎምን፤ ካብ ባዕላትና ንነፍስና እነጥፍእስ ነዚ ኹሉ ስቓይ ምጽማሙ ደኣ ይሕሸና፤ ኢሎም እዮም ጸኒዖም ዘለዉ፤ ኢሎ ምላሽ ሀባ። ንሳ ድማ፤ በል ጽባሕ አብቲ ደምበ ገዝና ወሲድካ ናይቶም ከማታቶም ገበሉ ቕድሚ ሕጂ ዝቐተልካዮም ኸክና ርእሰን አዕጽምትን አርአዮም እሞ፤ አብዛ ሰሙን

እዚኣ አብቶም ቅድምዚ ዝቐተልካዮም ብጻዮም ከም እትጽምብሮም አረድአዮም፤ በለቶ።

ንጽብሒቱ አቶ ጅግና ቕብጾት ናብቶም እሱራት ከይዱ፤ ናብቲ ሰበይቱ ዝበለቶ ደምበ ወሰዶም እሞ፤ ዜሰክሕ እተቋራረጸ አካላት ሰብ እናአርአዮም፤ እዚኣቶም ከማ ኻትኩም መናንያን ነይሮም እዮም፤ ከምዚ ንስኻትኩም ዝገበርኩምዎ በቲ መሬተይ አቢሎም ስለ ዝሐለፉ ኸኣ፤ ከም ድላዩይ ገይረ በጣጢሶዮም እነዉ አብዚ። ንኣኻትኩምውን አብዛ ሰሙን እዚኣ ኸማታቶም ክገብረኩም እዩ፤ ሕጂ ኪዱ አብ ማሕበሩኩም ተመለሱ፤ ኢሎ እና ዘበጠም፤ ናብቲ ዝነበርዎ ስፍራ መለሶም። እቶም መሳኪን መናንያን ከኣ ምሉእ መዓልቲ ቐዳም፤ ከም ቀደሞም ብ ስቓይ ወወሉ። ኸው ለይቲ እቲ ጅግና ኪድቀስ ምስ ተገምሰሰ፤ ምስ ወይዘሮ ጥርጥር፤ ሰበይቱ፤ ብዛዕባ እቶም እሱራት ኪዛራረቡ ጀመሩ። ኸው እቲ አረጊት ጅግና ንሰበይቱ፤ እነስ ብመውቃዕቲ ኹነ ብምፍርራህ፤ አታ ንነፍስ ኻትኩም ባዕላትኩም ቅተልወን፤ ኢላ እንተ ሐባበልክዎም፤ አብዮምኒ ተሐሊሊ፤ ኢሎ አድኒቐ ነገራ። ንሳ ኸኣ፤ እነስባ ኻብኡ ኬውጽኦም ተስፋ እናገበሩ ዚጽበይዎ ሰብ ከይሀልዎም፤ ወይስ ገለ ሐጺን ሓዘም ከይሀልዉ እሞ፤ ብእኡ ጌርና ነቲ መኸፈቻ ናይቲ ማዕጸ ፈቲሕናስ ክንሀድም ኢና፤ ዚበሀል ሐሳብ ከይሀልዎም እፈርህ አሎኹ፤ በለቶ። ንሱ ድማ፤ አቲ ፍቅርተይ፤ ከምኡዶ ትሐስቢ አሎኹ፤ አጅጂ በሊ፤ ጽባሕ ከይደ ከምርምሮም እዩ፤ በላ።

እቶም እሱራት ከኣ ኻብ ፍርቂ ለይቲ ቐዳም ጀሚሮምሊ ኸሳዕ ዚወግሕ ኪጽልዩ አጽብሑ።

ቅሩብ ቅድሚ ምድሪ ምብርሁ ድማ ክርስትያን ብዕጉጉ ክነሱ ብድድ በለ እሞ፤ ዋይ እነ ንሻ፤ ንማዕጸ እዚ

አደራሽ እዚ ዚኸፍቶ፡ ተስፋ ዝስሙ መኸፈቻ ኣብ ቍርባ ባበሻይ ከሎንን ሐራ ኸወጽእ ዚከአለኒ ኸነሱንስ፡ ኣብ ዚ ብድብድ ቤት ማእሰርትዚ ምቕማጠዮሲ ኸመዶ ዝበለ ድንቍርና እዩ፡ ኢሉ ሐይሊ ዘለዎ ቃላት ተዛረበ። በዓል ተስፋ ኸኣ፡ ኣዝዩ ዜሐጉስ ብስራት እባ ደኣ ነገር ካኒ፡ በል እስኪ ሐወይ ሀብሮም፡ ካብ ቍርባበሻኻ ኣውጺእካ ኸፈተልና፡ በሎ።

ድሕርዚ ክርስትያን ካብ ቍርባበሻኡ ኣውጺኡ ኺኸፍት ፈተነ። መጋጠሚ እቲ ማዕጸውን ተፈትሖ እሞ ብሃንደበት ጋህ ኢሉ ተራሕወ። ኸው ክርስትያንን በዓል ተስፋን ካብቲ ዝነበርዎ ወጺኦምሲ ናብቲ ኸንዩዉ ዘሎ ማዕጸ እቲ አደራሽ በጽሖ፡ ንእኡ እንተ ኹነውን በቲ መኸፈቻኦም ከፈትዎ። ኣብቲ ብማዕጸ ሐጺን እተረገጠ ሰልሳይ ደገ ምስ በጽሖ ግና፡ ንመጀመርያስ ምኸፋቱ ሸገሮም። ደሓር ግና እቲ መኸፈቻ እትስ ከፈተሎም ደኣ። ደጊምሲ ቐልጢፍና ኸንወጽእ ኢና፡ ኢሎም ነቲ ናይ መወጻእታ ማዕጸ እንተ ደፍእዎ ድማ፡ ንኣቶ ጅግና ቕብጾት ክሳዕ ዜባራብሮ እቲ ማዕጸ ዓቕቕ በለ። ምስ ተንስኤ ኸኣ፡ እቲ ናይ ቀደም ሕማሙ ወሪድዎ ኣካላ ቱ ስለ ዝሰለለ ግዳ ምርካቦም ስኢኑ እምበር፡ ክሕዞም እዩ፡ ኢሉስ ሀቂቲ። ድሕርዚ ብደሓኖም ኣብቲ ጽርግያ ንጉስ ተደምበሩ።

ሕጂ ኹብ ቦታ እቲ ጅግና ስለ ዝወጸ፡ ሀድኣት ረኸቡ። ኣብቲ መፋላልዮ እቲ መገዲ ምስ በጽሖ ኸኣ፡ እቶም ንድሕሪ ሕጂ በዛ መገዲ እዚኣ ዚሓልፉ መናንያን ኣብ ኢድ ኣቶ ጅግና ቕብጾት ምእንቲ ኸይወድቁስ፡ እንታይ ንጣበብ፡ ኢሎም ተማኸሩ እሞ ኣብ ሸንኽ እታ

ንዝ፡ ጅግና ቕብጾት እተግልስ መገዲ ሐደ ሐውልቲ ተኺሎምሲ፡ ከምዚ ኢሎም ከጽሕፉሉ መደቡ፤

«እዛ መገዲ እዚኣ ናብቲ ውልውል ዝስሙ አደራሽ ኣቶ ጅግና ቕብጾት እትወስድ እያ። ኣቶ ቕብጾት ድማ ንንጉስ እታ ሰማያዊት ከተማ ዚንዕቆ፡ ነቶም ቅዱሳን መናንያንውን ኬጥፍኦም ዚጋደል እዩ።» ከምኡ ድማ ገበሩ። ሳላ ኸምኡ ዝገበሩ ኸኣ ብዙሓት ብድሕሪ ኣም ዝመጹ መናንያን ነዚ ጽሕፈት እዚ እናንበቡ ኹብ ዚድንገትዚ ኣምለጡ። ድሕርዚ ክርስትያንን በዓል ተስፋን ከምዚ ኢሎም ዘመሩ፤

- ነታ ቕንዕቲ መገዲ ምስ ገደፍና፡
- ሐሳረ መከራ ዘበለ ጸገብና፡
- ለክ ሰብሲ ኺጠፍእ እንከሎ፡
- ቅሩብ ነገር እዩ ዜታልሎ።
- ኣቱም መናንያን፡ በዚኣ እትሓልፉ፡
- ተጠንቀቁ፡ ኣሕዋተይ፡ ከይትጥለፉ።
- ሐደ ጨካን ኣሎ በዚኣ እንተበልኩም፡
- ኣብ ግምቢ ውልውል ዚኣስረኩም።

ከምኡ ኢሎም መገደም ከቕጽሉ ኸለዉ ድማ፡ ኣኸራን ደስታ ኣብ እተባህለ ቦታ በጽሖ። እዚ ኣኸራን እዝን እቲ ቕድም ብዛዕባኡ እተዛረብና ኸረንን ከኣ፡ ጐይታኡ ሐደ እዩ። ነቲ ኣብኡ ዝነበረ ኣታኸልቲ ወይንን ፍሬታትን ዓይኒ ማያትን ኪርእዩ ድማ ናብቲ ኣኸራን ደየቡ። ካብቲ ፈልፋሊ ማይ ሰትዮም ረወዩ፡ ኣብቲ ወሐዚ ተሓጽቡ፡ ካብ ፍረ እቲ ኣታኸልቲውን ክሳዕ ዚኣኸሎም በልዑ። ኣብ ዝባን እቲ ኣኸራን፡ ኣብ ጥቓ እቲ መገዲ ድማ ኣባጊዕ ዚሕልዉ ንሶት ነበሩ እሞ፡ እዞም

መናንያን ናባታቶም ቀረበም፡ ከምቲ አቶም ዝደኸሙ መን
ገደኛታት አብ ደረት መገዲ ኹይኖም ዚገብርዎ ገይ
ሮም፡ አብቲ መራኹሶም ተጸጊዖም፤ በሉባ፡ እዚ አኸራን
ደስታ እዚ መን እዩ ጉይታኡ፡ እዘን እትጓስደወን ዘሉ
ኹም አባጊዕከ ናይ መን እዩን፤ ኢሎም ሐተትዎም።

እቶም ጓሶት ድማ፤ እዚ አኸራን እዚ ናይ አማኑ
ኤል እዩ፡ እታ ኸተማኡ እኳ አብዚ ኼንካ ትርኤ እዩ፡
እዘን አባጊዕውን ነፍሱ በጃ ዝሀበለን ጥራቱ እዩን፤ ኢ
ሎም መለሱሎም።

ክርስትያን፤ ናብታ ሰማያዊት ከተማ እትወስድ መ
ገድስ እዚአ ድያ፤

እቶም ጓሶት፤ ፍጹም ንሳ እያ።

ክርስትያን፤ ካብዚ ኸላዕታ ኸተማስ ርሑቑ ድዩ፤

ጓሶት፤ ነቶም ተዐጢቆም ብሐቂ ዚአትወዋ ቐረባ
አም፡ ነቶም ካልኣት ግና ሀው ዝበለት እያ።

ክርስትያን፤ በሉኸ፡ እታ መገድስ ዜፍርሀዶ አለዋን
ደሓን እያ፤

ጓሶት፤ ነቶም ኪድሕኑ ዘደልዩ ደሓን እያ፤ «እቶም
መፍረስቲሕጊ ግና አብኣ እዮም ዚወድቁ።» (ሆሴእ ፲፬፡ ፱።)

ክርስትያን፤ እቶም ደኺሞም ንምኻድ አተሐለሉ
መናንያን ዚዐርፉሉ ሰፍራኸ አብዚዶ ይርከብ እዩ፤

ጓሶት፤ ጉይታ እዚ አኸራንዚ፤ «ምቕባል አጋደስ
አይትረስው።» ኢሉ ተላብዮና እዩ እሞ፡ አጆኹም፡ እቲ
ሰናይ ዘበለ ኹሉ ንኸምዚ ኸማኅትኩም ዝበሉ እዩ።
(እብ፡ ፲፫፡ ፪።)

ሕጂ እቶም ጓሶት ነዘም ሰባት እዚአቶም መናንያን
ምኻኖም ምስ አለለዎም፤ ካበይ ዝመጸእኩም፤ ከመይ
ጌርኩምሲ አብዛ መገዲ እዚአ አቶኹም፤ እቶም ብትዕ

ግስቲ አብዚ ሰፍራዚ ዚበጽሑ መናንያን ድማ ቐሩባት
እዮም፤ ንስኻትኩም ደኣ ብረዲኤት መን ኢኹም አብ
ዚ ዝበጸሕኩም፤ ኢሎም ኪሐትዎም፤ ከምቲ ልምዲ ቐደ
ሞም ገይሮም ምላኽ ምስ ሀብዎም ከኣ፡ ብፍቕሪ እናጠ
መትዎም፤ እንቋዕ አብዚ ናይ ደስታ አኸራንዚ ብደ
ሓን በጸሕኩም፤ ኪብልዎም ከለዉ፤ ብሕልመይ ርኤኹ።

ድሕርዚ እዘም ፍልጠት፤ ምኹር፤ ንቐሕ ግሩህ ዝ
ስሞም ጓሶት እዚአቶም በእዳዎም ሓዘም ናብቲ ድንኳ
ውንቶም አእትዮም አድረርዎም። መሊሶምውን፤ አጸበቐ
ና ምእንቲ ኸንፋለጥን በዚ አብዚ አኸራንዚ ዘሉ ጽ
ቡቑ ዘበለ ደስ ኪብለኩምን እሞ፡ ሐድሽ ሐይሊ ኸት
ረኽቡንሲ፤ ምላና ኸትቅንዩ ምፈቶና፤ በልዎም። እቶም
መናንያንውን፤ ሕራይ ተሐጊሶና፤ በልዎም እሞ፤ ምድሪ
መስዩ ስለ ዝነበረስ፤ ዙላቶም ናብ መመደቀሲአም ከዱ።

ምድሪ ምስ ወግሑ ድማ፤ እቶም ጓሶት ንክርስትያንን
ንበዓል ተስፋን አንጊሆም ኬባራብርዎም እሞ፤ አብቲ
ብኹሉ ወገኑ ንምርኣዩ ደስ ዜብል ዘለዎ ቦታን አብቲ
አኸራንን ሓዘምዎም ኪዛወሩ ኸለዉ፤ ብሕልመይ ርኤኸ
ዎም። ድሕርዚ ድማ እቶም ጓሶት ነንሐድሕዶም፤ እታ፤
ነዘም መናንያን እንዶ ግዳ ነቲ ናይዚ ሰፍራዚ እምብዛ
ዚደንቐ ነገር ዘሉ ነርእዮም፤ ተባሃህሉ። ርሑስ ይኹን፤
ኢሎም ምስ ተላማምው ድማ፤ መጀመርያ ናብ ጫፍ ሐደ
ስሕተት ዝሰሙ ኸረን አደዮብዎም እሞ፤ ብኸንዩዉ ሃው
ዝበለ ገደል ስለ ዝነበረስ፤ እስኪ ተገምጊምኩም ንታሕ
ቲ ገጽኩም ጠምቱ፤ በልዎም። ክርስትያንን በዓል ተስፋን
አንቄልቀሉም እንተ ጠመቱ ኸኣ፡ አብኡ ጸዲሮም ሐ
ሸምሸም ዝበሉ ብዙሓት ሰባት ረኣዩ እሞ፤ ክርስትያን፤
እዚኸ እንታይ እዩ፤ ኢሉ ሐተተ። እቶም ጓሶት ከኣ፤ ብዛ

ዕባ እቶም ብምኸንያት ትንሳኤ ምወታት ነቲ ግጉይ እም ነት ናይ በዓል ሂሜኔዎስን ፊሌጦስን ግሩም እዩ ኢሎም ኣብ ጌጋ ዝወደቁ ሰባትዶ ኣይሰማዕኩምን ኢኹም፤ በል ምም፡ ንሳቶም ከኣ፤ ሰሚዕና እባ ደኣ፤ ኢሎም መለሱሎም፡ (፪ይ ጢሞ፡ ፪፤ ፲፯፡ ፲፰።) እቶም ንሳት ድማ፤ እም በኣርሲ እዞም ኣብ እግሪ እዚ ኸረንዚ ተላባቢሮም እት ርእይዎም ዘሎኹም፡ ንሳቶም እዮም። ከምዚ እትርእይዎም ዘሎኹም ክሳብ ሎሚ ኸይተቐብሩ ተሪፎም ዘለዉ ኸኣ፡ እቶም ካልኣት ክርስትያናት ኣዝዮም ክሳብ ላዕሊ ኸይድይቡ፡ ወይስ ከኣ ኣብ ጸድፊ እዚ ኸረንዚ ኣጸ ቢቕም ከይግምገሙሉ፡ መሰክሖን መለበምን ምእንቲ ኪኹኑ እዮም ከምዚ ኹይኖም ዝጸንሑ፡ በልዎም፡

ድሕርዚ ድማ እቶም ንሳት ነቶም መናንያን ናብ ጫፍ ሐደ ኸልኦ ጥንቃቄ ዝስሙ ኸረን ኪወስድዎም እሞ፤ እስኪ ኣማዕዲኹም ርእዩ፡ ኪብልዎም ከለዉ፡ ብሕልመይ ርኤኸዎም። ኣማዕድዮም እንተ ጠመቱ ኸኣ፡ ብዙሓት ሰባት ኣብቲ ኣብኡ ዘሎ መቓብር ንዩው ነጀው እናበሉ ዚዛወሩ ኸም ዝረኣዩ መሰሎም፡ እቶም ሰባት እቲኣቶም መመሊሶም ሰንከልከል እናበሉሉ፤ ኣብቲ መቓብር ወዲቑም ካብኡ ምውጻእ ይስእኑ ነበሩ እሞ፡ ዕዉራት ም፲ኖም ኣስተውዑሉ። ኸው ኸኣ ክርስትያን፤ እዚኹ እንታይ ማለት እዩ፤ ኢሎ ሐተተ።

እቶም ንሳት፤ ኣብ እግሪ እዚ ኸረንዚ እሞ ኣብ ጸጋም እዛ መገዲ እዚኣ፡ ናብ ሐንቲ ሸኻ እተኣቱ ንእሽቶ መሕለፊትዶ ኸይርኤኹም፤ ኢሎም እንተ ጠየቑዎም ከኣ፤ ንሳቶም፤ ርኢናባ፡ ኢሎም መለሱሎም። እቶም ንሳት ከኣ፤ እምበኣርሲ ኹብታ መሕለፊት እቲኣ ነቂላስ ናብ ኣደራሽ ውልውል እተባህለ እትወስድ መገዲ ኣጋር

ኣላ። ዋና እዚ ኣደራሽ እዚ ድማ ጅግና ቕብጸት እዩ ስሙ። እዞም ኣብቲ መቓብር እቲ እትርእይዎም ዘሎኹም ሰባት ድማ ኸሳብ ኣብታ ንእሽቶ መተሓላለፊት ዚበጽሑስ ከማኻትኩም መናንያን ነይሮም እዮም። ኣብ ኡ ኪበጽሑ ኸለዉ ግና፡ እቲ መገዶም ጽኑዕ ስለ ዝነበረሉ፤ በዛ ንእሽቶ መተሓላለፊት እዚኣ ሰሊኸም ኣብታ ሸኻ ኣተዉ። ጅግና ቕብጸት ድማ ኹብኡ ሒዝዎም ናብ ኣደራሽ ውልውል ወሰዶም። ንገለ ጊዜ ኣብኡ እሞ ኣብ ሐደ ቤት ማእሰርቲ ምስ ዐጸዎም ድማ፤ ነዲንታቶም ኣንቲው ናብቲ ስፍራ መቓብር ወሰዶም። እነዉሊ ኸኣ ኹሳብ ሎሚ ኣብኡ ኹብለል ይብሉ ኣለዉ። እምበኣርስከ እቲ፤ «ካብታ ቕንዕቲ መገዲ ዚላግስ ሰብሲ ምስ ማሕበር ምወታት እዩ ሰፈሩ።» ዚብል ቃል እቲ ጠቢብ ሰሎሞን ተፈጸሙ፡ በልዎም፡ (ምሳሌ ፳፩፤ ፲፮።) ኸው ክርስትያንን በዓል ተስፋን ነቶም ንሳት ግዳ ገለ ኣይተዛረብዎምን እምበር፤ ዝርፍርፍ እናነብው ነንሐድሕዶም ተጣማመቱ።

ድሕርዚውን እቶም ንሳት ነቶም መናንያን ናብ ሐደ ለጠቕ ዝበለ ቦታ ኪወስድዎም ከለዉ፡ ብሕልመይ ርኤኹ። ኣብኡ ኸኣ ደገ ዘለዎ ሐደ ኸረን ኣሎ እሞ፤ ነቲ ደገ ኸፈቶም፤ እስኪ ናብቲ ውሽጢ ጠምቱ፤ በልዎም። ናብኡ እንተ ተመልከቱ ድማ፤ ድቕድቕ ጸልማትን ትክን ረኣዩ። ነጉዲ ሐውን ደሃይ ዚሳቐዩን ዚቕንዘዉን ሰባት ዝሰምዑን፤ ናይ ዲን ትኪ ኸም ዝሸተቶምን ድማ መሰሎም። ክርስትያን፤ እዚኹ እንታይ ኩን እዩ፤ ኢሎ እንተ ሐተተ ኸኣ፤ እቶም ንሳት፤ እዛ መገዲ እዚኣ እቶም ከም ኤሳው ንበኹርናኦም፤ ከም ይዑዳውን ንመምሆቹም ዚሸጡ፡ ከም እስክንድርስ ንወንጌል ዚጸርፉ፤ ከም

ሃናንያን ሰጸራ፣ ሰበይቱን፣ ሐቂ እናአምሰሉ ዚሕስዉን ግብዛት ናብ ገሃነም ዚኸዱላ አቋራጭ እያ፣ ኢሉም መለሱ።

ድሕርዚ በዓል ተስፋ ነቶም ጓሶት፣ እምበክርስከ እዚአቶምሲ ብግብዝና ደኣ ኹይኖም እምበር፣ ከምዚ ኹማና መናንያን ይመስሉ ነይሮም እዮም፣ እወዶ፣ ኢሉ ሐተቶም።

አቶም ጓሶት ከኣ፣ እወ፣ ብስምሲ ነዊሕ ጊዜ ኹም ኡ ተኻይዶም፣ ኢሉም መለሱ።

በዓል ተስፋ፣ እቲ ኹምዚ ዝበለ እኩይ አዋዳድቻ ኹይወደቁኹ፣ በዛ መገዲ ምናኔዶ ነዊሕ ከይዶም፣

ጓሶት፣ ገሊአም ነዚ አኽራንዚ ኹሳዕ ዚሐልፍዎ ይ ጉዑዙ ነይሮም፣ ገሊአም ግና አብዚ እኳ አይበጽሑን።

ኹው አቶም መናንያን፣ አታ፣ እቲ በዓል ምሉእ ስልጣን ሐይሊ ምእንቲ ኺህበናሲ፣ አዚና ኹንጽሊ የድልየና እዩ፣ ተናሃህሉ።

ጓሶት፣ ሐቅኻትኩም ኢኹም፣ ነዚ ሐይሊ እዚ ምስ ተቐበልኩምዎ ኹእ፣ አጽዋርኩም ደኣ ግበርዎ።

ሕጂ አቶም መናንያን መገዶም ኪኸዱ ደለዩ፣ እቶም ጓሶትውን ፈቐዱሉም። ክሳዕ መጨረስታ እቲ አኽራን አሰነይዎም እሞ፣ በዚ መነጻርና ኺጥምቱ ዚከአሉም እንተ ኹነስ፣ ነዘም መናንያን ኩታ ብእኩ ጌርና ንደገ አታ ሰማያዊት ከተማ ነርእዮም፣ ተባሃህሉ። ነዚ ምኽርዚ ርሐስ ይኹን ኢሉም ምስ ሰመርዎ ድማ፣ ናብ ጽርየት ዝስሙ ጫፍ ሐደ ነዊሕ ከረን አደይብዎም እሞ፣ ምእንቲ ኺጥምቱሉ መነጻር ሀብዎም።

ንሳቶም ግና በቲ ቕድሚ ሕጂ አቶም ጓሶት ዘርአይዎም ዜሰክሕ ነገር ሰምቢዶምሲ፣ አእዳዎም ፈጥፈጥ እና

በለ፣ ነቲ መነጻር ቀጥ አቢሉም ኪሕዝዎ አይተኻእሉምን። ምስናይዚ ግና ሐደ ደገ ዚመስል አብኡውን ብሉጽ ነገር ዝረአዩስ መሰሉም ደኣ። ድሕርዚ ድማ ነዚ ዚሰዕስ መዝሙር እናዘመሩ መገዶም ቀጸሉ።

ናይቲ ሐለቻ ጓሶት ልኡኺቱ

ነተን ነፍሱ ዝህበለን ጥሪቱ፣

ብዘይ ጭከናን ሐይልን ይቃባበልዎን

ብፍቕርን ብለውሃትን ከኣ ይመርሖዎን።

አቶም ሰላም ወንጌል ዜበኸሩ

አብዚ አኽራንዚ ፍቓድ አምላኽ ዚነግሩ፣

ምስ ዚገልጹልክ ምስጢረ ፈጣሪ

ተሉ ኢኻ ትረክብ ሐድሽ ሐይሊ።

መገዶም ኪኸዱ ምስ ነቐሉ እሞ ምስቶም ጓሶት ኪፋላለዩ ምስ ጀመሩ ድማ፣ ሐደ ኹብቶም ጓሶት ነታ ኹኹድዋ ዘለዎም መገዲ አጠንቂቓ እትሕብሮም እተሓንጸጸት ብራና ሀበም። እቲ ኹልኣይ፣ ካብ መቃበጠርቲ ተሐለዉ፣ እቲ ሳልሳይውን፣ አብ ዓዛሚ ቦታ አይትደቅሱ፣ በልዎም። እቲ ራብዓይ ድማ፣ በረኽት አምላኽ ይዕስልኩም፣ ኢሉ መረቕም። ድሕርዚ ኣነ ኹብ ድቃሰይ ተባራብርኩ።

ግናኽ መሊሰውን ደቀስኩ እሞ፣ ነዘም ክልተ መናንያን ነቲ ኹረን ወሪዶምዎስ፣ በቲ ጽርግያ መገዲ ገይሮም ናብታ ሰማያዊት ከተማ ገጸም ኪገለግሱ ኹለዉ፣ ብሕልመይ ርኢኹም። ካብቲ አኽራን ቅሩብ ለጠቕ ምስ በልክ እሞ፣ ብሸነኽ ጸጋም ከኣ ትዕቢት ዝስሙ ሃገር አሎ። ካብዚ ሃገርዚ ጀሚራስ ክሳዕ እታ መናንያን ዚኸዱላ መገዲ እትጽዎብር ጥውጥዋይ ቀጣን መገዲ ኹኣ አላ እሞ፣ አብኣ ዳንደ ዝስሙ፣ ሐደ ፈጣን ጉበዝ

ተጓነፎም። ክርስቲያን ድማ፤ አታ፤ ካበይ ኢኻ መጸእካ፤ ናበይ ገጽካኸ ትጉዐዝ አሎኹ፤ ኢሉ ሐተቶ።

ዳንደ ድማ፤ አነሱ ካብዚ ዘሎናዮ ቐሩብ ርሕቐ ዝበለ፤ አብዚ ጸጋምና ዘሎ ዓዲ እየ እተወለድኩ፤ ናብታ ሰማያዊት ከተማ አቢላውን እጉዐዝ አሎኹ፤ ኢሉ መለሰሉ።

ክርስቲያን፤ አብቲ መገዲ እቲ ሐያሎ ጭንቂ ኸም ዚጓነፈክ ፍሉጥ እየ እሞ፤ ከመይ ጌርካ ደኣ በታ ጸባብ ደገ ኸትአቱ ኢኻ፤

ዳንደ፤ ከምቶም ከምዚ ኸማይ ዝበሉ ሕያዎት ሰባት ዚአትውዎ ኹይኑ።

ክርስቲያን፤ ነቲ ደገ ምእንቲ ኪኸፍቱልክ እተርእዮም ማሕተምከ አሎኹዶ፤

ዳንደ፤ አነ፤ ንፍቓድ ጐይታይ አጸቢቐ ዝፈልጠኒ ንኹሉ ኸከምቲ ዚግብኣ ዝሆነ፤ ዝጽሊ፤ ዝጸውም፤ ዕሽር ዝሆነ፤ ዝምጽውት፤ ምእንቲ እዛ ዝኸዳ ዘሎኹ ሰማያዊት ከተማውን ነፍሰይ ዝቐበጽኩ ጥቅዊ ሰብ እየ እሞ፤ አይትሐልየለይ።

ክርስቲያን፤ በል እስኪ፤ በታ ጥውጥዋይ እምበር፤ በታ መጀመርያ እትርከብ ጸባብ ደገ አቢልክ አይኩንካን አብዛ መገዲ እዚኣ እተጸምበርካ። እምበአርሲ ፍለጥ፤ ምንም እኳ ባዕልኻ ሎሚ ስለ ነፍስኻ እንተ መስከርካ፤ በቲ መዓልቲ ጸብጸብ ናብታ ኸተማ እቲኣ አብ ክንዲ ምእታውካስ ከም ሐደ ሰራቕን ከታርን ኪንክ ኸይትኸ ስለ አፈርህልክ አሎኹ።

ዳንደ፤ በሉባ ጐይተት፤ ምሳኻትኩምከ እንታይ አሉኒ፤ አይፈልጠኩም አይትፈልጡኒ። ንስኻትኩም ንኣምላኽ ከም ሃይማኖት ሃገርኩም ጌርኩም አምልኽዎ፤ አነ

ውን ከም ናይ ሃገረይ። ድሕርዚ ዜድሊ የልቦን ይመስለኒ። ስለታ ዝበልኩምዎ ደገን ከኣ፤ እዛ ደገ እዚኣ ኻብ ዓድና ርሕቐቲ ምዃና ኹሉ ዓለም ይፈልጥ እየ። ደሐር ድማ ነታ ናብኣ እተእቱ መገዲ ኻብ ደቂ ዓድና ዚፈልጣ ዘሎ አይመስለንን። ዝኹን እንተኹን ኸምዚ እትርእይዎ ዘሎኹም ካብ ዓድና ትኻ አቢላ አብዛ መገዲ እዚኣ እትጽምብር፤ ለምለም ደስ እተብል አቋራጭ መገዲ አላትና እሞ፤ ግዲ እታ እትብልዎ ዘሎኹም መገዲ የብልናን።

ኸው ክርስቲያን፤ እዚ ጐበዝ እዚ ንገዛእ ነፍሱ ኸም ፈላጥ ኪቈጽራ ምስ ረአየ፤ ንብጻዩ በዓል ተስፋ ሕሽኹ ኸኹ ኢሉ፤ ካብ በዚ ሰብ እዝስ ብሐደ ጽሉል ሰብ ተስፋ ምግባር ይሐይስ። ሐደ ጽሉል እኮ ንርእሱ ተጸሊሉ ኸሉስ፤ ንኹሉ ሰብ እየ ጽሉል ዚቈጽር። (ምሳሌ ፳፯፤ ፲፪። መክብብ ፲፤ ፫።) በል ሕጅስ ብኻልእና ንዛራረብ ወይስ በብቐሩብ ምኽርና እንተ ተቐበለስ፤ ነቲ ዝሰምዎ ብሕት ኢሉ ኪሐስቦ ገዲፍናዮ ንሕለፍ፤ በሎ። ኸው በዓል ተስፋ ኸምዚ በለ፤

እስኪ ነዚ ዓሻ ኪሐስብ ግደፎ

ነቲ ጽቡቕ ምኽርና እንተ ተቐበሎ፤

ኸው ኪፈልጦ 'የ ነቲ ቐኑዕ መገዲ፤

ብሉ አብ ዕላማኡ ኪበጽሕ 'የ ብሐቂ።

አምላኽ ይብል፤ ምስትውዓል ተቐቢሉስ ዘይዐየሉ፤

ንህይወቱ የጥፍኣ 'የ ባዕሉ።

መሊሱ ድማ ንብጻዩ፤ እንተ ኸምዚ ኸማይሲ ንኹሉ አኪብና ብሕንሳእ ክንነግሮ ጽቡቕ አይመስለንን እሞ፤ ፍቓድክ እንተ ኹነስ፤ ንሕጂ ሕልፍ ንበሎ፤ ደሐር ግና ንሱ ኪርድኣ ብዚኸእል ጌርና ኸንዛረቦ፤ በሎ።

ሽዑ ኸልቲአቶም መናንያን ሐለፉ፤ ዳንደውን ደድሕ ሪኦም ሰዐበ። ቅሩብ ምስ ተጓዕዙ፤ አብ ሐደ ግብ ዝበለ ጸልማት ዘለዎ መተሓላለፊ መገዲ በጽሑ። አብኡ ኸአ ሾብዓተ አጋንንቲ ዝሐደርዎ ሐደ ሰብአይ፤ ብሾብዓተ ፈል ቀሩ አሲሮምሲ ናብታ አብ ጸግዒ እቲ ኸረን ዝነበረት ደገ ገጸም ኪስሖብዎ ኸለዉ ረአዩ። ሽዑ ክርስትያን ነዚ ብምርአይ ኪንቅጥቀጥ ጀመረ፤ በዓል ተስፋውን ከምኡ። እቶም አጋንንቲ ነቲ ሰብአይ ኪወስድዎ ኸለዉ፤ ዚፈል ጦ እንተ ኹነ ኢሉ ክርስትያን እንተ ጠመቶሱ ከሓዲ ዝስሙ በዓል ዓዲ ኸሕደት ከም ዝኹነ፤ መሰሎ። ግናኸ ኸምቲ ሐደ ሌባ ምስ ሰረቐ ዚገብሮ፤ ተጉልቢሉ ስለ ዝነበረሱ፤ ንገጹ አጸቢቐ ኸርእዮ አይከአለን። ሕልፍ ምስ በለ፤ በዓል ተስፋ አጸቢቐ እንተ ጠመቶ ግና፤ “ርጉም አፍአዊ፤ ዙኑን ከሓዲ፤” ዚብል ጽሑፍ አብ ዝባኑ ተጣ ቢቐ ረአዩ።

ክርስትያን ከአ ንብጻዩ ኸምዚ በሎ፤ ጉደሎ እም ነት ዝስሙ፤ አብ ዓዲ ገርህነት ዚቐመጥ ሐደ ጥቅዊ ሰብ አይ አብዛ ስፍራ እዚአ ዝረኸበ ነገር እምበር፤ ሕጂ ትዝ በለኒ። እቲ ነገር ከምዚ እዩ፤ ብምክንያት እቶም አብኡ ዚቐተሉ ዝነበሩ ሰባትሲ፤ መገዲ ምዉት ሰብ ዚብልዎ መገዲ አላ። ንሳ ድማ ኻብ ደገ እታ ገፋሕ መገዲ ዝነቐለት እያ። እዚ ጉደሎ እምነት እተባህለ ሰብ አይ ከኣ፤ ከምዚ ንሕና ሕጂ እንገብሮ ዘሎና፤ ኪምንን ኢሉ ምስ ተበገሰ፤ አብታ ንኸልቲአተን መገድታት እተ ራኸብ ቀራና መገዲ ተቐሚጡ ነኽ ኢሉ ደቀሰ እሞ፤ ፈራህ፤ ስእነት ተስፋ፤ ገበነኛ እተባህሉ ሰለስተ ጨካኛት ኸፍታታት አሕዋት በታ ቐጣን መገዲ ኪመጹ ኸለዉ፤ ንጉደሎ እምነት ርእዮምዎሱ፤ እናሸበቡ መጹአም ሐደጋ

ጉደሎ እምነት በቲ ዘጥፍኦ ይሓዝን።

ወደቆም። ንሱ ኸአ ተባራቢሩስ ከኸይድ ነቐለ። ንሳቶም ድማ እናአፋራርሁ፤ ደው በል። በልም። ኸው ጉደሎ እም ነት ብፍርሂ ገጹ ላኻ መሰለ እሞ። ወይ ከይምክት ወይ ከአ ኸይሀድምሲ፤ ተዐንዘዘ ደው በል። ፈራህ ድማ፤ ማሕፋዳኻ ሀባ። በሎ። ጉደሎ እምነት ከአ ንገንዘቡ አሕ ሊፋ ኸሀብ አዝዩ ስለ ዘጉሀዮሱ ነግፈረግ በለ። ኸው ስእነት ተስፋ ቐልጢፋ ነቲ ማሕፋዳ ንገዘቡ አግደፎ። ድሕርዚ ይዋእ ጉደሎ እምነት፤ ኸፍታ፤ ኸፍታ፤ ኸፍታ፤ ኢሉ ጨደረ እሞ፤ ገበነኛ ቐሪቡ፤ ናብ ምድሪ ጸሕ ኢሉ ኸሳዕ ዚወድቐ ብጎመድ ርእሱ ተርተሮ። ኸው ጉደሎ እምነት፤ እቶም ኸፍታ ደው ኢሉም እናጠመት ም፤ ደሙ እናወሐዘ ኸም ምዉት ከወይኑ ተጋደመ። አብ መወዳእታ ግና እቶም ኸፍታ በታ መገዲ እቲአ ሰብ ይመጽእ ከም ዘሎ ደሃይ ሰምዑ እሞ፤ አቶ ዓብዪ ጸጋ እተባህለ፤ አብ ጽኑዕ እሙንቶ ዝሰሙ ዓዲ ዚቐመጥ ሰብ አይ ከይመጽም ፈሪሆምሲ፤ ነቲ መስኪናይ ጉደሎ እም ነት፤ አብኡ ገዲፎምዎ ሀዲሞም ከዱ። ጉደሎ እምነት ውን ሐንሳእ ጽንሕ ኢሉስ ልቡ ተመልሶ እሞ፤ ተንሲ ኡ ኸም ክእለቱ ኸጉዐዝ ጀመረ። ዛንታ ጉደሎ እም ነት እዚ እዩ።

በዓል ተስፋ ኸአ ንብጻዩ፤ እቶም ኸፍታስከ ኹሉ እቲ ዝነበሮ ንገዘቡ ወሲዶምሉ እዮም፤ ኢሉ ሐተቶ።

ክርስትያን ድማ፤ አይፋሎምን፤ አጸቢቕም ስለ ዘይጉርጉርዎስ፤ ነቲ ዕንቁን ሉሉን አይረኽብዎን። ምስናይዚ ግና ይዋእ ጉደሎ እምነት፤ እቶም ኸፍታ ነቲ በቐራሽ ዝነበረ ዚበዝሕ ንገዘበይ ወሲዶምለይ፤ ኢሉ አ ዝዩ ቐዚኑ አሎ፤ ከብሉ ሰማዒ አሎኹ። ከምቲ ቐድም ዝበልክዎ፤ እቲ ዘይረኽብዎስ ዕንቁታቱን ሉሉን እዩ።

ክሳሪ እቲ ኪበጽሖ ዚደሊ ስፍራ ዚኣኸሎ ቐርቢ ኣይተረፎን ግዳ እምበር፡ ገለ ቐሩብ ሽሩፍ ገንዘብሲ እኳ ነይሮም። ወረ ሐቂ እንተ ኹይኑስ፡ ካብቲ ዕንቁን ሉሉን ምሻጥ ዘይኹነሉ ኹይኑ፡ ብጥሚት ከይመውት ኢሉ እንጌራ እናለመነ ይጉዐዝ ነይሩ፡ ኢሉምም። ግናኽ ሽሕኳ፤ ቑራስ እንጌራ ኹታ ትኹቡለይ፡ ኢሉ እንተ ለመነ፤ ኣብቲ ዝተረፈ መገድስ ጥሚት ኣይተርፎን እዩ፡ ኢሉ መለሰሉ። (፩ይ ጴጥ፡ ፬፤ ፲፰።)

በዓል ተስፋ፤ ነታ ናብ ሰማያዊት ከተማ እተእትዎ ማሕተም ዘይወሰዱሉ ግና ዜገርም እዩ።

ክርስቲያን፤ ሐቂ፤ እዝስ ሐዶ ተኣምራት እዩ፡ ግና ኹ ኣምላኽ ደኣ ረዲእዎ እምበር፡ ንሱስ በቲ ሐደጋ ዝወደቐዎ ጃጅዩ፤ ነቲ ዝነበሮ ኪሐብኦ ወይስ ኪካላኸለሉ ኣይደፈረን። እምበኣርሲ ብለውሃት ኣምላኽ ደኣ እምበር፡ ብጥበቡስ ኣየትረፎን። ነታ ማሕተሙ ስለ ዘይረኽብዎኹስ፤ ንኣምላኽ ኬመስግኖ ይግብኦ እዩ። (፩ይ ጢሞ፡ ፩፤ ፲፬። ፪ይ ጴጥ፡ ፪፤ ፱።)

በዓል ተስፋ፤ ነቲ ዕንቁን ሉሉን ስለ ዘይወሰዱሉ ውን፡ ብእኡ ይጸናናዕ ይኸውን እዩ።

ክርስቲያን፤ ኣብ ቁም ነገር እንተ ዘውዕሉስ፤ እው ምተጸናንዐሉ ነይሩ። ከምቲ ዝሰማዕከዎ ግና፡ ስለቲ ዝኸተርዎ ገንዘቡ ተዐንዚዙስ፤ ነዊሕ ክሳብ ዚኸይድ ረሲዕዎ፤ እቲ ኸቡር ኣዕናቕ ምስኡ ምንባሩ ከቶ ኣይዘከረን። እናሓንሳእ እቲ ኸቡር ገንዘቡ ምስኡ ምህላዉ ትዝ ኢልዎ ኪጸናንዐሉ እንተ ደለዩ ድማ፡ ሓሳብ እቲ እቶም ሽፍታ ዝወሰድዎ ገንዘብ ይጸቕጦ፤ ዝገደደ ጓሂ ኸእ ይመጽ ነበረ።

በዓል ተስፋ፤ ይዋእ ጉደሎ እምነት፤ ከመይ ዝበለ ሓዘን እሞ ወረዶ።

ክርስቲያን፤ ሐዘን፤ ኣየናይ ሓዘን እሞ። በልባ፤ እስኪ ንኣና ኣብ መገሻና ኸምቲ ንእኡ ዝገበርዎ ገይሮም እንተ ዚኸትሩናን ዚቐጥቑጡናንሲ፡ ኣይምሓዘንናንዶ ይመስለካ፤ ይዋእዩ፤ ብሓዘን ዘይመማቱ እኳ ዜደንቑ እዩ። ካብታ እተኸትረላ ስፍራ ጀሚሩስ፤ ኣብቲ ዝኸዶ ዝነበረ መገዲ ኹሉ፤ ነቶም ዜርከብዎን ዚጓነፍዎን ዘበሉ ሰባት ነቲ ኣብ መገዲ ዝረኸበ መከራን ኣበይን ከመይ ኢሉ ኸም እተኸትረን፤ እቶም ከተርቱ ኸመይ ዝበሉ ምኳ ናምን፤ እንታይ ከም ዝወሰዱሉን፤ ከመይ ገይሮም ከም ዝኸትከትዎን፤ ንጥልቀት ከም ዝደሐነን፤ እናቺዘመን እናበኸየን ከም ዘዘንተወሉም፤ እኳ ሰሚዖ ኣሎኹ።

በዓል ተስፋ፤ ከምዚ ጨኒቐዎ ኸሎስ፤ ካብቲ ኸቡር ኣዕናቕ ሸይጡ ወይስ ኣትሒዙስ ተለቂሑ ዘይምስናቕ ግና፤ ዜገርም እዩ።

ክርስቲያን፤ ንስኽስ እምበር ኹሉጊዜ ደኣ ኸም ቁልዓ ትኸውን፤ ስለምንታይ ዜትሕዞ፤ ናብ መንከ እዩ ዚሸጦ፤ እቲ ኣዕናቕ ኣብቲ ንሱ እተኸትሮ ሃገር ንዑቑ ስለ ዝኹነስ፤ ገለ ዋጋ ኣይመውጽኦሉን ነይሩ። ንሱውን ነቲ ኣብኡ ዚርከብ ዕረፍቲ ግዳ ኣይገበረን። ብጀካዚ ኸኣ፤ እቲ ኸቡር ኣዕናቕ ምስኡ እንተ ዘይጸኒሑስ፤ ኣብ ደገ እታ ሰማያዊት ከተማ ምስ በጽሖ ምእታው ከም ዚኸልእዎ እሞ ኹብቲ ብሉጽ ርስቱ ኸም ዚንቀል፤ ኣጸቢቐ ይፈልጥ ነይሩ። ካብ ርስቱ ኹብ ዚንቀል ድማ ኣብ ኢድ ኣልፊ ሽፍታ ወዲቐ እንተ ተኸትረ ይሕሮ።

በዓል ተስፋ፤ ኣታ ሐወይ፤ እንታይ እዩ ኸሳብ ክንድዚ ዜትርረካ ዘለ፤ ኤሳው እኳ እታ በኹርናኡ ኹብ

ሁሉ ከቡር ዕንቅጥ እትከብር ክነሳሱ፤ ንሓንቲ ምሳሕ ደ
ኣ ሸጣ፡ ኤሳው እኳ ከምዚ ዝገበረ ደኣ፤ ጉደሎ እም
ነት ስለምንታይ ከምኡ ዘይገብር፤ (እብ፡ ፲፪፤ ፲፮።)

ክርስቲያን፤ ሐቂ እዩ፤ ኤሳው ነታ በኹርናኡ ሸይ
ጥዋ፤ ብዙሓት ካልእትውን ከምኡ ይገብሩ እዮም። ከም
ኡ ብምግባርም ከኣ፤ ከም ኤሳው ካብቲ ብሉጽ በረኽት
ይድህጹ አለዉ። ግናኽ ኣስተውዕል ደኣ፤ ከምቲ ጥሪቶም
በበይኑ ዝኹን፤ ኣብ መንጎ ኤሳውን ጉደሎ እምነትን
ዘሎ ልዩነት ክትፈልጦ ይግብእካ እዩ። ናይ ኤሳው በኹ
ርነት ሐላፊ እዩ፤ ዕንቅጥ ጉደሎ እምነት ግና፤ ነበሪ እዩ
እምበር፤ ከምኡ ኣይከውንን። ኤሳው ከብዱ ዝአምላኹ እ
ዩ ዝነበረ፤ ጉደሎ እምነት ግና ድኻም እምነት ጥራይ
እዩ ዘለዎ። (ዘፍ፡ ፳፭፤ ፴፪።) ጉደሎ እምነት፤ እታ እም
ነቱ ቅሩብ ክነሳሲ፤ ካብ ስሕተት ትሕልዎን ነቲ ክቡር
ኣዕናቕ ኣኸቢሩ ኪሕዞን ከም ኤሳው ከይሸጦን ከኣ ት
ሕግዞ ኣላ። ኤሳው፤ ንእሽቶ እምነት ነይራቶ ዚብል
ቃል ኣብ ቅዱሳት ጽሑፋት ኣይርከብን እዩ። እምበኣር
ስኽ ከምቶም ንእምነቶም ዘየጽንዑ ሰባት፤ እዚ ከምዚ
ዝበለ ስጋ ዝገዝእ ሰብ፤ በኹርናኡን ሁሉ ነፍሱን ነቲ
ኣብ ገሃነም ዚነብር ሰይጣን እንተ ሸጠሉ፤ ኣየደንቕን እ
ዩ። ስለዚ ኹኣ፤ እቶም ከምዚ ዝበሉ ሰባትሲ፤ ከምቲ
ማንም ኪመልሶ ዘይኸእል ብኹሉ ሐይሉ ዚፋንን ኣድ
ጊ በረኻ እዮም። (ኤር፡ ፪፤ ፳፬።) እዚኣቶም፤ ሐደ ነገር
ዊን እንተ በሉም፤ ሽሕጓ ዋጋኡ እንተ በዝሒ፤ ዝኸ
ፈሉ ኸፈሉም እዮም ዊንታኦም ዚፍጽሙ። ጉደሎ እም
ነት ግና ልቡ ብኣምላካዊ ነገር ስለ እተታሕዘሰ፤ ነፍሱ
ብመንፈሳውን ብሰማያውን ምግቢ እያ እትምገብ ዘላ።
ስለዚ ንሱ በይኑ እዩ ጠባዩ።

እምበኣርክ እቲ ከምዚ ዝበለ ጠባዩ ዘለዎ ለባም
ሰብሲ፤ ምንም እኳ ዚሻየጠሉ እንተ ረኽቡ፤ ንስጋኡ ብ
ክንቱነት ምእንቲ ኹጽግብ ኢሉሱ፤ ነቲ ክቡር ዕንቁ ዚ
ሸጦ ስለምንታይ ኢሉ እዩ፤ በሊጌዮ ምእንቲ ኹጽግብ፤
ኢሉ ብገንዘቡ ድርቋ ዚዕድግ ሰብከ እንታዋይ እዩ፤ ርግ
ቢዶ ከም ኳኹ ንዝመሸመሸ ገምቢ ትበልዖ እያ፤ እቶም
ኣምልኮ ዜብሉም ሰባት ነቲ ስጋዊ ሸውሃቶም ምእንቲ
ኹዕግቡ ኢሉም፤ ዘለዎም ዘበለ እንተ ሸጡን እንተ ለወ
ጡን እንተ እትሐዙን እንተ ኣሕረጡንሲ፤ ኣየደንቕን
እዩ። እቶም ገና ንምድሓኖም እትኸውን ቅሩብ እምነት
ዘላቶም ሰባት ግና፤ ከምኡ ኪገብሩ ኣይከውንን እዩ።
እምበኣርክ ኣታ ክቡር ሐወደ፤ በዝስ ተጋጊኻ።

በዓል ተስፋ፤ እምብዛ ገሲጽካኒ ግዳ ክንቀፍ ኣለ
ጸኒሔ እምበር፤ ምግጋይሲ እወ ሐቅኻ ኢኻ፤ ተጋግዩ።

ክርስቲያን፤ ኣነውን ምስቶም ገና የማነጸጋሞም ኬ
ለልዩ ዘይኸእሉ ኣእምሮ ዘይሰኹዑ ሕጻናት ደኣ እዩ ዘ
መግራሬኹኪ እምበር፤ ዝገበርኩኻስ የብለይን። በል ሕ
ጅስ ከም እንሰማማዕ ፍሉጥ እዩም እዝስ ይትረፈና፤ ናብ
ቁም ነገርና ንመለስ።

በዓል ተስፋ፤ በልባ ኣታ ሐወደ ክርስቲያን፤ እዞም
ንጉደሎ እምነት ዝኸተርዎ ሰለስተ ሰብሲ ሕማቓት ጃ
ጀውቲ እዮም፤ ከምኡ እንተ ዘይኸውንሲ፤ ኣብ መገዲ
ናይ ገለ ዚመጽእ ደሃይ ስለ ዝሰምዑ ጥራይ፤ ሐዲጎም
ኣይምህደሙን ነይሮም። እንታይ ደኣ ኹይኑ ጉደሎ እም
ነት ዘይተብዓ፤ ንኣይ ከም ዚመስለንሱ ክሳዕ ዚከእሉ
ኪቃለስ ምተገብአ ነይሩ።

ክርስቲያን፤ ኣብ ጋሮ ኪህድሙ ዝረኣዩዎም ግዳ
ቅሩባት እዮም እምበር፤ እወ፤ ጃጀውቲ፤ ይብልዎም

እየም። ጉደሎ እምነት እንተ ኹነውን ተባባሲ አይኩነን። አታ ፍቁር ሐወይ፤ ንአኻ ድማ እፈልጠካ እየ፤ ከምቲ ናቱ ዝበለ ገደሊ እንተ ዚንነፈካስ፤ ንመጀመርያ ደኣ አጸ ቢቕካ ምገጠምካ እምበር፤ ብኡብኡ አላሽ ምበልካ ኔርካ። ሐቂ እየ፤ እቶም ሽፍታ ርሑቕ ስለ ዘለዉ፤ ትብ ዓት አሉኳ፤ ከምቲ ንጉደሎ እምነት ዝመጽዎ ኹይኖም እንተ ዝመጹሂ ግና፤ ክልተ ሳዕ ምተዛረብካ ኔርካ። ሕ ጂ እንተ ኹነውን፤ ነቲ አብ መዓመቶ ገሃነም ዚነብር ንጉስ እናአገልገልዎስ፤ ንሱ ስርቂ ኹም ዚምህርም ሕ ሰብ። ዜድሊ እንተ ኹነስ፤ መጺኡውን ይሕግዘም እየ። ድምጹ ድማ ኹም ዚጓዝም አንበሳ እየ። (መዝ፡ ፯፤ ፪። ፩ይ ጴጥ፡ ፭፤ ፭።) አነውን ከምቲ ንጉደሎ እምነት ዝረ ኹሶ ረኺቡንስ፤ አዝዩ አጨኒቐኒ ነይሩ። እቶም ተከላት ሽፍታ እቲአቶም ሐደ ጊዜ ሐደጋ ወዲቕምንስ፤ ከም ዕ ጡቕ ክርስትያን ኩይነ ገጠምኩሎም እሞ፤ ምሕማቕይ ምስ ሰአኑ፤ አውያት ደርገምዎ። ጉይታኡም ከኣ ነዚ ምስ ሰምዒ ቀልጢፉ ኪረድኦም መጸ። ሸው አምላኽይ ብጸ ጋኡ ጽኑዕ አጽዋር እንተ ዘየዕጥቕኒ ኹኣ፤ ንነፍሰይ ን ሐንቲ፤ ሶልዲ እኳ ምሸጥክዋ ነይረ። ከምኡ ገይረ ጽኑዕ ድርዒ አጽዋር ደሪበ ኹነስይ እኳ፤ ከም ዕጡቕ ሰብአይ ኩይነ ኹቃዎምሲ፤ አዝዩ ደኣ ሸገረኒ። እቲ አብ ውግኣ ዝወዕለ እንተ ዘይኩይኑ እሞ፤ ንጸበባ ውግኣ እንታዋይ እየ ኹስተውዕሎ ዚኹእል፤

በዓል ተስፋ፤ እስኪ፤ እዝስ ይኹን ሕራይ፤ እቶም ሽፍታስ እምበር ከይርአይዎ ኹለዉ እየም፤ እቶ ዓብዪ ጸጋ ኹመጸና እየ፤ ኢሎም ዝሀደሙ።

ክርስትያን፤ ሐቂ እየ፤ ንሳቶም ኩነ እቲ ጉይታ ኣም ንአቶ ዓብዪ ጸጋ ምስ ረአዩ፤ ብዙሕ ሳዕ ሀዲሞም።

ምስናይዚ ግና፤ እቶ ዓብዪ ጸጋ ሐደ ጀግና ንጉስ ስለ ዝኹነስ፤ ካብኡ እንተ ሀደሙ፤ አየደንቕን እየ። ነቲ አብ መንጎ እቲ ጀግና ንጉስን አብ መንጎ ጉደሎ እምነትን ዘሎ ዓብዪ ልዩነት ግና አይትስሕቶን ግዲ ትኸውን፤ ብ ጊዜ ፈተና ኹም እቶ ዓብዪ ጸጋ ገይሮም ኪዋግኡ አይ ኹእሉን ኣየም እሞ፤ ገባር እቲ ንጉስ ዙላቶም ጀጋኑ አይም ሰልካ። ከምቲ ጻዊት ዝገበሮ ሐደ ኹልእ ኩተት ብወን ጭፍ ገይሩ ምስ ጎልያድ ከም ዚገጥምከ፤ መን ኪአምኖ ይኹእል፤ ጭሩ ዶኽ ማዕረ ብዕራይ ሐይሊ አለዋ እያ፤ እምበኣርስከ፤ ገለ ሐያል ይኸውን፤ ገለ ድኹም፤ ገለ ድል ዱል ዝእምነቱ እየ፤ ገለ ኹእ ሰነፍ። ጉደሎ እምነት ድማ ኹብቶም ድኹማት ስለ ዝኹነ እየ ቐልጢፉ ዝሐመቐ።

በዓል ተስፋ፤ ንሳቶም ምእንቲ ኹጥቀሙ፤ ነቶም ሽፍታስ ጉይታና እቶ ዓብዪ ጸጋ ከም ረኽበም እሞ መን ምሀበ።

ክርስትያን፤ ንሱ እንተ ኹነውን፤ ምቅላስሲ እወ ምተቐለሰ፤ ምስናይዚ ግና ምንም እኳ ጽሩይ አጽዋር እንተ አለዎ፤ ክሳዕ ዜዝግብ ጸገምሲ አይምተረፎን። እ ዘም ስእነት ተስፋ፤ ፈራህ፤ ገበነኛ ወይስ ንአታቶም ዚ መስሎ ኹልኣት አብ ልቡ ኹኣትውዎ እንተ ዚከአሎምሲ፤ ምናልባሽ ናብ ምድሪ መውደቕዎ። ሰብ አብ ምድሪ ምስ ወደቐ፤ ገለ ነገር ኪገብር ከም ዘይኹእል ድማ፤ ፍ ሉጥ እየ።

ንገጽ እቶ ዓብዪ ጸጋ አጸቢቐ ዚጥምት ዘበለ ኹ ሉ እዚ ኣነ ዝዛረቦ ዘሎኹ ሐቂ ምጂኑ ዚምስክር ስም ብራትን ካልእ ምልክትን ኪርኢ እየ። ኤረ ሐደ ጊዜስ አብ ውግኣ ከሎኳ ሐንሳኣሲ፤ “ንህይወትና ኹሳዕ እን ቐብጸ ተስፋ ቈሪጽና ኔርና፤” ኪብል ከሎ ሰሚዔዮ አሎኹ።

(ይይ ቂረ፡ ፩፤ ፳፤ ፱።) እዞም ዘይሐፍሩ ተኻራኸርቲ ተካላት እዚአቶምን ብጸቶምንሲ ንንጉስ ዳዊት ድማ ኻ ሳዕ ዜአዊ አጨኒቕምዎን ሰቅዮምዎን እዮም። (መዝ፡ ፱።) ከምኡውን ሃማንን ሀዝቅያስን፡ ምንም እኳ በቲ ጊዜአም ምሩጻት ተዋጋኦቲ እንተ ነበሩ፡ እዞም ዝበልና ዮም ሽፍታ ሐደጋ ምስ ወደቕምዎሲ፡ እወ፡ ከይንሐምቕ ኢሎም ብኹሉ ሐይሎም ገጢሞምሎም፡ ምስናይዚ ግና አጽዋሮምሲ አዝዩ ደኣ ተገልፈጨ። ሃዋርያ ጴጥሮስ ከኣ ሊቀ ሃዋርያት ክነሱስ፡ ንሐንሳእ ደኣ ኺገጥም ፈተነ እም በር፡ እቶም ሽፍታ አጨኒቕም ምስ ሐዝዎስ፡ ሐንቲ ገረድ ደኣ አፍርሀቶ። እዞም ሽፍታ እዚአቶም ገለ ሽግር እንተ በሎም፡ እቲ ንጉሶም ጽን እዩ ዚብሎም እሞ፤ ርድ አና እንተ በልዎ፡ መጺኡ እዩ ኸም ክእለቱ ዚሕግዞም። ንኸምዚ ዝበለ ጸላኢ ደኣ እንታዋይ ሰብ እዩ ኺቃወም ዚኸእል፡ ሐቂ እዩ፡ ሐደ ሰብ ከምቲ ናይ እዮብ ዝበለ ፈረስ በብጊዜኡ እንተ ዚረክብ እሞ፡ ንምስራሩ ኸእ ትብዓትን ክእለትን እንተ ዚህልዎ፡ ዓብዪ ጉዳይ መስለጠ ነይሩ። (እዮብ ፴፱፤ ፲፱-፳፭።)

አነን ንስኻን ግና አጋር ኢና እሞ፤ ወይ ሕጅስ ጸላኢ እንተ ዚጓነፈና ኢልና፡ አይንመነ ደኣ። ገለ ኻልእ ሰብ ተቃሊሱስ ሐሚቕ ኺብሉ እንተ ሰማዕናውን፤ ካብትስ ንሕና ንሐይስ ኢልና፡ አይንትዐበ። ጀጋኑ ኢና፤ ዚብል ሐሳብ አብ ልብና ኸይልዐለና ድማ፡ ንጠንቀቕ። እቶም ከምኡ እናበሉ ዚምክሉ ዝነበሩ እኳ፡ ብመዓልቲ ፈተናስ መመክሒ ኻልኣት ደኣ ኹኑ። እቲ ቕድሚ ሕጂ ዝረጃቐከዎ ሃዋርያ ጴጥሮስ ድማ መለበሚ ይኹነና እዩ። ከመይ፡ እንተ በልካ፡ ንሱ ኻብቶም ብጸቱ ዚነፍዕን ዚብር ትዕን ዝነበረ መሲልዎስ፤ እቶም ካልኣት ደቀ መዛሙር

ቲ ዘይገበርዎ፡ አነስ ከማኸተሉ እዩ፡ ኢሉ ሀቀነ። እቶም ጸላኢቲኸ ኸም ንጴጥሮስ ገይሮም ዘውደቕዎ መን አሎ፤

እምበአርስከ ናብቲ ጉደና መገዲ ንጉስ ከምዚ ዝ በለ ኸትሪ አሎ ኸንሰምዕ ከሎና፡ ቅድሚ ኹሉ እዘን ክልተ መሳረርያ እዚአተን ክንማላእ ይግብአና እዩ፤ ብዘይ አጽዋር አይንውጻእ፤ ምናዓ እኳ ዋልታ አይን ረስዕ። እቲ ንጴዋታን ብድፍረት እተቃበበሎኳ እዘን አጽ ዋር እዚአተን ስለ ዘይነበራኣ፡ ከሕምቕ አይከአለን። ሌዋ ታንውን ነዘን አጽዋር እዚኤን ስለ ዘይረአየሉስ፡ አይ ፈርሆን። ስለዚ ድማ እዩ እቲ ብኹሉ አተመከረ ሰብ አይ፤ “ምስናይዚ ኹሉ ነቲ ናይቲ እኩይ ርሱን መን ትግ ዘበለ ኸተጥፍኡሉ እትኸእሉ ዋልታ እምነት አልዕ ሉ” ዝበለ። (ኤፌ፡ ፯፤ ፲፮።)

ክልኣይ ከኣ፡ ነቲ ንጉስ፤ መሰነይታ ሀበና፤ ንበሎ፤ ኤሪ ንሱ ባዕሉ ምሳና ኺወጽእ እኳ ንለምኖ። ዳዊትውን ሳልኡ እዩ አብቲ ርባርባ ድነ ሞት ደስ ዝበሎ። ሙሴ ኸኣ፡ ብዘይ አምላኽይ ሐንቲ ስጉምቲ ኻብ ዝዋሳወስሲ፡ ሞት ይሕሸኒ፤ ደኣ በለ። እምበአርስከ አታ ኸቡር ሐወይ፡ እቲ ንጉስና ምሳና እንድሕሪ አልዩስ፤ ንእልፊ ሀዘበ እ ኳ አይንፈርሆምን ኢና። እቶም ብጀካኡ ኸንረድኦ ንኸ እል ኢና፡ ዚብሉ ዕቡያት ግና፡ አብታ እተወቕዑላ ስፍ ሬ እዮም ዚወድቁ። (ዘጽ፡ ፴፫፤ ፲፭። መዝ፡ ፫፤ ፭-፳። ም፡ ፳፭፤ ፩-፫። ኢሳ፡ ፲፤ ፱።)

አነኳ ቕድሚ ሕጂ አብ ውግእ ውዒለ እዮ። ነዚ ብሀይወት ዘሎኸዎውን፡ ብጸጋኡ እምበር፡ ብሐይለይ ዝ እመንሲ አይኩንኩን። ንድሕሪ ሕጂ ኸምኡ ዝበለ ውግእ እንተ ዘይተጓነፈኒ ድማ፡ ንአምላኽይ ከመስግኖ እዩ። ካብ ዜፍርሀ ዘበለ ኹሉ ፈጺምና ዘምለጥና ግና፡ አይመስ

ለንን። ዝኹን እንተ ኹን፤ እቲ ኻብ ኣፍ ኣናብስን ኣዛ ብእን ዘድሐነኒ ኣምላኽ ካብ ኢድ እቲ ዘይግዙር ፍሊስ ጢሌማዊ ኹድሐነኒውን፤ ተስፋይ እዩ። እዚ ምስ በለ፤ ክርስትያን ከምዚ ኢሉ ዘመረ፤

ጐደሎ እምነት ሸዓ ይዘረፍ እዩ፤
ኣብ ውግእ ቄሲሉ ይጉሂ እዩ።
ምእመናንከ ንሰምዕዮ ኣሎና፤
ብርሃንና ኪደምቑ፤ ክትፈሪ ህይወትና፤
ንኣምላኽ ንለምን ክትብርትዕ እምነትና።
ኸው ንኸሕ ጸላእቲ ኸነስንፍ ኢና፤
እንተ ዘይከውን ግን ስለስተኳ ዩሕምቐና።

ኸውውን እቶም መናንያን መገዶም ቀጸሉ፤ ዳንደ ውን ቅሩብ ፈንተት ኢሉ ደድሕሪኦም ሰበቡ። ከምኡ ኢሎም ንቕድሚት ኪግስግሱ ኸለዉ ድማ፤ ናብ ሐደ ስፍራ ምስ በጽሑ፤ ቀራና መገዲ ረኸቡ። ክልቲአተን ማዕረማዕረ ኹደነን ቅኑዓት ዚመስላ ስለ ዝኹና ኸኣ፤ በዩነይተን ኣቢሉም ከም ዚኸዱ ሸገሮም። እታ ቕንዕቲ መገድስ ኣዩነይቲ ኹን እያ፤ ኢሎም ኪማኸሩ ደው ኢሎም ከለዉ ድማ፤ ጽሩይ ክዳውንቲ እተኸድን ሐደ ጸሊም ዕባራ ሰብኣይ ናባታቶም መጺኡ፤ ኣታ፤ እንታይ ትገብሩ ኣብዚ፤ ኢሉ ሐተቶም። ንሳቶም ድማ፤ እታ ናብ ኣ እትወስድ ቅንዕቲ መገዲ ካብዚኣተንሲ ኣዩነይቲ ምኺና ግዳ ዘይንፈልጥ ኳንና እምበር፤ ናብታ ሰማያዊት ከተማ ኸንከይድ ኢና፤ እንተ በልዎ፤ ንሱ ኸኣ፤ ኣነ ውን ናብኣ እዩ ዝኸይድ ዘሎኹ እሞ፤ ንዑ ስዐቡኒ፤ በሎም። እታ ዚኸድዋ ዝነበሩ መገዲ ግና ነታ ኪኣትውዋ ዚሓስቡ ዘለዉ ኸተማ ንድሕሪኦም ክሳብ ዚገድፍዋ፤ ካብ

ቲ ጽርግያ መገዲ እናረሐቐት ከደት። ምስናይዚ ድማ ነቲ መራሒኦምሲ ይስዕብዎ ደኣ ነበሩ። ከምኡ ኢሎም ደድሕሪኡ ኪጉዐዙ ኸለዉ ኸኣ፤ እቲ ሰብቲ ብድንገት ንኸልቲኣቶም ኣብ ሐደ መፈንጠራ ኣኣተዎም። ኣብኡ ምስ ተፈንጠሩ ድማ፤ ዚገብርዎ ጠፍኦም። ድሕርዚ እቲ ጸዕዳ ኸዳውንቲ ኻብ ዝበን እቲ ጸሊም ሰብኣይ ተገፊፋ ወደቐ። ሕጂ እቶም መናንያን ኣበይ ከም ዘለዉ ኣስተውዑሉ እሞ ኻብቲ መፈንጠራ ባዕላቶም ኪፍትሑ ኸም ዘይከኣሎም ምስ ረኣዩ፤ ንጊዜኡ እናበኸዩ ኣብኡ ጸንሑ።

ኸው ክርስትያን ንብጻዩ፤ መገዲ ኸም ኣተጋገና፤ ሕጂ ኣስተውዑሉ። እቶም ጓዕትዮ ግዳ፤ ካብ መቃባ ጠርቲ ተሓለዉ፤ ኣይበሉናን፤ እቲ ጠቢብ ሰሎሞን፤ «እቲ ንብጻዩ ዜቃባጥረሉ፤ ኣብታ እቲ ብጻዩ ዚኸዳ መገዲ እዩ መፈንጠራ ዚገብርሐሉ።» ዝበሎ ቃል ሎሚ ኣባና ተፈጸመ፤ በሎ። (ምሳ፡ ፳፱፤ ፭።)

በዓል ተስፋ፤ ኤረ ኸደነንብዐ ደኣ ረሲዕናዮ እምበር፤ እቶም ጓዕትሲ፤ ተጠንቂቕና ምእንቲ ኸንከይድ፤ መራሕ መገዲ ዝኹንና እተሓናጸጸ ብራና እኳ ሂደምና ኣለዉ። ስለዚ ኸኣ ኻብቲ ዜጥፍእ መገድስ ኣይተሓሉናን። ንጉስ ጻዊት፤ «ብቲ ኻብ ከናፍርካ ዚወጽእ ቃል ካብ መገዲ ጥፍኣት ተሓለወ።» ኢሉ ኣሎ እሞ፤ በዝስ ካባና ንሱ ለቢሙ። (መዝ፡ ፲፯፤ ፬።)

ከምኡ ኢሎም ብሓጢኣቶም እናበኸዩ፤ ኣብቲ መፈንጠራ ጸጺሖም ከለዉ ኸኣ፤ ኣብ መወዳእታ ንሓደ ብሩህ ዝኹን ፍጥረት፤ ሐለንጊ ሒዙ ናባታቶም ኪመጽእ ከሎ፤ ረኣይዎ። ንሱ ናብታ ዘለውዋ ስፍራ ምስ በጽሑ ድማ፤ ኣታ፤ ካበይ ዝመጸእኩም ኢኹም፤ ኣብዚኽ እንታይ ትገብሩ ኣሎኹም፤ ኢሉ ሐተቶም። ንሳቶም ከኣ፤

ሐደ ጸዕዳ ኸዳውንቲ እተኸድነ ጸሊም ሰብአይ፤ አነውን ናብታ እተኸድዋ ዘሎኹም ሃገር እየ ዝጉዐዝ ዘሎኹ እሞ፤ ንዑ ስዐቡኒ፤ ኢሉ መገዲ አጥፊኡና ደኣ፤ አብዚ መጸእና እምበር፤ ንሕናስ ናብ ጽዮን ዚጉዐዙ መሳኪን መናንያን ኢና፤ ኢሉም መለሱሉ። ንሱ ድማ፤ እቲ ሰብ አይ እትስ ነፍሱ ንብርሃን መልአኽ ዘምሰለ መቃባጠሪ፤ ሐደ ሐሳዊ ሃዋርያ እዩ፤ በሉም። (ዳን፤ ፲፩፤ ፵፪። ፪ይ ቈረ፤ ፲፩፤ ፲፫፤ ፲፬።) ድሕርዚ እቲ በዓል ሐለንጊ ሰብ አይ ነቲ ሒዝዎም ዝነበረ መፈንጠራ በታቲኹ፤ ካብኡ አውጽኦም እሞ፤ አነ ነታ ቕንዕቲ መገድኹም ከትሕዝ ኩምሲ ንዑ ስዐቡኒ፤ በሉም። ከምቲ ዝበሉም ከኣ፤ ናብ ታ አቶ መቃባጠሪ ምስ አታለሉም፤ ዝገደፍዎ መገዲ አእትይዎምሲ፤ በዛ ዝሐለፈት ለይቲኽ አበይ ሐዲርኩም፤ ኢሉ ሐተቶም። ንሳቶም ከኣ፤ ምስቶም ንሳት ሰብ ከረን ደስታ ሐዲርና፤ በልዎ። ንሱ ኸኣ፤ መራሕ መገዲ ዚኹ ነኩም ሕንጹጽ ብራናዶ ደኣ ኸይሀቡኹም፤ ኢሉ እንተ ሐተቶም ድማ፤ ሂደምናባ፤ ኢሉም መለሱሉ። እቲ ብሩህ ሰብአይ ድማ፤ እቲ መገዲ ምስ ጠፍአኩም ደኣ፤ ከመይ ዘየንበብኩምዎ፤ እንተ በሉም ከኣ፤ ረሲዕናዮ፤ በልዎ። አብ መወዳእታ ኸኣ፤ እቶም ንሳትጾ ኸብ መቃባጠርቲ ደኣ ተሐለዉ፤ ከይበሉኹም፤ ኢሉ እንተ ሐተቶምውን፤ እቲ ሰብቲ ዘረባኡ እንተ አጥዐመባ ደኣ፤ ካብቶም መቃ ባጠርቲ ዘይመሰለና ኹይኑ እምበር፤ ተጠንቀቐ ኢሉም ና ነይሮም፤ ኢሉም መለሱሉ። (ሮሜ፤ ፲፮፤ ፲፰።)

ድሕርዚ ድማ ነታ ኺኸድዋ ዚግብኦም ቅንዕቲ መገዲ ምእንቲ ኺምህሮምሲ፤ በጥ በሉ ኺብሉም እሞ፤ በጥ ምስ በሉ፤ አምራሩ ኺገርፎም ከሉ፤ ብሕልመይ ር ኤኹ። (ዘዳ፤ ፳፭፤ ፪።) ምስ ገረፎም ከኣ፤ “አነ ነቶም

ዘፍቅሮም ዘበሉ እገንሖም እቐጽዎውን እየ። ደጊም ቅናኦ እሞ ተነሳሕ።” በሉም። ከምኡ ምስ ገበረ ድማ፤ ደጊምሲ ኺዱሞ፤ ነቲ እቶም ንሳት ዝመዐዱኹም ኩሉ ተጠንቀቕኩም ሐልውዎ፤ ኢሉ አዘዘም። (ራኣ፤ ፫፤ ፲፱።) እቶም መናንያን ድማ፤ ስለዚ ጽቡቕ ዝገበርኩምልና የ ቐንዩልና፤ ኢሉም አመስገንም። ድሕርዚ ኸምዚ ኢሉም እናዘመሩ ብህድኣት በታ ቕንዕቲ መገዲ ተጓዕዙ፤

አቱም ሱብ መገዲ፤ ርአዩ ብሐቂ፤
እዘም መናንያን ዚረኽብዎ “ዎንቂ።
ነቲ ቕኑዕ ምኽሪ ሻላ ስለ ዝበሉ፤
ብብርቱዕ መድፈና ተፈንጠሩ።

ኪጠፍኡ ቐሪቦም ከምዚ ትርእይዎም፤
ካብ ቅኑዕ መገዲ ተጋግዮም።
አጸቢቕኻ ምስ ተቐጽዑ ግና፤
ካብኡ ፈቲሕዎም ፈጣሪና።

ሐደስቲ መነንቲ እትገሹ ሎሚ፤
እነውልኩም አብዚ መለበሚ።
ከምኡም ከይትኹኑ ተጠንቀቐ፤
ንምዕዶ ለባማት አይትንዐቐ።

ድሕርዚ ኸኣ ሐደ ሰብአይ በቲ ጽርግያ መገዲ ገይሩ ቀስ ኢሉ እናኸደ፤ ናብታቶም ገጹ ኺመጽእ ከሎ ረ አይዎ። ኸዑ ክርስትያን ንሐዉ፤ ርኤሞ እዚ ሰብአይ፤ ን ጽዮን ዝባኑ ሂብዋሱ፤ ናባና አቢሉ ይመጽእ አሎ። በሎ። በዓል ተስፋ ድማ፤ መቃባጠሪ ኸይኸውን ደኣ ንነፍሱ ስና ንጠንቀቕ እምበር፤ እወ እንሆ፤ እርእዮ አሎኹ፤ በሎ። ኪብሉ ኺብሉውን ተራኸቡ። እዚ እተጓነፎም ሰብ

አይ ድማ፡ ከሐዲ እዩ ስሙ። ሽዑ ንሱ፤ አታ፡ ናበይ ደ አ ትኸዱ፤ ኢሉ ሐተቶም።

ክርስትያን ድማ፤ ንሕናስ ናብ ከረን ጽዮን ኢና እ ንግስግስ ዘሎና፤ ኢሉ መለሰሉ።

ሽዑ አቶ ኸሐዲ ከርከር ኢሉ ሰሐቐ።

ክርስትያን ድማ፤ እንታይ ኪንካ ደአ እትስሐቅ፤ በሎ።

ከሐዲ፤ እዚ እትኸድም ዘሎኹም ርሑቕ፤ ጭንቂ ዝኹነ መገዲ፤ ጻዕርን መገድን ጥራይ እንተ ዘይከውይኑስ፤ ገላ ደመወዝን ትርፍን ከም ዘይትረኽቡሉ እናፈለጥኩስ፤ ዘየስሐቅዶ አሎኒ ይመስለካ፤

ክርስትያን፤ አብቲ ሃገር ጽዮን ዘይቐበሉናዶ መሲ ሉኳ ኢኻ፤

ከሐዲ፤ ወዳጅ ምቕባል። እዚ ንስኻትኩም እትሐል ምዎ ዘሎኹም ሰፍራ አብ ዙላ እዛ ዓለም እዚአ አይ ርከብን እዩ።

ክርስትያን፤ እው፡ አብዝስ አይርከብን እዩ፡ አብታ ኸንዩወይቲ ዓለም ግና አሎ።

ከሐዲ፤ አነ ድማ አብ ሃገሪይ ከሎኹስ፤ ከምዚ ን ሰኻትኩም እትብልዎ ዘሎኹም ሰሚዒ ነይረ፤ እቲ መጀ መርያ ዝርኤኸም እንተ ዘይከውይኑ ግዳ ገላ ሐድሽ ዓይ ነት ዝረኽብክዎ የብለይን እምበር፤ ነዚ ኸተማ እዚአ ኸ ደሊ ኢላ ኹብ ዓይይ ካብ ዝወጽእ እኳ፤ ዕስራ ዓመት ገይ ረ እዩ። (መክ፡ ፲፤ ፲፭። ኤር፡ ፳፱፤ ፲፪። መዝ፡ ፲፱፤ ፩።)

ክርስትያን፤ ንሕናስ እዚ ሰፍራ እዚ ምህላወን ምር ካብን ሰሚዕና፤ ሐቂ ምዃነውን አጸቢቕና ንአምን ኢና።

ከሐዲ፤ አነውን ቀደምሲ ይመስለኒ ነይሩ፤ ከምኡ እንተ ዘይመስለኒ ኸአ፤ ንኸረን ጽዮን ክረክብ ኢላ ኸን ድዚ ዚአክል መገዲ አይምለፋዕኩን ነይረ። ካብኻትኩም

አዝዩ አንዊሒ ተጓዲዞ እዩ እሞ፤ ምህላወ ሐቂ እንተ ዚ ኸውንሲ፤ አነ ምረኽብክዎ ነይረ። ደልዩ ስለ ዝሰአንክ ዎ ግና፤ ናብቲ፤ ንእኡ ምእንቲ ኸረክብ ኢላ አጥፊኤዮ ዝነበርኩ፤ ሕጉስ፤ ናይ ቀደም ንብረተይ እምለስ አሎኹ።

ሽዑ ክርስትያን ንብጻዩ፤ እዚ ሰብአይዚ ዚዛረቦ ዘ ሎስ ሐቂ ዶኹን ይኸውን፤ በሎ።

በዓል ተስፋ ኸአ፤ አታ፤ እዚ ሰብዚ ኹብቶም መቃ ባጠርትስ ሐደ እዩ፤ ስለዚ ተጠንቀቐ። ንኸምዚ ዝበለ መቃ ባጠሬ ስለ ዝሰማዕና፤ ቀድምዚ ዝረኽበና ጭንቂ ኸአ ት ፈልጦ ኢኻ። በልባ፤ ከረን ጽዮን ዶኽ የልቦን እዩ፤ ነታ ናይታ ኸተማ ደገ ዶኽ፤ አብቲ አኽራን ደስታ ኼንናስ፤ አመንጺርና አይርኤናያን ኢና፤ ሕጂኸ፤ ብአምነት ክንጉ ዐዝዶ አይመዝናን እዩ፤ እቲ በዓል ሐለንጊ ሰብአይ ከየርከበና ግዳ፤ ንዓናይ ንቐልጥፍ። በል እስኪ፤ ንስኻ ግዳ ኸትነግረኒ ምተገብአካ ነይሩ እምበር፤ ነዘን አነ ሕ ጂ አብዛ እዝንኻ ኹይነ ዝደግመልካ ቃላት ምዕዶ ጽን በለን፤ “ወደዩ፤ ነቲ ኹብ ሐቂ ዚዘምብለካ ትምህርቲ ሰሚዕካ ግደፎ።” (ምሳ፡ ፲፱፤ ፳፯።) አነውን፤ ንእኡ አይን ስምዐዮ፤ እብለካ አሎኹ። “ንሕና ግና ምስቶም ምድሓን ነፍሶም ኪረኽቡ ዚአምኑ እምበር፤ ምስቶም ናብ ጥፍ አት ንድሕሪት ዚምለሱ አይከውንናን።” (እብ፡ ፲፤ ፱፱።)

ክርስትያን፤ አታ ፍቁር ሐወይ፤ ዝጠየቐኩኳስ ነቲ ቐንዕና ልብኻ ኸፈልጥ ደልዩ እዩ እምበር፤ በቲ እምነትና እተጣራጠርኩስ አይምሰልካ። ነዚ ሰብአይዚ ድማ አም ላኽ እዛ ዓለም እዚአ ኸም ዘዕወሮ፤ እፈልጥ እዩ። ንሕ ናስ ንሐቂ ንአምና፤ አብታ ሐቕስ ሐሶት ከም ዚልበውን፤ ንፈልጥ ኢና እሞ፤ ንዓናይ ደአ መገድና ንኺድ። (፩ይ ዮሃ፡ ፪፤ ፳፩።)

በዓል ተስፋ፣ እነ ሕጂ ስለቲ ብጽእና አምላኸ፣ ብ ተስፋ እሕጉስ አሎኹ።

ከምኡ ኢሎም ድማ ካብቲ ሰብአይ ረሐቅ፣ ንሱ ውን እናስሐቕም መገዱ ኸደ።

ሕጂ ኸኣ አብ ሐደ እቲ አየሩ ንጋሻ ሰብ ትኸስ ዜብሎ ሰፍራ ኺበጽሑ ኸለዉ፣ ብሕልመይ ርኢኸም። ኸው ድማ በዓል ተስፋ ትኸስ በለ እሞ ንክርስትያን፣ ሐ ዉ፤ እነስ አዲንተይ አምበዕዚዙኒ አሎ፣ ስለዚ ሐንሳእ አብዚ በጥ ኢልና ንደቅስ፣ በሎ።

ክርስትያን ከኣ፤ አብዚ እንድሕሪ ደቂስናስ፣ ምናልባሽ ንሐዋሩ እኳ እይክንነቅሕን ኢና፣ ስለዚ አይንደቅስ፣ በሎ።

በዓል ተስፋ፣ አታ ሐወይ፣ እንታይ ኢኻ እትብል ዘሎኻ፣ ንሰራሕተኛ ሰብሲ ድቃስ ጥውም እዩ፣ ስለዚ ቕ ሩብ ቀም እንተ አበልና፣ ሐድሽ ሐይሊ ኸንረከብ ኢና።

ክርስትያን፣ አታ ፍቁር ሐወይ፣ ሐደ ካብቶም ን ሶት፤ አብቲ አስማት ዘለዎ ቦታ ኸይትድቅሱ፣ ተጠንቀ ቅ፣ ከም ዝበለናዩ ረሲዕካዮ ኢኻ፣ እምበኣርስከ፣ “ደጊም ሲ ንንቃሕን ንጠንቀቕን እምበር፣ ከምቶም ካልኣት አይ ንደቅስ።” (፩ይ ተሰ፣ ፭፣ ፯።)

በዓል ተስፋ፣ እነ ኸም ዝበደልኩ፣ ሕጂ ተፈሊጡ ኒ፣ አብዚ በይነይ ነይረ እንተ ዝኸውን ከኣ፣ ሞት ዝመ ፈጸምታኡ ድቃስ ምወሰደኒ ነይሩ። እቲ ጠቢብ ሰሎሞን፣ “ካብ ሐደስ ክልተ ደኣ ይሓሹ፣” ዝበሎ ቃል ሐቂ ምዃኑ ሕጂ እዩ ዘስተውዐልኩ። (መክ፣ ፬፣ ፱።) ክሳብ ሕጂ አምላኸ መኻይዲ ኸትኩነኒ ንኣኻ ስለ ዝሀበኒ ዓብ ዩ በረኽት ረኺቡ። ስለቲ ጽቡቕ ዝገበርካለይ ዙሉ ድማ፣ ንሱ ባዕሉ ደመወዝካ ይሀብካ።

ድሕርዚ ክርስትያን፣ እምበኣርስከ፣ ድቃስ ምእንቲ ኸይሰዕረናስ፣ ገለ ቐም ነገር ዘለዎ ዘረባ ንጀምር፣ በሎ።

በዓል ተስፋውን፣ ሕራይከ፣ ተሐጉሲ፣ በሎ። ክርስትያን፣ እንታይ ኢልናዎ ንጀምር፣

በዓል ተስፋ፣ በቲ አምላኸ ምላና ዝጀመር። ነቲ ዘረባና ግና ንስኻ ደኣ ጀምር።

ክርስትያን፣ ቅድም ደኣ ነዛ መዝሙር እዚኣ ኸዝ ምረልካ እምበር፣ ሕራይ፣

አምላኸ ይምዕደና አሎ ኸምዚ ኢሎ፣ ተጠንቀቅ፣ ንቕሑ፣ ጸሎት እይተብኹሩ፣ ሐቢርኩም ምወቐ መንፈሳዊ ሐዊ፣ ስጋ ድኹም እዩ መንፈስ ግን ድልዊ።

ብፍቕሪ ተሓጋዝኩ፣ አቱም አሕዋተዩ፣ ንዝደኸመ ሐው ብጥውም ቃል አበርትዕዎ፣ ሐውኩም እምበዕዚዙ ትኸስ እንተ በለ፣ አበራብርዎ እሞ ቐልጢፍኩም ርድኡም።

እምበኣር ፍጡኑ ናብ ሃገረ ብርሃን፣ ዓይኑ ዝደኸመ ዩንቃዕርር ናብ አርያም፣ ንዝደኸማ አእዳው አበርትዕዎን፣ ንዝላሕልሓ አብራኽ አጽንዕዎን።

ኸው ክርስትያን ንብጻዩ፣ በል እስኪ፣ ሐንቲ ቃል ክሐተካ፣ ነዚ ሕጂ እትገብሮ ዘሎኻስ ንምግባሩ ኸመይ ኢልካ ሐሰብካዮ፣ በሎ።

በዓል ተስፋ ድማ፣ ንነፍሰይ ንምድሓን ከመይ ገይ ረ ኸም ዝሐሰብኩ ዲኻ እትሐተኒ ዘሎኻ፣ በሎ። ክርስትያን፣ እው፣ ሐሳብይ ንሱ እዩ።

በዓል ተስፋ፣ አነ ንልበይ አብቲ አብ ዕዳጋና ዚርኤን ዚዕደግን ነገር አውዲቐዮ፣ ነዊሕ ጊዜ ጸኒሑ ነይረ። ክሳብ ሕጂ ኸምኡ ኢሉ አብኡ እንተ ዝጸንሕ ድማ፣ እቲ ንብረት እቲ ድሮ ናብ ጥፍኣትን ናብ ናይ ዘለአለም ቦታ ይን አብጺሑኒ ምህለወ ነይሩ።

ክርስትያን፣ እዚ ነገርዚ እሞ ኸመይ እዩ ዝነበረ፣

በዓል ተስፋ፣ ነሉ ናይዛ ዓለም እዚአ መዝገብን ሃብትን እዩ። አነ፣ ኸፉእ ሳሕቂ፣ ወልፊ፣ መስተ፣ ጸርፊ፣ ሐሶት፣ ርኽት፣ ምፍራስ ሰንበት፣ ብሐደ ቃል ከታ ን ነፍሰይ ዜጥፍኣ ዘበለ ኹሉ ሐጐሰይ ነይሩ። አብ መወዳኦ ታ ግና ንስኻን እቲ ስለ እምነቱን ስለቲ ቅዱስ ንብረቱን አብቲ ዕዳጋ ከንቱነት ዝቐተልዎ አቶ እሙን፣ እቲ ፍቁር ብጸይካን ብዛዕባ አምላካዊ ነገር ዝነገርኩምኒ ብምሕብን ንአካትኩም ብምርኣይን፣ መጠረስታ እዚ ንብረት እዚ ሞት ምጂኡ ተረዳእከዎ እሞ፣ “ብሰሪ እዚ አብቶም ደቂ ዘይምእዛዝ ቀላጥዓ አምላኽ ከም ዚወርድ፣” አስተውዑልኩ። (ሮሜ፣ ፯፣ ፳፩-፳፫፣ ኤፌ፣ ፭፣ ፯።)

ክርስትያን፣ ንሕሊናኻዶ እሞ ቐልጢፍካ ተአዚዝካዮ፣

በዓል ተስፋ፣ አይፋለይን፣ ብመጀመርያስኳ ንሐጢ አት ከም ሐጢአት ከቐጽሮ አይደሌኹን። ከምኡውን እቲ ብሰሪ ሐጢአት ዚመጽእ ፍርዲ ኸም ሐቂ አይመሰለንን። እው፣ ቀደም ነፍሰይ ብቃሉ ፍኒሕኒሕ ክትብል እንተ ጀመረትሲ፣ አነ ነቲ ብርሃን ምእንቲ ኸይርእዮ ኢሉ፣ ነዲንታተይ ሰም ከብለን እጋደል ነይረ።

ክርስትያን፣ ስለምንታይ ደኣ ብመጀመርያ እቲ መን ራስ አምላኽ ኬናቓቕሐካ እንተ ደለየስ፣ ንደገ ልብኻ ዝዐጸግሉ፣

በዓል ተስፋ፣ ምኽንያቱ እዚ ዚስዕብ እዩ፤ ፩ይ፣ እቲ

ናባይ እተላእከስ ስራሕ አምላኽ ምጂኡ አይተረዳእከዎን። እግዚአብሔር ንሐጢአተኛ ናብ ሰናይ ኪመልሶ ምስ ዚደሊ፣ ቅድም ሐጢአቱ ምእንቲ ኬፍልጦ ኸም ዚናቓቕሑ ከቶ ሐሳብ አይነበረንን። ፪ይ፣ ስጋይ ምስ ሐጢአት አዝዩ ተዋሃሂዱ ስለ ዝነበረ ኸኣ፣ ንሐጢአት ክገድፎ አይፈቶኹን። ፫ይ፣ ምስቶም ናይ ቀደም አዕሩኹይ ምን ባርን ምርኣዮምን ብዙሕ ባህይብለኒ ነይሩ እዩሞ፣ ከመይ ገይረ ኸባታቶም ከም ዝፍለ ይሸግረኒ ነይሩ። ፬ይ፣ በቲ ሐጢአተይ ተፈሊጡንስ ንኣኡ ዘስተንትነሉ ጊዜ፣ ምዝካሩ ኸሳዕ ዚጽልኣኒ፣ የቐስለንን የጨነቐንን ነይሩ።

ክርስትያን፣ እናሐንሳእስከ ኹብቲ ጭንቂ እቲ ትዐርፍ ኔርካ፣

በዓል ተስፋ፣ እው፣ እናሐንሳእሲ ቐልል ይብለኒ ነይሩ፣ ኪምለሰኒ ኸሎ ግና፣ ክብቲ ናይ ቀደም ዝገደደኹይኡ እዩ ዚመጽኒ ዝነበረ።

ክርስትያን፣ መሊሱ ንሐጢአትካ ዚዘከረካ ዝነበረኽ እንታይ እዩ ምኽንያቱ፣

በዓል ተስፋ፣ ብዙሕ እዩ፣ ፩ይ፣ ሐደ ሕያዋይ ሰብ አብ መገዲ እንተ ረኽብኩ፣ ፪ይ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ኪንበብ ከሎ እንተ ሰማዕኩ፣ ፫ይ፣ ርእሰይ እንተ አሕመመኒ፣ ፬ይ፣ ክብ ጐረባብተይ ሐደ ሰብ እንተ ሐመመ፣ ፭ይ፣ አእውዮምሲ፣ እከለ ሞይቱ፣ ኪብሉ እንተ ሰማዕኩ፣ ፮ይ፣ ለክኣነን ክመውት እዩ፣ ኢሉ ምስ ዘስተንትን፣ ፯ይ፣ ሐደ ሰብ እምበር ብሃንደበት ሞይቱ፣ ኪብሉ ምስ ዝሰምዕ፣ ፰ይ፣ ምናዳ ኸኣ፣ ለክኣነን ቀልጢፈ አብ ፍርዲ ኸኣቱ እዩ፣ ኢሉ ምስ ዝተከዝ፣ እዩ ኸም ብሐድሽ ሐጢአተይ ዝዝከረኒ ዝነበረ።

ክርስትያን፣ ክብዚ ሕጂ ዝጸብጸብካዮ ዘበለስ ሐደ

ንገዛክ ሐጢአትካ ምስ ዜፍልጠካ ጊዜኸ ሕሊናኻዶ የዕር ፈካ ነይሩ፤

በዓል ተስፋ፤ አይፋሉ፤ ሽዑባ ደኣ እዩ አዝዩ ሕሊ ናይ ዚወቕሰኒ፤ መሊሰ ኸእብስ እንተ ደሌኹውን፤ ስቓይ ገዲዱ ይመጸኒ ነይሩ።

ክርስትያን፤ ሽዑዋ እንታይ ትገብር ኔርካ፤

በዓል ተስፋ፤ ንብረተይ እንተ ዘየሔሽኩስ፤ ኣነ ኸም ዝፍረድ፤ አስተውሀልኩ እዋ፤ ናብ ሰናይ መገዲ ኸምለስ እዩ፤ ኢሊ መደብኩ።

ክርስትያን፤ እሞኸ ብሐቂዶ ንንብረትካ ኸተሕሾ ሀቂንካ፤

በዓል ተስፋ፤ እወ፤ ካብ ሐጢአተይ ምርሓቕ ጥ ራይ ዘይኩነስ፤ ነቁም አብ ሐጢአት ዚነብሩ ኻልአት እኳ ኸርሕቀሎም ጀሚረ። አብ አምልኮ ተጸሚደውን፤ እጽሊ፤ ኤንብብ፤ ስለ ሐጢአተይ እበኪ፤ ንብጻዩይ ሐቂ እዛረብ፤ ከምኡ ዝበለ ንምዝራቡ ዚጽግም ብዙሕ ካልእ ነገርውን እገብር ነይረ።

ክርስትያን፤ ሽዑዶ እሞ ዝሔሸካ መሲሉኳ፤

በዓል ተስፋ፤ ንጊዜኡስ እወ፤ ደሓር ግና ምንም እኳ ንንብረተይ እንተ አሔሽክም፤ ዕረፍቲ ልቢ ስኢን ደኣ ገደደኒ።

ክርስትያን፤ ብሐድሽ ሀይወት ከትማላለስ ምስ ጀመር ካኸ ደኣ፤ ዕረፍቲ ልቢ ዝሰአንካ እንታይ እዩ ምኽንያቱ፤

በዓል ተስፋ፤ እቲ ዜጨንቐኒ ዝነበረ ብዙሕ እዩ፤ ምናዓ ግና ነዘን ዚስዕባ ዚመስላ ቃላት እዩን፤ “ኩሉ እቲ ጽድቅና ኸም ረሳሕ ጨርቂ እዩ። (ኢሳ፡ ፳፬፤ ፮።) ኩሉ ስጋ ብግብሪ ሕጊ አይጸድቕን እዩ። (ገላ፡ ፪፤ ፲፮።) ከምኡ ድማ ንስኻትኩም ነቲ እተአዘዝኩምዎ ኹሉ ምስ

ገበርኩም፤ ንሕና ዘይንጠቅም ባሮት ኢና፤ ነቲ ኸንገብሮ ዚግብአና ኢና ዝገበርናዮ፤ በሉ።” (ሉቃ፡ ፲፯፤ ፲።) ከም ኡ ዚመስል ካልእውን። ድሕርዚ ምስ ገዛእ ነፍሰይ፤ ጽድቂ ርእሰይ ከም ረሳሕ ጨርቂ ኻብ ኩነ፤ ብምፍጻም ኦ ሪት ከኣ ዚጸድቕ ሰብ ካብ ዘይህሉ፤ ንኹሉ ምስ አስለጥ ናዮውን፤ ዘይንጠቅም ባሮት ካብ እንኸውንሲ፤ ንኦሪት ብም ፍጻመይ መንግስተ ሰማያት ክኣቱ እዩ፤ ምበለይ ፍጹም ዕሽነት እዩ፤ ኢሊ ተዛቲኹ። መሊሰውን፤ ሐደ ሰብ፤ አብ ደብተር አጽሒፉስ ዋጋ ሚእቲ ቕርሺ አቕሓ ብጸኒሕ ካብ ነጋዳይ እንተ ተሻየጠ፤ ነዚ ኸይከፈለ ድማ አብ ኢድ እናሀበ ብዙሕ ጊዜ ኻብኡ እንተ ዐደገ፤ እቲ ነጋ ዳይ በተን ዘይተኸፍላ ተሪፈን ዘለዋ ሚእቲ ቕርሺ አብ ዳኛ ወሲዱ ኸላዕ ንኹሉ እቲ ቕርሺ ፈጸሙ ዚኸፍሉስ፤ አብ ቤት ማእሰርቲ ኼእትዎ ይከኣሎ እዩ፤ ኢሊ ሐሰብኩ።

ክርስትያን፤ ሕራይ፤ በል ነዚኸ ኸመይ ጌርካ ብርእስኻ መሰልካዮ፤

በዓል ተስፋ፤ ኣነ ብዙሕ ሐጢአት ስለ ዝገበርኩስ፤ አብ ቅድሚ እምላኽ ብርቱዕ ዕዳ ኸም ዘሎኒ ተረዳእኩ። እዚ ሐድሽ ንብረተይ ድማ፤ ነዚ ዕዳ እዚ ኸደቅሶ ኸም ዘይኸእል እም፤ ብሰሪ እዚ ዕዳዚ ኣነ አብ ፍርዲ ኸም ገእቱ፤ አስተውሀልኩ።

ክርስትያን፤ ወስኽ ደኣ እምበር፤ ግሩም ምላሽ ሂብካ።

በዓል ተስፋ፤ እቲ ናብ ሰናይ ንብረት ከምለስ ምስ ጀመርኩ፤ እዚ ዚስዕብ ሐሳብ እናወሰኸ ሰቀየኒ፤ ምንምኳ እቲ ናይ ቀደም ንብረተይ ደሓን ከም ዝነበረ እንተ መሰለኒ፤ ሕጂውን ንብረተይ ፍጹም ከም ዘሔሽክም እናተ ፈለጠኒ ኸነሰይ፤ እታ ሐንቲ መዓልቲ ዝገበርክዋ

ሐጢአት ናብ ገሃነም እሳት ንምእታው ከም እትኣኽለኒ፡ ሕጂ አጸቢቐ ተረዲኤ አሎኹ።

ክርስትያን፤ ከምዚ ዚብል ሐሳብ ምስ መጻክ እሞ፡ እንታይ ገበርከ፤

በዓል ተስፋ፤ እንታይ እሞ ኸገብር ኢልካኒ፤ ኣነን እሙንን አጸቢቐና ንፋለጥ ጌርና ኢና እሞ፡ ብዛዕባ እቲ ኣብ ልቦይ ዘሎ ህውከት ምስ ተዛረብክዎስ፡ ብጽድቂ እቲ ሐጢአት ዘይገበረ ሐደ ሰብ እንተ ዘይጸዳቐስ፡ ብጽድቂ ርእሰይ ወይስ ብጽድቂ ኹላ ዓለም ከም ዘይድሕን፡ ነገረኒ።

ክርስትያን፤ ሐቂ ኸም እተዛረበይ እሞ አሚንካዮ፤

በዓል ተስፋ፤ እቲ፡ ሕጅስ ንስሓይ አእኪለ እየ፤ ኢሊ ቐሲነ ኸሎኹ፡ ከምኡ ኢሉ ተዛረቡኒ እንተ ዚኸውን፡ ኣብ ክንዲ ምምስጋን፤ አታ ጽሉል፤ እንታይ ዘረባኡ ኢኻ እትዛረቦ ዘሎኻ፤ ምበልክዎ ነይረ። ሕጂ ግና እቲ ሰናይ ዚበህል ግብረይ ምስ ሐጢአት ተጣቢቐስ ድኻ መይ ስለ እተፈለጠኒ፤ ዛረባኡ ሐቂ ምዃኑ ኸአምኖ ናይ ግዲ እዩ።

ክርስትያን፤ እሞኹ፡ ከቶ ሐጢአት ዘይገበረ ሐደ ሰብ አሎ፡ ምስ በለካስ፡ ኸው ብኡብኡዶ አሚንካ፤

በዓል ተስፋ፤ ሐቂ ኸዛረብ፡ ብመጀመርያ እቲ ዘረባኡ ጋሻ ኹይኑኒ ነይሩ፤ ጽንሕ ኢሉ፤ ሐያሎ ጊዜ ምስ ኡ ምስ ተዛረብኩ ግና፤ ሐጢአት ዘይገበረስ ሐደ ሰብ ከም ዘሎ፡ ብልቦይ አጸቢቐ ተረዲኤ።

ክርስትያን፤ እዚ ሰብዚ እንታዋይ ምዃኑን ንስኻ ኸመይ ጌርክ ብእኡ ኸም እትጸድቕንከ፡ ሐቲትካዮዶ፤

በዓል ተስፋ፤ እው፡ ከምኡ ኢሊ ምስ ሐተትክዎ እኳ፤ ንሱ እቲ ኣብ የማን እቲ ልኡለ ልኡላን ተቐሚጡ ዘሎ

የሱስ ክርስቶስ እዩ፤ ስለዚ በቲ ንስጋና ለቢሱ ዝፈጸሞ ግብርን በቲ ኣብ መስቀል ዝረኸቦ ሕማማትን አሚንካ ኢኻ እትጸድቕ፤ ኢሉኒ። እሞ፡ ድሕርዚ፤ ኣብ ቅድሚ አምላኽ ንኸልእ ሰብ ኬጽድቕ ዚኸእል ናይዚ ሰብአይዚ ጽድቅስ ከመይ ዝበለ ሐይሊ አለዎ እዩ፤ ኢሊ ኸም ብ ሐድሽ እንተ ሐተትክዎ ኸኣ፤ እቲ ሰብ እቲ ኹሉ ዚኸእል አምላኽ፤ በዓል ምሉእ ስልጣን ከም ዝኹን፤ ነቲ ዝገበሮ ገይርዎ ኸም ዘሎ፡ ምእንታይ ጥራይ እምበር፤ ስለ ርእሱ ኸም ዘይሞተ፤ ብእኡ እንተ አመንኩውን፤ እቲ ንሱ ዝገበርሱ፤ ፍጹም ዳርጋ ኣነ ዝገበርክዎ ኸም ዚቐጽረለይ፤ አፍለጠኒ። (እብ፡ ፲፡ ፲-፲፪፡ ሮሜ ፱፡ ፳፭፡ ቁሎ፡ ፩፡ ፲፬፡ ፩ይ ጴጥ፡ ፩፡ ፲፱፡)

ክርስትያን፤ ኸውኸ እንታይ ገበርከ፤

በዓል ተስፋ፤ ንሱ ንኣይ ከም ዜድሕኒኒ ምእማን ሰአንኩ እሞ ተኸራኽርክዎ።

ክርስትያን፤ እሙንከ እሞ እንታይ በለከ፤

በዓል ተስፋ፤ ኪድ እስኪ፤ እንተ ተቐበለክ ፈትን፡ በለኒ። አታ፡ ድፍረት ደኣ ኸይቐጽረኒ፤ እንተ በልክዎ ድማ፤ ኣብኡ ኸትኣቱ ዕዳም ኢኻ እሞ፤ አጆኳ ኪድ ደኣ፤ በለኒ። ከምኡ ኢሉ፤ ብትብዓት ምእንቲ ኸኸይድ ኢሉ ኸኣ፤ ቃል መድሐኒና የሱስ ዘለዎ መጽሐፍ ሀበኒ እሞ፤ ፊደላት እዚ መጽሐፍ እዝን ነቐጣታቱን ክብ ሰማይን ምድርን ከም ዚጸንዕ፡ ነገረኒ። (ማቴ፡ ፲፩፡ ፳፰፡ ም፡ ፳፱፡ ፴፭፡) ኣብኡ ምስ በጻሕኩኹ፤ እንታይ ክገብር እየ፤ ኢሊ መሊሰ እንተ ሐተትክዎ ድማ፤ ንሱ፡ ንየሱስ ምእንቲ ኪገልጸልካስ፤ ብኹሉ ነፍስኻን ብፍጹም ልብኻን ኣብ ቅድሚኡ ተንበርኪኽክ፤ ንእግዚአብሔር ኣብ ለምኖ፤ በለኒ። (መዝ፡ ፺፭፡ ፯፡ ዳን፡ ፯፡ ፲፡ ኤር፡ ፳፱፡ ፲፪፡)

ንጸሎተይከ ከመይ ገይረ እየ ናብኡ ዘዕርጎ፡ ኢሊ ከም ብሐድኸ እንተ ሐተትክዎ ከኣ፤ ነቶም ናብኡ ዚመጹ ዘበሉ ኹላቶም ሕድገት ሐጢአቶም ኪሀበም፡ ሐብቲ ናይ ጸጋ ዝፋኑ ተቐሚጡ፡ ሆሉ ጊዜ ከትረኽቦ ኢኻ እ ሞ፡ ኪድ ደኣ፤ በለ፤ (ዘጸ፡ ፳፭፤ ፳፪፡ ዘሌ፡ ፲፮፤ ፪፡ ዘዑ፡ ፯፤ ፹፱፡ እብ ፬፤ ፲፮፡) እብኡ ምስ በጻሕኩኹ፡ እንታይ ኢሊ ከልምን እየ፤ እንተ በልክዎ ድማ፤ ከምዚ ዚስዕብ ጌርካ ጸሊ፡ በለ፤ ም ኣምላኹ፡ ንኣይ ንሐጥእ ሰብ ምሐረ፤ ንመድሐንየይ፡ ንየሱስ ክርስቶስ፡ ኣነ ከፈልጦን ክኣምኖን ከኣ ጸጋኻ ሀበኒ፡ ጽድቁ እንተ ዘይሀሉን ኣነውን በቲ ናቱ ጽድቁ እንተ ዘይኣመንኩንሲ፡ ድርቡይ ምዃነይ ይፍለጠኒ ኣሎ እሞ፡ ንየሱስ ክርስቶስ ክፈልጦን ክኣምኖን ሐግዘኒ፡ ጐይታይ፡ ንስኻ መሓሪ ምዃንካን፡ ንወድኻ የሱስ ክርስቶስ ንዓለም ኬድሕና ኢልካ ከም ዝለኣኸኩን ሰሚዔ ኣሎኹ፡ ጐይታየ፡ ን ኣይ፡ ሽጉር ሐጥእ ሰብ፡ ክትምሕረኒ ፍቓድካ ምዃኑ ውን ሰሚዔ ኣሎኹ፡ ብሐቂ ኣነ ሐጥእ እየ እሞ፡ ጐይታይ፡ ብስም ወድኻ የሱስ ክርስቶስ፡ ንምድሓን ነፍሳይ ሕጂ ነቲ ክቡር ጸጋኻ ግለጽ፡ አሚን።

ክርስትያን፤ ከምታ ዝመዐደካዶ እሞ ጌርካ፤

በዓል ተስፋ፤ እወ፡ መመሊሰ እኳ ደኣ።

ክርስትያን፤ አምላኽከ እሞ ሽዑዶ ንወዱ ገሊጹልካ፤

በዓል ተስፋ፤ አብ መጀመርያ፡ አብ ካልኣይ፡ አብ ሳልሳይ፡ አብ ፈብዓይ፡ አብ ሐምሳይ ጊዜ ኹን፡ አብ ሳድሳይ ጊዜ፤ ከቶ አይገለጸለይን።

ክርስትያን፤ ደሓርክ ደኣ እንታይ ገበርካ፤

በዓል ተስፋ፤ ደሓርሲ ዝገብሮ ጠፍአኒ።

ክርስትያን፤ ሽዑዶ እሞ ጸሎት ከተቐርጽ ተፈቲንካ፤

በዓል ተስፋ፤ እወ፡ አሻሓት ጊዜ ተፈቲን።

ክርስትያን፤ ስለምንታይ ደኣ ዘይገደፍካየ፤

በዓል ተስፋ፤ ኣነስ ያኣ፡ እቲ ጽድቁ ክርስቶስ እን ተ ዘይከወይኑስ፤ ጽድቁ ኹላ ዓለም እኳ ከቶ ጌጽድቓክ ኣይከእልን እየ እንተ በሉኒ፡ ሐቂ መሊሉንስ፡ እንተ ዘይጸሌኹ ከመውት እየ፡ ሞት ካብ ዘይተርፈኒ ከኣ፡ ሐብቲ ዝፋን ጸጋ ኹይነ ደኣ መማት ይሕሸኒ፡ ኢሊ ሐሲቦ እየ፡ አብ መንጎ እዚ ድማ እቲ፤ «ብርግጽ፡ ከይ ዘንግዔ ኪመጽእ እየ፡ እንተ ደንገዮ ከኣ፡ ተጸቦየ፡» ዚብል ጥቕሲ ትዝ በለኒ እሞ፡ እግዚአብሄር ኣብ ንወዱ ከሳዕ ዚገልጸለይ ከየቐረጽኩ ጸሌኹ። (እንባ፡ ፪፡ ፫፡)

ክርስትያን፤ ከመይ ገይሩ እሞ ተገልጸልካ፤

በዓል ተስፋ፤ ብዓይኒ ልባይ እምበር፡ በዚ ዓይኒ ስጋይስ ኣይርኤኸዎን። (ኤፌ፡ ፩፤ ፲፭፡ ፲፱፡) በዚ ከምዚ ድማ እየ ዝርኤኸዎ፤ ሐደ መዓልተስ ሐጢአተይ ኣዝየ ብዙሕን ርኹስን ምዃኑ ስለ እተራእየንስ፡ ከቢድ ሐዘን ጸቐጠኒ። ደጊምሲ ገሃነም እሳትን ደይንን እምበር፤ ካ ልኣ ዝጽቦየ ነገር የብለይን፡ ኢሊ ከሐስብ ከሎኹ ግና፤ «ብጐይታና የሱስ ክርስቶስ እመን እሞ ከትድሕን ኢ ኹ፤» እናበሰ ብኡብኡ ጐይታና የሱስ ክርስቶስ ካብ ሰ ማይ ዚጥምተኒ ዝነበረ መሰለኒ። (ግብ፡ ፲፮፤ ፴፡ ፴፩፡)

ኣነውን፤ አታ ጐይታና፡ ኣነስ ዓብዪ፡ ኡረ ኣዝየ ዓብዪ ሐጥእ እየ፤ እንተ በልክዎ ከኣ፡ ንሱ፤ «ጸጋይ ይ ኣኸለካ፤» በለኒ፡ ኣነ መሊሰ፤ ጐይታየ፡ ምእማን እሞ ከመይ እየ፤ እንተ በልክዎ ድማ፤ ነቲ «ናባይ ዚመጽእ ኣይጠምን፤ ብኣይ ዚኣምን ከኣ ከቶ ኣይጸምእን እየ፤» ዚብል ጥቕሲ ኣዘከረኒ። ድሕርዚ ብኣኡ ምእማንን ናብ ኡ ምዃድን ሐደ ምዃኑ ተረዳእኩ። ማለት እቲ ብፍ

ጸ.ም ልቡን ፍቕሩን ነቲ ብክርስቶስ አተዋህበ ምድሓን ደልዩ ናብኡ ዚኸይድ ዘበለ ሰብ ንሱ ብሐቂ ብክርስቶስ አሚኑ እዩ። (፪ይ ቁረ፡ ፲፪፡ ፱፡ ዮሃ፡ ፮፡ ፴፭።) ድሕርዚ ንብዓት መጻኒ እሞ፤ ጐይታዮ፡ ንኸምዚ ኸማይ ዝበለ ዓብዪ ሐጥኦይ እሞ ብሐቂ ንስኻ ትቐበሎን ተድሕኖን ኢኻ፤ እንተ በልክም ድማ፤ «ነቲ ናባይ ዚመጽእ ከቶ ንወጻኢ አይድርብዮን እዩ፤» ኪብል ሰማዕ ክም። (ዮሃ፡ ፮፡ ፴፮።) መሊሰውን፤ ጐይታዮ፡ እዛ እምነተይ ብሐቂ ናባኻ ምእንቲ ኸትምስረትሲ፤ እቲ ናባኻ አቢሊ ኸቐርብ ከሎኹስ፤ ከመይ ዝበለ ሐሳብ ክሐስብ እዩ ዚግብአኒ፤ ኢሊ እንተ ሐተትክምስ፤ «ክርስቶስ የሱስ ንሐጥኣን ኬድሕን እዩ ናብ ዓለም ዝመጸ፤» «ክርስቶስ ነቲ ዚአምን ዘበለ ኹሉ መደምደምታ ሕጊ ንጽድቂ እዩ፤» ኢሉ መለሰለይ። «ንሱ ብሰሪ ሐጢአትና በጃ ተዋህበ፤ ስለ ጽድቅናውን ተንሰኢ፤» «እቲ ዜፍቅረና ዘሎ ኻብ ሐጢአትና ብደሙ ሐጸበና፤» «ኹሉ ጊዜ ምእን ትሓም ኪልምን ዚነበር ስለ ዝኹነስ፤ አብ መንጎ አምላኽን ሰብን ዘሎ ማእከላይ ንሱ እዩ፤» (፩ይ ጢሞ፡ ፩፡ ፲፭። ሮሜ፡ ፲፡ ፱። ም፡ ፱፡ ፳፭። ራኦ፡ ፩፡ ፭። ፩ይ ጢሞ፡ ፪፡ ፭። እብ፡ ፯፡ ፳፭።) ስለዚ ኹሉ ድማ እን ጽድቀይ ብቑስሎ፤ ካብ ሐጢአተይ ምንጻሕውን ብደሙ ኸደሊ እዩ፤ ኢሊ መደብኩ። እቲ ንሕጊ አቦኡ ራጺመስ፤ ንነፍሱ ናብ ቅጽዓት ዘብጽሑ ክርስቶስ ከኣ ምእንቲ እቶም ነቲ ምድሓኑ ተቐቢሎምዎስ ንእኡ ዚውድስዎ ሰብ እዩ እምበር፤ ስለ ዝሓለ ርእሱ አይኩነን ዝሞተ። ስለዚ ድማ ልበይ ብታሕንስ አዲንተይውን ብንብዓት መልኡ ፍቕረይ ድማ ንስም የሱስ ክርስቶስን ንህዝቡን ንመገዱን ካብ ልበይ ይፍልፍል አሎ።

ክርስትያን፤ በዚ ኸምዚ ብሐቂ ክርስቶስ ንነፍስኻ ተገሊጹላ። በል እስኪ፤ እዚ ምግላጽ እዝስ አብ መንፈስ ካ እንታይ ፍረ ኸም ዝገበረ፤ ፈላሊኻ ንግረኒ።

በዓል ተስፋ፤ ኩላ እዛ ዓለም እዚአ ምስ ኩሉ ጽድቃ ትሕቲ ደይኒ ም፺ና አርእዩኒ። እግዚአብሄር አብ ቅኑዕ ፈራዲ ኸነሱስ፤ ነቶም ናብኡ ዚመጹ ዘበሉ ሐጥኣን ብጽድቁ ገይሩ ኪጽድቑም ከም ዚኸእል፤ አርእዩኒ። ስለቲ ርኹስ ናይ ቀደም ንብረተይውን እን አዝዩ ኸም ዝሐፍር ገይሩኒ። ነቲ ግርማ የሱስ ክርስቶስ ዘርእየኒ ሐሳብ ቅድሚ ሕጂ አብ ልበይ አይተቐበልክምን እሞ፤ በዚ ድንቅርናይ አዝዩ ሐፈርኩ። ነዚ ቅዱስ ንብረት እን ኸም ዘፍቅርውን ገይሩኒ። ስም የሱስ ክርስቶስ ምእንቲ ኪኸብርን ኪምስገንንሲ፤ እን ገለ ነገር ክገብር ከኣ ጸዓት አ ተንሲኡለይ። ስለዚ ድማ እን ሽሕ ምሉእ ገንኢ ደም አብዚ ሰብነተይ እንተ ዚህልወኒ፤ ምእንቲ ስም ጐይታና የሱስ ክርስቶስ ኢሊ ንኹሉ መፍሰስክም፤ ይመስለኒ።

ድሕርዚ ኸኣ በዓል ተስፋ ንድሕሪት ገጹ ግልጽ እንተ በለስ፤ ነቲ ቐድሞ አብ ድሕሪት ዝሐደግዎ ዳንደ እተባህለ ሰብአይ ደድሕሪኡም ኪመጽእ እሞ በዓል ተስፋ አማዕድዩ ኪርእዮ ኸሎ፤ ብሕልመይ ርኤኹ። ኸውውን ንክርስትያን፤ ርኤሞ እቲ ዘይጸረዩ ዝራብዕ ክንደይ ነዊሕ ካባና ተሪፉ፤ በሎ።

ክርስትያን ድማ፤ እወ እንሆ፤ እርእዮ አሎኹ፤ ምሳና ኪጉዐዝ ግዲ የብሉን፤ በሎ።

በዓል ተስፋ፤ ክሳዕ አብዚ ምሳና መጺኡ እንተ ዚኸውንዶ ግዳ አይምሒሾን ነይሩ፤

ክርስትያን፤ ሐቅኻ ኔርካ፤ ግናኽ ኸትርኢ ኢኻ፤ ንሱስ ክልእ እዩ ዚሐስብ ዘሎ።

በዓል ተስፋ፤ ንአይውን ከምኡ እዩ ዚመስለኒ ዘሎ።
ዝኹን ኹይኑ እስኪ፡ ክሳብ ዜርከበናስ ዘገም ኢልና ን
ኪድ። ሽው ዳንደ አርከበም። ክርስትያን ከኣ፤ አታ፤ እን
ታይ ኪንካ ድሕሪት ዝተረፍካ፤ በል ሕጂ ንዓናይ ን
ኪድ፤ በሎ።

ዳንደ ኸኣ፤ አነ፤ ምስ ዘይሳማምዐኒ ሰብ ክብ ምጉ
ዓዝ፤ ንበይነይ ክኸይድ እዩ ዝፈቱ፤ በሎ።

ሽው ክርስትያን ንበዓል ተስፋ፤ ምሳና ኪኸይድ አይ
ፈቱን እዩዶ፤ አይበልኩኪን፤ እስኪ በል፤ አብዚ ጽም
ዋ ሰፍራስ ምስኡ እናተዛራረብና ደኣ ንጉዐዝ፤ በሎ እ
ሞ፤ ናብ ዳንደ ቐርብ ኢሉ፤ እሂ እሞ፤ ከመይ ትኸውን
አሎኪ፤ ምስ አምላኸሲ ተዓሪቐክዶ፤ ኢሉ ሐተቶ።

ዳንደ ድማ፤ እቲ ናብቲ መገደይ ክጉዐዝ ከሎኹ፤
ጽቡቕ ዜሐጉስ ሐሳብ ይስምዐኒ ነይሩ፤ ስለዚ ምስኡ
ኸም እተዓረቐኩ፤ ተስፋ አሎኒ፤ ኢሉ መለሰሉ።

ክርስትያን፤ እስኪ በል፤ ሐደራኻ ንገረና፤ ከመይ
ዝበለ ጽቡቕ ነገር እዩ ዚስምዐካ ዝነበረ፤

ዳንደ፤ ንአምላኸን ንሰማይን እዩ ዝሐሰብ ዘሎኹ።

ክርስትያን፤ ነዝስ ሰይጣውንትን ኩነናትን እኳ ይ
ገብርዎ እዮም።

ዳንደ፤ አነስ እምበር ብሃረርታ እናደሌኸዎ እዩ ዝ
ሐሰበ ዘሎኹ።

ክርስትያን፤ አብ መንግስተ ሰማይ ግዳ አይአትዉን
እዮም እምበር፤ ከምዚ ናትካ ገይሮም ዚናፍቑዎስ መሊ
አም እዮም። “ገለ ግዳ አይረክብን እዩ እምበር፤ ሃካይ
ውን ሃረር ይብል እዩ።” (ምሳ፡ ፲፫፤ ፱።)

ዳንደ፤ አነስ እምበር ንእግዚአብሔርን ንሰማይን እና
ሐሰብኩስ፤ ስሊኡ ኢላውን ንኹሉ ነገር ገዲፈዮ አሎኹ።

ክርስትያን፤ ከምቲ ንብዙሓት ዚመስሎም፤ ንኹሉ
ምግዳፍ ቀሊል ነገር አይኩንን፤ ሽጋር እዩ። በል እስኪ፤
ስለ ፍቕሪ አምላኸን ፍቕሪ ሰማይን ኢልካ ንኹሉ ኸም
ዝገደፍክዮስ፤ ከመይ ጌርካ ትፈልጥ፤ እዚ ነገርዚ ፍጹም
ዚጣራጥር እዩ።

ዳንደ፤ ልበይ ይነግረኒ አሎ።

ክርስትያን፤ ሰሎሞን መቢብ ድማ፤ “ብልቡ ዚእ
መን ሰብሲ ደንቁር እዩ፤” ይብል አሎ። (ምሳ፡ ፳፰፤ ፳፮።)

ዳንደ፤ እዚ ስለ እቶም ቁናን ዝልበም እዩ እተባህ
ለ፤ ልበይ ግና ቕኑዕ እዩ።

ክርስትያን፤ በል እስኪ፤ ልብኻ ቕኑዕ ምኺኑስ
ከመይ ጌርካ ተረድአና፤

ዳንደ፤ ልበይ ብሰማያዊ ተስፋ የጻናንዐኒ አሎ።

ክርስትያን፤ ልቢ ሰብሲ ነቲ ኪቐበሎ ዘይግብኦ ነገር
ውን ተስፋ ይገብር እዩ እሞ፤ እቲ ዜጻናንዐካ ዘሎ ል
ቢ ብጥበራ ኪኸውን ይኸእል እዩ።

ዳንደ፤ አነስ ልበይን ንብረተይን ተሳማሚዑ እዩ
ዘሎ እሞ፤ ተስፋይ አብ ጽኑዕ እዩ ተመስሪቱ ዘሎ።

ክርስትያን፤ ልብኻን ንብረትካን ከም እተሳማምዒ፤
መን ነጊሩኳ፤

ዳንደ፤ ልበይ ይነግረኒ አሎ።

ክርስትያን፤ ልብኻይ ነጊሩኳ፤ እዝስ ከምቲ ንሐደ
ሰብ፤ አታ፤ ፈገር ኢኻ፤ እንተ በልዎስ፤ አነ ኸም ዘይፈገር፤
እቲ ብጻዩይ ይመስክረለይ፤ በለ፤ ዚብልዎ ምስላ እዩ።
ከምኡኸ ብዛዕባ እዚ ነገርዚ እቲ ቃል አምላኸ እንተ
ዘይመስኪሩስ፤ ምስክራት ዘበለ ኹሉ ኸንቱ እዩ።

ዳንደ፤ እሞኹ፤ እቲ ሰናይ ሐሳብሲ ኻብ ሰናይ ልቢ

ደይኩነን ዚወጽእ፡ እቲ ሰናይ ንብረትክ ምስ ሕጋጋት አምላኽዶ አይሰማማዕን እዩ ይመስለካ፡

ክርስትያን፤ እው፤ እዚ ኹሉ ሐቂ እዩ፡ ሰናይ ሐሳብ ካብ ሰናይ ልቢ እዩ ዚወጽእ፡ ብቕንዕና ምምልላስ ውን ምስ ሕጊ አምላኽ ስምምዕ እዩ፡ ግናኽ ኸምዚ ኼንክ ምንበርን ከምኡ ኹይነ እነብር አሎኹ ምባልን በበይኑ እዩ፡

ዳንደ፤ በል እባ፤ እቲ ሰናይ ሐሳብን እቲ ምስ ቃል አምላኽ ዚሰማማዕ ንብረትንሲ ኸመዶ እዩ፡ እስኪ ንገረኒ ሐደራኻ፡

ክርስትያን፤ ብዛዕባ ነፍስና ኹነ ብዛዕባ አምላኽ፡ ብዛዕባ ክርስቶስ ወይስ ብዛዕባ ኻልእ ነገር፡ በበይኑ ዝኹነ ሰናይ ሐሳብ አሎ፡

ዳንደ፤ በል እስኪ፡ እቲ ብዛዕባ ርእስና እንሐስቦ ሰናይ ሐሳብሲ ኸመዶ ዝበለ እዩ፡

ክርስትያን፤ እቲ ምስ ቃል አምላኽ ዚሰማማዕ ዘበለ እዩ፡

ዳንደ፤ ከመይ እንተኹነ እዩ ሐሳብና ምስ ቃል አምላኽ ዚሰማማዕ፡

ክርስትያን፤ ነቲ ቃል አምላኽ ዚነግረና ዘበለ ፍርድስ አብ ነፍስና እንተ አውዑልናዮ፡ አስተውዕል፡ ቃል አምላኽ ነፋም በዚ ኸምዚ ዚነብሩ ሰባት፤ «ሐደኳ ጸድቕ የልቦን» መሊሱውን፤ «ናይ ልቢ ሰብ ሐሳብን ትምኒትን ዠሉ ጊዜ ፍጹም እኩይ እዩ፡» መሊሱውን፤ «ሐሳብ ልቢ ሰብ ካብ ንእስነቱ ጀሚሩ እኩይ እዩ፡» ይብሉም አሎ፡ (ሮሜ ፫፤ ፲፡ ዘፍ፡ ፯፤ ፭፡ ም፡ ፰፤ ፳፭፡) እምባእርስክ ንሕና ብዛዕባ ነፍስና ኸምኡ እንተ ሐሰብና፡

ምስ ቃል አምላኽ ዚሰማማዕ ስለ ዝኹነስ፡ እቲ ሐሳብና ሰናይ እዩ፡

ዳንደ፤ ልበይዶ እሞ ኸሳዕ ክንድዚ እኩይ ኩይኑ እዩ፤ አይመስለንን፡

ክርስትያን፤ እምበእርስክ አብ ምሉእ ዕድሜኻስ ን ነፍስኻ ዚኹና ሰናይ ሐሳብ ከቶ አይሐሰብካን፡ በል እስኪ ንዛረብ ደኣ፡ ቃል አምላኽ ከምቲ ንልብና ዚፈርዶ ኸምኡውን ንንብረትና ይፈርዶ እዩ፡ ሐሳብ ልብናን ንብረትናን ከምቲ ቃል አምላኽ ንኸልቲኡ ዚፈርዶ ኹይኑ እንተ ተሳማምዔ፡ ምስቲ ቃል ስለ እተሳማምዔስ፡ ክልቲኡ ሰናይ እዩ፡

ዳንደ፤ እስኪ፡ ሐሳብክ አጸቢቕክ ግለጸለይ፡

ክርስትያን፤ ቃል አምላኽ፤ «መገዲ ሰብሲ ቄናንን ጎባጥን እዩ እምበር፡ አይቅኑዕን እዩ፡» ይብል፡ መሊሱ ድማ፤ «ሰባት ብባህሪአም አብታ ቕንዕቲ መገዲ አይማላለሱን አይፈለጥዋንውን እዮም፡» ይብል፡ (መዝ፡ ፻፳፭፤ ፭፡ ምሳ፡ ፪፤ ፲፭፡ ሮሜ ፫፤ ፲፪፡) እምበእርስክ ሐደ ሰብ ብገዛእ ንብረቱ ብርቀትን ብትሕትናን ከምዚ እንተ ሐሰበ፡ እቲ ሐሳብ ምስቲ ፍርዲ ቃል አምላኽ ስምምዕ ስለ ዝኹነስ፡ ብዛዕባ ንብረቱ ሰናይ እዩ ዚሐስብ፡

ዳንደ፤ እቲ ብዛዕባ አምላኽ እንሐስቦ ሰናይ ሐሳብክ ኸመይ ዝበለ እዩ፡

ክርስትያን፤ ከምዚ እዩ፤ ከምቲ ብዛዕባ ነፍስና ዝበል ክዎ፡ ብዛዕባ ባህርይ አምላኽን ጠባዩን ክንሐስብ ከሎናስ፡ እቲ ሐሳብና ከምቲ እቲ ቃል ብዛዕባ አምላኽ ዚዛረብ እንተ ተሳማምዔ፡ ኸው እቲ ንሕና ብዛዕባኡ እንሐስቦ ሐሳብ ሰናይ እዩ ዚኸውን፡ ሕጂ ግዳ ብዛዕባኡ አንዊሒ ኸዛረበክ አይኹነለይን እዩ እምበር፡ ብዛዕባኡ ማለት

ጠዛባባቲ አምላኽ ንኣና ዚሓስቦ እንተ ተዛራረብና እሞ፡ ካብቲ ንገዛእ ነፍሱና ባዕላትና እንፈልግ ኣብሊጹ ኸም ዚፈልጠና እንተ አመንና፡ እቲ ችኑዕ ሓሳብ አምላኽ አ ሎና። ነቲ ንሕና ዘይንርእዮ ሓጢአትናውን ንሱ ይርእዮ እዩ። ንኣና ኸይመሰለና፡ ነቲ አውራ ሓሳብና ንሱ ይፈል ጦ፡ ነቲ ውሽጢ ልብናውን ብግልጺ ይርእዮ እዩ። እም በኣርስኩ፡ አብ ቅድሚ አምላኽሲ ዙሉ ጽድቅና ርኽብ እዩ እሞ፡ በቲ ሰናይ ንብረትና እንተ ተአመንና፡ አብ ቅድሚኡ ኸንቀውም ከቶ አይኹነልናን እዩ።

ዳንደ፤ ከሳዕ ከንድዚዶ ዳንደ ቈጺርካኒ ኢኻ፤ ብሐ ቂዶ አምላኽ ካባይ ኣብሊጹ አይርእን እዩ፤ ወይስ በቲ ዝበለጸ ሰናይ ግብረይ ተአሚነስ አብ ቅድሚኡ ኸ ቐርብ ይከኣለኒ እዩ፤ ኢላ ዝሓስብ ይመስለካ አሎ፤

ክርስትያን፤ በል፤ ብዛዕባዚ ደኣ እንታይ ትሓስብ አሎኹ፤

ዳንደ፤ ኣነስ ብሓጺፋ፤ ምእንቲ ኸጸድቕሲ ብዮሱስ ክርስቶስ ክአምን ከም ዚግብኣኒ፤ እዩ ዝሓስብ ዘሎኹ።

ክርስትያን፤ እንታይ ዘረባኡ እዩ እዚ። ነቲ ዜድል ዩካ እኳ ዘይፈለጥኩሱ፤ ብክርስቶስ ክትአምን ከም ዚ ግብኣካ ኸትፈልጥ፤ ንስኻ ነቲ ዝወረሰኩዮ ሓጢአት ኩነ ነቲ እናፈለጥካ እትገብሮ ዘሎኹ ኹነ፤ አይተስተውዕሉን ኢኻ ዘሎኹ። ንስኻ ኸምቶም አብ ቅድሚ አምላኽ ጻድ ቃን ኩይኖም ምእንቲ ኺርከቡሱ፤ እቲ ጽድቂ ክርስቶስ ከም ዚድልዮም ዘይፈልጡ ሰባት ምኺንካ፤ እዚ ብዛዕባ ነፍሱኻን ስራሕኻን እትሓስቦ ዘሎኹ ሓሳብ ይምስክረልካ አሎ። ከመይ ጌርካ ደኣ ኢኻ፤ ብክርስቶስ እኣምን እዩ፤ እትብል ዘሎኹ፤

ዳንደ፤ ዝኹነ እንተ ኹነ፤ ኣነስ እትኣክል እም ነት ኣላትኒ።

ክርስትያን፤ ከመይ ጌርካ ኢኻ እሞ እትአምን ዘሎኹ፤

ዳንደ፤ ኣነስ ክርስቶስ ስለ ሓጥኣን ኢሉ ኸም ዝሞ ተን ኣነውን ንሕጊ አምላኽ ሳላ እተኣዘዝክዎስ፤ ካብ መርገም ድሒነ፤ አብ ቅድሚ አምላኽሲ ጽድቂ ኸም ዝ ረክብን፤ እኣምን አሎኹ። ብኻልእ መገዲ እንተ ተዛረብ ኩ ድማ፤ ክርስቶስ ብገዛእ ጸማኡ ነቲ ግብረ እምነትዩ አብ ቅድሚ አምላኽ ቅቡል ከም ዚኸውን ይገብሮ እዩ። ኣነ ኸኣ ኸጸድቕ እዩ።

ክርስትያን፤ ብዛዕባ እዛ ሕጂ እተአመንካዩ እም ነትሲ ምላሽ ኣነ ኸህበካ ፍቐደለይ፤

፩ይ፤ እዛ ናትካ እምነት አብ ቃል አምላኽ አይትር ክብን እዩ እሞ፤ እምነትካ መሰረት ዜብላ እያ።

፪ይ፤ ነቲ ብክርስቶስ ዚርከብ ጽድቅ ብግብረይ ክ ረኽቦ እዩ ብምባልካ፤ ንሓንቲ ዘይትጠቐም ሓሳዊት እምነት ኢኻ እትአምን ዘሎኹ።

፫ይ፤ እዛ እምነትካ ብግብርኻ እምበር፤ ብክርስ ቶስ ከም ዘይትጸድቕ እያ እተአምንካ ዘላ። ስለዚ እም ነትካ ሓሳዊት እያ።

፬ይ፤ እምበኣርስኩ፤ እዚ እምነት እዚኣ በቲ ናይ ዙ ሉ ዚኸኣል አምላኽ መዓልቲ አብ ትሕቲ ቑጥዓ ምእን ቲ ኸተውድቐካ ኢላስ ተቃልላካ አላ። ከመይ እንተ በልካ ድማ፤ እታ ናብ ጽድቂ እተብጽሖ ሓቀኛ እምነት፤ ብሕጊ ገይራ ንነፍሲ ነቲ ጥፍኣታ ተፍልጣ፤ ናብ ጽድቂ ክርስቶስ ጥራይ ክትጽጋዕውን ትሓብራ እያ። ስለዚ ኸኣ፤ እታ ነፍሲ ነዚ ጽድቂ እዚ ተንናጺፋስ ብዘይ ገለ

እንታ አብ ቅድሚ አምላኽ እንተ ጄመት እያ ቸብልቲ ኸትከውን ካብ ኩነኔውን ሐራ ኸትወጽእ እትኸእል።

ዳንደ፤ እሞኹን ንሕና ገለ ሰናይ ግብሪ ኸይገበርና ኸሎናስ፤ በቲ ክርስቶስ ዝገበሮ እንተ አመንና ጥራይ ይአኸለና እዩ፤ ማለትካ ዲኻ፤ ከምዚ ዝበለት መታለሊት እምነትሲ ንኹሉ ልጓም ሸውሃትና ምሰበበረቶ እሞ፤ ከከም ፍቓድ ስጋና ንምኻድ ምሐገዘትና ነይራ። ብጽድቂ ክርስቶስ ጥራይ ከም እንድሕን እንተ ኹይና እምነትናስ፤ ከ ከም ፍቓድ ስጋና እንተ ነበርናውን፤ ግዲ ዩልበን።

ክርስትያን፤ ከምቲ ስምካ ፍጹም ዳንደ ምዃንካ በ ዚ ምላሽካ ሕጂ ተገልጸ። ንስኻ ነታ እተጽድቕ ጽድቂ አይተስተውዕላን ኢኻ። ከምኡውን እታ ነፍስኻ ኸመይ ገይራ ኻብቲ ብርቱዕ ቊጥፃ አምላኽ ብእምነት ከም እትድሕን፤ አይትፈልጥን ኢኻ። እታ ብጽድቂ ክርስቶስ እተድሕን እምነት አብ ልቢ ሰብ ምስ ሰፈረት፤ ከመይ ዝበለ ፍረ ኸም እትፈሪውን፤ ከቶ አይተስተውዕልን ኢኻ። እዚ ፍረዚ ድማ ንልቢ ሰብ ብክርስቶስ ገይሩ ናብ አምላኽ ምቕራብ፤ ንስም አምላኽ፤ ንቃሉ፤ ንመ ገዱ፤ ንሀዝቡ ምፍቃር እዩ እምበር፤ ከምቲ ንስኻ ብድን ቊርና እትሐስበ ዘሎኻ አይምሰልካ።

በዓል ተስፋ፤ እስኪ፤ ክርስቶስ ካብ ሰማይ ተገለጹሉ ዚፈልጥ እንተ ኹን፤ ሕተቶ።

ዳንደ፤ እዚ ብዛዕባ ምግላጽ እትዛረቦ ዘሎኹስ እን ታይ ነገሩ እዩ፤ እዚ ንስኻ ኹን እቶም ንኣኻ ዚመስሉ ኹን፤ ብዛዕባዚ ነገርዚ እትዛረብዎ ዘሉኹም፤ ርእስኻት ኩም እናዘረኩም ኢኹም እትብልዎ፤ ይመስለኒ።

በዓል ተስፋ፤ እንታይ፤ እግዚአብሔር አብ እንተ ዘይ ገለጹሉስ፤ ዝኹን ይኹን ስጋ ዝለበሰ ሰብ ነቲ ንምድ

ሓኑ ዚኹኖ ኸፈልጦ ኸም ዘይኹነሉዶ፤ አይትፈል ጥን ኢኻ፤

ዳንደ፤ እዚአስ እምነትካ ደኣ እምበር፤ አይናተ ይን እያ። ዝኹን እንተ ኹን ኸኣ፤ ምንም እኳ ኸምታ ናታትኩም ርእሲ እተዝውር እንተ ዘይኩነት፤ እምነተይ ካብ እምነትኩም ከም ዘይትሐምቑ፤ ርግጽ እዩ።

ክርስትያን ከኣ፤ በል እስኪ፤ ኣነ ኸኣ ሐንቲ ቃል ክውስኽ ፍቐደለይ። ፍለጥ፤ በዚ ነገርዚ አቃሊልካ ምዝ ፈብ አይግብአካን እዩ። ስለዚ ኣነውን ከምቲ እዚ ፍቁር ሐወይ ዝበሎ፤ እግዚአብሔር አብ እንተ ዘይገለጹሉስ፤ ሐደ ሰብኳ ንዮሱስ ክርስቶስ ኪፈልጦ ዚኸእል ዩል በን፤ ኢሊ ብትብዓት ክዛረብ እኸእል እዩ። ነፍሲ ሰብ ድ ማ ብእምነት ጥራይ እያ ንክርስቶስ ክትቀበሎ እትኸእል። እዛ እምነት እዚአ ናይ ሐቂ እንተ ኹይናስ፤ ንሳ ርግጽ ስራሕ አምላኽ እያ። (ማቴ፤ ፲፩፤ ጳጌ፤ ፩ይ ቁሪ፤ ፲፪፤ ፫። ኤፌ፤ ፩፤ ፲፰፤ ፲፱፤) እምበኣርስከ ብዛዕባቲ ግብሪ እምነት ንስኻ ገለ ምስትውዓል ከም ዜብልካ፤ ሕጂ ፈለጥኩኺ። ስለዚ ድማ፤ እታ መስኪናይ ዳንደ፤ ንቃሕ፤ ጊዜ ኸሎኳ፤ ጉድለትካ ተአሚንካ፤ ናብ መድሐኒና ዮሱስ ሀደም እሞ፤ ኸው ብጽድቄ ኻብ ኩነኔ ኸትድሕን ኢኻ፤ ኢሉ መዐደ።

ዳንደ ድማ፤ በሉ፤ ንስኻትኩምሲ እምብዛ ትሸኩሉ አሉኹም፤ ማዕራኹም ክኸይድ አይኸእልን እዩ እሞ፤ ሕለፋ፤ ኣነስ ቀስ ኢሊ እዩ ዝኸይድ፤ በሎም።

ኸው ንሳቶም ከምዚ በሉ፤

ዳንደዩ፤ ከመይ ሰናይ ምኽሪ ዝኣቤኻ፤ ካብ ፍልጠትዶ ዕሽነት ሐሪኻ፤

ብርሃንን ጸጋን ኪህበካ ጉይታኻ፤
እንታይ ማለት ትዐጽዎ ልብኻ፤
ሐስብ፤ ተመለስ፤ ንፋሱ ከይወረበ ምድሪ፤
ተንስእ፤ ተወጣ፤ ተቐበሉ ናይ ጠቢባን ምኽራ፤
አታ ዳንደ፤ ጽን በል ጊዜ ኸይሐልፈካ፤
ተአዘዘ ሐጂ ንፈቃር አምላኸካ።

ድሕርዚ ክርስቲያን ንብጻዩ፤ አታ ዓርከይ በዓል
ተስፋ፤ በይንና ኸንጉሳዊ ዕድልና ምዃኑ እርኢ አሎኹ
እሞ፤ ንዓናይ ንኪድ፤ በሎ።

ኸው ክርስቲያንን በዓል ተስፋን እናቐልጠፉ ኪኸ
ዳ፤ ዳንደ ግና ገፈፍ እናበለ ድሕሪኡም ኪስዕብ፤ ብሕል
መይ ርኢኹ። ክርስቲያን ከኣ ንዓርኩ፤ ነዚ መስኪናይ
ሰብአይዚ መወዳእታኡ ኪኸፍኦ እዩ፤ ስለዚ አዝዩ ዩ
ደንግጸኒ አሎ፤ በሎ።

በዓል ተስፋ፤ ካብቶም ንጽዮን ዚጉወዙ ኸይተረፈኑ
ኸምዚ ሰብአይዚ ዝበሉ አብ ዓድና ሐያሉ ሰባት ካብ
ዚርከቡሉ፤ አብ ዓዱ ደኣ ኸንደይ ብዙሓት ይህልዉ
ይኹኑ፤

ክርስቲያን ከኣ፤ ቃል አምላኸውን፤ «ምእንቲ ኸይ
ርእዩሉ፤ ነዓንታቶም አዕወር፤» ይብል እዩ። በል እስኪ፤
በይንና ኸብ ከውንናስ ንገረኒ፤ ብዛዕባ ኸምዚኣቶም ዝበሉ
ሰባትሲ እንታይ ትሐስብ፤ እናሐንሳኦ ሕሊናኦም ስለ ሐ
ጢኣቶም ምስ ዚዘልፎም፤ እቲ ዘለውዎ ንብረት መወዳእ
ታኡ ዜፍርህ ምዃኑ ዶኹን ዶሐስቡ ይኹኑ፤ እንታይ
ይመስለካ፤ ኢሉ ሐተቶ።

በዓል ተስፋ ኸኣ፤ ንስኻ ትወጢ እሞ፤ ምላሽ እዝስ
ባዕልኻ ደኣ ንገረኒ፤ በሎ።

ክርስቲያን፤ ንኣይ ከም ዚመስለንስከ፤ እናሐንሳኦ
ኸምኡ ኹይኑ ኸም ዚበምዎም፤ ርግጽ እዩ፤ ግናኸ ብፍጥ
ረቶም ደናቐርቲ ስለ ዝኹኑስ፤ እዚ ምስማዕ እዚ ን
ጥቕምም ኢሉ ኸም እተላእከ፤ አየስተውዕልዎን እዮም
እሞ፤ እቲ ሐሳብ ርእሶም ዚአኸሎም እናመሰሎም፤ ነቲ
ድምጺ ሕሊናኦም ብሐይሊ ኪጸቕጥዎ እዮም ዚጋደሉ።

በዓል ተስፋ፤ ንኣይ ከም ዚመስለኒውን፤ ከምዚ ን
ስኻ እትብሉ ዘሎኹ፤ እቲ ፍርሃ ንሰብ አጸቢቐ ይጠቕ
ሞ እዩ፤ ምናዳኳ ምናኔ ኪጅምር ከሎ፤ ንሐሳቡ ብቕንዕ
ና ዩዳልዎ እዩ።

ክርስቲያን፤ ሐቀኛ ፍርሃት እንተ ኹይኑስ፤ እው ብ
ዘይ ውልውል ከምኡ እዩ። እቲ ጽሑፍውን፤ «መጀመርያ
ጥበብሲ ፍርሃተ እግዚአብሄር እዩ፤» ይብል አሎ። (እዮ፤
፳፮፤ ፳፮። መዝ፤ ፻፲፩፤ ፲። ምሳ፤ ፩፤ ፯፤ ም፤ ፱፤ ፲።)

በዓል ተስፋ፤ ንስኻኸ እሞ እዚ ፍርሃት እዚ እን
ታይ ምዃኑ ኸመይ ጌርካ ኢኻ እትነግረኒ፤

ክርስቲያን፤ እቲ ቕኑዕን ሐቀኛን ፍርሃተ እግዚአብ
ሄር ብሰለስተ ነገር እዩ ዚልለ፤

፩ይ፤ በቲ መጀመርያኡ። ሰብ እቲ ሐጢአቱ እንተ
ተፈለጠ እሞ እንተ ጉህዩ እዩ እቲ ቕኑዕ ፍርሃተ እግዚ
አብሄር አብኡ ዚትንስእ።

፪ይ፤ ምእንቲ ኸትድሕንሲ፤ ንነፍሲ ናብ ክርስቶስ
አቢሉ እዩ ዚድርኻ።

፫ይ፤ ንአምላኽን ቃሉን ንመገዱን ከተኸብር ከኣ፤
ንነፍሲ ፍቓድ ዩላዕለላ እዩ። ከብዚ ነገርዚ ንዮማን ጸጋም
አቢላ ፈንተት ምእንቲ ኸይትብልውን፤ ንነፍሲ ዩጠንቅቓ
እዩ። ከምኡውን ንአምላኽ ካብ ምውራድን፤ ነቲ ሰላሙ
ኸም ዚጠፍኦ ካብ ምግባርን፤ ነቲ ቅዱስ መንፈስ ካብ

ምሕዛንን፤ ነቶም ጸላእቲ ገለ ምኽንያት ዕንቅፋት ካብ ምሃብን ይሕልዎ እዩ።

በዓል ተስፋ፤ ሐቂ ተዛሪብካ። በልክ፤ ነቲ አስማተኛ ቦታስ ሐሊፍናዮ ዲና፤

ክርስትያን፤ ድሮዶ በዚ ዘረባና ደኺምካ፤

በዓል ተስፋ፤ ነዚ ዘሎናዮ ስፍራ ምእንቲ ኸፈልጦ ደልየ እየ እምበር፤ አይደኸምኩን።

ክርስትያን፤ ክልተ ምዕራፍ ዚኸውን መገዲ ተሪፋና አሎ። ዝኹን ኹይኑ፤ ናብቲ ቐም ነገር ዘረባና ደኣ ንመለስ። እቶም ደናቑርቲ ነቲ ኸምዚ ዝበለ ፍርሃት ዜተን ስእ ሕሊናዊ ተግሳጽ ንምድሓኖም ምኽኒ ዘየስተውዕልዎ ኹይናምሲ፤ ንኸምዚ ዝበለ ተግሳጽ ኪጸቕጥዎ እዮም ዚጋደሉ።

በዓል ተስፋ፤ ከመይ ገይሮም ደኣ እዮም ኪጸቕጥዎ ዚጋደሉ፤

ክርስትያን፤ ፩፤ እቲ ኸምዚ ዝበለ ፍርሃት ካብ አምላኽ ዝመጸ ኸነሱስ፤ ግብሪ ሰይጣን እዩ ዚመስሎም እሞ፤ ናብ ጥፍአት ዜብጽሖም እናመሰሉም፤ አጽኒዖም እዮም ዚጸረርዎ።

፪ይ፤ ገለ እምነት ዜብሎም ክነሶምሲ — መሳኪን እዮም — እዚ ኸምዚ ዝበለ ፍርሃት ንእምነትና ኼጥፍአልና እዩ፤ ዚብል ሓሳብ ይአትዎም እሞ፤ ንልቦም መሊሶም የትርርዎ።

፫ይ፤ ንሕና ኸንፈርህ አይግብአናን እዩ፤ እናበሉ ብሐይሊ ርእሶም ይምክሑ እሞ፤ ነቲ ናይ ሕሊና ወቐሳ መመሊሶም ይንዕቅዎ።

፬ይ፤ እዚ ኸምዚ ዝበለ ሐቀኛ ፍርሃትሲ ነቲ ጽድቂ

ርእሶም ካብቲቶም ከም ዚርሕቕ ዚፈልጡ ስለ ዝኹኑ ድማ እዮም፤ ብኹሉ ሐይሉም ዚጸረርዎ።

በዓል ተስፋ፤ እቲ ቐደም ንዝነበረ ነፍሰይ አጸቢቐ ኸይፈለጥኩ ኸሉኹስ፤ አነውን ከማታቶም ነይረ እየ እሞ፤ እዚ ነገርዚ ሐቂ ምኽኒ አጸቢቐ አርድኦ እየ።

ክርስትያን፤ ጽቡቕ። በል፤ ሕጅስ ብዛዕባ ዳንደ ምዝርፈብ ይትረፈና እሞ፤ አብ ቁም ነገርና ንእቶ።

በዓል ተስፋ፤ በል፤ ሕጂውን ንስኻ ደኣ ጀምር እምበር፤ እጂ፤ ደስ ይብላኒ እዩ።

ኸው ክርስትያን፤ በልክ፤ ንሐደ ቕድሚኛ ዓሰርተ ዓመት አብ ዓድኻ ዚነብር ዝነበረ፤ ብአምልኮ ውሩይ ዝኹነ፤ ከም ጊዜኡ ዝስሙ ሰብአይሲ ትፈልጦዶ ኔርክ፤ ኢሉ ሐተቶ።

በዓል ተስፋ፤ ኸኣ፤ ትፈልጦዶ ኔርክ፤ አብታ ኻብ ዓዲ ቕንዕናስ ክልተ ምዕራፍ ዝምርሓቑ እሞ ብዘይ ጸጋ እትበህል ከተማ እዩ ዚነብር ዝነበረ። ተመላሳይ ዝስሙ ጐረቤትውን ነይርዎ። ስለዚ እው፤ አጸቢቐ እፈልጦ እየ፤ ኢሉ መለሰሉ።

ክርስትያን፤ እው፤ ክልቲአቶም አብ ሐደ ደምበ እዮም ዝነበሩ። እዚ ተመላሳይ እትበህል ሰብአይ፤ ሐደ ጊዜ ንልቡ መንፈስ አምላኽ ተንክይዎስ፤ ሐጢአቱን ዋጋ ሐጢአቱን ተፈሊጥዎ ነይሩ፤ ይመስለኒ።

በዓል ተስፋ፤ እው፤ ሐቕኻ ኢኻ፤ ቤተይን ቤቱን ሰለስተ ምዕራፍ ዚአክል እዩ ዚረሓቓ እሞ፤ ሐያሎ ጊዜ እናነብዔ በጺሑኒ፤ አዝዩውን የደንግጸኒ ነይሩ። ኣነ ኸኣ ብዛዕባኡ ተስፋ አይቈረጽኩን ነይረ። ግናኽ እቶም፤ “ጐይታይ፤ ጐይታይ፤ ዚብሉ ኹላቶም፤ አብ መንግስተ ሰማያት ከም ዘይአትዉ፤” አብዚ ይርኤ አሎ።

ክርስቲያን፤ በዚ ንሕና ዘሉናዮ መገዲ አቢሉ ኪጉ ዐዝ ሐሳብ ከም ዝነበሮኳ፤ ሐደ መዓልቲ ነጊሩኒ ነይሩ። ጸኒሑ ግና ምስ ሐደ ነፍስኻ ንሐፍ ዝስሙ ሰብአይ እብ ኡ ተፋለጠ እሞ፤ ሐሳቡ ለዊጡ ኹም ጓና ኹነኒ።

በዓል ተስፋ፤ በል እስኪ፤ ብዛዕባኡ ዘረባ ኻብ አል ዐልናስ፤ ንሱን እቶም ከምኡ ዝበሉ ሰባትንሲ ስለ ምን ታይ ቀልጢፎም አብ ዓለም ከም ዚምለሱ፤ ንመርምር።

ክርስቲያን፤ በል፤ ንስኻ ደኣ ጀምር እምበር፤ ሕራይ ይጠቕመና እዩ።

በዓል ተስፋ፤ ንኣይ ከም ዚመስለንስከ፤ ነዚ ዚኸ ውን አርባዕተ ምኽንያት አሉ፤

፩ይ፤ እቶም ከምዚአቶም ዝበሉ ሰባት፤ ምንም እኳ ሕሊናኦም እንተ ተበራበረ፤ ልቦም አይሕደስን እዩ። ስለዚ ድማ እቲ ቕድም ንሐጢአት ዜፍልጦም ዝነበረ ዝሒ ሉስ፤ እቲ አመንቲ ንምኳን ዜናቓቕሖም ዝነበረ የቋርጽ እሞ፤ ቀልጢፎም እዮም ናብቲ ናይ ቀደም ንብረቶም ዚምለሱ። ከልቢ ዘይሳማምዖ ምግቢ ምስ ዚበልዕ እሞ፤ እቲ ዝበልዖ አብ ከብዱ ዕግርግር ምስ ዚብሉ፤ ነቲ ቕ ድም ዝበልዖ ይተፍኦ እዩ። ዕግርግር እናበለ ህድኣት ስ ለ ዝኸልኦ ድማ እዩ ዚተፍኦ እምበር፤ — ከልቢ ያኣ ፍ ቓድ እንተ አልይዎስ — ብፍቓዱ አይኩነን ዚተፍኦ። እቲ አብ ከብዱ ዕግርግር ዚብሉ ዝነበረ ምስ ህድኣቱ፤ እቲ ኸቢድዎ ዝነበረውን ምስ ቀለለሉ ግና፤ ነቲ ዘምለሶ ተመሊሱ እዩ ዚልሕሶ። ንሳቶምውን ከምኡ እዮም። እም በአርስከ እቲ፤ “ከልቢ ናብ ትፋኡ ተመልሰ” ዚብል ቃል ጽሑፍ ተፈጸመ። (፪ይ ጴጥ፤ ፪፤ ፳፪።) ኣነ ድማ፤ እቶም ከምዚአቶም ዝበሉ ሰባት፤ ንገሃነም እሳትን ስቓ ዩን ፈሪሆምሲ፤ ብታህዋኽ ናብ መንግስተ ሰማይ ኪአት

ዉ እዮም ሃረር ዚብሉ። እቲ ዜፍርሆም ዝነበረ ገሃነም እሳትን ኩነኒን ዚሓስብዎ ዝነበሩ ዜፍርህ ሐሳብን ምስ ዚዝሕል ግና፤ እቲ ስለ ሰማይን ስለ ምድሒንን ዝነበ ሮም ናፍቕት ድማ ይዝሕል እሞ፤ ናብቲ ናይ ቀደም ንብረቶም እዮም ዚምለሱ፤ እብል አሉኹ።

እቲ ኻልኣይ ምኽንያት ድማ እዚ እዩ፤ እቲ ሕ ማቕ ባርነት ፍርሃት እዩ ዚገዝአም እሞ፤ ሕጂ ብዛዕባ እቲ ንሰብ ዜፍርህ ኸዛረብ እዩ። “ንሰብ፤ ፍርሂ ናብ መፈንጠራ የውድቕ እዩ።” (ምሳ፤ ፳፱፤ ፳፭።) እቲ ናይ ገሃነም እሳት ነበልባል ሐዊ አብ አእዛኖም ቀሪቡ ሃል ሃል ኪብል ከሉስ፤ ንመንግስተ ሰማይ ሃረር ዚብልዎ እ ዮም ዚመስሉ፤ እቲ ዜፍርህን ዜሰምብድን ደሃይ ዝግ ኪብለሉም ከሉ ግና፤ ነቲ ዘይንፈልጦ ኸንረከብ ክንበል፤ ነቲ ሒዝናዮ ዘሉና ኸይነጥፍኦ እሞ አብ መከራ ኸይ ንወድቕሲ፤ ንጠንቀቕ ደኣ፤ ኢሉም እዮም ከም ብሐድሽ ናብ ዓለሞም ዚምለሱ።

፫ይ፤ እዚ ሃይማኖት ኩሉ ጊዜ ጸርፊ እዩ ሳዕቤኑ ኢሉም፤ ብምሕሳብ ከኣ ዕንቅፋት ይኹኖም እዩ። ንሳቶም ኩሩዓትን ዕቡያትን እዮም። ንሃይማኖት ከም ንእሽቶን ንዑቕን ነገር ገይሮም እዮም ዚርእይዎ። ስለዚ ድማ ነ ቲ ብዛዕባ ገሃነምን ብዛዕባቲ ኪመጽእ ዘለዎ ቍጥንን ዝነ በሮም ፍርሂ ምስ ዚርስዕዎ፤ ከም ብሐድሽ እዮም ናብቲ ናይ ቀደም ንብረቶም ዚምለሱ።

፬ይ፤ ንሳቶም ሐጢአቶም ተፈሊጥዎምሲ ብዛዕባቲ ዚመጽእ ፍርዲ ኪሓስቡ አይደልዩን፤ ናብ ድንገት ከይ ወድቁውን አቐዲሞም ኪርእዩ አይፈትዉን እዮም። እቲ ኸይወደቁ ኸለዉ ተጠንቂቆም እንተ ዚጥምቱ ግና፤ እዚ ምጥማትዚ ምናልባሽ ናብቲ እቶም ጸድቃን ዚህድሙሉን

ዚጽግዑሉን አቢሉ ምደረኸም ነይሩ። ንሳቶም ግና፡ ከም
ቲ ሕጂ ዝበልከም፡ ብዛዕባ ዕዳን ብዛዕባቲ ዚመጽእ ፍር
ድን ምሕሳብ ቅጭ ይብሎም እሞ፡ እናፈለጡ ንልቦም
የትርርዎ፡ እናወሰኹ ንልቦም ብዜትርሩሉ መገዲ ይ
ማላለሱ።

ክርስትያን፤ ነቲ ቐም ነገር ቀሪብኩዮ። እወ፡ ብሓቂ
እዚ ኹሉ እቲ ሓሳቦምን ፍቓዶምን ስለ ዘይተሓደሰ
እዩ። ስለዚውን ከምቲ አብ ቅድሚ ፈራዲ ደው ዚብል
ገበነኛ ኪኹኑ እዮም። እቲ ገበነኛ አብ ቅድሚ ፈራዲ
ደው ምስ በለ፡ ይፈርህን ይንቅጥቀጥን፡ ብልቡ እተጣዕሰ
ውን ይመስል እዩ። ግናኸ ኸይሕነቕ ስለ ዝፈርሂ እዩ
እምበር፡ አዋጅ ንጉስ ስለ ዘፍረሰ ተጣዲሱስ አይኩንን።
እዚ ኸኣ ፍሉጥ ነገር እዩ፡ ከመይ እንተ በልካ፡ ንኸው
እኳ ናጻ እንተ ወጸ፡ ከም ቀደሙ ሌባን ወምበዴን እዩ
ዚኸውን። መንፈሱ ወይስ ልቡ እንተ ዚሕደስ ግና፡ ሓ
ድኸ ሰብ ምኹን ነይሩ።

በዓል ተስፋ፤ ኣነ ነቲ ምኽንያት ንድሕሪት ምምላ
ሶም ነጊረካ፡ ንስኻውን ከመይ ገደርም ከም ዚምለሱ
ንገረኒ።

ክርስትያን፤ ሕራይ፡ ተሓገሱ።

፩ይ፤ ንሳቶም ነቲ ብዛዕባ አምላኽን ብዛዕባ ሞትን
ብዛዕባ እቲ ዚመጽእ ፍርድን ዚመጽም ሓሳብ ይጸረርዎ
እዮም።

፪ይ፤ ነቲ ኸም እኒ ቤትካ ዐጺኻ ምጽላይ፡ ካብ ፍት
ወት ዓለም ምዕላው፡ ምንቃሕ፡ ብሓጢአትካ ምሕዘን፤ ከም
ኡ ዝበለ ኻልእውን መዘም ክነሱስ፡ በብቕሩብ እዮም
ኸላ ዚብልዎ።

፫ይ፤ ምስቶም ንቐሓትን ውዑያትን ዝኹኑ መእመ
ናን ኪተሓባበሩ አይፈትዉን እዮም።

፬ይ፤ ከም ሀዝቢ ክርስትያን ስብከት ምስማዕ፤
መጽሐፍ ቅዱስ ምንባብ፤ ብዛዕባ አምልኮ ምዝርራብ፤
ከምኡ ዚመስል ካልእውን ምግባር፤ ቅጭ እዩ ዚብሎም።

፭ይ፤ ካብ ድኻም እተላዕለ ገለ ጉድለት አብቶም
እሙናት ክርስትያናት እንተ ረኸቡስ፡ አማላሚሶም ካብ
አምልኮ ምእንቲ ኺህድሙ ኢሎምሲ፤ ነቶም ፍርሃት
እግዚአብሄር ዘለዎም እሙናት ሰባት፤ ገለ ነውሪ እንተ
ረኸቡሎም ኢሎም፤ ብሰይጣናዊ ተንኩል እዮም ዚጻ
ናጸንዎም።

፮ይ፤ ድሕርዚ ኸኣ ምስቶም ግጉያት ከም ፍቓድ
ስጋኦም ዚነብሩን መምሰሰውትን ዕቡዳትን ሰባት፤ ሕብ
ረት ይገብሩ።

፯ይ፤ ብሕቡእ ከኣ ስጋውን ነውራምን ዝኹኑ ዋዛን
ፈዛዛን ይጅምሩ። ገለ ኻብቶም ሰናይ ሰም ዘለዎም ጥቅ
ዋት ሰባት አብ ከምዚ ዝበለ ነገር ተጸምቢሮም እንተ
ረአዩ ድማ፤ ከመይ ደኣ እዚአቶም፤ ኢሎም ፍቓድ
ስጋኦም ብትብዓት ምእንቲ ኺፍጽሙስ፤ አዝዮም ብአታ
ቶም ይሕጉሱ።

፰ይ፤ ድሕርዚ አግሂዶም ምስ ሓጥኣን ይዋዘዩ።

፱ይ፤ ኸው ልቦም አጸቢቐ ይተርር እሞ፤ ነቲ እኩይ
ግብሮም ገሊጸም የርእይዎ ኸም ብሓድኸ ከኣ አብቲ
ዓሚቑ ጉድጓድ ይወድቁ። ድሕርዚ እቲ ብተአምራት
ዚኸውን ጸጋ ብሓይሉ እንተ ዘይዐጊትዎምሲ፡ በዕላቶም
ተታሊሎም እዮም ንዘለአለም ዚጠፍኡ።

ሕጂውን እቶም መናንያን ነቲ አስማተኛ ቦታ ሓሊ
ፎምዎስ፤ ደስታይ አብ እትበህል ሃገር ኪበጽሑ ኸለዉ፤

ብሕልመይ ርኢኸዎም። (ኢሳ፡ ፳፪፡ ፬።) አዩር እቲ ሃ
 ገር እቲ ጥዑም፡ አዝዩ ደስ ዜብል እዩ። መገዶም ብእኡ
 ቐኒዑ ስለ ዝኹን ኸኣ፡ አብኡ ቐሩብ ጊዜ ዐረፉ። አብ
 ቲ ስፍራ እቲ ኹሉ ጊዜ አዕዋፍ ኪዝምራ ኸለዋ ይሰም
 ዑ፡ ነንዕለቱ ሐድሽ ዕምባባ ኪበቀል ይርእዩ፡ ደሃይ
 ባሬቶውን አብቲ አደባባይ ይሰምዑ ነበሩ። (መሃ፡ ፪፡
 ፲፪።) ጸሓይ ድማ አብ ከንዩው ርበርባ ድነ ሞትን አብ
 ስግር ግዝአት አቶ ጅግና ቐብጸትን ኩይና፡ ነዚ ደስ
 ታይ ዚበህል ሃገር ለይትን መዓልትን ተብርህሉ አላ።
 አብቲ ስፍራ እቲ ኹንኮ ንአደራሽ ጥርጥር ክትርእዩ
 ከቶ ዘይከአል እዩ። አብቲ ስፍራ እቲ ኹይኖም ድማ፡
 ነታ ኪበጽሖዎ ዘለዎም ከተማ ርእዮምዎ። ኤረ ምስ
 ገለ ደቂ እታ ኸተማ እቲአ እኳ አብኡ ተራኪቦም። እቲ
 ዝነበርዎ ሃገር ደስታይን ሃገር ጽዮንን ደቡብ ስለ ዝኹ
 ነውን፡ እቶም ዜብርሁ መናፍስቲ አብኡ ይማላለሱ አለ
 ዉ። እቲ አብ መንጎ እቲ መርዓውን መርዓቱን ዘሉ ኹ
 ዳን ከአ አብኡ ተሐደሱ። “መርዓዊ ቦታ መርዓቱ ደስ
 ከም ዚብሉውን፡ አምላኽ ብአታቶም ደስ ኪብሉ እዩ።”
 እቲ አብ መገዲ ምምናኖም ከለዉ ሃረር ዚብልዎ ዝነ
 በሩ እዎ ዘይረኽቦም ስርናይን ወይንን አብኡ መሊኡ
 ጸንሖም። አብኡ ኸለዉ ድማ፡ “እስኪ፡ ንገል ጽዮን፤
 እንሆ፤ ምድሓንኪ ደመወዝኪ ሒዞልኪ ይመጽእ አሎ፤
 ኢልኩም ንገርዎ።” ዚብል ብርቱዕ ድምጺ ኹብታ ኸተማ
 ሰምዑ። እቶም ደቂ እቲ ሃገርቲ ድማ፡ “ጐይታ ባዕሉ
 ደልዩን ረኪቡን ሐራ ዘውጽአም፡ ቅዱስ ህዝቢ እግዚ
 አብሂር።” ኢሉም ሰመይዎም። (ኢሳ፡ ፳፪፡ ፭-፲፪።)

ሕጂ ንቐድሚት እናገለገሉ፡ እታ ቅድስቲ ኸተማ
 አጸቢቓ ተገልጸትሉም እዋ፡ ነቲ አብ ርሐቕ ከለዉ

ዘይተሰምዎም ሐጐስሲ ሕጂ አብዚ ሃገርዚ ረኽቦም። እታ
 ኸተማ እቲአ ብሉልን ብኸብር እምንን እያ ተሀኒጸ
 ዘላ። እቲ አደባባይውን ብጽሩይ ወርቂ እተለበጠ እዩ።
 ስለዚ ድማ ክርስትያን ንጌጽ እታ ኸተማን ውቃዬአን
 ነቲ ጸዳል ብርሃናን እናጠመተ፤ አዩ፡ ቀልጢፈ ደኣ እን
 ተ ዝበጽሖ እናበለ፡ ካብ ናፍቕት እተላዕለ ሐመመ።
 ክልቲአቶም ስለ ዝሐመሙ ድማ፡ “እስኪ፡ ነቲ ፈታው
 ዩይ እንተ ርኢኹምዎስ፡ ካብ ፍቕርኻ እተላዕለ እምበር
 ተኸሲኤ እኔኹ፡ ኢልኩም ንገሩለይ።” ኢሉም ይጭድሩ
 ነበሩ። (መሃ፡ ፭፡ ፰።)

ደሓር ግና ሐይሉም ቅሩብ ምልስ በሎምን ተጸ
 ናንዑን እዎ፡ ተንሲኦም መገዶም ቀጸሉ። አታኸልቲ፡
 ወይኒ፡ ዕምባባታት እናረአዩ ድማ፡ ናብታ ኸተማ ቐ
 ረቡ። ደጌታታውን አብቲ አውራ መገዲ ገጹ እዩ
 ዚርኢ። አብኡ ምስ በጽሖ ድማ፡ ነቲ ኹስኳስ እታ
 ኸልቲ ረአይዎ እዎ፤ በልባ፡ ዓርከይ፡ እዚ ግሩም ዝኹን
 ወይንን አታኸልትን እዝስ ናይ መን እዩ፤ ኢሉም ሐተ
 ትዎ። ንሱ ኸኣ፡ መተዓራርፎ መናንያን ኪኸውንን ንእ
 ኡ ደስ ኬብሉን እተተኸለ ገንዘብ ንጉስ እዩ፤ ኢሉ
 መለሰሉም። ድሕርዚ እቲ ኹስኳስ አታኸልቲ ናብቲ
 ወይኒ ወሲዱ፤ እስኪ፡ ካብዚ ጥዑም ፍረ ዘበብ ብልዑ
 በሎም። (ዘዳ፡ ፳፫፡ ፳፬።) መሊሱውን ነቲ እቲ ንጉስ
 ዚዛወረሉ አደባባይን ዚዐርፈሉ ዳስን ኣርአዮም። ክርስ
 ቲያንን በዓል ተስፋን ድማ አብኡ አዕረፉን ደቀሱን።
 ሕጂውን ደቂሶም ከለዉ፡ ቅድሚ ሎሚ አብ መገዶም
 ዘይተዛረብዎ ነገር፡ እናሐለሙ፡ ካብቲ ናይ ቀደም ዚበልጽ
 አንዊሖም ኪዛራረቡ ኸለዉ፡ ብሕልመይ ሰማዕከዎም።
 አዩ፡ እንታይ ነገሩ እዩ እዚ፤ ኢሉ ኸስተንትን ከሉኹ

ድማ፡ እቲ ሐላው አታኸልቲ፤ አታ፡ በዚ ነገርዚ እንታይ
የደንቅካ፤ ፍረ እዚ ወይኒ እዚ ጣዕሚ ዝዐዘዘ ስለ ዝኹ
ነሱ፡ ንኸናፍር እዞም ደቂሶም ዘለዉ ሰባት ኬዛርበን ሐይ
ሊ አለዎ፡ በለኒ። (መሃ፡ ፯፤ ፱።)

ምስ ተባራበሩ ድማ፡ ናብታ ኸተማ ንምድያብ ኪ
ዳለዉ ኸለዉ ርኤኽዎም። ግናኹ፤ ከምቲ ዝበልክዎ፡ ብጽ
ሩይ ወርቂ እተለበጠት እያ እሞ፡ ብምኽንያቱ እቲ ጩራ
ጸሓይ አጸቢቐ ዜንጸባርቕ ስለ ዝኹነሱ፡ በቲ ንእኣ መ
ጠመቲ ኪኸውን ኢሉ እተሰርሔ መነጻር እንተ ዘይከይ
ኑሱ፡ በዲንታቶም ጥራይ ኪጥምትዎ አይተኻእሉምን።
(ይይ ቁረ፡ ፫፤ ፲፰። ልይ ቁረ፡ ፲፫፤ ፲፪።) ኪኸዱ ኸለዉ
ኸኣ፡ ምስ ክልተ ሰባት ክዳውንቶም ከም ወርቂ ዜንጸባ
ርቕ ገጸምውን ከም ብርሃን ጸሓይ ዜብርህ ኪራኸቡ ኸ
ለዉ ርኤኽዎም።

እዞም ሰባት እዚአቶም፤ ካበይ ዝመጸእኩም ኢኹም፤
ኢሎም፡ ነቶም መናንያን ሐተትዎም። ንሳቶምውን ነገር
ዎም። መሊሶም ድማ፤ አበይከ ሐዲርኩም፤ አብ መገድ
ኹምከ ኸመይ ዝበለ መከራን ጭንቅን፤ ወይስ ከመይ ዝ
በለ ምጽንፍዕን ደስታን ጸኒሑኩም፤ ኢሎም ሐተትዎም።
እቶም መናንያንውን ነገርዎም። ኸው እቶም ሰባት፤ በሉ፤
ሕጅስ ክልተ ጸበባ ጥራይ እየን ተሪፈናኹም ዘለዎ። ን
አታተን ምስ ሐለፍኩም ግና፡ ናብታ እትናፍቕዎ ዘሉ
ኹም ከተማ ኸትአትዉ ኢኹም፤ በልዎም።

ኸው ድማ ክርስትያንን በዓል ተስፋን ነቶም ክልተ
ሰባት፤ አሰንዮና ኹታ፤ በልዎም። ንሳቶም ከኣ፤ ነቲ ጸበባ
ግዳ ብገዛእ እምነትኩም ክትስዕርዎ እዩ ዚግብኣኩም
እምበር፤ ምስናይሲ ሕራይ ነሰንዮኩም፤ በልዎም። ነቲ

ደገ ሰላም ከሳዕ ዚርእይዎ ድማ፡ ብሐንሳእ ኪጥዕዙ
ርኤኽዎም።

እንሆ ድማ፡ አብ መንጎኦምን አብ መንጎ እቲ ደገ
ሰላምን መሳገሪ ድልድል ዜብሉ ሐደ ዓሚቑ ርባ ነበረ
እሞ፤ እቶም መናንያን ነዚ ብምርኣይ አዝዮም ሰምበዱ።
እቶም መሰነይታኦም ድማ፤ ነዚ ርባ እዚ ኸይተሳገርካ ናብ
ታ ደገ ሰላም እቲኣ ምብጻሕ ዘይከኣል እዩ፤ ስለዚ ነታ
ኸተማ ኸትአትዉዎ ትደልዩ እንተ ኼንኩምሱ፤ በዚ
መዓመቑ እዚ አቢልኩም ክትሐልፉ ናይ ግዲ እዩ፤
በልዎም።

እቶም መናንያን ናብታ ደገ ሰላም እትወስድ ካልእ
መገድስ የልበንዶ፤ ኢሎም እንተ ሐተትዎም ከኣ፤ ዓ
ለም ከብ እትፍጠር ከሳዕ ሎሚ ግዳ፤ ብጀክ እቶም ክል
ተ ሰባት፤ ሂናክን ኤልያስን፤ ብእኣ ዝኸደ የልበን እም
በር፤ ምህላውስባ አላ። ንድሕሪ ሕጂውን ከሳዕ እቲ ዳሕ
ራይ መለኸት ዚንፋሕ በታ መገዲ እቲኣ ገይሩ ኪሐልፍ
ዚፍቀደሉ ሰብ የልበን፤ ኢሎም መለሱሎም። ድሕርዚ
እቶም መናንያን፤ ምናዳኳ ክርስትያን፤ ፈሪሆም ንየው
ነጀው ኪጥምቱ ጀመሩ። ግናኹ ነቲ ዓሚቑ ርባ እቲ
ኸይረገጹ ዚሐልፉላ መገድስ አይረአዩን። ኸው ነቶም ሰ
ባት፤ በሉብ፤ እዚ ርባስ ብኹሉ ሸነኹዶ ምዕማቕ ማዕረ
እዩ፤ ኢሎም ሐተትዎም። እቶም ሰባት ድማ፤ ንሕና ግዳ
ብገለ ነገር ክንሕግዘኩም አይከኣለናን እዩ እምበር፤ አይ
ማዕረን እዩ። ንንጉስ እታ እትኸድዎ ዘሉኹም ከተማ
አጽኒዕኩም ትኣምንዎ እንተ ኼንኩም፤ እዚ ርባ እዚ
አይኪወምቁኩምን እዩ፤ እምነትኩም ድኽምቲ እንተ ኹ
ነት ግና፤ አዝዩ ኪወምቁኩም እዩ፤ በልዎም።

ድሕርዚ ናብቲ ርባ ኪአትዉ ተዐጥቁ። ኸው ክርስ

ትያን አብቲ ማይ አተወ እሞ ነቲ ምድሩ ብእግሩ ምር ካብ ስኢንዎስ ኪጥሕል ደለዩ። ንበዓል ተስፋ፣ ሐዉ፣ ዓው ኢሉ፤ «አብዚ ዓሚቑ ማይ እጥሕል አሎኹ፣ ማይን ማዕበል ማይን አብ ርእሰይ ይሳራሰሩ አለዉ፣ ሐይሊ ቐላይውን ብልዕለይ ይሐልፍ አሎ፣ ሴላ፤» በሎ።

በዓል ተስፋ ድማ፤ አታ ዓርከይ፣ አነስ ነቲ ምድሪ ረጊጸዮ አሎኹ እሞ፣ ደሓን እዩ፣ አጆህ ጽናዕ ደኣ፣ በሎ። ክርስትያን ግና፤ አታ ዓርከይ፣ እነስ ጸዕረ ሞት እዩ ሐ ዙኒ ዘሎ፣ ደጊምሲ ነታ መዓርን ጸባን እትውሕዝ ምድሪ አይክርእያን እዩ፣ በሎ። እቲ ኸምዚ ኺብል ከሎ ድማ፣ ንቐድሚት አቢሉ ምርኣይ ከሳዕ ዚስእን ብርቱዕ ጸልማትን ረዓድን ጸቐጦ። ኸው ክርስትያን ብዛዕባ እቲ አብ መገዲ ምምናኑ ዝረአዮ ሰናይን ደስ ዜብልን ነሉ አጸቢቐ ኺ ዛረብ ከሳዕ ዘይክአሎ፣ አእምሮኡ ጠፍኦ። አብ ከንድኡስ፣ ዋይ አነ አብዚ ቐላይዚ ጥሒለ ኸመውት እዩ፣ ነታ ናብ ቲ ሰማያዊ ሃገር እተእቱ ደገውን ከቶ አይክበጽሓን እዩ፣ እናበለ ደኣ፣ ናይ ፍርሂ ዘረባታት ጥራይ ይዛረብ ነበረ። ኸው እቶም አብ ጥቓኡ ዝነበሩ፣ ስለቲ ቐድሚ ምምናኑን ምስ መነንን ዝገበሮ ሐጢአት ይጭነቑ ከም ዝነበረ አስተውዑሉ። ርኹሳት መናፍስቲ ኸም እተራእይ ዎን ይሳቑይዎ ኸም ዝነበሩን ከኣ፣ በቲ መመሊሱ ዚዛረ በ ዝነበረ አዛራርባ ፈለጥዎ። በዓል ተስፋ ድማ ንርእሲ ክርስትያን፣ ሐዉ፣ አብ ማይ ከይጥሕል ኢሉ፣ ንላዕሊ ገጹ ሐፍ ዮብሎ ነበረ። ምስናይዚ ግና ይዋእ ክርስትያን፣ እናሐንሳእሲ ይጥሕል እሞ ጻርጋ ምዉት ይኸውን ነይሩ።

በዓል ተስፋ ኸኣ፤ አታ ሐወይ፣ እነ ነታ ደገ ሰላምን ነቶም ዚቐበሉና ሰባትን እርአዮም አሎኹ እሞ፣ አጆህ፣ እናበለ ኺጸናንዎ ፈተነ። ክርስትያን ግና፤ ንአኻ፣ ንአኻ

ክርስትያንን በዓል ተስፋን ንርባ ሞት ይሳገርዎ።

እዩም ዚጽበዩ ዘለዉ። ንስኻ ኻብታ እተፋለጥናላ ጊዜ
ጀሚርካ ኻሳዕ ሎሚ ኸምታ ስምካ ብተስፋ ኢኻ እት
ነብር ዘሎኻ፡ በሎ። በዓል ተስፋ ድማ፤ ንስኻን እምበር
ብጸጋኡ ተስፋ ኣሎኳ፡ በሎ። ክርስትያን ከኣ፤ ኣነ ችኑዕ
እንተ ዝኸውን፤ እምላኽ መጺኡ ምረድኡኒ ነይሩ፤ ሕጂ
ግና ብምኽንያት ሓጢአተይ እብ ወጽመድ አእትዩንስ፤
እብኡ ሓዲጉኒ እኔኹ፤ በሎ። በዓል ተስፋ ድማ፤ እታ
ሓወይ፤ ነቲ ብዛዕባ እቶም ሓጥኣን ኪዛረብ ከሎ፤ “ንሞ
ቶም ጸዕሪ የብሉን፤ ሓይሎም ድማ ብርቱዕ እዩ። ከምቶም
ካልኣት ሰባት ንሳቶም መከራ አይጸግቡን አይሳቐዩን
እዮም።” ዚብል ጥቕስስ ረሲዕካዮ ዲኻ፤ (መዝ፡ ፪፫፡ ፬፤
፭።) አስተውዕል ደኣ፤ ነቲ ቕድሚ ሎሚ ኻብኡ እተቐ
በልካዮ ዓብዪ ምሕረት እትዝክር እንተ ኼንካ ምእንቲ
ኺፍትነካን፤ ብጊዜ መከራውን እብኡ ጥራይ ክትጸጋዕን
ብእኡ ኸትእመንን ኢሉ እዩ እምበር፤ እዚ እብዚ ርባዚ
ዝረኽብካዮ ጸበባን ጭንቀትንሲ እምላኽ ከም ዝሓደገክ
ምልክት አይኩነን፤ በሎ።

ንክርስትያን ቅሩብ ጊዜ ብርቱዕ ሓሳብ ጸቐጥዎ
ኸሎ፤ ብሕልመይ ርኢኻዎ። ሽዑ ድማ በዓል ተስፋ፤
የሱስ ክርስቶስ እዩ ዜጥዕየክ እሞ፤ ቀጥ በል አጆኳ፤ በ
ሎ። ክርስትያን ከኣ፤ ከም ብሓድሽ እርእዮ አሎኹ እሞ
ንሱ፤ “እንሆ፤ ብማይ እንተ ሓለፍካ፤ ምሳኻ ኸኸውን እዩ፤
ብውሒዝ እንተ ሓለፍካውን፤ አይክትጥሕልን ኢኻ።”
ይብለኒ ኣሎ፤ ኢሉ ብብርቱዕ ድምጺ ጨደረ። (ኢሳ፡
፵፫፡ ፪።) ድሕርዚ ኸልቲአቶም ተብው እሞ፤ ነቲ ርባ
ኻሳዕ ዚሳገርዎ እቲ ጸላኢ ኸም እምኒ ኸይተዋሳወሰ
ስቕ በለ። ክርስትያንውን ደው ዚብለሉ ጽኑዕ መሰረት
ረኽቦ እሞ፤ ካብዚ ንንዩው እቲ ማይ ቀሊል ኩይት

ተራእዮም። ድሕርዚ ብዘይ ገለ ሽጋር ተሳገርዎ። ነቲ ርባ ምስ ተሳገርዎ ድማ፡ ነቶም ክልተ ዜብርሁ ሰባት፤ ጌሓና ነቶም ዚድሕኑ ዘበሉ ሽነገልግሎም እተለኡኻና መናፍስቲ ኢና፡ እናበሉ ሰላም ኪብልዎም ክለዉ እሞ፡ ኣብ ስግር እቲ ርባ ኹይኖም ከም ብሐድሽ ኪቃባበልዎም ክለዉ ረኣዩዎም። (እብ፡ ፩፤ ፲፱።) ሰላም ምስ ተባሃሉ ድማ፡ ሐቢሮም ናብቲ ደገ ሰላም ኣቢሎም ከዱ።

እታ ኸተማ አብ ልዕሊ ነዋሕ ከረን ከም ዘላውን ምስትውዓል ይድሊ እዩ። ምስናይዚ ግና፡ እቶም ክልተ ሰባት በእዳምም ስለ ዝሓዝዎምን፡ ነቲ መዋቲ ልብሶም አብቲ ርባ ስለ ዝሓደግዎንሲ፡ ብዘይ ድኻም ደየቡ። እወ፡ ምንም እኳ እታ ኸተማ አብ ሓደ ኻብ ደበና ልዕል ዚብል ቦታ እተመስረተት እንተ ኹነት፡ ክርስትያንን በዓል ተስፋን ብዘይ ገለ ሽጋር ቀልጢፎም ደየብዋ እሞ፡ ነቲ ርባ ብደሓን ስለ እተሰገርዎን፡ ከምዚእቶም ዝበሉ ክቡራን መሰነይታ ስለ ዘሰነይዎምን ደስ ኢልዎም ሲ፡ ጠጥሶም እናተዛረረቡ አብቲ ምኡዝ አየር ዚነፍሱ ስፍራ ደየቡ።

በፍራ ደብብ፡- ብዛዕባ እቲ ኪንገር ዘይከለል ውቃሴ እዛ ኸተማ እዚኣን ብጽእናኣን ድማ፡ ምስቶም ብሩሃት ሰባት ይዛረቡ ነበሩ፡ ከምዚ ኢሎም፡ “ከረን ጽዮን ኣብኡ እዩ፡ እታ ሰማያዊት የሩሳሌም ኣብኡ እያ ዘላ፡ አእላፋት መላእኽትን መናፍሖቲ እቶም ፍጹማን ጳድቃንን ኣብኡ አለዉ።” ንስኽትኩምውን ሕጂ ናብቲ ገነት አምላኽ ክትከዱ፡ ኣብኡ ነታ አም ሀይወት ክትርእይዎ፡ ካብቲ ዘይሀንት ፍሬኣውን ክትበልዑ፡ ኣብኡ ምስ በጻሕኩም፡ ጳዕዳ አልባስ ክትለብሱ፡ ንዘለኣለመ አለም ድማ ምስቲ ንጉስ ክትነብሩን ክትዛረቡን ኢኹም። እቲ ናይ ቀደም ስለ ገዛ

ሐለፈ ኸኢ፡ ከምቲ ኣብ ምድሪ ኸሎኹም እትረኽብዎ ዝነበርኩም ቃንዛ፡ ሕማም፡ ሐዘን ኩነ ወይስ ሞት ከቶ ኣይኪረኽቡኩምን እዩ። ኣብርሃም፡ ይስሃቅ፡ ያአቆብ፡ ነብያትውን እኳ፡ ኣምላኽ ካብቲ ኪመጽእ ዘለዎ ቅጥዓ ስለ ዘውጽአምሲ፡ ካብ ኩሉ ጸዕርም ዐሪፎም ብጽድቂ ይማላለሱ ኣለዉ እሞ፡ ንስኻትኩምውን ሕጂ ናብታቶም ክትከዱ ኢኹም፡ ኢሎም ነገርዎም። (እብ፡ ፲፪፡ ፳፬፡ ራእ፡ ፪፡ ፯፡ ም፡ ፫፡ ፬፡ ፳፡ ም፡ ፳፩፡ ፬፡ ኢሳ፡ ፶፯፡ ፩፡ ፪፡ ም፡ ፳፭፡ ፲፯፡ ፲፯፡) እቶም መናንያን፤ ኣብቲ ቅዱስ ቦታ እቲኽ እንታይ ክንዐዪ ኢና፤ ኢሎም እንተ ሓተተዎም ከኣ፤ ኣብኡ ስለቲ ዝሐለፈ ጸበባኹም ክትጸናንዑ፡ ኣብ ክንዲ ሐዘን ደስ ኪብልኩም፡ ነቲ ዝዘራእኩምዎ ክትዐጽድዎ፡ ማለት ፍረ ጸሎትኩምን ንብዓትኩምን ናይቲ ስለቲ ሰማያዊ ንጉስ ኢልኩም እተቐበልኩምዎ ስቅያትን ኣብኡ ክትከሐሱ፡ ኣብኡ ኣኽሊል ወርቂ ክትክለሉ ንእኡውን ከምታ ዘለዎ ክትርእይዎ ኢኹም እሞ፡ ነቲ ቅዱስሲ ኹሉ ጊዜ ክትርእይዎ ስለ ዝኹንኩም፡ በቲ ምርኣዩ ደስ ኪብልኩም እዩ። ነቲ ኣብ ምድሪ ኸሎኹም፡ ድኹማት ክነስኹም፡ ከተገልግልዎ እትናፍቁ ዝነበርኩም ጉዳታ፡ ብወዳሴን ብምስጋናን ብእልልታን ካብ ሎሚ ጀሚርኩም ሲ ንሓዋሩ ክተገልግልዎ ኢኹም። ኣብኡ ኣሂንትኹም ንእኡ ብምርኣይ፡ ኣእዛንኩምውን ንናይቲ በዓል ምሉእ ስልጣን ምኡዝ ድምጺ ብምስማዕ ደስ ኪብልን እዩ። ኣብኡ ምስቶም ቅድሚኹም ዝሓለፉ ፍቁራትኩም ብምርኽብ በህ ክትብሉ፤ ኣብኡውን ነቶም ናብታ ቅድስቲ ኽተማ ደድሕሬኹም ዘመጹ ብዓብዪ ደስታ ክትቐበልዎም ኢኹም። ኣብኡ ብኽብርን ብግርማን ክትሰርገዉ፡ ምስቲ ልኡለ ልኡላን ንጉስና ኼንኩም፡ ኣብታ ሰረገላ እስራኤል

ተቆሚጥኩም ከትዛውሩ። ንሱ ብደሃይ መለኸትን በኸናፍ ንፋሳትን ብደበና ኪመጽኦ ከሎ፤ ንስኽትኩም ምስኡ ኸት መጹ ኢኹም። አብቲ ዝፋን ፍርዲ ምስ ዚቐመጥውን፤ ምስኡ ኸትቐመጡ። ንዓመጽኛ ዘበለን ንመላኦኸትን ወይስ ንኹሉ ሰብ ኪፈርዶ ኸሎውን፤ ጸላእቱን ጸላእት ኹምን ስለ ዝኹኑስ፤ ምስኡ ኹንኩም ከትፈርድዎም፤ ብመወዳኦታ ናብታ ኸተማኡ ኪምለስ ከሎ፤ ብደሃይ መለኸት ምስኡ ኸትምለሱ ንዘለኦምውን ምስኡ ኸትነብሩ ኢኹም። (ገላ፡ ፮፡ ፩፤ ዕይ፡ ዮሃ፡ ፫፤ ፪፤ ዕይ፡ ተሰ፡ ፬፤ ፲፫-፲፯፤ ይሁ፡ ፲፱፤ ዳን፡ ፯፤ ፱፤ ፲። ዕይ፡ ቈረ፡ ፯፤ ፪፤ ፫።)

ናብታ ደገ ሰላም ኪቐርቡ ኸለዉ ድማ፡ እንሆ፡ ሰራዊት ሰማይ ናብታቶም መጹ። እቶም ክልተ ብሩሃት ሰባትውን፤ እቶም አብ ዓለም ከለዉ ንጉይታና ዘፍቀደዎን፤ ምእንቲ እቲ ቅዱስ ስሙ ኢሎም ድማ ንኹሉ ዝቐበጽዎን፤ እዚአቶም እዮም እሞ፤ አብዚ ኸነምጽኦም ጉይታና ስለ ዝለኦኸናስ፤ ንገጽ መድሐኒኦም ብደስታ ምእንቲ ኪርእይዎ፤ ክሳብ እዚ አዝዮም ዚናፍቑዎ ዕላማኦም አብ ጸሕፍዮም እኒዉ፤ በልዎም። እቲ ጭፍራ ሰማይ ከኣ፤ “እቶም ናብ ድራር እቲ ገንሸል አተዐደሙ ብጹኣን እዮም።” ኢሎ ጨደረ። (ራእ፡ ፲፱፤ ፱።) ብዙሓት ካብቶም መለኸት እቲ ንጉስ ዚነፍሑውን፤ ዚንጸባርቑ ጸዕዳ አልባስ ለቢሶም መጽዎም። እቲ ጽሩይ ምኡዝ ደሃይ መለኸት ድማ ኹበ ሰማይ መቓልሑ መለሰሎም። እቶም ነፋሕቲ መለኸትውን ንክርስትያንን ንበዓል ተስፋን ብዓብዪ ሐገስን ብእልልታን ብደሃይ መለኸትን፤ ካብታ ዓለም እቲኣስ እንቋዕከ ብደሓን መጽእኩም፤ በልዎም።

ድሕርዚውን ንላዕሊ ኸድይቡ ኸለዉ፤ እቶም ሰራዊት ሰማይ፤ ገሊኦም ብቐድሚት፤ ገሊኦም ብድሕሪት፤

ንክርስትያንን ንእሙንን ሰራዊት ሰማይ ይቃበበሉም።

ገሊአም ብየማን፤ ገሊአምውን ብጸጋም ዐጀብምም። ኪድ
ይቡ ኸለዉ ድማ፤ እቲ ምኡዝ ደሃይ እቲ መለኸት ነቲ
አየር መልኡ። እቶም ነዚ ነገርዚ ኪርእዩ እተፈቐደሉም
ከኣ፤ መንግስተ ሰማይ ወሪዳ እትቃበቡም ዘላ መሰሉም።
ከምኡ ኢሉም ኪድይቡ ኸለዉ ድማ፤ እቶም ነፋሕቲ
መለኸት መመሊሶም ብኸመይ ዝበለ ዓብዩ ደስታ ኪቃ
በበልዎም ከም ዝመጹ፤ ንክርስትያንን ንበዓል ተስፋን
ብገጸም አፍለጥዎም። ካብ ብዙሕ ታሕንስ እተላዕለን
ነቶም መላእክቲ ብምርአይን ነቲ ምኡዝ ደሃይ መለኸት
ሰማይ ብምስማዕን ድማ፤ ክርስትያንን በዓል ተስፋን፤ ገና
ናብ ሰማይ ከይበጽሑስ፤ ድሮ ዝአተዉ ይመስሉም ነበረ።
እታ ቅድስቲ ኸተማ ሕጂ አብ ቅድሚ ዓይኖም ተራእ
የቶም፤ ናብታ ኸተማ ብደሓን ስለ ዝአቶኹም ተብሂሉ፤
ደወል ኩላ እታ ኸተማ ዚድወል ዘሉ ድማ ይመስሉም
ነበረ። ቅድሚ ኹሉ ንልቦም ዘሐጉሶ ኸኣ፤ አብዛ ኸተ
ማ እዚኣስ ምስ ከምዚአቶም ዝበሉ ብጾት ንዘለአለመ
አለም ከንነብር ኢና፤ ኢሉም ስለ ዝሐሰቡ እዩ። እቲ
ነዚ ነገርዚ እናስተንተኑ ዚሕጉስዎ ዝነበሩ ሐጉስ ከኣ
ብአፍ ኪዝረብ፤ ብብርሂውን ኪጸሐፍ ዘይከኣል እዩ፤
ከምኡ ኢሉም ድማ ናብታ ደገ በጽሑ።

ናብኡ ምስ በጽሑ ኸኣ፤ “አብታ አም ሀይወት መ
ሰል ኪረኽቡ፤ ናብታ ኸተማውን ብደጌታታ ምእንቲ ኺ
አትዉስ፤ እቶም ከዳውንቶም ዚሐጽቡ ብጹኣን እዮም።”
ዚብል ቃል አብ ልዕሊ እቲ ደገ ብቐለም ወርቂ ተጽ
ሒፉ ረአዩ። (ራእ፡ ፳፪፤ ፲፬።)

ድሕርዚ ድማ እቶም ብሩሃት ሰባት ነቶም መናን
ያን፤ ነዚ ደገ ኳሕኹሕዎ፤ ኪብልዎም ከለዉ፤ ብሕልመይ
ርኤኹ። ምስ ኳሕኹሕ ድማ፤ ንሄኖክ፤ ንሙሴ፤ ንኤል

ያስ ንኻልአትውን ምሳታቶም ብልሶሊ እቲ ደገ ኹይ ኖም ኪጥምትዎም ከለዉ፡ ረአይዎም። እቶም ክልተ ብሩሃት ሰባት ድማ፤ እዚአቶም ስለ ፍቕሪ ንጉስ እዛ ኸ ተማ እዚአ ኢሎም፡ ክብታ ናይ ጥፍአት ከተማ ዝወጹ መናንያን እዮም፡ በልዎም። እቶም መናንያን ድማ ነቲ ብመጀመርያ ኪብገሱ ኸለዉ እተቐበልዎ ማሕተም ወፈዩ። እቲ ንጉስ ተቐቢሉ ምስ አንበባ ኸአ፤ እቶም ነዚ ማሕተምዚ ዘምጽእዎ ኸልተ ሰባት ደአ አበይ አለዉ፤ ኢሉ ሐተተ። እቶም ብሩሃት ሰባት ከአ፤ አብ ወጻኢ እዚ ደገ እዮም ዘለዉ፤ ኢሎም ምላሽ ሀቡ። ኸቡ እቲ ንጉስ፤ “እቲ እምነቱ ዝሐለወ ጸድቕ ሀዝቢ ምእንቲ ኪአቱስ፡ ነዚ ደገ ኸፈቱሉ።” ኢሉ ትእዛዝ ሀቡ። (ኢሳ፡ ፳፮፤ ፪።)

ሕጂውን እቶም መናንያን በቲ ደገ ቐኒዮም ኪአትዉ፤ እንሆ፤ ብኡብኡ ኪልወጡ እሞ፤ ከም ወርቂ ዜንጻባርቕ አልባስ ኬልብስዎም፤ ንአምላኽ ዚውድሱሉ መሰንቆታት፡ ንምልክት ክብረቶም ዚኸውን ዘውድታት ኪህብዎም ከለዉ፤ ብሕልመይ ርኤኹ። ድሕርዚ ድማ፤ ከም ብመዓልቲ በዓል ዚድወል ኩይኑ፤ ንኹሉ ናይታ ኸተማ ደወል ኪድወል፤ ነቶም መናንያን፤ “ናብ ሐገስ ጉይታ ኹም እተዉ።” ኪብልዎም፤ ንሳቶምውን፤ “በረኽትን ክብርን ግርማን ስልጣንን ንዘለአለመ አለም ነቲ አብ ዝፋን ተቐሚጡ ዘሉን ነቲ ገንሸልን ይኹን።” ኢሎም ኪዝምሩ ኸለዉ፤ ብሕልመይ ሰማዕኩ። (ማቴ፡ ፳፭፤ ፳፫። ራእ፡ ፭፤ ፲፫።)

እቶም መናንያን ብእኡ ኪአትዉ፤ እቲ ደገ ተኸፊቱ ኹሉ፤ ብድሕሪኦም እንተ ጠመትኩ፤ እታ ኸተማ፤ ኸም ጸሓይ በሪሃ፤ እቲ አደባባይ ብወርቂ ተለበጡ፤ ብዙሓት ሰባትውን አኸለላ ተኸለሉም፤ ስዩን ብእኡ ገድሮም

እናዘመሩ ንአምላኽ ዚውድሱሉ መሰንቆታት ወርቅን ሐዘም፤ አብኡ ኪማላሉ ኸለዉ ርኤኹ።

አብኡውን ገለ ኸባታቶም አኸናፍ ዘለዎም እሞ፤ ከዩቋረጹስ እናተቐበሉ፤ “ቅዱስ፡ ቅዱስ፡ ቅዱስ እዩ እግዚአብሄር አምላኽ።” ይብሉ አለዉ። ድሕርዚ እቲ ደገ ተወጽወ። እኑ ድማ ነዚ ኹሉ ምስ ርኤኹ፤ አብ ማእከሎም ክኸውን ተመኒኹ።

ነዚ ኹሉ ተጠንቂቐ እናጠመትኩ ንድሕሪት አበሊ ግልጽ እንተ በልኩ ኸአ፤ ንጻንደ አብቲ ርባ ቐሪቡ ርኤኸዎ። አብኡውን ሐደ ከንቱ ተስፋ ዝስሙ ሰብአይ ብጃልባኡ ገዶሩ አሳገሮ እሞ፤ ፍርቂ እቲ እቶም መናንያን አብኡ ዝረኹብዎ ጸበባ ኸይጠወመ፤ ቀልጢፉ ሐለፈ። ምስ ተሳገረ ድማ፤ ከምቶም ካልኣት ነቲ ኸረን ደይቡስ ናብቲ ደገ ኪቐርብ ርኤኸዎ። ግናኽ በይኑ ደአ እዩ ዝደየበ እምበር፤ ሐደኳ ብታሕጓስ ኪቐበሉ ዝመጸስ አይነበረን። አብቲ ደገ ምስ በጽሒ ኸአ፤ ነቲ አብ ልዕሊኡ ዘሎ ጽሑፋት ረአዮ እሞ፤ ሸዓ ኸም ዚኸፍቱሉ ተስፋ ገይሩ ኳሕኹሒ። እቶም አብ ልዕሊ እቲ ደገ ዘለዉ ሰባት፤ ክበይ መጸእክ፤ እንታይሲ ትደሊ አሎኳ፤ ኢሎም እንተ ሐተትዎ ድማ፤ “እኑ ምስ ንጉስ ዝበላዕኩን ዝሰቱኹን ሰብ እዩ፤ ንጉስውን አብቲ አደባባይና ይምህር ነይሩ።” ኢሉ መለሰሎም። (ሉቃ፡ ፲፫፤ ፳፮።) ንሳቶም፤ በል፤ ንንጉስና ኸነርእዮስ፤ ማሕተምካ ሀበና፤ እንተ በልዎ ኸአ፤ ገለ ደአ አይረኽበን እምበር፤ አብቲ ቑርባብኻ ኡ ሃሰስ በለ። አታ፤ ማሕተምዩ ዩብልካን ኢኹ፤ እንተ በልዎ ድማ፤ አጽቀጠ። ንሳቶም ድማ እቲ ዝኹን ንንጉስ ነገርዎ። ንጉስ ከአ ንገጹ ኪርእዮ ስለ ዘይደለየስ፤ ነቶም ንክርስቲያንን ንበዓል ተስፋን ክሳብ እታ ኸተማ ዘብጽሕ

ዎም ክልተ ብሩሃት ሰብ፤ አእዳውን አእጋሩን አሲርኩም
 ንየው በልዎ፤ ኢሉ አዘዘም። ንሳቶምውን ብአየረ አየር
 ገይሮም፤ ናብታ አብ ጸግዲ እቲ ኸረን ዝርኤኸዋ ደገ
 አብጽሖም እሞ አብቲ ውሽጣ አእተውዎ። ኸዑ ድማ
 ኸምቲ ችድም ካብ ከተማ ጥፍአትሲ ናብ ገሃነም እት
 ወስድ መገዲ ዝርኤኹ፤ ሕጂውን ካብ ደገ ሰማይ ናብ
 ገሃነም እትወስድ መገዲ ምህላዋ ርኤኹ።

ድሕርዚ ተባራበርኩ እሞ፤ እዚ ኹሉ ሕልሚ ምዃ
 ኑ አስተውዐልኩ።

አታ ሐወይ፤ አነስ ሕልመይ ነገርኩኝ፤
 ንስኻውን ፍትሐዮ አጽሪኻ፤
 ንጐረባብትኻ ምስ ገዛእ ነፍስኻ
 ጥቕሚ ኪኹነኩም ለምን ፈጣሪኻ።

እንተ ፈትሖ ሕማቕ አስተርጓሚ፤
 የባላሽዎ እዩ ነዚ ቅዱስ ሕልሚ።
 አይትታለል ደኣ ብጸወታ ኸንቱ፤
 ዋዛን ፈዘዛንሲ እንታይ እዩ እቶቱ።

ምሳሌ እዛ ዛንታ ተጠንቂቕካ ሐዛ፤
 አይትርአይ ብዘይጠቅም ዋዛ።
 ዋዛስ ግደፈሎም ንዓሻን ቈልዓኒ፤
 ንስኻ ግን ንኣይ ጽን ኢልካ ስምዐኒ።

እንተ መርመርካዮ ተጠንቂቕካ፤
 አቕኒዑ 'ዩ ንጽዮን ዚመርሐካ።
 ቀስ ኢልካ ችልዐዮ ነቲ ዜጐልብዐ፤
 ኸዑ ቁም ነገሩ አብ ውሽጡ ትረኽቦ።

ነቲ ዘይጠቅም ደርብዮ ጨኪንካ፤
 ንጽሩይ ሉሉ ግን አርንቦ አፍቂርካ።
 ሐቂ እዩ፤ ወርቂ እሎ ንሓስ እተሐሶ፤
 ግን ብሐዊ አፍሊሕካ ነንሓሱ አፍስሶ።

ንቕራፍ ክትድርቢ ፍረ እንተ ደርቤኻ፤
 መድሃኒት የብሉን ንጌጋኻ።
 ነዚ ሕልመይ ከኣ እንተ ነዐቕካዮ፤
 ካልእ አሎ ብፍቕሪ ዚደልዮ።

